

VIII. Ulusal Tıp Eğitimi Kongresi

Uluslararası Katılımlı

7 - 9 Mayıs 2014

T.C. YEDİTEPE
ÜNİVERSİTESİ

Bildiri Kitapçığı

TEGED

Tıp Eğitimi Geliştirme Derneği

VIII. Ulusal Tıp Eğitimi Kongresi

Uluslararası Katılımlı

7 - 9 Mayıs 2014

Bildiri Kitapçığı

Tübitak tarafından desteklenmektedir.

Değerli Meslektaşlarımız,

Tıp Eğitimini Geliştirme Derneği tarafından

iki yılda bir düzenlenen, Ulusal Tıp Eğitimi Kongresinin Sekizincisi

7-9 Mayıs 2014 tarihlerinde Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi ev sahipliğinde İstanbul'da gerçekleşecektir. Ülkemizde ve dünyada tıp eğitimi alanındaki temel ve güncel konuların ele alındığı, deneyimlerin ve araştırmaların paylaşıldığı kongremiz bu yıl ulusal katılımcıların yanında uluslararası tıp eğitimi camiasının duayenlerinin katkılarıyla da güçlenecektir.

Tıp Eğitimini Geliştirme Derneği ve Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi adına, katılım ve katkılarınızla zenginleşecek olan 8. Ulusal Tıp Eğitimi Kongresi'nde buluşmayı diliyor, saygılar sunuyoruz.

Kongre Eşbaşkanları

Prof. Dr. Sina ERCAN,

Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı

Prof. Dr. Hakan ABACIOĞLU,

TEGED Başkanı

KONGRE DÜZENLEME KURULU

Kongre Eşbaşkanları

Prof. Dr. Sina Ercan, YÜ. Tıp Fakültesi Dekanı

Prof. Dr. Hakan Abacıoğlu, TEGED Başkanı

Kongre Genel Sekreteri

Doç. Dr. Işıl İrem Budakoğlu, Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, TEGED Yönetim Kurulu Üyesi

Kongre Yerel Sekreteri

Yrd. Doç. Dr. Ayşe Arzu Akalın, Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

GENEL DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. Cüneyt O. Kara, Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi, TEGED Genel Sekreteri ve Saymanı

Doç. Dr. Erol Gürpınar, Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, TEGED Başkan Yrd.

Yrd.Doç.Dr. Levent Altıntaş, Kocaeli Üniversitesi, Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD., TEGED Yönetim Kurulu Üyesi

Yrd. Doç. Dr. Esin Kulaç, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıp Eğitimi AD. TEGED Yönetim Kurulu Üyesi

Yrd Doç. Dr.H.Cahit Taşkıran, Yakın Doğu Üniversitesi Tıp Fakültesi, TEGED Yönetim Kurulu Üyesi

YEREL DÜZENLEME KURULU

Doç. Dr.İbrahim Çağatay Acuner, Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Prof. Dr. Reha Cengizlier, Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Prof. Dr. Gülden Çelik, Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Doç. Dr. Yeşim Gürol, Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Doç. Dr. Güldal İzbırak, Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Yrd.Doç. Dr. Elif Çiğdem Kaspar, Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Prof. Dr. Selami Sözübir, Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Yrd.Doç. Dr. Özlem Tanrıöver, Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Prof. Dr. Sibel Temur, Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Prof. Dr. Bayram Yılmaz, Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Yerel Düzenleme Kurulu üyeleri soyadlarına göre alfabetik olarak sıralanmıştır.

BİLİMSEL KURUL

Prof.Dr. Derya Akaydın Aldemir, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi

Prof.Dr. Mustafa Altındış, Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi

Prof.Dr. Gül Güner Akdoğan, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi

Prof.Dr. Güler Bahadır, İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi

Prof.Dr. Nadi Bakırcı, Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi

Prof.Dr. Akile Büke, Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi

Prof.Dr. Nadi Bakırcı, Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi
Prof.Dr. Akile Büke, Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi
Prof.Dr. Pınar Yamantürk Çelik, İ.Ü. İstanbul Tıp Fakültesi
Prof.Dr. Figen Doran, Cukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi
Prof.Dr. Melikşah Ertem, İzmir Halk Sağlığı Müdürlüğü
Prof.Dr. Sedef Gidener, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi
Prof.Dr. Dilek Güldal, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi
Prof.Dr. Çiğdem İçke, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi
Prof.Dr. Hüray İşlekel, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi
Prof.Dr. Sabri Kemahlı, Alfaisal Üniversitesi Tıp Fakültesi
Prof.Dr. Işıl Maral, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi
Prof.Dr. Süha Miral, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi
Prof.Dr. Berna Musal, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi
Prof.Dr. Erdener Özer, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi
Prof.Dr. M. İlgı Şemin, İzmir Ekonomi Üniversitesi Tıp Fakültesi
Prof.Dr. Mustafa Turan, Gülhane Askeri Tıp Akademisi
Doç.Dr. Hamit Acemoğlu, Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi
Doç.Dr. Mustafa Kemal Alimoğlu, Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi
Doç.Dr. F.Nur Baran Aksakal, Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi
Doç.Dr. Arzu Balkan, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi
Doç.Dr. Ayşe Hilal Batı, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi
Doç.Dr. Zeynep Baykan, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi
Doç.Dr. S. Ayhan Çalışkan, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi / King Saud University College of Medicine
Doç.Dr. Özlem Serpil Çakmakkaya, İstanbul Üniversitesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi
Doç.Dr. Melih Elçin, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
Doç. Dr. Güldal İzbirak, Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
Doç.Dr. Nazan Karaoglu, Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi
Doç.Dr. Ö. Sürel Karabilgin, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi
Doç.Dr. Hatice Kurdak, Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi
Doç.Dr. Melis Naçar, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi
Doç.Dr. Orhan Odabaşı, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
Doç.Dr. Özlem Sarıkaya, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi
Doç.Dr. Gülşah Seydaoğlu, Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi
Doç.Dr. Sevgi Turan, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
Yrd.Doç.Dr. Ümmü Zeynep Avşar, Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi
Yrd.Doç. Dr. Ayşe Arzu Akalın, Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
Yrd.Doç.Dr. Zeliha Cansever, Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi
Yrd.Doç.Dr. Alben Gayef, İstanbul Bilim Üniversitesi Tıp Fakültesi
Yrd.Doç.Dr. Serdar Özdemir, Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi

BİLDİRİLER İNDEKSİ

Sözlü Bildiriler

S1 TIP FAKÜLTESİ BİRİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN BİLİŞSEL ÖĞRENME STRATEJİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Melis Naçar, Zeynep Baykan 26

S2 TIP EĞİTİMİNDE GELİŞİM SINAVI SORU BANKASI OLUŞTURULMASI VE BENZETİM VERİLERİ İLE BİLGİSAYAR UYARLAMALI TEST UYGULAMASI

Ayşen Melek Aytuğ Koşan, Nizamettin Koç, Atilla Halil Elhan, Derya Öztuna 27

S3 ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ, KLİNİK VE MESLEKİ BECERİ EĞİTİMİ PROGRAMININ PROFESYONELLİĞE YÖNELİK ÇIKTILAR AÇISINDAN KALİTATİF DEĞERLENDİRİLMESİ

Melike Şahiner, Pınar Topsever, İnci User, Nadi Bakırcı, Willem De Grave 29

S4 TIP FAKÜLTESİ ÖĞRETİM ÜYESİ PERFORMANSINI DEĞERLENDİRMEDE ÖĞRENCİ MERKEZLİ YAKLAŞIM ÖNERİSİ: EĞİTİME KATKI (K) KATSAYISI

Ilgaz AKDOĞAN, Dilek AKDOĞAN 30

S5 TIP FAKÜLTESİ ÜÇÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN AKTİF DİNLEME GRUP ÇALIŞMASININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Ümmü Zeynep Avsar, Zeliha Cansever, Hamit Acemoğlu, Ümit Avsar, Yasemin Çayır, Kenan Taştan..... 31

S6 STAJLARDA KLİNİK- TEMEL BİLİM ENTEGRASYONU

Sabri Kemahlı, Giuseppe Botta, Abdurrahman Ouban, Ahlam Al Shedoukhy, Dileep Rohra..... 32

S7 DEÜTF'DE BİLİŞ ÖTESİ FARKINDALIK VE ÖĞRENME STRATEJİLERİ ÖLÇEKLERİ GEÇERLİLİK VE GÜVENİLİRLİK ÇALIŞMASI

Serap Konakçı, Serpil Velipaşaoğlu, Berna Musal 34

S8 TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNDE EMPATİ DÜZEYİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Albena Gayef, Sabanur Çavdar, Can Öner, Ayşe İrem Sönmez, Gamze Şencan,

Berrin Telatar, Ethem Erginöz 35

S9 KING SAUD UNIVERSITY, COLLEGE OF MEDICINE, CLINICAL SKILLS LABORATORY

S. Ayhan Caliskan, Arthur C. Isnani, Elizabeth Feeley, Sahar M. Aly, Sami Alnassar 36

S10 KLİNİK ADLİ TIP EĞİTİMİNDE BİLGİSAYAR DESTEKLİ SİMÜLASYON UYGULAMASI

Dr. Akan Karakus, Dr. Mustafa Yasin Selçuk 38

S11 RADYOLOJİ ALANINDA MEZUNİYET SONRASINDA TIP EĞİTİMİNDE PROBLEM TEMELLİ VE KÜÇÜK GRUP ÇALIŞMASI İLE YÜRÜTÜLEN ARAŞTIRMA EĞİTİMİ

Utku Şenol, Özgür Kızılca, Yeşim Şenol 38

S12 TIP ÖĞRENCİLERİNİN KARŞILAŞABİLECEKLERİ OLUMSUZ DURUMLARLA BAŞETME BECERİLERİ

GELİŞTİRİLEBİLİR Mİ? Özlem Sürel Karabilgin, Meryem Dalkılıç, İnci Altıntaş 39

S13 TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN E-ÖĞRENMEYE YÖNELİK TUTUMLARI VE ÖRNEK BİR UZAKTAN EĞİTİM UYGULAMASINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ (HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)

Barış Sezer, Orhan Odabaşı, Şükriye Ece Abay..... 41

S14 ÖĞRENCİ DEĞERLENDİRMESİNDE KURAMSAL SINAVLARIN BİLGİSAYAR ORTAMINDA

GERÇEKLEŞTİRİLMESİ Gamze Çapa Kaya, Lütüye Özge Oral, Ömür Deniz Dalan, Mücahit Çekmez, Pınar Tuncel,

Berna Musal, Vahap Tecim, Tülay Canda 42

S15 TIP EĞİTİMCİSİ BAKIŞ AÇISIYLA “MEZUNİYET ÖNCESİ TIP EĞİTİMİNDE EKİP ÇALIŞMASI VE LİDERLİK EĞİTİMİ”

Özlem COŞKUN, Ö. Sürel KARABİLGİN, İ. İrem BUDAKOĞLU, Nazan KARAOĞLU, Arzu BALKAN,

Berna MUSAL 43

Poster Bildiriler

P1 MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ'NDE İLERİ İNGİLİZCE PROGRAMI: İNTERAKTİF İNGİLİZCE VE İNGİLİZCE OKUMA-YAZMA DERSLERİ

Özge Emre, Özlem Sarıkaya46

P2 ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ SON SINIF KIZ ÖĞRENCİLERİNİN MEME MUAYENESİNE İLİŞKİN BİLGİ VE UYGULAMALARI

ZEYNEP BAYKAN, MELİS NAÇAR, FEVZİYE ÇETİNKAYA47

P3 AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ'NDE UYGULANAN ÖZEL ÇALIŞMA MODÜLLERİ'NİN LOGİC MODEL İLE DEĞERLENDİRİLMESİ

Hilal Hatice GÜLLÜDERE, Yeşim ŞENOL48

P4 PROJE ADI: ENDODONTİ EĞİTİM PROGRAMINDA ÖĞRENCİLERİN ÖĞRENİM KALİTESİNİN SOLO TAKSONOMİ KULLANILARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

R. Figen Kaptan50

P5 BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ - TURKMSIC FAALİYETLERİ VE TIP ÖĞRENCİLERİ KATKILARI

Ender Ergüder, Ayla Kürkcüoğlu, Arzu Balkan51

P6 TIPTA İNSAN BİLİMİ EĞİTİMİNDE YÖNTEMLERE BİR ÖNERİ: SOSYAL SORUMLULUK PROJELERİ

Rıfat Vedat YILDIRIM, Can PELİN, J. Sedef GÖÇMEN52

P7 BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ ‘TIP VE SAĞLIK BİLİMLERİ MESLEKİ VE İLETİŞİM BECERİLERİ LABORATUVARI’ PROJESİ

Arzu Balkan, Hayriye Ünlü, Arzu Akman, Muammer Sarugan, Cihangir Özcan, Alper Çağlar, Ş.Remzi Erdem,

İ. Haldun Müderrisoğlu53

P8 PROJE ADI: ÖĞRENCİLERİN AĞRININ İDARESİ İLE İLGİLİ BİLGİLERİNİN SOLO TAKSONOMİ YÖNTEMİYLE DEĞERLENDİRİLMESİ

Meriç Karapınar Kazandağ53

P9 TIP VE ANTROPOLOJİ

Can Pelin, Ayla Kürkçüoğlu, Hale Öktem, Ragıba Zağyapan54

P10 ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 3. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN “OYUNLAŞTIRMA” YÖNTEMİ İLE TIBBİ ÖYKÜ ALMA DENEYİMLERİ

Zeliha Cansever, Hamit Acemoğlu, Kenan Taştan, Ümmü Zeynep Avşar55

P11 ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 2012-2013 EĞİTİM -ÖĞRETİM YILI DERS PROGRAMINDA DEĞİŞİKLİK YAPTI

Zeliha Cansever, Hamit Acemoğlu, Ümmü Zeynep Avşar56

P12 DEVELOPMENT AND VALIDATION OF THE TRAINING STYLE INVENTORY (TSI)

Zeliha Cansever, Hamit Acemoğlu, Zekeriya Aktürk57

P13 BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ‘KLİNİKTE ERKEN GÖZLEMLER’ DERSİNİN KAZANDIRDIKLARI

Arzu Balkan, Feride Şahin, Cihangir Özcan, Ş. Remzi Erdem, İ. Haldun Müderrisoğlu58

P14 EĞİTİMDE YENİ ÖRGÜTLENME-BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖRNEĞİ

Arzu Balkan, Serdar Gürel, Kumru Didem Atalay, Ş. Remzi Erdem, İ. Haldun Müderrisoğlu58

P15 BİR ACİL OLGUDA ÖĞRENCİ YETERLİLİĞİNİN FINK’S TAKSONİMİSİ KULLANILARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

Jale Tanalp, Ceyda Özçakır-Tomruk, İnci Oktay59

P16 ÇENELERDE GÖRÜLEN RADYOLUSENTLİKLERİN TANI VE TEDAVİSİNDE ÖĞRENCİ YETERLİLİĞİNİN FINK’S TAKSONOMİ KULLANILARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

Ceyda Özçakır-Tomruk, Jale Tanalp, İnci Oktay60

P17 AĞIZ HASTALIKLARINDA ÖĞRENCİ KAZANIMININ SOLO TAKSONOMİ KULLANILARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

İlgüy M, İlgüy D, Fişekcioğlu E, Oktay İ.61

P18 PROJE HAZIRLAMA EĞİTİMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Zeliha Cansever, Hülya Aksoy, Ü. Zeynep Avşar61

P19 ÖĞRENCİ GÖZÜYLE PROBLEME DAYALI ÖĞRENME OTURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ: STRES MODÜLÜ

Sinem Yıldız İnanıcı62

P20 MARMARA TIP ÖĞRENCİ BİLİMSEL ARAŞTIRMA KULÜBÜ (ÖBAK) YAZ STAJLARI PROGRAMI: MEMNUNİYET ANKET ÇALIŞMASI

Özlem Alhan, Gökhan Tazegül, Simge Yavuz, Aynur Er, Sinem Yıldız, Berrak Ç. Yeğen64

P21 BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM 5 VE 6 ÖĞRENCİLERİNDE ALGILANAN İŞ YÜKÜ VE AKADEMİK MOTİVASYON ARASINDAKİ İLİŞKİNİN ARAŞTIRILMASI

Kumru Didem ATALAY, Gülin Feryal CAN, Remzi ERDEM, Haldun MÜDERRİSOĞLU65

P22 BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİNDEKİ ÖĞRENCİLERDE TIP EĞİTİMİNİN REAKSİYON ZAMANI ÜZERİNE ETKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Erhan KIZILTAN, Leyla AYDIN, A.Şebnem ILHAN, Nuray YAZIHAN, Agah Tekindal,
Nimet Ünay GÜNDOĞAN,66

P23 BAŞKENT ÜNİVERSİTESİNDEKİ 6 YILLIK TIP EĞİTİMİNİN ÖĞRENME ŞEKİLLERİ ÜZERİNE ETKİSİ

Leyla AYDIN, A.Şebnem ILHAN, Erhan KIZILTAN, Nuray YAZIHAN, A. Canan YAZICI,
Nimet Ünay GÜNDOĞAN67

P24 MERAM TIP FAKÜLTESİ TEBAD 10 YAŞINDA: YILLIK FAALİYET RAPORU DEĞERLENDİRMESİ-2011-2012/2012-2013

Nazan KARAOĞLU, Adnan KARABRAHİMOĞLU, M.Sinan İYİSOY68

P25 BİR PROBLEMİM VAR!!! MERAM MAST ÖĞRENCİ TOPLULUĞU EĞİTİCİLER İÇİN PDÖ UYGULAMASI

TEBAD (Doç.Dr. Nazan KARAOĞLU, Uzm.M.Sinan İYİSOY, Uzm. Adnan KARABRAHİMOĞLU, Yrd.Doç.Dr. Sema SOYSAL), MAST Öğrenci Topluluğu Tiyatro Alt Komisyonu69

P26 ÖĞRENME VE ÖLÇME-DEĞERLENDİRME YÖNTEMLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Arzu Balkan, F. Serdar Gürel, Kumru Didem Atalay, A. Canan Yazıcı, Ş. Remzi Erdem70

P27 MÜFREDATA ERKEN DÖNEMDE KLİNİK İÇERİK EKLENMESİNE BİR ÖRNEK: YATAN HASTAYLA İLK KARŞILAŞMA

Zekeriya Aktürk, Hamit Acemoğlu, Zeliha Cansever, Zeynep Avşar71

P28 NEDEN TIP? NEDEN BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ?

Kumru Didem Atalay, Feride İffet Şahin, İbrahim Haldun Müderrisoğlu72

P29 DEĞERLENDİRME KURALINDA YAPILAN DEĞİŞİKLİĞE ÖĞRENCİLERİN VERDİĞİ YANIT

Hamit Acemoğlu, Zeliha Cansever, Ü. Zeynep Avşar74

P30 SAĞLIK FAKÜLTESİNDEKİ ÖĞRENME STİLLERİ

Müjde Çebi, Dilan Çetin, Mustafa Özcan75

P31 AKILCI İLAÇ KULLANIMI EĞİTİMİNİN UYGULANMASI: PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ

Selim Kortunay, Fatma Funda Bölükbaşı Hatip, İzzettin Hatip76

P32 KLİNİK EĞİTİMDE TERSYÜZ SINIF (FLIPPED CLASSROOM) MODELİ

Cüneyt Orhan Kara, Serdar Özdemir, Fazıl Necdet Ardıç, Funda Tümkaya, Bülent Topuz77

P33 İNSAN BİLİMLERİ PROGRAMININ DÖNEM 1 VE DÖNEM 2 ÖĞRENCİLERİ TARAFINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ilgaz AKDOĞAN, Osman ÖZDEL, Dilek AKDOĞAN78

P34 PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ TOPLUMA DAYALI TIP EĞİTİMİNDE UYGULAMAYA GEÇİRİLEN YENİ BİR YAKLAŞIM

Dilek AKDOĞAN, Ahmet Ergin, Ilgaz AKDOĞAN79

P35 HASTADAN İYİ TIBBİ ÖYKÜ ALMA PRATİK UYGULAMALARI VE ÖĞRENCİ GÖRÜŞLERİ

Zeliha Cansever, Ümmü Zeynep Avşar, Hamit Acemoğlu80

P36 NE ÜNİVERSİTESİ MERAM TIP FAKÜLTESİ PROBLEME DAYALI ÖĞRENİM (PDÖ) UYGULAMALARINDA YER ALAN PDÖ YÖNLENDİRİCİLİĞİ EĞİTİMİ ALMIŞ YÖNLENDİRİCİLERİN UYGULAMA SÜRECİNDE BİLGİ VE TUTUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Nazan KARAOĞLU, Sema SOYSAL, Adnan KARAIBRAHİMOĞLU, M. Sinan İYİSOY81

P37 DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİNDE ELEKTRONİK PDÖ UYGULAMASI DENEYİMİ

Onur Keskin, Berna Musal, Pınar Tuncel, Tülay Canda83

P38 ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİNDE HEMŞİRE EĞİTİCİ EĞİTİMİ DENEYİMİ

Ümmü Zeynep Avşar, Zeliha Cansever, Hamit Acemoğlu, Ümit Avşar, Yasemin Çayır84

P39 ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİ ÖĞRENME DANIŞMANLIĞINA NASIL BAKIYORLAR?

Zeliha Cansever, Hamit Acemoğlu, Ü. Zeynep Avşar85

P40 HASTA-HEKİM YÖNELİM ÖLÇEĞİNİ TÜRKÇEYE UYARLAMA ÇALIŞMASI

Serdar Özdemir, Tamer Edirne, Kenan Dikilitaş86

P41 TIP EĞİTİMİNDE İLETİŞİM BECERİLERİ EĞİTİMİNİN GELİŞTİRİLMESİ VE DEĞERLENDİRİLMESİ: İLK SONUÇLAR

Yeşim Şenol, İbrahim Başarıcı, Cem Boneval87

P42 MİTOLOJİ, MASALLAR ve TIP EĞİTİMİ RAPUNZEL Mİ? MEDUSA MI?

Benal Bilge, Emre Ergül, Fatih İcbudak, Burcu Vural, Hatice Burcu Sayar, Selen Özkan, Buket Özsecgin, Beyza Yaradanakul, Özlem Dicle, Yeşim Şenol88

P43 PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ PDÖ ÖĞRENCİ DEĞERLENDİRME FORMUNU YENİLEME ÇALIŞMASI

Sebahat Turgut, Nural Cevahir, Selim Kortunay, Dilek Akdoğan, Ilgaz Akdoğan89

P44 TEMEL İLETİŞİM BECERİLERİ" EĞİTİMİNİN ANKARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM 2 ÖĞRENCİLERİNİN EMPATİ DÜZEYLERİNE ETKİSİ

İpek GÖNÜLLÜ, Şengül ERDEN BORAN90

P45 BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİNDE EĞİTİMDE BÜTBAT ETKİNLİKLERİNİN YERİ

Taygun TÜRELİ, Şehnaz ŞEKEROĞLU, Ayla KÜRKCÜOĞLU, Ebru EVREN, Ş. Remzi ERDEM,
İ. Halidun MÜDERRİSOĞLU91

P46 TIP EĞİTİMİNDE RUHSAL BOZUKLUKLARA KARŞI DAMGALAMA EĞİTİMİ GEREKSİNİMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ: NİTEL VE NİCEL YAKLAŞIM

Meral DEMİRÖREN, Yeşim ŞENOL, Ayşen Melek AYTUĞ KOŞAN, Meram Can SAKA92

P47 2012-2013 EĞİTİM ÖĞRETİM YILINDA İLK KEZ UYGULANAN KANITA DAYALI TIP STAJI İLE İLGİLİ NİCEL VE NİTEL ÖĞRENCİ GERİ BİLDİRİMLERİ

Selma ÇETİNKAYA, Hafize SEZER, Semra ÖZÇELİK93

P48 CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 2013-2014 EĞİTİM ÖĞRETİM MÜFREDATINA YERLEŞTİRİLEN VE İLK KEZ UYGULAMAYA BAŞLANAN MAKALE SAATİ "OLGU SUNUMU" DERSİYLE İLGİLİ ÖĞRENCİLERİN GÖRÜŞLERİ

Selma ÇETİNKAYA, Hatice PINARBAŞI, Ahmet ALTUN, E. Elif ALTUNTAŞ, Aynur ENGİN, Naim NUR,
Fatih BOLAT94

P49 FARKLI EĞİTİM PROGRAMLARINA SAHİP İKİ TIP FAKÜLTESİNDE ÖĞRENCİLERİN PROBLEM ÇÖZME VE DÜŞÜNME GEREKSİNİMİ ÖZELLİKLERİ

Serpil Velipaşaoğlu, A. Hilal Batı, Berna Musal95

P50 TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN DUYGUSAL ZEKA YÖNELİMLERİ İLE METABİLİŞSEL ADAPTASYONLARI ARASINDAKİ İLİŞKİLER

Albena GAYEF, Mehmet Ali GÜLPINAR97

P51 DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ TIP EĞİTİMİ ÖĞRENCİ KURULU DENEYİMİ

Hilmican Ulman, Güniz Yanık, Mehmet Özkent, Berna Musal98

P52 N.E. ÜNİVERSİTESİ MERAM TIP FAKÜLTESİ UZMANLIK ÖĞRENCİLERİNİN EĞİTİMLERİ HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ

Nazan KARAOĞLU, Adnan KARABRAHİMOĞLU, Sema SOYSAL, Mehmet Sinan İYİSOY,
Ahmet ÖZKAĞNICI99

P53 YAPILANDIRILMIŞ KLİNİK UYGULAMA VE SONUÇLARI

Selda Yardım, Yeşim Şenol, İbrahim Başarıcı101

P54 DERMATOLOJİ STAJINDA TAKİM ÇALIŞMASINA DAYALI ÖĞRENME UYGULAMASI: PİLOT PROJEYE AİT İLK SONUÇLAR

M. Kemal Alimoğlu, Ayşe Akman Karakaş, Hilal Hatice Güllüdere, Derya Alparstan, Baldan Saraç102

P55 PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİNDE TIPTA UZMANLIK EĞİTİMİ ve EĞİTİM ORTAMININ DEĞERLENDİRİLMESİ

ALİ İHSAN BOZKURT, SÜLEYMAN DEMİR, RAMAZAN REHA ERKEN, HASAN HERKEN103

P56 TIBBİ ETİK DERSLERİNDE TAKİM ÇALIŞMASINA DAYALI ÖĞRENME: İLK SONUÇLAR

M. Levent Özgönül, M. Kemal Alimoğlu, Hilal Hatice Güllüdere104

P57 ANATOMİ UYGULAMA VE TEORİK ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARININ, ÖSYM GİRİŞ PUANLARI İLE KARŞILAŞTIRILMASI	
M. Levent Özgönül, M. Kemal Alimoğlu, Hilal Hatice Güllüdere	105
P58 PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİNDE ERASMUS PROGRAMI SÜRECİ	
Mehmet Bülent, ÖZDEMİR, Ali ihsan BOZKURT	106
P59 ARAMA TOPLANTISI: SAĞLIKTA İNSANİ PERSPEKTİF VE İNSAN BİLİMLERİ ÇALIŞMALARI	
Mehmet Ali Gülpınar, Özlem Sarıkaya, Sinem Yıldız, Tolga Güven, Gürkan Sert, Mehmet Akman, Kemal Kuşçu	107
P60 İKİ ELİN SESİ - TIP ÖĞRENCİLERİ İÇİN İŞARET DİLİ EĞİTİMİ	
Sıla ÖLMEZ, Gülten COŞKUNPINAR, Kaan İZGİ, Bora ÜNAL	108
P61 DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ HEMŞİRELİK FAKÜLTESİ PROBLEME DAYALI ÖĞRENİM PROGRAMI	
Ayşe Beşer, Zuhul Bahar, Nihal Gördes Aydoğdu	110
P62 HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROBLEME DAYALI ÖĞRENİM MODELİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ	
Zuhul Bahar, Ayşe Beşer, Nihal Gördes Aydoğdu	110
P63 KING SAUD UNIVERSITY, COLLEGE OF MEDICINE	
Rami Khattar, Chadi Diab, Mayada Bou Mehdi, Aurora De Guzman, Marites Bautista, Annaliza San Mateo, S. Ayhan Caliskan, Sami Alnassar	111
P64 KING SAUD UNIVERSITY, COLLEGE OF MEDICINE, MEDICAL SIMULATION CENTER	
Bassem Tarhini, Nadim Ousaily, Huda Kobaissi, S. Ayhan Caliskan, Sami Alnassar	113
P65 RESTRUCTURING BASIC CLINICAL SKILLS MODULE AT KING SAUD UNIVERSITY, COLLEGE OF MEDICINE	
S. Ayhan Caliskan, Arthur C. Isnani, Elizabeth Feeley, Philip Feeley, Raju K. Mandal, Sahar M. Aly, Sami A. Alnassar	114
P66 TIP ÖĞRENCİLERİNİN KARŞILAŞABİLECEKLERİ OLUMSUZ DURUMLARLA BAŞETME BECERİLERİ GELİŞTİRİLEBİLİR Mİ?	
Özlem Sürel Karabilgin, Meryem Dalkılıç, İnci Altıntaş	116
P67 HASTANE ÖNCESİ ACİL SAĞLIK ÇALIŞANLARINA YÖNELİK TRAVMA EKİP EĞİTİMİ	
Zeynep Sofuoğlu, Okan Ok, Ebru Araz, Ahmet Özçevikel, Zühtü Benli, Haluk Agah, Volkan Ergün, Şirin Öksüz, Emine Vatansever, Kevser Artuç, İrem Akbulut	117
P68 MOBİL ARTIRILMIŞ GERÇEKLEKLE ANATOMİ ÖĞRENİMİNİN TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN AKADEMİK BAŞARILARINA ETKİSİ	
Sevda Küçük, Samet Kapakin, Yüksel Gökteş	118
P69 TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN MOBİL CİHAZLARI KULLANIM DURUMLARI VE MOBİL ÖĞRENMEYE YÖNELİK GÖRÜŞLERİ	
Sevda Küçük, Samet Kapakin, Yüksel Gökteş	119

P70 TIPTA İNSAN BİLİMLERİ SEÇMELİ DERS BLOĞU KAPSAMINDA SABUNCUOĞLU TIP VE CERRAHİ MÜZE GEZİSİ ÖĞRENCİ ALGILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	
Rahman Yavuz, Fatih İlkaya, Murat Erdoğan, Demet Yavuz, A. Haydar Şahinoğlu	120
P71 ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 3. SINIF TIPTA İNSAN BİLİMLERİ SEÇMELİ BLOK PROGRAMI TANITIMI VE ÖĞRENCİ GERİ BİLDİRİMLERİ ANALİZİ	
Rahman Yavuz, Fatih İlkaya, Ahmet Dilek, A.Haydar Şahinoğlu	121
P72 ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 2012-2013 AKADEMİK YILI GELİŞİM SINAVI ANALİZLERİ	
Rahman Yavuz, H.Ömer Tontuş, A.Haydar Şahinoğlu	122
P73 ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 3. SINIF TIP EĞİTİMİ SEÇMELİ BLOK PROGRAMI TANITIMI VE ÖĞRENCİ GERİ BİLDİRİMLERİ ANALİZİ	
Rahman Yavuz, Fatih Özkan, Murat Yüce, A.Haydar Şahinoğlu	123
P74 ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 3. SINIF SEÇMELİ DERSLERİ ÖĞRENCİ GERİ BİLDİRİMLERİ ANALİZİ	
Rahman Yavuz, M.Yasin Selçuk, Özlem Midik, Akan Karakuş, H. Ömer Tontuş, Cafer Polat, Kemal Balcı, Faruk Bağırıcı, A. Haydar Şahinoğlu	124
P75 TIP EĞİTİMİNDE REHBERLİK VE PSİKOSOSYAL HİZMETLERİN YERİ: KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ İLK BEŞ AY DENEYİMİ	
Şafak Ebru Toksoy, Ece Telli, Nesligül Nihal Olgun, Esin Kulac, Levent Altıntaş, Şükrü Hatun	125
P76 ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ SINIF I,II,III 2013 – 2014 ÖĞRETİM YILI EĞİTİM PROGRAMI TANITIMI	
Dr. Akan KARAKUŞ, Dr. Mustafa Yasin SELÇUK, Dr. Rahman YAVUZ, Dr. Özlem MIDIK, Dr. Ömer TONTUŞ, Dr. Cafer POLAT, Dr. Faruk BAĞIRICI, Dr. Ali Haydar ŞAHİNOĞLU	127
P77 ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ SEÇMELİ PROGRAMI GELİŞTİRME SÜRECİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	
Dr. Özlem Midik, Dr. Akan Karakuş, Dr. Rahman Yavuz, Dr. Mustafa Yasin Selçuk, Dr. Kemal Balcı, Dr. Cafer Polat, Dr. Faruk Bağırıcı, Dr. H. Ömer Tontuş, Dr. Ali Haydar Şahinoğlu	128
P78 TIP FAKÜLTESİ SEÇMELİ DERS MÜFREDATI İÇERİSİNDE TIP TARİHİ BLOK UYGULAMASI	
A. Haydar Şahinoğlu, H. Ömer Tontuş, Mustafa Yasin Selçuk, Akan Karakuş, Rahman Yavuz, Özlem Midik	130
P79 BİR SİGARA BIRAKTIRMA DANIŞMANLIĞI SEÇMELİ DERSİNİN ÖĞRENCİLERİN BİLGİ VE BECERİLERİ ÜZERİNE ETKİLERİ	
Bektaş Murat YALÇIN, Mustafa ÜNAL, Hasan PIRDAL	131
P80 MÜZİK VE DERİN SOLUK ALMANIN TIP ÖĞRENCİLERİNİN AKSİYETE VE NESNEL YAPILANDIRILMIŞ KLİNİK SINAV PERFORMANSLARI ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ	
Bektaş Murat YALÇIN , Mustafa ÜNAL, Tevfik Fikret KARAHAN, Hacı Ömer TONTUŞ, Hasan PIRDAL	132
P81 KLİNİK ADLİ TIP EĞİTİMİNDE BİLGİSAYAR DESTEKLİ SİMÜLASYON UYGULAMASI	
Dr. Akan Karakuş, Dr. Mustafa Yasin Selçuk	133

P82 COMPUTER-BASED MEDICAL EDUCATION AND MEDICOLEGAL INVESTIGATION OF DEATH

Dr. Akan Karakus Dr. Mustafa Yasin Selçuk134

P83 TIBBİ TÜRKÇE BLOĞUNDAKİ ÖĞRENCİLERİMİZE SORDUK: SEÇMELİ BLOK KOORDİNATÖRÜ SİZ OLSANIZ, NE YAPARDINIZ?

Özlem Mıdık, Akan Karakus, Yasin Selçuk, Rahman Yavuz, Şükrü Paksu, Rifat Karlı, Kemal Balcı134

P84 İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ÖDEV HAZIRLANMASI İLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİ

Zeynep Güneş Özunal, Pınar Yamantürk-Çelik, Yağız Üresin136

P85 FARKLI EĞİTİM PROGRAMI MODELLERİ ÖĞRENME YAKLAŞIMLARINI DEĞİŞTİRİYOR MU?

A.Hilal Batı , Erol Gürpınar , Cihat Tetik , Nilüfer Demiral Yılmaz , Sümer Mamaklı , Ilgaz Akdoğan138

P86 GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİNDE UYGULANAN ÇOKTAN SEÇMELİ SINAVLARIN BETİMSSEL ANALİZİ

Kürşat Volkan ÖZCAN, Yunus AYDOĞAN, İsmail BULUT139

P87 ETKİN LABORATUVAR KULLANIMI EĞİTİMİ: TIBBİ BİYOKİMYA PROPEDÖTİK UYGULAMA ÖRNEĞİ

Süleyman Demir, Hülya Aybek139

P88 RADYOLOJİ ALANINDA MEZUNİYET SONRASI TIP EĞİTİMİNDE PROBLEM TEMELLİ VE KÜÇÜK GRUP ÇALIŞMASI İLE YÜRÜTÜLEN ARAŞTIRMA EĞİTİMİ

Utku Şenol, Özgür Kızılca, Yeşim Şenol140

P89 TIP EĞİTİMİ VE AKILCIL TIBBİ LABORATUVAR KULLANIMI: TIBBİ MİKROBİYOLOJİ PROPEDÖTİK UYGULAMA DENEYİMİ

Melek Demir, Nural Cevahir, İlknur Kaleli141

P90 DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ TIPTA UZMANLIK EĞİTİMİ PROGRAMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Gamze Çapa Kaya, Pınar Tuncel, Berna Musal, Elif Akalın, Neslihan Aktas, Tülay Canda142

P91 DICLE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 2012-2013 YILI İNTÖRNLERİNİN PRATİSYEN HEKİM OLARAK YETERLİLİK ALGILARI

Günay Saka, Ali Ceylan , Zehra Kılınçbulut144

P92 MEZUNİYET ÖNCESİ TIP EĞİTİMİNDE MESLEKSEL BECERİ EĞİTİMİNE YÖNELİK E-ÖĞRENME UYGULAMASI

Erol Gürpınar, M. Kemal Alımoğlu, Esin Kulaç, Melis Naçar, Işıl İrem Budakoğlu, Nazan Karaoğlu, Nilüfer Demiral Yılmaz, Selcen Öncü, Cahit Taşkıran, S. Ayhan Çalışkan, İpek Gönüllü, Arif Onan, Sümer Mamaklı145

P93 TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN E-ÖĞRENMEYE YÖNELİK TUTUMLARI VE ÖRNEK BİR UZAKTAN EĞİTİM UYGULAMASINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ (HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)

Barış Sezer, Orhan Odabaşı, Şükriye Ece Abay146

P94 TIPTA UZMANLIK EĞİTİMİNDE CERRAHİ TIP BİLİMLERİ E-KARNE YAZILIMI

Gamze Çapa Kaya, Ahmet Ömer İkiz, Ceren Koyuncuoğlu, Mehmet Saban, Mustafa Yılmaz, Mustafa Olguner, Pınar Tuncel, Tülay Canda148

P95 ÖĞRENCİ DEĞERLENDİRMESİNDE KURAMSAL SINAVLARIN BİLGİSAYAR ORTAMINDA GERÇEKLEŞTİRİLMESİ

Gamze Çapa Kaya, Lütfiye Özge Oral, Ömür Deniz Dalan, Mücahit Çekmez, Pınar Tuncel, Berna Musal, Vahap Tecim, Tülay Canda149

P96 AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DERİ VE ZÜHREVİ HASTALIKLAR ANABİLİM DALI' NDA MEZUNİYET ÖNCESİ EĞİTİM PROGRAMI

Ayşe AKMAN-KARAKAŞ, M. Kemal ALİMOĞLU, Erol GÜRPINAR, Erkan ALPSOY150

P97 AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM III MESLEKSEL BECERİ UYGULAMALARI HAKKINDAKİ ÖĞRENCİ GERİ BİLDİRİMLERİ

Sümer MAMAKLI, M. Kemal ALİMOĞLU, Yeşim ŞENOL, Hilal GÜLDERE, Erol GÜRPINAR150

P98 TÜRK VE YABANCI UYUKLU ÖĞRENCİLERİN SOSYAL HAYATLARI HAKKINDAKİ ALGILARININ BECK DEPRESYON ENVANTERİ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Mustafa ÜNAL, B. Murat YALÇIN, Hasan PİRDAL151

P99 KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ İLETİŞİM BECERİLERİ EĞİTİMİ; PROGRAM GELİŞTİRME VE UYGULAMA DENEYİMİ

Şafak Ebru Toksoy, Cem Cerit, Levent Altıntaş152

P100 SİSTEMİ DEĞİŞTİRMEK ELİMİZDE OLSAYDI?

Stj. Dr. Dilşen KARADENİZ, Stj. Dr. Elif KILIÇ154

P101 SAĞLIK ÇALIŞANLARINA YÖNELİK ŞİDDET: RİSK FAKTÖRLERİ, ETKİLERİ, DEĞERLENDİRİLMESİ VE ÖNLENMESİ

Seda AKYILDIZ, Şeyda CEYLAN, Özlem COŞKUN, İrem BUDAKOĞLU155

P102 YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM II VE III ÖĞRENCİLERİNİN ÖĞRENME STİLLERİ

H. Cahit Taşkıran, Aslı Aykaç158

P103 LABORATUVAR KALİTE YÖNETİM SİSTEMİ EĞİTİMİ: KİTLESEL BİR İNTERAKTİF EĞİTİM DENEYİMİ

Yumuşak D ,Akın L, Kurucu G., Menemenlioğlu D., Bayrakdar F., Yölbakan S., Elango V, Abacıoğlu H159

P104 TIP EĞİTİMİNDE BİYOİSTATİSTİK BİLİMİNİN ROLÜ

Canan BAYDEMİR160

P105 AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DERİ VE ZÜHREVİ HASTALIKLAR ANABİLİM DALI' NDA MODİFİYE MİNİ KLİNİK DEĞERLENDİRMENİN SINAV BAŞARISINA ETKİSİNİN ARAŞTIRILMASI: KONTROLLÜ BİR ÇALIŞMA

Canan BAYDEMİR161

P106 EGE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ TIP EĞİTİMİ ANABİLİM DALI'NIN TIP EĞİTİMİ ALANINDA İNSANGÜCÜ GELİŞİMİNE KATKISI

H.İbrahim Durak, A.Hilal Batı, S.Ayhan Çalışkan, Ö.Sürel Karabilgin, Hatice Şahin,S.Elif Törün, Kevsir Vatanserver, Nilüfer Demiral Yılmaz, Yusuf Yılmaz162

P107 EGE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ TIP EĞİTİMİ ANABİLİM DALI'NIN ÖĞRETİM YÖNETİM SİSTEMİ ENTEGRASYONU: MOODLE UYGULAMASI

Yusuf Yılmaz, A.Hilal Batı, H.İbrahim Durak, Ö.Sürel Karabilgin, Hatice Şahin, S.Elif Törün,
Kevser Vatansver, Nilüfer Demiral Yılmaz163

P108 TIP FAKÜLTELERİ İÇİN OLUŞTURULMUŞ SAĞLIK POLİTİKALARI EĞİTİM PROGRAMI

Akile SARIOĞLU-BÜKE, Ö Sürel KARABİLGİN, Kevser VATANSEVER164

P109 ULUSAL VE ULUSLARASI TIP EĞİTİMİ PROGRAMLARI YETERLİK VE ÖĞRENME ÇIKTILARINI TANIMLAYAN KILAVUZLARIN KARŞILAŞTIRMASI

Akile SARIOĞLU-BÜKE, Beyza ÖZÇINAR, Ebru ŞENER ARAZ, Emine VATANSEVER, Okan OK,
Ö. Sürel KARABİLGİN, Kevser VATANSEVER166

P110 AKTS ETİKETİ ALAN TIP FAKÜLTELERİNDE “KAZANILAN DERECE” ve “DERECENİN DÜZEYİ” TANIMLARI

Akile Sarıoğlu-Büke, İskender Sayek167

P111 DIŞ EĞİTİM KURUMU HASTANELERİ (AFİLİYE HASTANELER) İLE İŞBİRLİĞİ İÇİNDE MEZUNİYET ÖNCESİ TIP EĞİTİMİ TASARIMI İÇİN YÜTF ÇÖZÜM MODELİ

Çelik G., Gürol Y., Acuner İ.Ç., Akalın A., Yanıkaya Demirel G., Tanrıöver Ö., Kaspar Ç., Kıracı D., İzbırak G.,
Ercan S., Vitrinel A.173

P112 AMAÇ VE HEDEF YAZIMI İÇİN BİR YÖNTEMSSEL YAKLAŞIM ÖNERİSİ

Acuner İ.Ç., Tanrıöver Ö., Yanıkaya Demirel G., Vatanoğlu E., Akalın A174

P113 YÜTF-MÖTEP “KLİNİK UYGULAMA VE DEĞERLENDİRME KILAVUZU” (KUDEK) ÖRNEĞİ OLUŞTURMA ÇALIŞMALARI

Akan H., Acuner İ.Ç., Kantarcı G., Ekci B., Atalay B., Akalın A., Biçer S,175

P114 KLİNİK STAJ EĞİTİMLERİ İÇİN BİR BLOKLAMA ÖNERİSİ

Acuner İ.Ç., Akan H., Tanrıöver Ö., Atalay B., Temur S.176

P115 TIP FAKÜLTESİ AKADEMİSYENLERİ İÇİN İŞ YÜKÜ ANALİZİ YÖNTEMİ

Acuner İ.Ç., Kaspar Ç.178

P116 TIP FAKÜLTESİ İÇİN AKTS TABLOSU ÖRNEKLERİ

Acuner İ.Ç., Bologna Komitesi179

P117 THE EXPERIENCE OF AN OBJECTIVE STRUCTURED CLINICAL EXAMINATION AT YEDİTEPE UNIVERSITY FACULTY OF MEDICINE

Özlem Tanrıöver, Güldal İzbırak, Hülya Akan, A. Arzu Akalın180

P118 YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM III PİLOT OSCE UYGULAMASI (2011-2012)

Özlem Tanrıöver, Hülya Akan, A. Arzu Akalın, Güldal İzbırak181

119 YÜTF'NİN UTEAK TIP EĞİTİMİ AKREDİTASYONU'NA HAZIRLIK SÜRECİ

Çelik G., Gürol Y., Akalın A., Acuner İ.Ç., Yanıkaya Demirel G., Tanrıöver Ö., Kaspar Ç., Kıracı D., İzbırak G., Özden
İ., Vitrinel A., Ercan S.182

120 APPROACH OF PHASE II STUDENTS TO SCIENTIFIC PROJECTS LESSONS: FEAR FOR UNKNOWN

Gulderen Yanıkaya Demirel183

VIII. ULUSAL TIP EĞİTİMİ KONGRESİ PROGRAMI
7 – 9 MAYIS 2014, YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ, İSTANBUL

07 MAYIS ÇARŞAMBA

Kurslar

09.00-12.30

1. Niteliksel Araştırmalar (Yrd.Doç.Dr. Neşe Zayım, Doç.Dr.Yeşim Şenol)
2. Standardize / Simüle Hasta Eğitimi (Prof.Dr.Zeynep Solakoğlu, Prof.Dr. Güler Bahadır, Dr. Psik Nilüfer Alçalar ve Dr. Sos Hacer Nalbant)
3. Klinik Akıl Yürütmenin Ölçülmesi: Kapsamlı Eşleştirme Sorusu ve Sınavı Hazırlama (Doç.Dr.Ayhan Çalışkan)

12.00-13.30 **Kayıt ve Açılış Kokteyli**

13.30-14.00 **Açılış Konuşmaları**

14.00-15.00 **The Next Wave in Medical Education – Four Necessary Transformations**
Oturum Başkanı: Prof.Dr.Sina Ercan, Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Ronald M. Harden, (The Association for Medical Education in Europe)
AMEE Genel Sekreteri

15.00-15.15 **Kahve Arası**

15.15-16.15 **Ulusal Çekirdek Eğitim Müfredatı**
Oturum Başkanı: Prof.Dr.Muhammed Güven, Tıp Dekanlar Konseyi Başkanı
Prof.Dr.Ahmet Songur, Kocatepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı

16.15-16.30 **Kahve Arası**

16.30-17.30 **Tıp Fakültesi Kontenjanları ve Yatay Geçişler**
Oturum Başkanı: Prof.Dr.Sina Ercan, Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Recep Öztürk, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Tıpta Uzmanlık Kurulu Üyesi
Prof.Dr.Levent Elbeyli, Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı

17.30-18.30 **Harden ve Roberts ile Söyleşi** (sınırlı sayıda katılımcı ile)

VIII. ULUSAL TIP EĞİTİMİ KONGRESİ PROGRAMI
7 – 9 MAYIS 2014, YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ, İSTANBUL

08 MAYIS PERŞEMBE

09.00-10.00 **Assessing Professionalism in Medicine: The Biggest Challenge of All**
Oturum Başkanı: Prof.Dr.Hakan Abacıoğlu, Tıp Eğitimi Geliştirme Derneği (TEGED) Başkanı
Prof.Dr.Trudie E. Roberts, The Association for Medical Education in Europe (AMEE) Başkanı

10.00-10.15 **Kahve Arası**

10.15-11.15 **Tıp Eğitiminde Program Değerlendirme**
Oturum Başkanı: Prof.Dr.Sabri Kemahlı, College of Medicine Alfaisal University
Prof.Dr.Berna Musal, Dokuz Eylöl Üniversitesi Tıp Faköltesi

11.15-12.15 **Sözlü Sunumlar**, Oturum Başkanı: Doç.Dr.Sürel Karabilgin, Ege Üniversitesi Tıp Faköltesi

1. ÖĞRENCİ DEĞERLENDİRMESİNDE KURAMSAL SINAVLARIN BİLGİSAYAR ORTAMINDA GERÇEKLEŞTİRİLMESİ

Gamze Çapa Kaya ve ark.; Dokuz Eylöl Üniversitesi Tıp Faköltesi, DEUZEM

2. TIP FAKÖLTELERİNDE EKİP ÇALIŞMASI VE LİDERLİK EĞİTİMİ

Özlem COŞKUN ve ark.; Gazi Üniversitesi, Ege Üniversitesi,
Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram, Başkent Üniversitesi,
Dokuz Eylöl Üniversitesi Tıp Faköلتeleri

3. RADYOLOJİ ALANINDA MEZUNİYET SONRASI TIP EĞİTİMİNDE PROBLEM TEMELLİ VE KÜÇÜK GRUP ÇALIŞMASI İLE YÜRÜTÖLEN ARAŞTIRMA EĞİTİMİ

Utku Senol ve ark.; Akdeniz Üniversitesi Tıp Faköltesi

4. TIP FAKÖLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN E-ÖĞRENMEYE YÖNELİK TUTUMLARI VE ÖRNEK BİR UZAKTAN EĞİTİM UYGULAMASINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ (HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)

Bariő Sezer ve ark.; Hacettepe Üniversitesi Tıp Faköltesi

5. KING SAUD UNIVERSITY, COLLEGE OF MEDICINE, CLINICAL SKILLS LABORATORY

S. Ayhan Caliskan ve ark.;
King Saud Üniversitesi Tıp Faköltesi, Riyad, S. Arabistan

VIII. ULUSAL TIP EĞİTİMİ KONGRESİ PROGRAMI
7 – 9 MAYIS 2014, YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ, İSTANBUL

08 MAYIS PERŞEMBE

12.15-13.30 Öğle Yemeği

Tıpta Uzmanlık Sınavı (TUS)

Oturum Başkanı: Prof.Dr.Ünsal Özgen, İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Cüneyt Orhan Kara, TEGED Yönetim Kurulu Üyesi, Pamukkale Üniversitesi
Tıp Fakültesi

13.30-15.30

Doç. Dr. Mehmet Salih Gürel, İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Uzm. Dr.Zafer Çukurova, Bakırköy EAH Eski Başhekimi, Sağlık Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı
Uzm. Dr.Serdar Gürel, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi
Uzm. Dr.Özgür Aydın, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı, Özel Hastane
Dr.Öğuz Kızılkaya, Pratisyen Hekim, Tekirdağ Toplum Sağlığı Merkezi

15.30-15.45 Kahve Arası

Sözlü Sunumlar, Oturum Başkanı: Doç.Dr.Hilal Batı, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi

**1. TIP FAKÜLTESİ ÖĞRETİM ÜYESİ PERFORMANSINI DEĞERLENDİRMEDE ÖĞRENCİ
MERKEZLİ YAKLAŞIM ÖNERİSİ: EĞİTİME KATKI (K) KATSAYISI**

İlğaz Akdoğın ve ark.;; Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi

2. STAJLARDA KLİNİK- TEMEL BİLİM ENTEGRASYONU

Sabri Kemahlı ve ark.;; Alfaisal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Riyad, S. Arabistan

15.45-17.00

**3. DEÜTF'DE BİLİŞ ÖTESİ FARKINDALIK VE ÖĞRENME STRATEJİLERİ ÖLÇEKLERİ
GEÇERLİLİK VE GÜVENİLİRLİK ÇALIŞMASI**

Serap Konakçı ve ark.;; Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi

**4. TIP ÖĞRENCİLERİNİN KARŞILAŞABİLECEKLERİ OLUMSUZ DURUMLARLA
BAŞETME BECERİLERİ GELİŞTİRİLEBİLİR Mİ?**

Özlem Sürel Karabilgin ve ark.;; Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi

5. KLİNİK ADLİ TIP EĞİTİMİNDE BİLGİSAYAR DESTEKLİ SİMÜLASYON UYGULAMASI

Akan Karakuş ve ark.;; Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi

17.00-17.15 Kahve Arası

17.15-19.00 **TEGED Genel Kurulu** (TEGED Üyelerinin katılımı ile)

20.00 Gala Yemeği

VIII. ULUSAL TIP EĞİTİMİ KONGRESİ PROGRAMI
7 – 9 MAYIS 2014, YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ, İSTANBUL

09 MAYIS CUMA

09.00-11.15 **Tıp Eğitimi ve İngilizce (Modeller, Yaşanan Sorunlar)**
Oturum Başkanı: Prof.Dr.İskender Sayek, Tıp Eğitimi Programlarını Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği (TEPDAD) Başkanı, Doç.Dr.Melih Elçin, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
Doç.Dr.Nazan Karaoğlu, Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi
Yrd.Doç.Dr.Cahit Nacitarhan, Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi
Yrd.Doç. Dr.Cahit Taşkıran, Yakın Doğu Üniversitesi Tıp Fakültesi

11.15-12.30 **Kahve Arası**

11.15-12.15 **Tıp Eğitimi Nasıl Türkçeleşti?**
Oturum Başkanı: Prof.Dr.Halil İbrahim Durak, Ulusal Tıp Eğitimi Akreditasyon Kurulu(UTEAK) Sekreteri
Prof.Dr.Sabri Kemahlı, Alfaisal University College of Medicine

12.30-13.30 **Öğle Yemeği**

Sözlü Sunumlar, Oturum Başkanı: Doç.Dr.Ayhan Çalışkan, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, King Saud University College of Medicine

1. TIP FAKÜLTESİ BİRİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN BİLİŞSEL ÖĞRENME STRATEJİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ, Melis Naçar, Zeynep Baykan;

Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

2. TIP EĞİTİMİNDE GELİŞİM SINAVI SORU BANKASI OLUŞTURULMASI VE BENZETİM VERİLERİ İLE BİLGİSAYAR UYARLAMALI TEST UYGULAMASI,

13.30-14.30

Ayşen Melek Aytuğ Koşan ve ark.; Ankara Üniversitesi Tıp ve Eğitim Bilimleri Fakülteleri

3. ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ, 'KLİNİK VE MESLEKİ BECERİ EĞİTİMİ' PROGRAMININ PROFESYONELLİĞE YÖNELİK ÇIKTILAR AÇISINDAN KALİTATİF DEĞERLENDİRİLMESİ

Melike Sahiner ve ark.; Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi, Marmara Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi ve Maastricht Üniversitesi Tıp Fakültesi

VIII. ULUSAL TIP EĞİTİMİ KONGRESİ PROGRAMI
7 – 9 MAYIS 2014, YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ, İSTANBUL

09 MAYIS CUMA

**4. TIP FAKÜLTESİ ÜÇÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN AKTİF DİNLEME GRU
ÇALIŞMASININ DEĞERLENDİRİLMESİ**

13.30-14.30

Ümmü Zeynep Avsar ve ark.; Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi

5. TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNDE EMPATİ DÜZEYİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Albena Gayef ve ark.; İstanbul Bilim Üniversitesi Tıp Fakültesi,
İstanbul Cerrahpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi

14.30-14.45

Kahve Arası

**Kalabalık Gruplar ile Tıp Eğitimi Nasıl Gerçekleştirilebilir: Deneyimler
(Takım Çalışmasına Dayalı Öğrenme Örneği)**

14.45-16.00

Oturum Başkanı: Doç.Dr.Osman Yüksel, Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekan Yardımcısı
Prof.Dr.Ferhan Girgin Sağın, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi
Doç.Dr.Kemal Alimoğlu, Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi
Yrd.Doç.Dr.Levent Altıntaş, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi

16.00-16.30

Kapanış

8th NATIONAL MEDICAL EDUCATION CONGRESS
7-9 May 2014, YEDITEPE UNIVERSITY, ISTANBUL

07 MAY WEDNESDAY

Courses

09.00-12.30

Qualitative Researches (Neşe Zayım, PhD; Yeşim Şenol, MD, Assoc. Prof)
Standardized / Simulated Patient Training (Zeynep Solakoğlu, MD, Prof,
Güler Bahadır, MD, Prof, Nilüfer Alçalar, PhD., Hacer Nalbant PhD.)
Measurement of Clinical Reasoning: A Comprehensive Mapping and Exam Preparation
Questions [Extended Matching Questions-EMQ] (Ayhan Çalışkan, MD, Assoc. Prof)

12.00-13.30 **Registration and Opening Cocktail**

13.30-14.00 **Opening Ceremony**

14.00-15.00 **The Next Wave in Medical Education – Four Necessary Transformations**
Chairman: Sina Ercan, MD, Prof, Dean, Yeditepe University of School of Medicine
Ronald M. Harden, MD, Prof, General Secretary of AMEE

15.00-15.15 **Coffee/Tea Break**

15.15-16.15 **Medical School Quotes and Horizontal Transfers**
Chairman: Sina Ercan, MD, Prof, Dean, Yeditepe University of Faculty of Medicine
Recep Öztürk, MD, Prof, İstanbul University Cerrahpaşa Medical Faculty, Member of
Medical Specialization Committee
Levent Elbeyli, MD, Prof, Gaziantep University Faculty of Medicine

16.15-16.30 **Coffee/Tea Break**

16.30-17.30 **Medical School Quotes and Horizontal Transfers**
Chairman: Sina Ercan, MD, Prof, Dean, Yeditepe University of Faculty of Medicine
Recep Öztürk, MD, Prof, İstanbul University Cerrahpaşa Medical Faculty
Levent Elbeyli, MD, Prof, Gaziantep University Faculty of Medicine

17.30-18.30 **Interview with Prof. Harden and Prof. Roberts** (limited participants)

8th NATIONAL MEDICAL EDUCATION CONGRESS
7-9 May 2014, YEDITEPE UNIVERSITY, ISTANBUL

08 MAY THURSDAY

09.00-10.00	Assessing Professionalism in Medicine: The Biggest Challenge of All Chairman: Hakan Abacioğlu, MD, Prof, President of the Turkish Society for the Advancement of Medical Education (TEGED) Trudie E. Roberts, MD, Prof, President of AMEE
10.00-10.15	Coffee/Tea Break
10.15-11.15	Program Evaluation in Medical Education Chairman: Sabri Kemahlı, MD, Prof, College of Medicine Alfaisal University Berna Musal, MD, Prof, Dokuz Eylül University, Faculty of Medicine
11.15-12.15	Oral Presentations Chairman: Sürel Karabilgin, MD, Assoc.Prof, Ege University Faculty of Medicine
12.15-13.30	Lunch
13.30-15.30	National Medical Specialization Admission Test Chairman: Ünsal Özgen, Prof, Dean, İnönü University Faculty of Medicine Cüneyt Orhan Kara, MD, Prof, Executive Council Member of TEGED, Pamukkale University Faculty of Medicine Zafer Çukurova, MD, Bakırköy Training and Research Hospital former Chief of Physicians, Undersecretary Deputy of Ministry of Health Serdar Gürel, MD, Başkent University Faculty of Medicine Oğuz Kızılkaya, MD, Tekirdağ Community Health Center Özgür Aydın, MD, Pediatrician, Private Hospital Mehmet Salih Gürel, MD, Assoc. Prof, İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi
15.30-15.45	Coffee/Tea Break
15.45-17.00	Oral Presentations Chairman: Hilal Batı, MD, Assoc.Prof, Ege University Faculty of Medicine
17.00-17.15	Coffee/Tea Break
17.15-19.00	TEGED Meeting
20.00	Congress Dinner

8th NATIONAL MEDICAL EDUCATION CONGRESS
7-9 May 2014, YEDİTEPE UNIVERSITY, İSTANBUL

09 MAY FRİDAY

09.00-11.15	Medical Education in English Language Chairman: Iskender Sayek, MD, Prof, President, Association for Evaluation and Accreditation of Medical Education Programs (TEPDAD) Melih Elçin, MD, Assoc.Prof, Hacettepe University Faculty of Medicine Nazan Karaoğlu, MD, Assoc.Prof, Necmettin Erbakan University Faculty of Medicine Cahit Nacitarhan, MD, Assist.Prof, Akdeniz University Faculty of Medicine Cahit Taşkıran, MD, Assist.Prof, Near East University Faculty of Medicine
11.15-11.30	Coffee/Tea Break
11.30-12.30	How Medical Education Became Turkish? Chairman: Halil İbrahim Durak, MD, Prof, General Secretary of National Council for Accreditation of Medical Education Programs (UTEAK) Sabri Kemahlı, MD, Prof, Alfaisal University College of Medicine
12.30-13.30	Lunch
13.30-14.30	Oral Presentations Chairman: Ayhan Çalışkan, MD, Assoc.Prof, King Saud University College of Medicine
14.30-14.45	Coffee/Tea Break
14.45-16.00	Team Based Learning Chairman: Osman Yüksel, MD, Assoc.Prof. Gazi University Faculty of Medicine Ferhan Girgin Sağın, Prof, Ege University Faculty of Medicine, Kemal Alimoğlu, MD, Assoc.Prof, Akdeniz University Faculty of Medicine, Levent Altıntaş, MD, Assist.Prof, Kocaeli University Faculty of Medicine
16.00-16.30	Closing Session

SÖZLÜ BİLDİRİLER

Melis Naçar, Zeynep Baykan

Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Öğrenirken karşılaşılan güçlükler öğrencilerin en çok dile getirdikleri sorunlardandır. Bazı öğrenciler istedikleri hâlde ders çalışmazken, bazıları uzun süreler çalıştıkları hâlde öğrenememektedirler.

Gerek bu sorunların yoğunluğu gerekse bilişsel psikolojideki gelişmeler sonucu öğrencinin öğrenme sürecinde kendi öğrenmesini düzenleyebilen, etkin bir katılımcı olduğu görüşünün ağırlık kazanması, öğrenme stratejilerinin eğitim alanındaki önemini artırmıştır.

Öğrencilerin başarıları, büyük ölçüde kendi öğrenmelerini yönlendirmelerine ve öğrenme stratejilerini kullanmalarına bağlıdır.

Bilgiler zihinsel süreçlerle örgütlenir ve bireyce kazanılır. Bu süreçte, kişi kendi öğrenmesine ilişkin öğrenme sorumluluğunu üstlenmeli ve etkin bir katılım göstermelidir.

Bireyin bu katılımı ile kazandığı, “öğrenme stratejileri” onun yaşam boyu karşılaşılabileceği diğer problemleri de çözmelerine yardımcı olabilecektir.

Bu çalışmada 2013-2014 Eğitim öğretim döneminde Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi birinci sınıf öğrencilerinin ders çalışırken kullandıkları bilişsel öğrenme stratejilerinin kullanım sıklıklarının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu tanımlayıcı çalışma, 2013 Ekim ayı içerisinde anket yöntemiyle yapılmıştır. Öğrenciler anketi kendileri doldürmüşlardır. Çalışma birinci sınıf tıp öğrencilerinin hepsi üzerinde yapılması planlanmış ancak ankete katılmayı istememe, devamsızlık gibi nedenlerle 300 dönem bir öğrencisinden 284'üne ulaşılabilmıştır.

Ulaşma oranı %94.7'dir.

“Bilişsel Öğrenme Stratejileri Ölçeği” 36 soru içerecek şekilde 2005'de Gürcan tarafından geliştirilmiş ve geçerlik güvenilirlik çalışması yapılmıştır.

Ölçek, uygulama (10 soru), bellek (7 soru), analiz (5 soru), özetleme (7 soru), tekrar (4 soru), anlatma (3 soru) stratejileri olarak altı faktörlü bir yapıya sahiptir. Ölçeğin sorularına verilen cevaplar hiçbir zaman, bazen, sık sık, her zaman şeklinde olup, puanlama 1-4 arasındadır. Toplam puan en az 36, en fazla 144 olabilir.

Elde edilen verilerin istatistiksel değerlendirmelerinde t testi kullanılmış, $p < 0,05$ değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Araştırma Helsinki prensiplerine uygun olarak planlanmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Öğrencilerin yaşı 18.6 ± 0.9 olup, %99.6'sı bekardı. Öğrencilerin %32.4'ü fen lisesi, %48.6'sı anadolu lisesi mezunu idi. Öğrencilerin öğrenme stratejileri uygulamalarına verdikleri "sık sık ve her zaman" cevaplarının yüzdeleri birleştirilmiştir. Ders çalışırken öncelikle konuyu anlamaya çalışırım (%94.3), sınavda çıkabileceğini düşündüğüm önemli bilgileri not alırım (%89.0), yeni bir konuyu öğrenirken daha önceden bildiğim bilgilerden hareket ederim (%85.5) ile en fazla uygulanan üç strateji olmuştur. En az uygulanan stratejiler ise, bütün derslerim için düzenli tekrar yaparım (%23.4), çalıştığım dersi bir başkasına anlatırım (%25.0), dersten sonraki akşam öğrendiğim bilgileri tekrar ederim (%25.3), ders çalışırken yüksek sesle tekrar ederim (%25.7), ders çalışmadan önce konunun genel bir özetini çıkarırım (%35.1), ders çalışırken tekrar yapmak için mutlaka ayrıca bir zaman ayırım (%35.1), ders çalışırken okuduklarımı grafikler ve şemalarla ifade ederim (%36.0) olarak saptanmıştır.

Bilişsel öğrenme stratejileri toplam puan ortalaması 94.2 ± 13.7 iken alt boyutları; uygulama stratejileri 27.2 ± 4.9 , bellek stratejileri 17.5 ± 4.1 , analiz stratejileri 16.4 ± 2.7 , özetleme stratejileri 17.9 ± 3.9 , tekrar stratejileri 9.1 ± 2.9 , anlatma stratejileri 6.0 ± 2.0 idi. Yüz üzerinden puanlandırıldığında ise bilişsel öğrenme stratejileri 93.1 ± 65.4 iken alt boyutları uygulama 68.0 ± 12.2 , bellek 62.5 ± 14.5 , analiz 81.9 ± 13.7 , özetleme 64.0 ± 13.8 , tekrar 56.7 ± 17.8 , anlatma 49.6 ± 16.3 olarak saptandı. Analiz ve anlatma stratejilerinde kızlar, tekrar stratejilerinde erkekler anlamlı ölçüde daha yüksek puan almışlardı. Yüz üzerinden puanlandırıldığında yeni başlayan tıp öğrencileri en fazla analiz ve uygulama, en az olarak da tekrar ve anlatma stratejilerini kullanıyorlardı.

Sonuç olarak; tıp fakültesine yeni başlayan öğrencilerin öğrenme stratejilerinden tekrar ve anlatma stratejilerini az oranda kullanmaktadırlar. Bu konuların önemi ve nasıl kullanılacağı üzerinde daha fazla durulması önerilebilir.

S2

TIP EĞİTİMİNDE GELİŞİM SINAVI SORU BANKASI OLUŞTURULMASI VE BENZETİM VERİLERİ İLE BİLGİSAYAR UYARLAMALI TEST UYGULAMASI

Aysen Melek Aytuğ Koşan¹, Nizamettin Koç², Atilla Halil Elhan³, Derya Öztuna³

¹ Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD

² Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Ölçme Değerlendirme AD

³ Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik AD

Giriş: Gelişim sınavı (GS), öğrencilerin buldukları seviyeyi ve zaman içindeki gelişimlerini ölçmeye yönelik olarak, bir eğitim programında ki tüm öğrencilerin aynı anda, aynı sorularla karşılaştıkları ve belirli aralıklarla tekrarlanan bir sınavdır. Öğrenmeye sağladığı katkılar nedeniyle, tüm dünyada tıp eğitiminde yaygın olan kullanılan GS'nin hazırlanması, uygulanması ve değerlendirilmesi yoğun emek, insan gücü ve zaman gerektirmesi; çok sayıda sorunun öğrencide yorgunluk yaratması gibi kısıtlılıkları mevcuttur. GS'nin öğrencilerin bilgi kazanımlarını, yorgunluk, bıkkınlık yaratmadan, zaman ve insan gücünden tasarruf etmeye olanak verecek şekilde daha az sayıda madde ile daha kısa sürede belirtenebilmesini sağlayan

Bilgisayar Uyarlamalı Test (BUT) yöntemi ile uygulanması GS'nin bahsi geçen sınırlılıklarının giderilmesinde katkılar sağlayacaktır.

Amaç: Bu çalışmada, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesinde yürütülmekte olan Gelişim Sınavı için bir soru bankası oluşturulması ve bu soru bankasını kullanılarak Bilgisayar Uyarlamalı Test yöntemi ile Gelişim Sınavının uygulanabilirliğinin ortaya konulması amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışma grubunu 2010-2011 eğitim-öğretim yılı Dönem 1-5 öğrencileri oluşturmaktadır. 200 maddeden oluşan GS'ye 1206 öğrenci katılmıştır (%89.7).

Soru bankasının psikometrik özelliklerinin incelenmesinde iki kategorili yanıtlar için geliştirilmiş olan Rasch modeli kullanılmıştır.

Rash analizi sonucunda elde edilen madde parametreleri kullanılarak benzetim uygulaması için veri türetilmiştir.

Türetilen bu yanıt yapıları kullanılarak 1000 öğrencinin yetenek düzeyleri hem Rasch (θ Rasch) hem de simüle BUT (θ BUT) yöntemleriyle kestirilmiştir. BUT durma kuralı olarak farklı standart hata/güvenirlilik düzeyleri kullanılmıştır.

BUT yöntemiyle elde edilen yetenek düzeyleri (θ BUT) ile tüm maddeler kullanılarak Rasch analizinden elde edilenler (θ Rasch) arasındaki uyum incelenmiştir.

Bulgular: Rasch analizi sonucunda 103 maddeden oluşan tek bir boyut içeren soru bankası elde edilmiş, Birey Ayırsama İndeksi ve KR -20 güvenirlilik katsayısı değerleri 0.77 olarak hesaplanmıştır.

Çalışma bulguları, tüm benzetim koşulları (yetenek düzeyleri dağılımı $N(0,1)$ ve $N(0,3)$; yetenek düzeylerine ilişkin standart hata kestirimi 0.3, 0.4, 0.5, 0.548) için GS kağıt kalem testi uygulamaları (θ Rasch) ve BUT uygulaması (θ Rasch) ile elde edilen yetenek kestirimleri arasındaki sınıf içi korelasyon katsayılarının (SKK) yüksek olduğunu göstermektedir (SKK 0.928-0.999)

$N(0,1)$ olan dağılımdan 1000 birey için türetilen yanıtlar ile gerçekleştirilen BUT'da kullanılan soru sayısı standart hatanın/güvenirliliğin farklı düzeyleri için 11 ile 45 arasında değişmektedir. BUT uygulamalarında ortalama 14 soru ile kestirim yapılabilir.

BUT uygulamalarında, kağıt kalem uygulamalarına göre soru sayısında %56.3-92.0 arasında azalma sağlandığı gösterilmiştir.

$N(0,3)$ olan dağılımdan 1000 birey için türetilen yanıtlar ile gerçekleştirilen BUT'da kullanılan soru sayısı ortalaması standart hatanın farklı düzeyleri için 12 ile 75 arasında değişmektedir. BUT uygulamalarında, kağıt kalem uygulamalarına göre soru sayısında %27.6-88.3 arasında azalma sağlandığı bulunmuştur.

Sonuç: Bu çalışma, Rasch yöntemi ile GS için uygun bir soru bankası hazırlanabileceği; GS'de BUT uygulamaları ile öğrencilerin sınavın klasik formunda bulunandan çok daha az sayıda madde ile yetenek kestirimleri elde edilebileceği; öğrenciler ve uygulayıcılar açısından en az iş yükü ile yüksek güvenirlikli değerlendirmeler yapılabilceği gösterilmiştir.

ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ, 'KLİNİK VE MESLEKİ BECERİ EĞİTİMİ' PROGRAMININ PROFESYONELLİĞE YÖNELİK ÇIKTILAR AÇISINDAN KALİTATİF DEĞERLENDİRİLMESİ

Melike Şahiner¹, Pınar Topsever², İnci User³, Nadi Bakırcı⁴, Willem De Grave⁵

¹ Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi, Fizyoloji AD, İstanbul, Türkiye

² Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği AD, İstanbul, Türkiye

³ Marmara Üniversitesi Fen-Edebiyat, Sosyoloji AD, İstanbul, Türkiye

⁴ Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi, Hak Sağlığı AD, İstanbul, Türkiye

⁵ Maastricht Üniversitesi Tıp Fakültesi, Eğitim Bilimleri ve Araştırma Bölümü, Maastricht, Hollanda

Giriş: Epidemiyolojik açıdan bakıldığında yaşlılık oranı gideren artan toplumlarda sağlık sisteminde oluşan değişiklik ihtiyacı beraberinde "mesleki profesyonellik" kavramının da tıp eğitimine eklenmesi gerekliliğini getirmiştir. Günümüzde tıp eğitimi programlarında; farklı öğretme ve öğrenme tekniklerini benimsemenin yanı sıra; iletişim becerileri, etik tutum ve değerler, ekip çalışması, kanıta dayalı tıp yaklaşımı, klinik ve etik yargılama, klinik beceriler gibi yeterli alanları tekrar tanımlanmaktadır. Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde eğitim programı, tıp eğitimindeki yeni yaklaşımlar doğrultusunda yapılandırılmış ve "Klinik ve Mesleki Beceriler" adıyla profesyonellik alanının bileşenleri programa entegre edilmiştir. Bu programda öğrencilere, klinik stajlarına başlamadan önce profesyonellik, etik değerler, bilimsel düşünce, iletişim ve klinik becerilerin konusunda geniş bir bakış açısı ve anlayış kazandırmak amaçlanmaktadır. 2011-2012 akademik yılının sonunda Klinik ve Mesleki Beceriler Programı, ilk üç yılını tamamlamış ve öğrenciler klinik stajlara başlamışlardır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrenci ve öğretim üyelerinin ilk üç yıl sonunda "Klinik ve Mesleki Beceriler" programının profesyonellik çıktıları hakkındaki algılarının tanımlanması ve verilen profesyonellik eğitiminin klinik uygulamaya aktarımını değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışma derinlemesine görüşmeler yoluyla verilerin toplandığı nitel bir araştırmadır. 2012-2013 ders yılında 4. sınıfa geçen 24 öğrencinin 14'üne klinikteki 8 öğretim üyesi araştırmaya katılmıştır. Kayıtlar staj döneminin ilk 10 haftasının başında ve sonunda gerçekleştirilmiş. Görüşmelerde iletişim becerileri, etik farkındalık ve sorumluluk duygusuna ait ana konuları içeren bir rehber kullanılmış, her katılımcıdan görüşme öncesi yazılı onam alınmıştır. Kayıtların çözümlemeleri yapıldıktan sonra araştırmacı tarafından kodlamalar tamamlanmıştır.

Bulgular: Elde edilen bulgular öğrencilerin, profesyonelliğe ait hedeflerin klinik öncesi dönemden itibaren verilmeye başlanmasının değerinin farkında olduklarını; gerçek hayat deneyimleri sırasında, gerek klinikteki öğretim üyelerini gözlerken gerekse kendi uygulamaları sırasında önceki teorik ve pratik bilgilerini kullanabildiklerini; öğrencilerin ve öğretim üyelerinin ilk üç yıldan getirilen teorik bilginin klinikteki uygun kullanımından memnun olduklarını ve klinik öncesi dönemde yapılan simüle uygulamaların öğrencilerin klinik uygulamalar sırasında kendilerini daha güvende hissetmelerini sağlamış olduğuna işaret etmektedir.

Sonuç: Çalışmanın sonuçları göstermektedir ki; Profesyoneellik temalarının “Klinik ve Mesleki Beceriler” programının alt başlıklarındaki entegrasyonu öğrencilerin mesleki gerçek yaşam deneyiminde nelerle karşılaşacakları konusundaki farkındalıklarını geliştirmektedir. Bu nedenle klinikteki gerçek yaşam deneyimi daha az korkutucu olmuştur; Klinik hocalarının ilk üç yıl programı hakkında çok fazla bilgi sahibi olmadıkları ve bu nedenle de herhangi bir entegrasyona gitmeyip kendi deneyimleri ve anlayışları ile eğitim yapmakta oldukları tespit edilmiştir.

S4

TIP FAKÜLTESİ ÖĞRETİM ÜYESİ PERFORMANSINI DEĞERLENDİRMEDE ÖĞRENCİ MERKEZLİ YAKLAŞIM ÖNERİSİ: EĞİTİME KATKI (K) KATSAYISI

Ilgaz AKDOĞAN¹, Dilek AKDOĞAN²

¹ Pamukkale Üniv. Tıp Fak. Anatomi Anabilim Dalı, Denizli

² Pamukkale Üniv. Tıp Fak., Denizli

Giriş ve Amaç: Tıp Fakültesi Öğretim Üyelerinin performansını değerlendirmede çok sayıda faktör etkili olmaktadır. Bunlar özellikle araştırma ve geliştirme faaliyetleri, uygulama ve hizmet süreçlerinin değerlendirilmesi ve eğitim öğretim süreçlerinin değerlendirilmesine dayanmaktadır. Ancak, Öğretim Üyesinin performans değerlendirmesinde “hizmet” öncelikli olarak yer almakta, yayın sayısı, atıf sayısı, hakemlik/ editörlük sayısı, H endeksi gibi araştırma faaliyetleri kriterlerinin ardından eğitim faaliyetlerinin değerlendirilmesi gelmektedir. Akademik yükselmelerde de yayın etkinlikleri başlıca kriter olarak alınmakta, Öğretim Üyesinin eğitim ile ilgili faaliyetleri rutin görevi olarak algılanmaktadır. Ayrıca, Tıp Fakültesi Öğretim Üyesinin eğitim faaliyetleri ise sadece ders vermek, klinik uygulamaları yaptırmak ve ameliyat vb. eğitim faaliyetleri ile sınırlı olarak değerlendirilmektedir. Bu bildirinin amacı, Tıp Fakültesi Öğretim Üyelerinin Öğretim Üyesi Performansını Değerlendirmede Tıp eğitimine katkılarının (performanslarının) odağa alındığı, öğrenci merkezli bir yaklaşım önerisidir. Burada önerilen Tıp eğitiminin her aşamasına olan katkı, “Tıp Eğitime Katkı katsayısı (K katsayısı)” olarak kavramlaştırılabilir.

Yöntem: Tıp Eğitime Katkı katsayısı; bir Öğretim üyesinin, bir Tıp Fakültesi öğrencisinin 6 yıllık eğitimi boyunca tıp eğitimine yapmış olduğu katkıdır, şekilde tanımlanabilir. Burada kastedilen katkı sadece ders verme ve klinik uygulama faaliyetlerini kapsamamakta çok daha geniş bir içeriği anlatmaktadır. Bu tür bir kavram tüm eğitim modellerinde uygulanabilir.

K katsayısının içeriğinde, Tıp eğitimi ile ilgili kurullarda, komitelerde görev alma, dönem koordinatörlüğü ya da koordinatör yardımcılığı yapma, eğitim ile ilgili kurslara katılma ya da kurs verebilme yetkinliğine ulaşma, Tıp eğitimi ile ilgili ulusal ya da uluslar arası dernek ya da kuruluşlarda görev alma, etkinliklere katılım, klinikte ziyaretler, ameliyat, hasta değerlendirme, hasta takiplerinin yanı sıra yeni eğitim modellerini uygulama (küçük gruplarla eğitim, simüle hasta kullanımı vb.), klinikteki sınavların çeşitlendirilmesi (standart hasta kullanımı, OSCE, iş başı değerlendirme vb. sınavlar) bu faaliyetler arasında sıralanabilir. Ayrıca, Öğretim Üyesinin hasta, hasta yakınları, öğrencileri, idari ve hizmet personeline yaklaşımı, iletişim becerileri gibi öğeleri içeren gizli müfredat diye tanımlanabilecek davranışlar, Öğretim üyesinin rol model olma becerisi yine K katsayısını yükselten unsurlar olarak düşünülebilir.

Bunlara ilave olarak, Eğitimle ilgili yurtdışı ve yurtiçi dergilerde editörlük/ hakemlik, bu dergilerde yayın yapma diğer faktörler olarak sayılabilir. Yine, öğrencilerden geri bildirim alma ve ders sunum teknikleri ve içeriklerini geliştirme becerileri gibi eğitim tekniklerini uygulama konuları bu katsayının içeriğine katılabilir. Katsayı içinde hangi etkinliğin yüzde kaç etkisi (katkısı) olacağı bu kavramın kabulünden sonra ilgili Tıp eğitimi kurumlarında tartışılarak belirlenebilir ve uzun vadede bir standarda ulaşabilir.

Sonuç: Bu tür bir kavramın kabul görmesi halinde kazanımlar şunlar olabilir;

1- Öğretim üyesinin performans değerlendirmelerinde tıp eğitimi odaklı ve öğrenci merkezli olarak düşünmesi sağlanabilir.

2- Tıp Fakültesi Öğretim Üyesinin “Bir tıp fakültesi öğrencisinin yetişmesine ders anlatma ve klinik eğitimin yanı sıra başka hangi konularda yardımcı olabilirim?” sorularını sorması ve farkındalığının artması sağlanabilir.

3- Öğretim üyesinin kişisel, mesleki ve tıp eğitimi konularında kendini geliştirmesi için teşvik edici olabilir.

4- Akademik yükseltmelerde K Katsayısı kullanılarak objektif ve standart yaklaşımlar sağlanabilir.

5- Öğretim üyesinin performans değerlendirmelerinde, yönetsel işlemlerde K Katsayısı kullanılabilir.

6- Tıp Fakültesi Öğretim Üyesinin eğitim faaliyetlerini öncelikli alan olarak değerlendirilmesi sağlanabilir. Önerdiğimiz K Katsayısı yaklaşımı ya da benzeri kavramlaştırmaların Tıp eğitiminin gelişmesine katkı sağlayacağını düşünmekteyiz.

55

TIP FAKÜLTESİ ÜÇÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN AKTİF DİNLEME GRUPLU ÇALIŞMASININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Ümmü Zeynep Avşar¹, Zeliha Cansever¹, Hamit Acemoğlu¹, Ümit Avşar², Yasemin Çayır², Kenan Taştan²

¹ Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

² Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Giriş: İletişim becerileri günümüzde apayrı bir yere sahip olup her alanda olduğu gibi sağlık alanında da doğru ve etkili iletişimin önemi göz ardı edilemez. Son 30 yılda yapılan çalışmalar kaliteli bir sağlık bakımı için iletişimin temel rol oynadığını göstermektedir. İletişim, öğrenilebilir bir beceridir. İletişim becerilerini öğretmede küçük grup çalışmaları, video kaydı incelemesi, gözlem yapma, oyunlaştırma ve standart hasta görüşmesi etkili yöntemlerdendir. Etkili iletişimde aktif dinleme kilit noktadır. Aktif dinleme bilinçli ve sürekli geri iletişim kullanarak yapılan dinlemedir.

Amaç: Bu çalışmada aktif dinleme grup çalışmasının üçüncü sınıf tıp fakültesi öğrencilerinin bu konudaki farkındalıklarına olan etkisini araştırmak amaçlandı.

Yöntem: Tıp Fakültesi 3. sınıf ders programında yer alan aktif dinleme, vücut dili ve hastayı karşılama grup çalışmasına katılan 10 gruba ayrılmış 15-20 öğrenciye çalışma öncesinde

14 sorudan oluşan bir anket uygulandı. Ankette öğrencilere aktif dinleme ve hasta hekim görüşmeleri ile ilgili görüşleri soruldu. Daha sonra beyin fırtınası yöntemiyle öğrencilerin sözlü, sözsüz iletişim, beden dili, hastayı karşılama konularında fikirleri alındı. Sonra konu ile ilgili bir sunum yapıldı. Öğrencilere aktif dinleme aşamalarının olduğu bir ders notu verildi ve sesli olarak okundu.

Sonrasında bir hasta-hekim görüşmesi videosu izletildi. Bu videoyu izlemeden önce öğrenciler sonrasında bir değerlendirme yapacak şekilde dinlemek üzere bilgilendirildi ve herkes izlerken notlar aldı. Video izlendikten sonra öğrencilerin görüşleri, değerlendirmeleri küçük grupta tartışıldı. Bir hafta sonra aynı öğrencilere aynı anket uygulandı. Cevaplar 5'li Likert skalasına göre alındı ve değerlendirildi. Veriler SPSS 20.0 bilgisayar programına girilerek analiz edildi. Ön ve son anket ortalamaları arasındaki farkı karşılaştırmak için bağımlı gruplarda t testi yapıldı. İstatistiksel önemlilik düzeyi $p < 0,05$ alındı.

Bulgular: Aktif dinleme grup çalışması dersine katılan 183 öğrencinin % 53'ü erkek, %47'si bayandı. Katılımcıların %20,8' inin ailesinde doktor vardı.%45,6'sının babası üniversite mezunu, %39,7'sinin annesi ilkökul mezunuydu.

İstatistiksel olarak anlamlı derecede fark oluşturan ön ve son anket sorularından bazıları şöyleydi: Katılımcılara dersin başında uygulanan ankette %41'i sessiz iletişimin daha etkili olduğunu düşünüyorken bu oran son ankette %76,5'e yükselmşti.

Başlangıçta bırakılırsa hastaların saatlerce konuşacağını düşünenlerin oranı %39,9 iken sonrasında bu oran%22,5'a düşmştü. "Hastayı aktif dinlemek, hiç araya girmeden dinlemektir " görüşüne katılmayanlar başlangıçta%54,1 iken sonrasında bu oran %72,7'ye çıkmşti." İletişim becerileri için derse gerek yoktur, zamanla tecrübeyle öğrenilebilir " şeklinde düşünenler başlangıçta %23,5 iken sonrasında oran% 16,9'a düşmştü.

İletişim derslerinin meslek hayatı için gerekli olduğunu başlangıçta %86,8 kişi düşünüyorken, sonrasında % 88 kişi böyle düşünüyordu. İletişim derslerinin laboratuvarında uygulamalı olarak yapılmasına katılanların oranı %72,1'den %89,1'e yükselmşti.

Sonuç: Aktif dinleme grup çalışmasında öğrencilerin hastayla iletişim konusunda farkındalıklarının arttığı gözlenmiştir. İletişim becerileri tıp fakültesi müfredatında teorik ders olarak bulunmaktadır. Bu derslerin uygulamalı olarak küçük grup çalışmalarıyla da desteklenmesi kalıcılık açısından önemlidir.

S6

STAJLARDAKİ KLİNİK- TEMEL BİLİM ENTEGRASYONU

Sabri Kemahlı, Giuseppe Botta, Abdurrahman Ouban, Ahlam Al Shedoukhy, Dileep Rohra

Alfaisal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Riyad, S. Arabistan

Giriş: Tıp eğitiminde yatay ve dikey entegrasyonun gerekliliği nedeniyle birçok tıp fakültesinde eğitim programları bu ilke göz önüne alınarak yapılandırılmaktadır. Özellikle fakültelerin ilk üç yılında değişik yöntemlerle yatay entegrasyon yanında dikey entegrasyon da sağlanmaktadır: PDÖ oturumları, klinik beceri eğitimleri, kısa süreli hastane deneyimleri, toplum içi ziyaret ve çalışmalar bunun örnekleridir. Böylece öğrencilerin tıp eğitiminin ilk yıllarında yoğun olarak

karşılaştıkları temel bilimlerin neden gerekli olduğu, klinikteki yeri ve önemini kavramaları sağlanmakta, temel bilimlerin klinik bir kapsamda öğrenilmesine bilginin kalıcılığı da desteklenmektedir.

Dikey entegrasyonun gereği olarak, temel bilim içeriğinin yıllar ilerledikçe azalması, klinik bilim içeriğinin giderek artması gerekmektedir. Ancak uygulamada klinik içerik yıllar ilerledikçe artmakla birlikte temel bilim içeriği birçok eğitim programında klinik stajlarla birlikte tümüyle ortadan kalkmaktadır. Oysa temel bilimlerin, azalarak da olsa tıp eğitiminin son yılına kadar yer alması gerekmektedir.

Amaç: Dikey entegrasyonun stajlarda da sürmesini sağlamak amacıyla Alfaisal Üniversitesi Tıp Fakültesinde klinik stajlarda temel bilim içeriğinin klinik kapsamla bağlantılı olarak yer alması için bir program düzenlendi.

Yöntem: Amacı gerçekleştirmek üzere dönem 4 ve 5 stajlarında temel bilim konularının işlendiği oturumlar eklendi.

Dönem 4'te Genel Cerrahi ve Kadın Hastalıkları-Doğum stajlarında ikişer saatlik klinik mikrobiyoloji oturumları konuldu. Genel cerrahi stajında "sepsis, kan kültürlerinin alınması ve değerlendirilmesi" konusu işlendi. Kadın Hastalıkları-Doğum stajında ise "perinatal ve konjenital enfeksiyonlarda mikrobiyolojik tanı yöntemlerinin ilkeleri, seçimi ve yorumlanması" ele alındı. Dönem 5'te Ambulatuvar Hekimlik stajı içinde "Toplum kaynaklı solunum yolu enfeksiyonlarının tanısı ve tedavisi" oturumu yer aldı.

Akılcı ilaç kullanımı konusunda Farmakoloji anabilim dalı tarafından İç Hastalıkları stajında "Antibiyotiklerin akılcı kullanımı", Ambulatuvar Hekimlik stajında "Antihipertansiflerin akılcı seçimi ve kullanımı" oturumları gerçekleştirildi. Mikrobiyoloji ve Farmakoloji oturumları küçük grup tartışmaları olarak uygulandı.

Patoloji anabilim dalı koordinatörlüğünde, Kadın Hastalıkları-Doğum stajında öğrenciler tarafından yürütülen Klinikopatolojik konferanslar düzenlendi. Bu toplantılarda hastaların klinik bulguları ile patoloji, radyoloji ve diğer laboratuvar bulgularının hazırlanması, sunumu ve tartışılması tümüyle öğrenciler tarafında yapılarak süreçte etkin olmaları sağlandı.

Bulgular: Oturumlar sonunda alınan geri bildirimlerde öğrencilerin tümü konuların iyi seçildiğini, % 81.2'si ayrılan zamanın yeterli olduğunu, % 100'ü hedeflere ulaşıldığını, % 93.7'si aynı stajda benzeri başka oturumların yararlı olacağını, % 100'ü diğer stajlarda da benzer etkinliklerin yapılmasının uygun olacağını bildirdiler. Olumlu geri bildirimleri de dikkate alarak Cerrahi ve Kadın Hastalıkları-Doğum stajlarında anatomi anabilim dalıyla klinik anatomi oturumları planlandı.

Sonuç: Tıp eğitiminde yatay ve dikey entegrasyonun ilk yıldan son yıla kadar sağlanması için klinik stajlarda, seçilmiş temel bilim konularının gözden geçirilmesi ve klinikteki yerinin vurgulanması gereklidir. Programa alınacak temel bilim konuları klinik stajların tümü göz önüne alınarak her staj özelinde seçilmelidir. Bu amaçla ilgili klinik ve temel bilim dallarının katılımıyla ayrıntılı bir matrisin ve programın hazırlanması gerekir.

Serap Konakçı, Serpil Velipaşaoğlu, Berna Musal

DEÜTF Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Giriş: Kendi öğrenmesini kendi sağlayabilen, yönlendirebilen öğrencilerin akademik başarıları yüksektir.

Öğrenme stratejileri (ÖS), öğrencilerin öğrenme-öğretme süreci içinde ya da bireysel hazırlıklarında kendisine sunulan bilgileri zihinsel süreçlerinden geçirerek, ona anlam vermesi ve kendine mal etmesi için gerekli olan çabaları ortaya koyması şeklinde tanımlanır.

Büyüme, gelişme, deneyimler, konu alanında alınan eğitimler ve bireyin biliş ötesi farkındalık (BÖF) düzeyi ÖS'yi bilme ve kullanma için önemlidir. Tıp eğitiminin hedeflerinden biri geçerli bilgiyi öğrenme/öğretme dışında yaşam boyu öğrenme becerilerine sahip, kendi öğrenmesini yönetebilen hekimler yetiştirmek olmalıdır.

Öğrencilerin sıklıkla kullandıkları ÖS'nin saptanması ve gelişimlerinin eğitimle desteklenmesi, öğrenme süreçlerinin geliştirilebilmesini ve öğrencilerin otonomi kazanmalarını sağlayacaktır. Bu amaçla durum saptamaya yönelik geçerli ve güvenilir araçlara gereksinim vardır.

Amaç: Öğrencilerin kullandıkları ÖS'yi saptamak amacı ile kullanılan Öğrenme Stratejileri Ölçeği (ÖSÖ) ve BÖF düzeylerini saptamak için kullanılan Biliş Ötesi Farkındalık Ölçeği'nin (BÖFÖ) geçerlilik ve güvenilirliklerinin saptanması amaçlanmıştır.

Yöntem: Ölçekler, 2012 – 2013 akademik yılında DEÜTF Dönem I öğrencilerine uygulanmıştır.

Bağımsız değişkenler, ÖSÖ ve BÖFÖ'den oluşan anket formunun uygulanması ile veriler elde edilmiştir.

ÖSÖ: Çelikkaya tarafından 2010 yılında Türkçe olarak hazırlanıp geçerlilik ve güvenilirlik çalışması yapılan, 41 madde ve dört boyuttan oluşan beşli likert tipi bir ölçektir.

Ölçeğin analizinde güvenilirlik için Cronbach Alpha ve madde – toplam puan korelasyonu, yapı geçerliliği için tanımlayıcı faktör analizi kullanılmıştır.

BÖFÖ: Yurdakul tarafından 2004 yılında Türkçe olarak hazırlanıp geçerlilik ve güvenilirlik çalışması yapılan, tek boyut ve 30 maddeden oluşan beşli likert tipi bir ölçektir.

Ölçeğin analizinde güvenilirlik için Cronbach Alpha ve madde – toplam puan korelasyonu kullanılmış, dil ve kapsam geçerliliği araştırmacılar tarafından değerlendirilmiş ve yapı geçerliliği için tanımlayıcı faktör analizi kullanılmıştır.

Bulgular: ÖSÖ için yapılan çözümlemede Cronbach Alpha değeri 0,882 olarak saptanmıştır.

Tanımlayıcı faktör analizinde, dört boyut altında toplanan (sosyal – devinşsel stratejiler, anlamlandırma stratejileri, dikkat ve tekrar stratejileri), 29 maddeden oluşan, yapı geçerliliğine sahip bir ölçek elde edilmiştir. Ölçeğin yeni formunun Cronbach Alpha değeri 0,935'dir. Ölçeğin içerdiği dört boyutun, verilerin varyansının %60,78'ini açıkladığı, bu değer ilk analizde elde edilen %63,83 değerinden düşük olmakla birlikte kabul edilebilir düzeyde olduğu saptanmıştır.

BÖFÖ'de 30 maddeden oluşan orijinal ölçek araştırmacılar tarafından uygulama öncesinde dil ve kapsam geçerliliği açısından değerlendirilmiş ve madde sayısı 15'e indirilerek madde ifadeleri yeniden düzenlenmiştir.

Yapılan çözümlemede Cronbach Alpha değeri 0,935 olarak saptanmıştır.

Tanımlayıcı faktör analizinde iki boyut altında toplanan (çalışma öncesi ve çalışma sırası/sonrasına ait biliş ötesi farkındalık), 15 maddeden oluşan, yapı geçerliliğine sahip bir ölçek elde edilmiştir. Ölçeğin içerdiği iki boyutun, verilerin varyansının %61,96'sını açıkladığı saptanmıştır.

Sonuç: Çalışma sonunda öğrencilerin kullandıkları ÖS'leri ve BÖF düzeylerini belirlemeye yönelik, geçerli ve güvenilir iki ölçek elde edilmiştir. Elde edilen ölçeklerin tıp fakültesi öğrencilerinin kullandıkları ÖS'leri ve BÖF düzeylerini saptamak amacıyla kullanılabilceği düşünülmektedir.

S8

TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNDE EMPATİ DÜZEYİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Albena Gayef¹, Sabanur Çavdar², Can Öner³, Ayşe İrem Sönmez⁴, Gamze Şencan⁵, Berrin Telatar⁵, Ethem Erginöz²

¹ İstanbul Bilim Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi ve Bilişimi Anabilim Dalı

² İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

³ İstanbul Bilim Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

⁴ İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Öğrencisi

⁵ İstanbul Bilim Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği ve Halk Sağlığı Anabilim Dalı

Giriş: Bir kişinin kendini bir başka kişinin yerine koyarak, onun duygu ve düşüncelerini doğru olarak anlaması, onun hissettiklerini hissetmesi ve bu durumu ona iletmesi süreci olarak tanımlanan empati, profesyonellik açısından hekimlerin sahip olması gereken en önemli özelliklerden birisidir.

Amaç: Araştırmanın amacı İstanbul'daki iki üniversitede tıp fakültesi öğrencilerinin empati düzeyleri ve empati düzeyini etkileyen faktörlerin belirlenmesidir.

Yöntem: Araştırma, İstanbul Bilim Üniversitesi Tıp Fakültesi ve İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi öğrencileri ile yürütülmüştür. İstanbul Bilim Üniversitesi öğrencilerinin tamamına (245) ulaşılması hedeflenmiştir. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde ise örneklem büyüklüğü 320 olarak hesaplanmış ve Türkçe tıp öğrencilerini temsil edecek örneklem sistematik örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir. İstanbul Bilim Üniversitesinde 245 öğrencinin 137'sine, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde 320 öğrencinin 229'una ulaşılmıştır. Öğrencilere, Gönüllü ve Öztuna tarafından Türkçe adaptasyonu yapılmış olan 20 maddelik, 7 aşamalı likert tipi Jefferson Doktor Empati Ölçeği Öğrenci Versiyonu ve 8 sorudan oluşan soru formu uygulanmıştır. Soru formunda cinsiyet, yaş, sınıf ve empati ile ilişkili olabileceği düşünülen sosyodemografik sorular yöneltilmiştir. Öğrencilerin empati düzeyleri, ölçekte 3 farklı boyutta (Perspektif alma, şefkatli bakım ve kendini hastanın yerine koyma) değerlendirilmektedir.

Türkçe adaptasyon çalışmasında önerildiği üzere 18. madde değerlendirmeye alınmamıştır. Tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra Mann-Whitney U testi, Kruskal-Wallis testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ kabul edilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin %49,7'si kadın, %50,3'ü erkektir. Yaş ortalaması $20,9 \pm 3,11$ dir. Öğrencilerin %30,1'i 1. sınıfta, %21,0'i 2. Sınıfta, %17,8'i 3. sınıfta, %12,6'sı 4. sınıfta, %5,5'i 5. sınıfta, %12,0'i 6. sınıfta eğitim görmektedir.

Tüm araştırma grubunun empati ölçeği puan ortalamaları değerlendirildiğinde perspektif alma $5,75 \pm 0,93$, şefkatli bakım $5,91 \pm 0,93$, kendini hastanın yerine koyma $4,27 \pm 1,34$ olarak bulunmuştur.

Perspektif alma ve şefkatli bakım empati puanları kadınlarda erkeklere göre anlamlı olarak yüksek tespit edilmiştir ($p=0,004$; $p=0,001$). Kendini hastanın yerine koyma empati puanlarında ise her iki cins arasında anlamlı fark saptanmamıştır ($p=0,685$).

Öğrencilerin sınıflarına göre perspektif alma ve şefkatli bakım puanları arasında anlamlı fark saptanmıştır ($p=0,003$; $p=0,030$). 6. sınıf öğrencilerinin perspektif alma ve şefkatli bakım puanlarının 1. sınıf öğrencilerine göre anlamlı olarak düşük olduğu görülmüştür ($p=0,018$; $p=0,038$). Diğer sınıfların perspektif alma ve şefkatli bakım puanları arasında istatistiksel anlamlı fark saptanmamıştır. Kendini hastanın yerine koyma empati puanlarında sınıfa göre anlamlı fark saptanmamıştır ($p=0,124$).

Öğrencilerin hastanede yatmış olması, yakınının yanında refakatçi olması ve sağlık personeli ile sorun yaşamasının empati puanlarını etkilemediği görülmüştür. Ancak, öğrencinin yakınının hastanede yatarak tedavi olması durumunda, kendisini hastanın yerine koyma empati puanı anlamlı derecede düşük saptanmıştır ($p=0,041$).

Sonuç: Tıp fakültesi öğrencileri arasında empati düzeyinin en yüksek olmasını beklediğimiz altıncı sınıf öğrencilerinin puanlarının birinci sınıflara göre anlamlı derecede düşük olduğu görülmektedir. Üç boyutlu değerlendirmede istatistiksel farklılığın sadece perspektif alma ve şefkatli bakımda olması düşündürücüdür. Verilen eğitim sonucu hasta merkezli yaklaşım yerini doktor merkezli yaklaşıma bırakıyor olabilir.

Bu nedenle tıp eğitimi süresince öğrencilerin empati düzeylerinin geliştirilmesine yönelik olarak öğrenme ortamlarının geliştirilmesi (hekim hasta iletişiminin artırılması, hasta merkezli klinik deneyimler, standardize hasta eğitimi vb.) son derece önemlidir. Öğrencilerin empati düzeylerinin eğitim süreci boyunca yıllar içerisindeki değişiminin ve etkileyen faktörlerin değerlendirilmesi yönünde yeni çalışmalara ihtiyaç bulunmaktadır.

S9

KING SAUD UNIVERSITY, COLLEGE OF MEDICINE, CLINICAL SKILLS LABORATORY

S. Ayhan Caliskan, Arthur C. Isnani, Elizabeth Feeley, Sahar M. Aly, Sami Alnassar

King Saud University College of Medicine, Department of Medical Education

Introduction: The Clinical Skills Laboratory (CSL) was established in the 2010-2011 academic year as a sub unit of Clinical Skills and Simulation Center (CSSC) under the Medical Education

Department at King Saud University (KSU), College of Medicine (CoM). The CSL is primarily providing hands-on learning experiences to undergraduate medical students for the practice of clinical skills which are deemed essential for effective and safe delivery of healthcare.

In the clinical skills teaching program, a wide range of clinical skills domains are included, which are essential for a graduate's effective medical practice.

These clinical skills domains are structured and aligned with the CoM curriculum system blocks for preclinical years and department based rotations in the clinical years.

The Clinical Skills Laboratory utilizes various educational tools such as, part task trainers, models, mannequins, low and high fidelity simulators and simulated/standardized patients.

Objective: This study presents the results of the past three academic years' clinical skills training activities of CSL for undergraduate medical education.

Methods: King Saud University CoM undergraduate curriculum and CSL's registration databases have been reviewed retrospectively and gathered data were presented with descriptive statistics and tables.

Findings: The Clinical Skills Laboratory conducted a total of 38 (in 2011-12), 67 (in 2012-13), 75 (in 2013-14), different clinical skills (N of Skills) training sessions for undergraduate medical students. The total clinical skills teaching hours per student (T.hrs./Std.) were 75, 124 and, 145 hours respectively.

Academic Year Study Year	2011-12		2012-13		2013-14	
	N of Skills	T.hrs./Std.	N of Skills	T.hrs./Std.	N of Skills	T.hrs./Std.
1	11	18	14	19	14	19
2	14	26	15	26	15	26
3	8	16	22	40	25	49
4	-	-	11	24	11	24
5	5	15	5	15	10	27
Total	38	75	67	124	75	145

*Established in 2012-2013 academic year.

Conclusion: The total number of clinical skills domains as well as the total teaching hours per student has increased over the academic years in the undergraduate curriculum of KSU, CoM.

We are targeting to improve the quality of clinical skills teaching in current clinical skills domains and adding new modules based on curricular needs and developments for the upcoming academic years.

S10

KLİNİK ADLİ TIP EĞİTİMİNDE BİLGİSAYAR DESTEKLİ SİMÜLASYON UYGULAMASI

Akan Karakus, Mustafa Yasin Selçuk

OnDokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş: Doktorların, klinik adli tıp yaklaşımlarının doğru olması ve adli tıp raporlarını uygun şekilde düzenlemeleri önemli bir mesleki ve hukuki sorumluluktur. Gerekli konsültasyon değerlendirmelerinin yapılması, muayene bulgularının ayrıntılı ve doğru bir şekilde kayıt edilmesi önemlidir.

Amaç: Çalışmamızın amacı, öğrencilerin tıp fakültesinde aldıkları klasik eğitim ile gerçek yaşamda karşılaşabilecekleri adli olaylara uygun yaklaşımı yapma düzeylerini ölçme ve bilgisayar destekli klinik adli tıp eğitimi sonrası başarı düzeyinde artış olup olmadığının araştırılmasıdır.

Yöntem: Literatürde, bilgisayar destekli simülasyon yöntemi ile klinik adli tıp eğitimi verilmesi ile ilgili sınırlı sayıda yayın bulunmaktadır. Ülkemizde, bu yöntem kullanılarak tıp fakültesi son sınıf öğrencilerine eğitim verilmiştir. 20 Haziran 2012 tarihinde, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi son sınıf öğrencilerine yönelik olarak düzenlenen bilgisayar destekli klinik adli tıp eğitimine katılan 54 öğrenciden ön ve son testi doldurmayı kabul eden 29 öğrencinin yanıtları incelenerek, bilgi düzeylerindeki değişim araştırılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Yapılan ön değerlendirmede, öğrenciler, 11 adet klinik adli tıp olgusunda, 3.86 ± 2.22 ortalama doğru yaklaşım gerçekleştirirken, eğitim çalışması sonrası doğru yaklaşım ortalaması 9.45 ± 1.41 olmuştur ($t=11.47$, $p<0.001$). Çalışma sonuçları, öğrencilerin aldıkları klasik eğitim ile klinik adli olgulara uygun yaklaşımı yeterli düzeyde gerçekleştiremedikleri ve bilgisayar destekli simülasyon eğitimi ile uygun yaklaşımın yapılması açısından öğrencilerin başarı oranında artış olduğu görülmüştür.

S11

RADYOLOJİ ALANINDA MEZUNİYET SONRASINDA TIP EĞİTİMİNDE PROBLEM TEMELLİ VE KÜÇÜK GRUP ÇALIŞMASI İLE YÜRÜTÜLEN ARAŞTIRMA EĞİTİMİ

Utku Şenol, Özgür Kızılca, Yeşim Şenol

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş: Mezuniyet sonrası eğitimde kanıta dayalı tıp uygulamaları ve araştırma eğitimi beklenen yeterliklerden bir tanesidir. Bu çalışmada radyoloji uzmanlık eğitiminde araştırma görevlilerine uygulanan küçük grup çalışmaları ile yürütülen problem temelli eğitimin tanıtılması ve değerlendirme sonuçlarının verilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Eğitimler 2013-2014 eğitim döneminde 16 uzmanlık öğrencisinin dörder kişiden oluşan grupları ile yürütülmüştür.

Kasım ayında başlayan eğitimlerin 20 hafta sürmesi planlanmıştır. Program içeriği Türk Radyoloji Derneği uzmanlık standartları ve Avrupa Radyoloji Birliği Standartları temel alınarak hazırlanmış olup; kanıta dayalı tıp, temel istatistiksel kavramlar, tanımlayıcı istatistik, hipotez testleri, STARD insiyatifi, güvenilirlik-geçerlik, test sonrası olasılık belirleme, ROC analizi ve informatik konularını içermektedir.

Dersin başında problemler veya ön test verilmiş, 10 dakikalık sürede dörder kişiden oluşan gruplarla problemlerin çözülmesi beklenmiş ve sonrasında 20 dakikalık sürede öğretim üyesi tarafından sunu gerçekleştirilmiş, son 10 dakikada ise tekrar grupların problem çözümü gerçekleştirilmiştir. Dersler yer yer online kaynaklarla desteklenmiş ve yapılan ödevlere online geribildirim verilmiştir. Geribildirim formu 12 sorudan oluşmaktadır.

Puanlama 5'li Likert skalasına göre değerlendirilmiştir (1: hiç katılmıyorum, 5: Çok Katılıyorum). Eğitimler sonunda her grubun araştırma projesi geliştirip yayına dönüştürmesi beklenmektedir.

Bulgular: Bu uygulama ile araştırma görevlileri araştırma eğitiminin temel ve radyoloji alanına özel ileri konularını almışlardır.

Geri bildirimlerden alınan toplam puan $4,7 \pm 0,5$ 'di. En düşük ortalama puan " sürenin kısalığı iken" ($4,3 \pm 0,3$) maddesine verilirken, en yüksek puan "fiziksel koşullarının eksik olması" maddesine verilmiştir ($4,8 \pm 0,2$). Açık uçlu sorulara verilen yanıtlarda ise uzmanlık öğrencilerinin hepsi ekip çalışmasından ve problem çözümünden memnun olduklarını belirtmiştir.

Sonuç: İstatistik-araştırma eğitimi için grup çalışması ve problem temelli eğitim önemli yarar sağlayabilir. Uzmanlık öğrencilerini araştırma eğitiminden memnun oldukları söylenebilir.

S12

TIP ÖĞRENCİLERİNİN KARŞILAŞABİLECEKLERİ OLUMSUZ DURUMLARLA BAŞETME BECERİLERİ GELİŞTİRİLEBİLİR Mİ?

Özlem Sürel Karabilgin¹, Meryem Dalkılıç², İnci Altıntaş²

¹ Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD

² Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları AD

Giriş: Duygusal deneyim; bilişsel değerlendirme ve yorumlama sürecine dayanmaktadır. Duyguları yönetme becerileri; fizyolojik tepkilerin farkında olma, duyguları tanıyabilme, duyguları sözel ve davranışsal olarak ifade edebilme, duygularla ilgili başa çıkma süreçleriyle açıklanmaktadır.

Duygusal deneyimde, duygu durumlarının birey tarafından nasıl yönetileceğini belirlemede bireysel, ailesel ve kültürel faktörlerin de önem kazandığını belirtilmektedir (1).

Hekimlik mesleği, beklenmedik zamanlarda değişik durumlarla karşılaşma olasılığı açısından sürprizlerle dolu bir meslektir. Tıp öğrencilerinin, eğitimleri sırasında ileride karşılaşabilecekleri durumlara uygun davranış geliştirebilme konusunda hazırlıklı olmalarını sağlamaya yönelik çalışmalar yapmak uygun olacaktır.

Amaç: Tıp fakültesi öğrencilerinin karşılaşabilecekleri olumsuz durumlarla başetme becerileri konusunda farkındalık yaratmak ve buna ilişkin algılarını değerlendirmektir.

Yöntem: Bu çalışmada 2013-2014 öğretim yılında Özel Çalışma Modülü uygulamasının ilk grubuna katılan ikinci sınıf tıp öğrencilerinden (n: 15) elde edilen veriler sunulmuştur. Sekiz hafta süre ile toplam 32 saatlik psikodrama çalışması yapılmıştır.

Spontanlık ve yaratıcılık teması çerçevesinde öğrenciler değişik olumsuz durumlarda rol oynama tekniği ile nasıl bir davranış gösterebildiklerini deneyimlemişlerdir.

Uygulamanın başlangıcında ve sonunda öğrencilere sosyodemografik bilgiler, duygudurumları ve sorunlarla başetme konusundaki algılarını içeren anket formu (29 soru), "Sürekli Öfke-Öfke Tarz Ölçeği" (4'lü Likert) ve "Duyguları Yönetme Becerileri Ölçeği" (5'li Likert) uygulanmıştır. Her iki ölçekte alt boyutlar içermektedir.

Bulgular: Çalışmaya katılanların %53.3'ü erkek öğrencidir. Yaş ortalaması 20.2± 0.5'dir. Öğrencilerin %33.3'ü son on yıldır Ege Bölgesinde yaşamaktadır, %20'si göç etmiştir.

Yüzde 53.3'ü fen lisesi mezunu, %53.3'ünün annesi, %73.3'ünün babası üniversite mezunudur. Yüzde 60'ı gelirlerinin giderlerinden fazla olduğunu, %93.3'ü ailesinin işsizlik yaşamadığını ifade etmişlerdir.

Öğrencilerin tamamı ebeveynlerinin sağ ve sağlıklı olduğunu, ebeveynleri ve kardeşleri ile ilişkilerinin iyi olduğunu bildirmişlerdir.

Yüzde 86.7'si çok yakın bir arkadaşı veya dostu olduğunu, %40'ı duygusal bir ilişkisinin olduğunu, % 53.3 bu durumdan memnun olduğunu, %86.7'si insanlara biraz güvendiğini, %86.7'si duygularını orta düzeyde ifade edebildiğini, %66.7'si hayatının orta düzeyde iyi geçtiğini düşündüğünü, % 66.7'si yakın çevresinde ağır bir hastalık veya ölüm yaşamadığını, %93.3'ü şimdiye kadar psikiyatrik bir yardım almadığını, %93.3'ü psikolojik durumunu orta düzeyde değerlendirdiğini, %60'ı son 1 haftada olumsuz bir durum yaşamadığını, %66.7'si son 1 haftada olumlu bir durum yaşadığını, %80'i sorunların üstesinden gelme becerisini orta düzeyde değerlendirdiğini, %93.3'ü hekimlik mesleğini kendisine uygun bulduğunu belirtmişlerdir.

Uygulamanın başlangıcında ve sonrasında ölçeklerden alınan ortalama puanlar; "Sürekli Öfke - Öfke Tarz Ölçeği" için: "Sürekli öfke" (20.7± 4.4; 18.8±4.0), "Kontrol altına alınmış öfke" (22.3±4.2; 22.1±3.6), "Dışa yöneltilen öfke" (14.5±3.2; 13.8±3.0), "İçe yöneltilen öfke" (16.3±4.0; 16.3±4.1). "Duyguları Yönetme Becerileri Ölçeği" için: "Sözel olarak ifade edebilme" (24.9±5.5; 25.0±5.1), "Duyguları olduğu gibi gösterebilme" (22.0±3.3; 22.1±3.3), "Olumsuz bedensel tepkileri kontrol edebilme" (12.6±3.4;12.6±3.0), "Başa çıkma" (13.4±3.3;14.2±2.5), "Öfke yönetimi" (11.9±1.6;11.6±1.5).

Sonuç: Bu çalışma sonucunda öğrencilerin sürekli öfke ve dışa yöneltilen öfke ortalama puanlarında azalma; sözel olarak ifade edebilme ve başa çıkma puanlarında artış olduğu görülmektedir.

Tıp öğrencilerinin duygu tanıma, duygularını ortaya koyma, duyguları ile baş etme becerilerinde zorluk yaşadıkları görülmektedir. Bu çalışmadakine benzer uygulamaların duyguya yönelik becerileri geliştirmede yardımcı olacağı düşünülmektedir.

Kaynak: 1. Lewis, M. (1993) Self conscious emotions: Embarrassment, pride, shame and guilt, (Ed: Lewis, M; Haviland, M.J). Handbook of Emotions, New York-The Guilford Press, 563-575.

Barış Sezer, Orhan Odabaşı, Şükriye Ece Abay

Hacettepe Üniversitesi

Giriş: Bilişim çağında yaşanan gelişmeler birçok alanda olduğu gibi eğitimde de etkisini göstermiştir. Bu etki eğitim-öğretim sürecinde yeni paradigmaların oluşumuna yol açmıştır. Bu paradigmalardan biri de elektronik öğrenme (e-öğrenme)'dir. E-öğrenme öğrencilere kolaylık, esneklik, farklı okullardan öğrenci ve öğretmenlerle işbirlikli çalışma gibi çeşitli yararlar sağlamaktadır. Tıp eğitimi açısından bakıldığında, öğrenci sayılarının oldukça kalabalık olması, eğitici-öğrenci arasında iletişim eksikliğinin bulunması, yoğun ders programlarının getirmiş olduğu bilişsel yük ve amfilere sıkışan öğrencilerin öğrenme güçlüklerine bakıldığında alternatif öğrenme yöntemlerine ihtiyaç duyulduğu rahatlıkla söylenebilir. Teknolojinin hayatın tüm alanında etkili olması durumu tüm dünyada pek çok Tıp Fakültesinin eğitim programında bir değişim yaşanmasına neden olmaktadır. Tıp Fakültelerinde yıllardır süregelen klasik eğitim anlayışı yerini entegre ve interaktif uygulamalara bırakmakta ve giderek gelişen teknoloji sayesinde son on yıl içerisinde elektronik öğrenme (e-öğrenme) gibi daha aktif uygulamalar kendini göstermektedir. E-öğrenme tıp eğitimi açısından tek başına öğretim aracı olarak kullanılabileceği gibi, harmanlanmış (blended) öğrenme ortamı yaratmada da kullanılabilir.

Amaç: Bu araştırmanın amacı Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi birinci, ikinci ve üçüncü sınıflarda öğrenim gören öğrencilerin e-öğrenmeye yönelik tutumlarını belirlemek ve örnek bir uzaktan eğitim uygulamasına ilişkin görüşlerini almaktır.

Yöntem: Bu araştırmanın ilk aşamasında toplam 414 öğrencinin e-öğrenmeye yönelik tutumları ölçülmüştür. İkinci aşamada iyi hekimlik uygulamaları (IHU) kapsamında yer alan "Etik ve Profesyonizm" oturumu, uzaktan eğitim uygulaması olarak 17 öğrencinin katılımı ile senkron biçimde gerçekleştirilmiş ve bu konuda öğrenci görüşleri alınmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Araştırmada hekim adaylarının e-öğrenmeye yönelik tutumlarının orta seviyede olduğu belirlenmiştir. Cinsiyet, sınıf düzeyi ve akademik başarı değişkenleri açısından incelendiğinde, hekim adaylarının e-öğrenmeye yönelik tutumlarının cinsiyet ve akademik başarı değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterdiği belirlenirken, sınıf düzeyi değişkenine göre anlamlı farklılık göstermediği belirlenmiştir. Öte yandan öğrenciler uzaktan eğitimle gerçekleştirilen oturumun zaman açısından büyük fayda sağladığını söylemektedirler. Zaman değişkeninden başka sırasıyla "ortam esnekliği, rahat iletişim kurma, eğlenceli ders işleme ve kullanılan ders kaynağı çeşitliliği" gibi olumlu yönleri olduğundan bahsedilmiştir. Bununla birlikte öğrenciler uzaktan eğitimle gerçekleştirilen oturumun iletişim açısından sınırlılığı olduğunu söylemektedirler. Etkileşim değişkeninden başka sırasıyla "her ders içeriğine uygun olmaması, öğrencilerin dikkatinin kolay dağılması ve yaşanan teknik sıkıntılar" gibi olumsuz yönleri olduğundan bahsedilmiştir. Bu olumsuz bulgular, öğrencilerin uzaktan eğitime çok aşina olmadıklarından kaynaklı olduğu şeklinde yorumlanabilir. Oysa literatürdeki uzaktan eğitimi konusunda birçok kuram uzaktan eğitim ile örgün eğitim arasında çok fark olmadığını, doğru bir şekilde ortam ve materyaller hazırladığı sürece, her iki eğitim türünden de rahatlıkla başarı sağlanabileceğini söylemektedir.

Gamze Çapa Kaya¹, Lütfiye Özge Oral², Ömür Deniz Dalan², Mücahit Çekmez²,
Pınar Tuncel¹, Berna Musal³, Vahap Tecim², Tülay Canda

¹ Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanlığı, ² DEUZEM, ³ Tıp Eğitimi Anabilim Dalı, İzmir

Giriş ve amaç: Bilgisayar ortamında gerçekleştirilen ve değerlendirilen sınavların; sonuçların daha kısa sürede açıklanabilmesi, basım işlerinin ortadan kalkarak öğrenci işleri yükünün, maliyetin azalması, sınav güvenliği, soru analizlerinin hızla yapılarak soru bankasında uygun soruların depolanabilmesi gibi avantajları nedeniyle Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi mezuniyet öncesi tıp eğitiminde kuramsal sınavların bilgisayar ortamında yapılması için çalışmalar başlatılmıştır. Bu bildiri, bilgisayar ortamında gerçekleştirilen sınavlara ilişkin deneyimlerin paylaşılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Dokuz Eylül Üniversitesi Uzaktan Eğitim Merkezi (DEUZEM) ile yapılan çalışmalar sonucu kurumumuzun kendi olanakları ile web tabanlı bir değerlendirme sistemi oluşturuldu ve soruların hazırlanan yazılım programı ile elektronik ortamda toplanmasına başlandı. 2013-2014 eğitim yılında bir eğitim yılında dört blok ve bir bütünleme sınavı olmak üzere beş kez yapılan Dönem 4 Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları blok sonu kuramsal sınavlarının bilgisayar ortamında yapılması için alt yapı ve yazılım çalışmaları tamamlandı.

Bulgular: Dönem 4 Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları blok sonu kuramsal sınavlarının ilk ikisi bilgisayar ortamında gerçekleştirildi. Öğrenciler Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Bilgisayar Laboratuvarı'nda sınava alındılar. DEUZEM tarafından kendilerine gönderilen kullanıcı adı ve şifreleri kullanarak sınava girdiler. Tıp Fakültesi eğitim süreçlerinde Dönem 4'e gelene dek basılı materyal ile sınava girdiklerinden sınavdan 10 gün önce tüm öğrencilere bilgilendirme yapıldı ve bilgisayar ortamında paramedikal sorulardan oluşan deneme sınavı uygulanarak sistemi öğrenmeleri sağlandı. Her sınav sonrası yazılı ve sözlü olarak öğrenci geri bildirimleri alındı ve Dekanlıkta değerlendirme toplantıları yapıldı. Yapılan ilk sınavda sıkıntı yaşanmadı. Öğrenciler notlar alabilmek ve karalama için birer kağıt istediler. Ancak yapılan ikinci sınavda internet ağında yaşanan sıkıntı nedeniyle sınav esnasında sistemde ciddi yavaşlık ve internet erişiminde sıkıntılar yaşandı. Öğrenci mağduriyeti oluşmadı ancak memnuniyetsizlik meydana geldi. Üçüncü blok sonu sınavında bu sıkıntının yaşanmaması için server yapılanması Dekanlık bünyesinde oluşturuldu. Bilgisayar laboratuvarı sorumlusu, çalışanı ve e-karne çalışmaları için oluşturulmuş bilgisayar programcısı ve sekreterden oluşan ekip ve dönem 4 sekreteri sınav esnasında karşılaşılabilecek sorunlar için DEUZEM ile birlikte çalıştılar. Yaz döneminde bu grubun DEUZEM tarafından eğitimi planlandı.

Tartışma: Kuramsal sınavların bilgisayar ortamında yapılmasının sınav güvenliği, sınav sonuçlarının daha hızlı açıklanabilmesi, öğrenci işleri yükünde ve basılı materyalde ciddi azalmaya yol açması gibi avantajları gözlenmiştir. Öğrencilerin en çok ifade ettikleri memnuniyetsizlikleri ise basılı materyale olan alışkanlıkları ilgili sıkıntılardır. Her sınav sonrası alınan geribildirimler ve toplantılarla süreç tanımları, programda değişiklik ve geliştirmeler devam etmektedir. Dekanlık tarafından 2014-2015 yılında Dönem 4-5 sınavlarının tümünün bilgisayar ortamında yapılması kararı alınmıştır.

Özlem COŞKUN¹, Ö. Sürel KARABİLGİN², İ. İrem BUDAKOĞLU¹, Nazan KARAOĞLU³, Arzu BALKAN⁴, Berna MUSAL⁵

¹ Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD

² Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD

³ Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD

⁴ Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD

⁵ Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD

Giriş: Sağlık hizmeti sunumunda ekip çalışması ve liderlik rolünün önemi, tıp eğitimi programlarının yetkinlik alanları içinde bu başlıkların yer almasını gerekli kılmaktadır. Uluslararası mezuniyet öncesi ve sonrası tıp eğitimi programlarında uzun yıllardır liderlik gelişim programlarının geliştirildiği ve uygulandığı bilinmektedir.

Amaç: Ülkemizdeki tıp fakülteleri için sağlık hizmetlerinde ekip çalışması ve hekimin liderlik rolüne ilişkin bilgi ve beceri hedeflerini kapsayan bir eğitim programı çerçevesinin oluşturulabilmesi için tıp eğitimcilerin liderlik eğitimi hakkındaki düşüncelerini ortaya koymaktır.

Yöntem- Metodoloji: Tıp Eğitimi Anabilim Dalları 6. Kış Okulunda bir araya gelen “Mezuniyet öncesi tıp eğitiminde liderlik eğitimi” başlıklı bir çalışma grubu ön çalışma yaparak konu ile ilgili literatür taraması yapmış ve gereksinim belirleme amacıyla⁷ Kış Okulu’na katılan tıp eğitimcilere uygulamak üzere yedi kapalı, bir açık uçlu soru ve eğitim programının içeriğine ilişkin görüşlerin istendiği bir tabloyu içeren anket oluşturmuştur. Anket kış okulu katılımcılarına dağıtılmış ve doldurmaları istenmiştir.

Bulgular: Araştırmaya 34 tıp eğitimcisi katılmıştır. Katılanların yaş ortalaması 43±10, cinsiyet dağılımları 22 kadın(%64,7), 12(%35,3) erkek şeklindedir.

Çalışmada ilk soru; Sizce mezuniyet öncesi eğitim programlarında ekip çalışması ve liderlik eğitiminin yer alması gerekli midir? Bu soruya 32 (%94,1) katılımcı evet, bir katılımcı hayır, bir katılımcı da emin değilim cevabını vermiştir. “Evet” ve “emin değilim” cevaplarını veren katılımcılar eğitim içeriği hakkında aşağıdaki başlıklara ilişkin görüşlerini ifade etmişlerdir:

Eğitim programında olması konusunda en az gerekli cevabı işaretlenen başlıkların “Duygusal zeka” ve “Temel iletişim becerileri” olduğu görülmektedir.

Eğitim programlarında ekip çalışması ve liderlik eğitimi için hangi eğitim yöntemini önerirsiniz? Sorusuna katılımcıların her bir başlık için farklı yöntem önerileri olmakla beraber kuramsal temel üzerinde, probleme dayalı öğrenim, iş başında öğrenme, olguya dayalı öğrenim, “takıma dayalı öğrenme”, danışmanlık, profesyonellik, uygulamalı eğitimler, simülasyonlar gibi eğitim yöntem ve tekniklerinin büyük ya da küçük grup uygulamaları şeklinde olabileceğini ifade etmişlerdir. Ayrıca eğitim programı içinde multidisipliner uygulamaların yer alması gerektiğine vurgu yapılmıştır.

Ekip çalışması ve liderlik eğitimi sizce tıp eğitiminin hangi yıllarında yer almalıdır? Sorusunun cevabı farklı yıllar olarak seçilmesine rağmen 9 kişi(%26,4) programın dikey ve spiral olarak yapılandırılmasını önermişlerdir. Sadece 7 kişi bu eğitim programının tek bir yıl içinde programa yerleşmesinin uygun olacağını belirtmiştir.

Ekip çalışması ve liderlik eğitiminin değerlendirilmesi için hangi yöntemlerin kullanılmasını önerirsiniz? Değerlendirmede cevaplar farklılık göstermekle birlikte çoğunlukla birden fazla yöntemin kullanılması görüşü ortaya çıkmaktadır. Önerilen yöntemler; Çoktan seçmeli sorular, yapılandırılmış açık uçlu sorular, objektif yapılandırılmış sınavlar, proje ve ödevler, portfolio, "reflektif essay", 360 derece, akran değerlendirme, hasta yönetim problemleri, çok boyutlu değerlendirme, işe dayalı değerlendirme, bilgisayar tabanlı değerlendirme.

Başlıklar	Gerekli		Emin değilim		Gerekli değil	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Sağlık Sisteminde Hekimin Liderlik Rolü ve Sorumlulukları	30	%90	1	%3,0	2	%6,1
Ülkenin Sağlık Politikaları ve Sağlık Örgütlenmesi	31	%93,9	-	-	2	%6,1
Liderlik Tanımı ve Özellikleri	29	%87,9	1	%3,0	3	%9,1
Örgüt Kültürü, İklimi, Örgütsel İletişim Yöntemleri ve Sorunları	28	%87,9	1	%3,0	2	%6,1
Ekip Çalışması İlkeleri	32	%97,0	-	-	1	%3,0
Sağlık Hizmetlerinde Ekip Çalışmasının Multidisipliner Yaklaşımın Önemi ve Hekimin Rolü	31	%93,9	1	%3,0	1	%3,0
Duygusal Zeka	26	%78,8	1	%3,0	6	%18,2
Temel İletişim Becerileri	27	%81,8	4	%12,1	2	%6,1
Problem Çözme Becerileri	31	%93,9	1	%3	1	%3,0
Kriz ve Stres Yönetimi	31	%93,9	-	-	1	%3,0
Çatışma Çözümleme Becerileri	31	%93,9	-	-	1	%3,0
Zaman Yönetimi	28	%87,9	1	%3,0	1	%3,0

Sonuç; Çalışmaya katkı sağlayan tıp eğitimcileri mezuniyet öncesi tıp eğitimi programı içinde "ekip çalışması ve liderlik eğitimi"nin yaygın ve öğrenci merkezli uygulamalar gözetilerek yer alması gerektiğini ifade etmektedirler. Eğitimin başarı göstergeleri belirlendikten sonra her fakültenin kendi programını geliştirmesi, programın yıllara yayılarak oluşturulması, etkili ekip çalışması ve liderlik programı/ları oluşmasını sağlayacaktır.

POSTER BİLDİRİLER

Özge Emre¹, Özlem Sarıkaya¹

¹ Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Giriş: Mezuniyet öncesi ve sonrası tıp eğitimi ve sürekli mesleki gelişim, ileri İngilizce yeterliği gerektirmektedir. Tıp Fakültelerinde hazırlık sınıfı ve Tıbbi İngilizce dersleri sadece temel bir yeterlik düzeyi sağlamaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, gerek mezuniyet öncesi derslere katılım, gerekse mezuniyet sonrası konuşma, dinleme, okuma ve yazma becerilerini geliştirmek üzere hazırlanan ileri İngilizce Programının hedef, öğretim ve değerlendirme yöntemlerini tanıtmaktır.

Program Tanıtım ve Yöntem: Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi (MÜTF) 1. sınıf'ta verilmekte olan Tıbbi İngilizce dersinin hedefleri tıp eğitiminin başlangıcında tıbbi metinler temelinde İngilizce tıbbi terimlere ve kökenlerine yöneliktir.

Derslerde tıbbi metin analizlerinin yanı sıra temel tıbbi terimlere yönelik kelime bilgisi kazanılması hedeflenmektedir.

Gerek MÜ'de Hazırlık sınıfı okuyarak, gerek Hazırlık sınıfını atlayarak Tıp Fakültesine başlayan öğrenciler temel olarak İngilizce yeterliğe sahip olmakla beraber, bu altyapı öğrencilerin İngilizceyi aktif olarak kullanma becerilerini geliştirmemektedir.

1. sınıf ders programında yer alan Tıbbi İngilizce dersi de tıbbi literatüre giriş niteliği taşıdığı için, öğrencilerin aktif dil kullanım becerilerine gözle görülür bir katkısı olmamaktadır.

Özellikle 1. sınıf derslerinin tümünde; öğrenciler tarafından, İngilizce dinlediğini anlama ve konuşma sorunları yaşandığı geri bildirim yoluyla iletilmektedir.

Bu bağlamda 2013-14 Eğitim Öğretim Yılı'ndan başlayarak İngilizce dört ana yeterlik alanına yönelik bir program, Seçmeli Program Dersleri arasına katılmıştır. Bu derslere 1. Sınıf öğrencileriyle başlanmış olup, ilerleyen yıllarda 2. ve 3. sınıf öğrencileri için de yaygınlaştırılacaktır.

İlk yarıyılıda uygulanmaya başlanan dönemlik İnteraktif İngilizce dersinde kazanılması ve pekiştirilmesi beklenen yeterlikler; öğrencilerin İngilizce etkin iletişim kurması, eleştirel düşünme kapasitesini İngilizce iletişimde geliştirmesi, kişilerarası ilişkiler ve ekip çalışması becerilerini İngilizce olarak pekiştirmesi bağlamında tanımlanmıştır.

Dersin hedefleri; İngilizce konuşma ve dinleme becerilerini geliştirme, anadili İngilizce olan konuşmacıları görsel ve işitsel araçlardan anlayarak dinleme ve topluluk karşısında İngilizce konuşma ve sunum yapabilmektir.

İnteraktif İngilizce oturumlarının öğretim yöntemleri arasında, soru – cevap yöntemiyle kelime bilgisi aktivasyonu, tıp ve diğer alanlarda İngilizce görsel ve işitsel dokümanların izlenmesi / dinlenmesi, ekiple birlikte öğrenme-grup çalışması, büyük grup tartışması ve dersin konusuyla ilgili kısa bir metin yazma çalışması gibi aktiviteler yer almaktadır.

Dersin değerlendirilmesinde, gelişim sınavlarıyla sözlü ifade becerilerinin ve bilgisayar destekli son sınavla da dinleme ve konuşma becerilerinin değerlendirilmesi planlanmıştır.

İkinci yarıyılında uygulamaya konması planlanan İngilizce Okuma-Yazma derslerinde kazanılması ve pekiştirilmesi beklenen yeterliklere yönelik belirlenen hedefler; öğrencilerin okudukları ileri düzeyde İngilizce metinleri anlamaları ve çözümlenmeleri, okudukları metinler üzerinden soruları cevaplandırma, belirli bir konuya odaklı ve yazım kurallarına uygun İngilizce metin yazmaları olarak tanımlanmıştır.

Sonuç: Kısıtlı sayıda öğrencinin katılımıyla seçmeli olarak başlayan İleri İngilizce Programı kapsamındaki İnteraktif İngilizce ve İngilizce Okuma-Yazma dersleri kısa süre içinde daha fazla sayıda öğrenciye yönelik olarak genişlemesi amacıyla 2. ve 3. sınıflar için de Seçmeli Ders Programında yer alacaktır. Bu derslerin Klinik Eğitim ve Mezuniyet Sonrası Eğitim yıllarına yayılması ile sürekli tıp eğitimiyle entegre bir dil yeterliği gelişimi sağlanabilecektir.

P2

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ SON SINIF KIZ ÖĞRENCİLERİNİN MEME MUAYENESİNE İLİŞKİN BİLGİ VE UYGULAMALARI

ZEYNEP BAYKAN¹, MELİS NAÇAR¹, FEVZİYE ÇETİNKAYA²

¹ Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

² Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Morbidite ve mortalite oranı azımsanmayacak oranda olan meme kanserinin özellikle kadın sağlığı açısından taşıdığı risk ile erken evre, etkili tedavi ve iyi prognoz ilişkisi dikkate alındığında, erken tanı çalışmalarının yaşama geçirilmesinin önemi açıkça ortaya çıkmaktadır.

Meme dokusunun daha iyi tanınması ve olası değişikliklerinin belirlenebilmesi için, KKMM'nin (kendi kendine meme muayenesi) düzenli ve periyodik aralıklarla yapılması, kişilerin meme muayenesine istekli olması, muayene tekniğini iyi bilmesi ve bu konuda kendilerini sorumlu hissetmeleri gerekmektedir. Sağlık çalışanlarının da meme kanserini tanılamada, meme kanserinin belirti ve bulgularını saptamada, risk gruplarını belirlemede ve erken tanı yöntemlerinin önemi hakkında toplumun eğitiminde vazgeçilmez rolleri vardır.

Bu çalışma; Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi son sınıf kız öğrencilerinin kendi kendine meme muayenesine ilişkin bilgi, tutum ve uygulamalarını saptamak; kendi kendine meme muayenesi danışmanlığı verebilme ve klinik meme muayenesi (KMM) yapma becerilerini değerlendirmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Burada yer alan sonuçlar araştırmanın bir bölümü olan "KKMM danışmanlığı" verebilme ve "KMM yapma becerisi" ne aittir.

Yöntem: Tanımlayıcı olarak yapılan bu araştırmaya, 2011-2012 eğitim öğretim yılında Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi son sınıfında okuyan kız öğrencilerin tümünün (60 öğrenci) alınması planlanmış ancak 3 öğrenci çalışmaya katılmak istemediğinden çalışma dışı bırakılmıştır.

Hazırlanan anket formunda öğrencilerin tanımlayıcı özellikleri ile meme kanserine ve KKMM'ne yönelik bilgi ve uygulamalarını içeren sorular sorulmuştur. Çalışmaya katılan her öğrenci standardize bir hastaya "KKMM danışmanlığı" vermiş; üzerine meme maketi giymiş bir standardize hastaya da KMM yapmıştır. Kız öğrencilerin başvuran kişiye kendi kendine

meme muayenesinin nasıl yapıldığını anlatması ve meme muayenesi yapması oluşturulan değerlendirme rehberlerine göre araştırmacılar tarafından gözlenerek puanlandırılmıştır. Klinik meme muayenesi yapma becerisinin değerlendirme rehberi üçüncü sınıf Tıbbi Beceri Laboratuvarı Uygulama Kitapçığında yer alan "meme muayenesi" basamaklarına göre hazırlanmıştır. Rehberlerdeki her bir basamak için puan verilmiştir (min:0-max:100 puan alınabilir). Uygulama dönem altı öğrencileri Halk Sağlığı stajına geldikleri zaman programda belirlenen yarım günlük bir zaman diliminde gerçekleştirilmiştir. Araştırma için etik kurul onayı alınmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Araştırmaya alınan öğrencilerin yaş ortalamaları (min-max:23-27) 23.5 ± 1.0 yaş olup hepsi bekârdı. Öğrencilerin %77.2'si kendine KKMM yaptığını, % 22.8'i yapmadığını, yapanlarında altısı düzenli olarak KKMM yaptığını belirtmişti.

Araştırmaya alınan öğrencilerin %38.6'sı KKMM yapmayı iyi, %33.3'ü orta, %26.3'ü az bildiğini; %1.8'i ise hiç bilmediğini belirtmişti.

Araştırmaya alınan öğrencilere "size başvuran bir kadına tam ve doğru bir şekilde KKMM yapma becerisi kazandırabileceğinize inanıyor musunuz?" diye sorulduğunda %7.0'ı kesinlikle kazandırabileceğini, %75.4'ü kısmen kazandırabileceğini ifade ederken %17.5'i ise "hayır kazandıramam" diye cevaplamıştı. "Size başvuran bir kanın meme muayenesini tam ve doğru şekilde yapabilir misiniz?" diye sorulduğunda öğrencilerin %7.0'ı tam ve doğru bir şekilde yapabileceğini, %84.2'si kısmen yapabileceğini, %8.8'i ise yapamayacağını belirtmişti.

Değerlendirme rehberleri kullanılarak yapılan puanlama sonucunda öğrencilerin "kendi kendine meme muayenesi yapabilme" danışmanlığı verme beceri puanı ortalaması (min:20-90) 60.9 ± 15.2 puan bulunmuştur. "Kadına klinik meme muayene yapabilme" beceri puan ortalaması ise (min:10-max:75) $38.4 \pm 16,1$ puan olarak saptanmıştır.

Sonuç olarak araştırmaya alınan son sınıf kız öğrencilerin kadına "kendi kendine meme muayenesi yapabilme danışmanlığı" verebilme ve "klinik meme muayene yapabilme" becerilerinin oldukça yetersiz olduğu saptanmıştır.

P3

AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ'NDE UYGULANAN ÖZEL ÇALIŞMA MODÜLLERİ'NİN LOGIC MODEL İLE DEĞERLENDİRİLMESİ

Hilal Hatice GÜLLÜDERE¹, Yeşim ŞENOL¹

¹ Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı,

Özel Çalışma Modülleri (ÖÇM), öğrencilerin çekirdek eğitim programı dışında ilgi duydukları alanlarda çalışma olanağı sağlayan bir programdır. Mezuniyet öncesi tıp eğitiminde bilgi, beceri, tutum ve davranış hedeflerinin gerçekleştirilmesinde önemli rolleri bulunmaktadır. Logic model; altta yatan teori ve varsayımlar ışığında uygulanan programın yol haritasını, hangi etkinliklerin diğerlerinden önce gelmesi gerektiğini ve arzulanan çıktılara nasıl ulaşıldığını gösteren grafiksel şekiller olarak tanımlanabilir. Logic modelde sorun, amaç, kaynaklar (girdiler), etkinlikler, ürünler ve kısa, orta, uzun vadeli çıktılar tanımlanır.

ÖÇM'lerin Logic Modelle Değerlendirilmesi

Sorun: Öğrenci sayısının bir önceki yıla göre arttığı bir ortamda 2012-2013 öğretim yılında uygulanan ÖÇM'lerin etkinliği

Amaç: ÖÇM'lerin öğrenenlerin yaşam boyu öğrenme ve meslek hayatına daha iyi hazırlanmasının sağlanabilmesi

Varsayımlar: Öğrenciler ve öğretim üyelerinin ilgi duyulan alanda ve ilgili katılımcılarla yürütülen ÖÇM'lerden memnun olması beklenir. ÖÇM'ler kişilerarası ilişkilere ve ekip çalışmasına yatkınlık sağlar. ÖÇM'ler kendi kendine öğrenme becerisini artırır. ÖÇM'ler öğrencilerin bilgiye ulaşmak için kütüphane ve internet gibi bilgi kaynaklarını kullanmasını sağlar. ÖÇM'ler bilimsel makale okuma becerisini geliştirir.

Girdi: 310 öğrenci, 45 öğretim üyesi (multidisipliner ÖÇM'ler nedeniyle), 32 ÖÇM önerisi, öğrenci görüş formları, öğretim üyesi geribildirim formu, yılsonu ÖÇM öğretim üyesi görüş formu, 30 oda, ÖÇM araç gereçleri (maket, barkovizyon, film vb), eğitim programı içerisinde yer ayrılması (her Salı 15:30)

Etkinlikler: Tanıtım afişlerinin hazırlanması, öğrencilere ve öğretim üyelerine tanıtım yapılması, tercih formlarının hazırlanması, öğrencilerin 5 tercihinden 1 tanesine yerleştirilmesiyle çalışma gruplarının oluşturulması, eğitici ve öğrencilerin tanıştırılması, uygulama, geribildirim formlarının hazırlanması ve bunlar aracılığıyla eğitici(n=30) ve öğrencilerden(n=250 ulaşım oranı %80,6) geribildirim alınması, elde edilen verilerin analizi, ÖÇM grupları tarafından Akdeniz Öğrenci Günlerinde sunulmak üzere rapor, poster veya sözlü sunum hazırlanması.

Ürün: Eğitim öğretim yılının başlangıcında tanıtım posterlerinin asılmasıyla beraber 2 kez büyük öğrenci gruplarına tanıtım sunusu yapıldı. 30 ÖÇM açıldı. 30 eğitici ve 250 öğrenciden geribildirim alındı. Akdeniz Öğrenci Günleri kapsamında 9 poster, 18 sözlü sunum ve 3 rapor hazırlandı. Öğrencilerin ÖÇM'lerde olumlu bulduğu ilk 5 madde; ekip çalışmasının olması(n=40), ilgi duydukları konuda araştırma yapmak(n=31), klinikte olmak(n=24), iletişim becerilerine katkının sağlanması(n=24), öğrenmenin keyifli olmasıydı(n=14). Geliştirilmesi gerektiğini düşündükleri yönler ise; ders programına ayrılan sürenin azlığı veya uygunsuz saatlere konulması(n=37), klinik/laboratuvar uygulamalarının azlığı(n=15), makale yazmaya ve okumaya daha fazla zaman ayrılmamasıydı(n=5). Öğretim üyelerinin ÖÇM'lerde olumlu bulduğu tarafları; ekip çalışması, planlama yapma ve bilgiyi paylaşabilme, topluluk önünde kendini ifade edebilme, sunum yapabilme yetkinliği kazanma, öğrencinin bilgiye ulaşma yetkinliğini ve merak duygusunu artırmaydı. ÖÇM'lerin geliştirilmesi gereken taraflarına da istekli olmadan yararlanmanın mümkün olmadığı, öğrenci seçiminde belli kriterlerin kullanılması gerektiği, öğrencilerin aldığı puanın artırılması gerektiği cevaplarını vermişlerdi.

Çıktı: Kısa: Öğrenci öğrenilen bilgiyi karşısındakine anlatır, sözlü sunum hazırlar ve poster yapar, kütüphane, internet gibi bilgi kaynaklarını kullanır, bilimsel makale okur, kendi kendine öğrenir

Orta: Meslek hayatına daha iyi hazırlar

Uzun: Yaşam boyu öğrenmeye katkı sağlar

Tartışma: Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde uygulanan ÖÇM'lerin program değerlendirmede kullanılan Logic modele göre genel olarak öğrenci ve öğretim üyeleri tarafından memnuniyetle karşılandığı ve kurumsallaştığı görülmektedir.

R. Figen Kaptan

Amaç: Mezun olmuş bir dişhekimi yüksek risk grubu ve sistemik hastalık taşıyan hastaların tedavi stratejilerini bilmeli ve bunlara çözüm üretebilmelidir. Bu çalışmanın amacı sistemik hastalığı bulunan ve endodontik tedavi ihtiyacı olan hastalarda öğrencilerin solo taksonomi yöntemiyle yeterliliklerini ölçmektir.

Özgün değer: Avrupa Diş hekimliği Birliği çağdaş dişhekimliği eğitiminin yeterlilik esaslarına dayanmasını ve mezuniyette öğrencilerin belirli kazanımlar edinmesi gerekliliğini öngörmektedir. Diş hekimliği pratiğinde endodontik tedavi gerektiren ve sistemik hastalığı olan birçok hasta bulunmaktadır. Dolayısıyla, mezun dişhekimi bu tür olguların tanısını koyabilmeli, özellikleri ve tedavi yaklaşımı hakkında yeterli bilgi donanımına sahip olabilmelidir. Bu çalışmanın özellikle güncel bir değerlendirme yöntemi olan SOLO taksonomi kullanılarak gerçekleştirilmesi, öğrencilerin değişik ölçütlerde değerlendirilmesine olanak sağlayacaktır. Endodontik tedavi gerektiren ve sistemik hastalığı olan hastalarla geliştirilmesi ve daha fazla üzerinde durulması gereken konularla ilgili eğitime ışık tutacaktır.

Yöntem(guuplar/materyal/malzeme/süre): Solo taksonomi öğrencilerin yüzeysel ya da derinlemesine öğrenmelerini ölçen bir yöntem olarak kullanılmaktadır. Solo taksonomi aşamaları 5 tanedir. Bunlar Yapılandırma öncesi, tek alanda yapılandırma, çoklu yapılandırma, bağlantılı yapılandırma ve soyutlama ötesi olarak sıralanabilir. Solunun alt seviyelerinden yola çıkarak 11 adet öğretim sonucu oluşturulmuştur. Bir hasta hikayesi hazırlanarak her bir solo seviyesi için senaryo geliştirilmiş ve veriler ona göre senaryoya eklenmiştir. Son sınıf öğrencilerinin katılım sayısı 61 kişi olarak belirlenmiştir. Öğrencilere hazırlanan sorular sorulmuştur. Tek yönlü ANOVA ve ki kare testleri uygulanmış, cevaplar değerlendirilmiş ve genel başarı belirlenmiştir. Her bir SOLO seviyesi 100 puan üzerinden değerlendirilmiştir.

Örnek gücü ve örnek büyüklüğü saptanmasında G Power 3.1 software kullanılmış olup;

d (etki büyüklüğü) = 0.5 (orta) = 0.05 $1 - \beta$ = 0.80 (Örnek gücü) kabul edilerek yapılan teorik güç analizinde örnek büyüklüğü 61 kişi olarak belirlenmiştir. Eğitim programının ve yeterlik alanının değerlendirilmesinde; eleştirel düşünce, problem çözme başarısı, klinik karar verme, yüzeysel ve derin öğrenme gibi öğrenme kalitesinin saptanabildiği SOLO (Structured of Observed Learning Outcomes) taksonomi kullanılmıştır.

Sonuçlar ve değerlendirmeler: Yapılandırma öncesi seviyesi skor ortalamaları 77.2, tek alanda yapılandırma ortalaması 79.2, çoklu yapılandırma ortalaması 60.3, bağlantılı yapılandırma 21.6, soyutlama ötesi 40 olarak elde edilmiştir. En büyük skor tek alanda yapılandırma (79.2), en düşük skortlama ise bağlantılı yapılandırma (21.6) olarak belirlenmiştir. Solo grupların ortalamaları arasında anlamlı derecede farklılık bulunmuştur ($p < 0.05$). Vaka senaryosunun daha komplike hale gelmesi doğru cevap sayısının azalmasına sebep olmuştur. Bu çalışmanın sonuçlarına göre ve öğrencilerden alınan geri bildirimlere bağlı olarak, farklı vaka senaryoları üzerinde ek eğitimlerin planlanmasına ve soruların daha anlaşılır olmasına dikkat edilmesine karar verilmiştir.

Ender Ergüder¹, Ayla Kürkcüoğlu², Arzu Balkan³

¹ Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem III Öğrencisi

² Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı, Öğretim Üyesi

³ Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı, Öğretim Üyesi

Türkiye'deki tüm tıp öğrencilerinin doğal temsilcisi olan, Türk Tıp Öğrencileri Birliği'nin (TurkMSIC-Turkish Medical Students' International Committee) altın üyesi Başkent Üniversitesi Tıp Öğrencileri Birliği, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi bünyesinde aktif olarak faaliyetlerine devam etmektedir.

Başkent Üniversitesi Tıp Öğrencileri Birliği, başta halk sağlığı, tıp eğitimi, cinsel sağlık, insan hakları, yurt dışı bağlantılı araştırma ve staj değişimi alanlarında olmak üzere, toplum ve birey sağlığını ilgilendiren çalışmalar yürütmektedir.

Bu bağlamda gösterilen faaliyetlerin, tıp fakültesi öğrencilerinin kişisel ve akademik anlamda gelişimlerine katkıda bulunmasına aracılık etmektedir.

Başkent Üniversitesi Tıp Öğrencileri Birliği 2012-2013 ve 2013-2014 eğitim-öğretim dönemlerinde çeşitli eğitim, toplantı, etkinlik, kongre ve sempozyumlara katılım göstermiş ve/veya ev sahipliğini üstlenmiştir.

Bu etkinliklerin, düzenleyen veya katılım gösteren tıp fakültesi öğrencilerine katkısının ne ölçüde olduğu araştırılıp, deneyimlerimizi paylaşmayı planlamaktayız.

2012-2014 yılları arasında tıp fakültesi öğrencileri tarafından çeşitli akran eğitimleri organize edilmiştir. Örneğin; "cinsel sağlık/üreme sağlığı eğitimi" ve "hekim/hukuk platformu" başlıklı projeler yürütülmüştür. Bu eğitimler öğrencilerin akademik bilgi birikimlerini birbirleriyle özgürce paylaşmalarına yardımcı olmuştur.

Türk Tıp Öğrencileri Birliği'nin her sene organize ettiği öğrenci değişim sınavına katılarak başarı gösteren on beş öğrencimiz 2013 yaz döneminde staj veya araştırma değişimini gerçekleştirmiştir.

Bunun yanı sıra dokuzu yurt dışından olmak üzere toplam on değişim öğrencisi misafir edilmiş, bir aylık staj programlarına veya araştırma projesine dahil olmuşlardır. Bu sayede öğrencilerimiz akademik kariyerlerine katkıda bulunurken, yabancı dillerini geliştirip sosyalleşme imkânı da bulmuşlardır.

Başkent Üniversitesi Tıp Öğrencileri Birliği eylül 2013'de üçüncüsü düzenlenen SCORE Kongre'nin ev sahipliğini üstlenmiştir.

Tıp eğitiminde amaç, sadece akademik bilgi ile donanmak değildir, kendini ifade edebilen, özgüveni olan, sosyal ve psikolojik açıdan sağlıklı hekimler yetiştirmek olmalıdır. Bu nedenle Başkent Üniversitesi Tıp Öğrencileri Birliği, her zaman tam donanımlı hekim yetiştirilmesine destek olmaya devam edecektir.

Rifat Vedat YILDIRIM¹, Can PELİN², J. Sedef GÖÇMEN³

¹ Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Tarihi ve Etik Anabilim Dalı (rvyildirim@hotmail.com)

² Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı

³ Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

Özet: Günümüzde tıp eğitiminin kalitesi hızla yükselmekte, toplumun gerek sosyal gerek medikal alanda hekimden beklentisi de aynı oranda bir artış göstermektedir. Çağımızda hekim yalnızca tedavi edici özelliği ile var olmamaktadır. Globalleşen dünyada hekim kendini geliştirmeli, araştırmacı olmalı. Bu bağlamda karar verici, yönlendirici ve yönetici özelliğini geliştirmeli, rol-model olmalı, liderlik vasıflarını vurgulamalıdır. Bir lider ise hem bilimsel açıdan donanımlı olmalı, hem ekip çalışmasına uyum göstermeli ve her şeyden önce hitap edeceği toplumu ya da bireyi tanımalı, sorunlarını algılamalı ve kesinlikle iletişim yetisini güçlendirmelidir. İçinde bulunduğumuz çağda nitelikli hekim, insanı kendi sosyal çevresi içinde değerlendirebilmeli ve toplumsal sorunları algılayabilmelidir.

Günümüzde önemi giderek artan sosyal sorumluluk bilinci gerek bireylere gerekse kurumlara önemli sorumluluklar yüklemektedir. Üniversitelerin başta tıp ve sağlık bilim fakülteleri olmak üzere çeşitli birimlerinde sosyal sorumluluk ve topluma hizmet uygulamalarına daha fazla önem verilmekte, sosyal sorumluluk projeleri ders programlarında yer almaktadır. Bir sosyal sorumluluk projesinde amaç toplumda bilinçliliği arttırmak olmasına karşın proje eğitim programı içerisinde değerlendirildiği zaman görevli ekibin toplumsal sorunu görmesi, algılaması, çözüm önerileri getirmesi, birlikte ve organize bir şekilde çalışmasını da sağlamak, verdiği hizmetin topluma ulaştığını, yarattığı farkı ve duyulan memnuniyeti görmesine imkân tanımaktır.

Ülkemiz üniversite eğitimini değerlendirdiğimiz zaman sosyal sorumluluk projelerinin eğitim programlarına oldukça yakın bir zamanda dâhil edildiğini görmekteyiz. Bu doğrultuda bir eğitim ilk kez üniversitelerin eğitim fakültelerinde "Topluma Hizmet Uygulamaları" dersi şeklinde uygulamaya konulmuştur. Özellikle vakıf üniversiteleri bünyesinde gerek eğitim programı çerçevesinde gerekse öğrenci kulüpleri bünyesinde çeşitli sosyal sorumluluk projeleri yürütülmektedir.

Tıp fakülteleri bağlamında değerlendirdiğimiz zaman eğitim programı çerçevesinde yer alan ve medikal alanda gerçekleştirilen sosyal sorumluluk projelerini Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesinde görmekteyiz. "Sigaranın Zararları ve Birakılması", "Kardiyovasküler Hastalıkları Önleme Yöntemleri", "Çocuk Hakları", "Kanserde Erken Tanı" konularındaki bilinçlendirme projelerini üniversite eğitim programında yürütülmüş olan sosyal sorumluluk projelerine örnek olarak verebiliriz.

Bu çalışmada amacımız tıp öğrencilerinde sosyal sorumluluk bilincinin ve toplumsal sorunlara duyarlılığı artırılması, bir çalışmayı kurgulayıp yönetmek doğrultusundaki yetilerini güçlendirilmesi, bir işi başarma duygusunu tatmaları ve kendi çevresinde insanı tanıyabilmeleri bağlamında sosyal sorumluluk projelerinin tıpta insan bilimleri eğitiminde yer almasının önemini vurgulamaktır.

P7

BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ ‘TIP VE SAĞLIK BİLİMLERİ MESLEKİ VE İLETİŞİM BECERİLERİ LABORATUVARI’ PROJESİ

Arzu Balkan¹, Hayriye Ünlü², Arzu Akman², Muammer Sarugan³, Cihangir Özcan³, Alper Çağlar⁴, Ş.Remzi Erdem¹, İ. Haldun Müderrisoğlu¹

¹ Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi

² Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

³ Başkent Üniversitesi Sağlık Meslek Yüksek Okulu

⁴ Başkent Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi

Günümüzde ‘Tıp ve Sağlık Bilimleri Beceri Eğitimi’; tıp eğitiminin amaçları ya da sağlık hizmeti organizasyonunda sağlık çalışanlarından beklenenler doğrultusunda belirlenen becerilerin; tanımlanmış bir standartta, yapılandırılmış olarak, laboratuvar ortamında, maket, manken ve standart hastalar kullanılarak simülasyon denen benzetim yöntemleri ile kazandırılmasıdır.

Meslekler arası eğitim ise iki veya daha fazla meslekten öğrencilerin etkin işbirliğini sağlamak ve sağlık çıktılarını iyileştirmek için birbirlerinden ve birbirleri ile öğrendikleri zaman meydana gelir. Meslekler arası eğitim “kollaboratif/işbirlikçi uygulamaya hazır” bir sağlık işgücü oluşturulmasında gerekli bir adımdır, yerel sağlık ihtiyaçlarına cevap vermeye en iyi hazırdır. Dünya Sağlık Örgütü ve ortakları/paydaşları küresel sağlık işgücü krizini hafifletme konusunda önemli bir rol oynayacak olan yenilikçi bir strateji olarak eğitimde ve uygulamada meslekler arası işbirliğini benimsemektedir.

Bizler de üniversitemizde, halen Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Hizmetlerine ve Sağlık Meslek Yüksek Okuluna ait iki adet beceri laboratuvarı bulunduğu; Tıp Fakültesi için üçüncü bir laboratuvar kurulması yerine; tek elden yönetilecek, Tıp, Dış Hekimliği, Sağlık Bilimleri Fakültelerinin ve Sağlık Meslek Yüksek Okulunun ortak kullanacağı, Dünya Sağlık Örgütünün önerdiği disiplinler arası çalışma eğitimine imkan veren yeni bir laboratuvar için proje geliştirdik. Önümüzdeki yıllarda yapılandırılmış mesleklerarası eğitim programlarını birkaç örnek uygulamaya başlatmayı düşünmekteyiz.

P8

PROJE ADI: ÖĞRENCİLERİN AĞRININ İDARESİ İLE İLGİLİ BİLGİLERİNİN SOLO TAKSONOMİ YÖNTEMİYLE DEĞERLENDİRİLMESİ

Meriç Karapınar Kazandağ

Yeditepe Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi

Amaç: Çalışmanın amacı Yeditepe Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesinden mezun olacak dişhekimisi adaylarının endodontik tedavi uygulanması gereken dişlerdeki ağrı yönetimi bilgisinin solo taksonomi yöntemiyle değerlendirilmesi

Özgün değer: Avrupa Dış Hekimliği Birliği çağdaş dış hekimliği eğitiminin yeterlilik esaslı olmasını ve mezuniyette öğrencilerin belirli kazanımlar edinmesi gerekliliğini öngörmektedir. Dış hekimliği pratiğinde ağırlı durumlar ile sık sık karşılaşmaktadır. Dolayısıyla, mezun dış

hekim bu tür olguların tanısını koyabilmeli, özellikleri ve tedavi yaklaşımı hakkında yeterli bilgi donanımına sahip olmalıdır. Bilgi düzeyinin Structured of Observed Learning Outcomes (SOLO) taksonomi kullanılarak ölçülmesi, öğrencilerin değişik boyutlarda değerlendirilmesine olanak sağlayarak üzerinde daha fazla durulması gereken konularda eğitime ışık tutacaktır.

Yöntem(gruplar/materyal/malzeme/süre): Solo taksonomi öğrencilerin yüzeysel ya da derinlemesine öğrenmelerini ölçen bir yöntem olarak kullanılmaktadır. Solo taksonomi aşamaları 5 tanedir. Bunlar Yapılandırma öncesi, tek alanda yapılandırma, çoklu yapılandırma, bağlantılı yapılandırma ve soyutlama ötesi olarak sıralanabilir. Solonun alt seviyelerinden yola çıkarak 11 adet öğretim sonucu oluşturulmuştur. Bir hasta hikayesi hazırlanarak her bir solo seviyesi için senaryo geliştirilmiş ve veriler ona göre senaryoya eklenmiştir. Son sınıf öğrencilerinin katılım sayısı 61 kişi olarak belirlenmiştir. Öğrencilere hazırlanan sorular sorulmuştur. Tek yönlü ANOVA ve ki kare testleri uygulanmış, cevaplar değerlendirilmiş ve genel başarı belirlenmiştir. Her bir SOLO seviyesi 100 puan üzerinden değerlendirilmiştir.

Örnek gücü ve örnek büyüklüğü saptanmasında G Power 3.1 software kullanılmış olup;

d (etki büyüklüğü) = 0.5 (orta) $= 0.05 \cdot 10 = 0.5$ (Örnek gücü) kabul edilerek yapılan teorik güç analizinde örnek büyüklüğü 61 kişi olarak belirlenmiştir. Eğitim programının ve yeterlik alanının değerlendirilmesinde; eleştirel düşünce, problem çözme başarısı, klinik karar verme, yüzeysel ve derin öğrenme gibi öğrenme kalitesinin saptanabildiği SOLO taksonomi kullanılmıştır.

Sonuçlar ve değerlendirmeler: Yapılandırma öncesi seviyesi skor ortalamaları 77.2, tek alanda yapılandırma ortalaması 79.2, çoklu yapılandırma ortalaması 60.3, bağlantılı yapılandırma 21.6, soyutlama ötesi 40 olarak elde edilmiştir. En büyük skor tek alanda yapılandırma (79.2), en düşük skorlama ise bağlantılı yapılandırma (21.6) olarak belirlenmiştir. Solo grupların ortalamaları arasında anlamlı derecede farklılık bulunmuştur ($p < 0.05$). Vaka senaryosu çok yönlü hale geldikçe doğru cevap sayısının azalmasına neden olmuştur. Bu çalışmanın sonuçlarına göre ve öğrencilerden alınan geri bildirimlere bağlı olarak, farklı vaka senaryoları üzerinde ek eğitimlerin planlanmasına ve soruların daha anlaşılır olmasına dikkat edilmesine karar verilmiştir.

P9

TIP VE ANTROPOLOJİ

Can Pelin¹ Ayla Kürkcüoğlu¹ Hale Öktem¹ Ragıba Zağyapan¹

¹ Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı

Antropoloji ve tıp, her ikisinin de birincil ilgi alanı insan olan ve birbirleriyle sürekli etkileşim içinde olan iki bilim dalıdır. Tıp alanında insan genellikle bir birey olarak kendi içinde değerlendirilmekle birlikte içinde yaşadığı çevre ve çevrenin birey üzerindeki etkisi hiçbir şekilde göz ardı edilmemektedir. Antropoloji ise insanlık kavramını zaman süreci içerisinde ve küresel düzeyde biyolojik ve kültürel bakış açısıyla inceleyen bir bilim dalı olarak tanımlanır. Avrupa toplumlarının dünyaya yayılması ve gittikleri yerlerde fiziksel ve kültürel açıdan kendilerinden farklı toplumların varlığını gözlemeleriyle, gerek biyolojik gerekse sosyokültürel bağlamda ortaya çıkan çeşitliliğe ilişkin merak antropoloji biliminin atılımındaki ilk basamak olmuştur. Farklı coğrafi alanlarda yaşamını sürdürmekte olan dönem insanının vücut yapısının, beslenme

şekillerinin, toplumsal hastalıkların, ortalama ölüm yaşının, çeşitli medikal girişimlerin tanımlanması ve bu bağlamda dünya üzerinde gözlenen çeşitliliğin irdelenmesi ise antropoloji alanında medikal düşüncenin gerekliliğini vurgulamaktadır. Öte yandan medikal alanda antropometrik teknikler ve antropolojik bakış açısının önemi de göz ardı edilemez. Özellikle büyüme ve gelişimin değerlendirilmesinde, sosyoekonomik yapılanmanın morfolojik özellikler üzerindeki etkisinin değerlendirilmesinde, adli olayların çözümlenmesinde antropolojik bakış açısı önem kazanmaktadır. Bir başka deyişle antropolojiye tıp bilimleri içinde insanın gerek bir birey gerekse toplumsal bir varlık olarak değerlendirilmesi bağlamında her zaman gereksinim duyulacaktır.

P10

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 3. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN “OYUNLAŞTIRMA” YÖNTEMİ İLE TIBBİ ÖYKÜ ALMA DENEYİMLERİ

Zeliha Cansever¹, Hamit Acemoğlu¹, Kenan Taştan², Ümmü Zeynep Avşar¹

¹ Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

² Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Giriş: Tıp fakültesi eğitimi zor ve diğer fakültelere göre uzun ve bazen de sıkıcı olabilmektedir. Her geçen gün teorik bilgiye bir yenisi eklenmektedir. Tıp eğitimini daha keyifli ve ilginç hale getirme çabası ve yeni teknolojiye ayak uydurma bir zorunluluk olmuştur.

Amaç: Bu çalışmada amaç öğrencilere “oyunlaştırma” yöntemi ile tıbbi hikaye alma, iyi hasta hekim görüşmesinin nasıl olması gerektiği gerçek ya da gerçek olabilecek senaryolarla yapılandırılmış interaktif bir eğitim uygulamasının değerlendirilmesidir.

Yöntem: Öğretim üyesinin hazırladığı senaryolar kullanıldı. Gönüllü olan öğrencilerle senaryolar üzerinde çalışıldı. Çalışmada bir öğrenci doktor rolünde iken senaryoya göre gerekirse bir öğrenci de hasta yakını rolünü oynadı. Diğer öğrenciler ise geri bildirimde bulundular. Dersi anlatan öğretim üyesi hep hasta rolünde idi. Rol oynama bittikten sonra da geri bildirimler yazılı ve sözlü olarak alındı. Ayrıca doktor rolü oynayan öğrenci ve hasta rolünü oynayan öğretim üyesinden de geri bildirim alındı. Toplanan veriler SPSS bilgisayar programına girilerek analiz edildi.

Bulgular: Küçük gruplar halinde toplam 250 kez öğrencilerden geribildirim alındı. Öğrencilerin % 52,4 ünü (n=131) kız öğrenciler oluşturmaktaydı. 10'u erkek toplam 16 öğrenci doktor rolünü oynadı.

Öğrenci doktorların en iyi oldukları alanın hastayı karşılama ve uğurlama olduğu tespit edildi. Sırasıyla (n=71,%28,4, n=58.%23,2).En zayıf oldukları ve kendilerini geliştirmeleri gereken yönleri ise; hastaya ismiyle hitap etme (n=62,%24,8), kendini tanıtmaya (n=47 %18,8) ve konuşmayı bölmeden notlar alma (n=39,%15,6) idi.

Öğrenci doktorlar; oyunlaştırma yöntemiyle ilgili olarak verdikleri sözlü geri bildirimde ;

“Çok keyifli bir ders oldu”, “kendimizi doktor gibi hissettik”, “doktor olmak çok ta kolay değilmiş”, “iletişim gerçekten de çok önemliymiş”, “biz bu uygulamayı çok sevdi”, “keşke

diğer dersler de böyle olsa” ifadelerinde bulundular. Öğretim üyesi de bu uygulamayı yaparken çok keyif aldığını, öğrencilerle olan iletişimi daha da güçlendirdiğini, farklı uygulamaların ve alternatif arayışının sürmesi gerektiğini vurguladı.

Sonuç: Tıp eğitimi uzun ve yorucu bir süreç içermektedir. Eğitimin öğrenciler için daha ilginç, dikkat çekici ve keyifli hale getirilmesi gereksinimi hissedilmektedir. Oyunlaştırma yönteminin bu gereksinimi karşılayabileceği düşünülmektedir.

P11

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 2012-2013 EĞİTİM -ÖĞRETİM YILI DERS PROGRAMINDA DEĞİŞİKLİK YAPTI

Zeliha Cansever¹, Hamit Acemoğlu¹, Ümmü Zeynep Avsar¹

¹ Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Giriş: Ders programında iyileştirme bir gereksinimdir. Zamana, yeniliklere ve karşılaşılan problemlere göre ders programı değiştirilebilir.

Bu değişiklik için öğrencilerden, öğretim üyelerinden ve koordinatörlerden alınan geri bildirim çok önemlidir. Ders programındaki aksaklıkların belirlenmesi, sorun ve çözüm önerilerinin masaya yatırılması, toplantılar düzenlenmesi, katılımcıların görüşlerinin göz önünde bulundurulması, bölümlere yazılar gönderilmesi ve onların da görüşlerinin alınması gerekmektedir.

Bütün bu işleri yaparken de teknolojiyen yararlanılması ve ders programının son şeklinin verilmesiyle birlikte bu değişikliklerin fakülte genel kuruluna sunulması süreci zaman almakta ve ciddi emek gerektirmektedir.

Amaç: Bu çalışmada 2012-2013 eğitim öğretim dönemi için Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde yapılan ders programı gözden geçirme ve iyileştirme çalışmalarının özetlenmesi amaçlanmaktadır.

Bulgular: Öncelikle Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi eğitim-öğretim ve sınav yönetmeliği değiştirildi. Sınav uygulama esasları hazırlandı.

Komite yapısı değiştirildi. Geçmiş yıllar içerisinde temel tıp dersleri arasındaki entegrasyon büyük oranda kaybolmuştu.1. sınıf derslerinde entegrasyonun sağlanması için ders sıraları yeniden düzenlendi. Aynı çalışma 2. ve 3. sınıflar için de yapıldı. Teorik ders saatleri azaltılıp pratik ders saati artırıldı.

Örnek vermek gerekirse; 1. Sınıfta teorik ders saati 2011-2012 yılında 612,pratik ders saati 142 iken yeni programda teorik ders saati 523,pratik ders saati ise 179 saat olacak şekilde değiştirilmiştir. Ayrıca seçmeli ders saati de artırılmıştır. Ders programında % 26 pratik,% 5,5 teorik seçmeli oranı yer almıştır. Ayrıca öğrencinin 1.sınıftan itibaren klinikle ve klinisyenle karşılaşması gerektiği düşüncesiyle 1. Sınıfa Klinik Vaka Sunumu ve Seçmeli Proje dersi eklendi.

Tekrar dersleri tespit edilip çıkarıldı. Daha önceden ders programı Word ortamında hazırlanıyorken tekrarları kontrol etmek, ayrıntılı sayma, süzme ve seçme işlemlerini yapmak

mümkün değildi. Artık Excel ortamında programla ilgili her türlü ayrıntıyı hemen görmek mümkün. Ayrıca devam eden Müfredat Yazılım Projesi ile ders programı hazırlama ve iyileştirme süreci daha da geliştirilecektir.

Sonuç: Ders Programı iyileştirme çalışmaları sırasında teknolojiden yararlanılması gerekir. Değişen ve gelişen gereksinime göre ders programı iyileştirme çabalarının devam etmesi doğaldır.

P12

DEVELOPMENT AND VALIDATION OF THE TRAINING STYLE INVENTORY (TSI)

Zeliha Cansever¹, Hamit Acemoğlu¹, Zekeriya Aktürk²

¹ Ataturk University Medical Faculty Department of Medical Education

² Ataturk University Medical Faculty Department of Family Medicine

Background: Students may have different learning styles, which should be taken into account during teaching. However, assessing the actual style of the student during studying is perhaps more important. We aimed to develop a new inventory to assess the training style of medical students.

Summary of work: A pool of questions evaluating training styles was developed literature search and a panel of experts consisting of medical educators, educationalists, and students. The pool of 50 questions was refined by the researchers, removing similar questions.

Thirty three remaining questions were applied to a random sample of 165 class 1 and 2 medical students. Factor and reliability analyses were performed.

Summary of results: Initial factor analysis revealed 8 components, explaining 59% of the variance. Removing the 10 items with low correlations in the varimax rotation matrix, we performed a second factor analysis.

Based on Eigenvalues greater than 1, also this analysis revealed 8 components, explaining 67.0% of the variance.

Internal validity of the 23 items (Cronbach's alpha) was calculated as 0.77.

Conclusions: The Training Style Inventory (TSI) is a valid and reliable tool to evaluate training styles of Turkish speaking medical students.

Take-home message

We suggest to use the TSI together with the Learning Styles Inventory in order to check whether students are studying in accordance with their preferred learning styles.

P13

BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 'KLİNİKTE ERKEN GÖZLEMLER' DERSİNİN KAZANDIRDIKLARI

Arzu Balkan, Feride Şahin, Cihangir Özcan, Ş. Remzi Erdem, İ. Haldun Müderrisoğlu

Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi

Son yıllarda tıp eğitiminde öğrencilerin hasta ve klinikle erken karşılaşmasının sağlanmasına yönelik uluslararası bir eğilim oluşmuştur. Çeşitli kurumlarca hazırlanan rapor ve oluşturulan öneriler tıp fakültelerini bu konuda hazırlık yapmaya yöneltmektedir.

Diğer yandan sağlık hizmeti, doktor, hemşire ve diğer sağlık çalışanlarının disiplinlerarası ekipler halinde çalışmalarını gerektiren süreçleri içermektedir ve sağlık çalışanları için ekip çalışması, iş doyumunu artırıcı, bireysel katkı ve motivasyon konusunda farkındalık yaratıcı, ruh sağlığını geliştirici olmaktadır. Hastalar için ise hizmet kalitesini yükselten, hastalık yönetimine değer katan ve hizmet memnuniyetini artıran sonuçlar yaratmaktadır. Fakültemizde ilk kez bu yıl 1. Sınıflara uygulanan, 12 hafta 36 saat süreli 'Klinikte Erken Gözlemler' dersinde öğrenciler tıp fakültesinin ilk yılında hasta ile tanışmakta ve sağlık ekibi içindeki rollerini belirlemektedirler. Bu dersin amacı, öğrencilerin tıp eğitiminin birinci yılının başında bir hastanın poliklinikte bulunduğu sürecin tüm aşamalarına ve poliklinik hizmetlerinin işleyişine gerçek zamanlı olarak tanıklık etmesi, bu hizmetlerin yürütülmesinde ekip çalışmasının gereğini fark etmesi, ekip üyesi sağlık profesyonellerinin görev paylaşımını ayırt etmesi, hastalarla ve birbirleriyle olan iletişimlerini izlemesidir.

Klinikte erken gözlemler dersi, poliklinik hizmetleri sırasında farklı uzmanlık alanlarındaki hekimlerin, hemşire, tıbbi teknisyen, tekniker, fizyoterapist, diyet uzmanı, biyolog, hasta danışmanı ve kurum ev idaresi personeli ve güvenlik görevlisinin poliklinik ortamında görevleri başında, gerçek zamanlı olarak gözlenmesi, bu gözlemlerin yapılandırılmış formlarla kayıt altına alınması, tartışma saatlerinde ders sorumlusunun gözetiminde konu ile ilgili düşüncelerin sınıf arkadaşları ile tartışılması ve 3 adet beceri eğitiminin de küçük grup çalışmaları şeklinde uygulanması temeline dayanmaktadır.

Beceri eğitimleri; başvuran hasta ile görüşme yapma, el yıkama, nabız ve tansiyon ölçme başlıklarından oluşmaktadır. Öğrenciler ders programının son haftasında yapılacak olan objektif yapılandırılmış pratik sınav ile değerlendirilmektedir.

P14

EĞİTİMDE YENİ ÖRGÜTLENME-BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖRNEĞİ

Arzu Balkan, Serdar Gürel, Kumru Didem Atalay, Ş. Remzi Erdem, İ. Haldun Müderrisoğlu

Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Ulusal Tıp Eğitimi Akreditasyon Kurulu, eğitim açısından güçlü yapılanmanın; anabilim dalları hiyerarşisinin ötesinde, disiplinler ötesi ekiplerin oluşumuna bağlı olduğunu vurgulamaktadır.

Biz de fakültemizde 2010 yılından beri faaliyet gösteren ve eğitimle ilgili birçok stratejik eylem planını sonuçlandıran Başkent Üniversitesi Tıp Eğitimi Kurulu (BATEK)'nun ve Koordinatörler Kurulunun yanısıra 8 adet yeni eğitim kurulu kurduk. Program Değerlendirme ve Geliştirme Kurulu, İletişim Becerileri Kurulu, Kanıta Dayalı Tıp ve Akılcı İlaç Kullanımı Kurulu, Eğiticilerin Gelişimi Kurulu, Probleme Dayalı Öğrenim Kurulu, Mezuniyet Sonrası Eğitim Kurulu, Ölçme Değerlendirme Kurulu ve Tıpta İnsan Bilimleri Kurulu ile yaklaşık 125 öğrenci ve öğretim üyesinin aktif ve gönüllü katılımcı olduğu bir örgütlenme içine girdik. Kurullar içi ve kurullar arası yapılan çalışmalar sürmekte ve BATEK bunlar arasındaki eşgüdümü sağlayıcı faaliyetlerde bulunmaktadır.

Fakültemizde anabilim dalları örgütlenmesinin yanısıra, eğitime özel ikincil bir merkezi örgütlenme yapısının kurulması ile daha nitelikli bir tıp eğitimi yolunda ilerleyeceğimizi düşünüyoruz.

P15

BİR ACIL OLGUDA ÖĞRENCİ YETERLİLİĞİNİN FİNK'S TAKSONİMİSİ KULLANILARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

Jale Tanalp, Ceyda Özçakır-Tomruk, İnci Oktay.

Yeditepe Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi

ÖZET

Giriş: Fink's taksonomisi belirli bir konuda öğrenci yeterliliğinin 6 farklı boyut kullanılarak değerlendirilmesine olanak veren bir ölçme yöntemidir. Dış Hekimliğinde henüz Fink's taksonomisi kullanılarak öğrenci yeterliliğinin ölçüldüğü bir araştırma bulunmamaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı akut acil olgularda öğrenci yeterliliğinin Fink's taksonomisi kullanılarak değerlendirilmesidir.

Yöntem: Yeditepe Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi son sınıfındaki 54 gönüllü öğrenciyi bir olgu senaryosu sunulmuştur. Olguda atipik morfolojiye sahip üst yan keser dişten kaynaklanan akut apikal abseli bir hasta yer almaktadır. Katılımcı öğrencilere Fink's taksonomisinde yer alan 6 boyut üzerine sorular yöneltilmiştir. Bu boyutlar "temel bilgi", "uygulama", "entegrasyon", "insani boyut", ve "önemseme" dir. En son boyut olan önemseme boyutunda, öğrencilere "öz eleştiri" yapmaları istenmiştir ve bu konuda yorum yapmaları söylenmiştir. İlk 5 boyuta verilen öğrenci yanıtları 100 üzerinden skorlanmış ve ortalamaları alınmıştır. Çalışmamızda 6. boyutta bir değerlendirme yapılmamıştır. Bunun nedeni 6. boyutun "learning how to learn" olup öğrencinin ders tamamlandıktan sonra da öğrenmeye devam etmesi ve kendini geliştirmesine yönelik olması ve çalışma koşullarında bu parametrenin değerlendirme şansının bulunmamasıdır. Sonuçlar "one-way ANOVA" testi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Fink's taksonomisinin "temel bilgi", "uygulama", "entegrasyon", "insani boyut", ve "önemseme" boyutları için elde edilen ortalama skorlar sırasıyla %40.2, %50.4, %37.3 %66.8 and %57.9 dir. En yüksek ortalama skor insani boyutta elde edilirken, en düşük skor entegrasyon boyutunda belirlenmiştir. İnsani boyut ve önemseme boyutları (4. ve 5.inci boyutlar) ile diğer boyutlar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark belirlenmiştir. (F= 20.23, p>0.05). Son soruyu yanıtlayan öğrenciler esasen kendilerini tedavi sürecinin kanal tedavisi aşamasında deneyimsiz hissettiklerini bildirmişlerdir

Sonuç: Fink's taksonomi, Solo ve Bloom gibi diğer taksonomilerin aksine hiyerarşik yapıda olmayıp, komponentlerin birbirini harekete geçirmesi söz konusu olmamaktadır. Çalışmada, periodonsiyumdaki akut olgular ile ilgili tekrar yapılması gerekli olduğu belirlenmesine karşın, öğrencilerin uygulanması gereken tedavi ve önemseme ve insani boyutlarda kabul edilebilir yeterlilik düzeyleri olduğu saptanmıştır. Ancak bu noktaların daha geliştirilmesi gerekli olup eğitimciler bu konuya daha fazla odaklanmalıdırlar.

P16

ÇENELERDE GÖRÜLEN RADYOLUSENTLİKLERİN TANI VE TEDAVİSİNDE ÖĞRENCİ YETERLİLİĞİNİN FINK'S TAKSONOMİ KULLANILARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

Ceyda Özçakır-Tomruk, Jale Tanalp, İnci Oktay

Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Giriş: Fink's taksonomisi belirli bir konuda öğrenci yeterliliğinin 6 farklı boyut kullanılarak değerlendirilmesine olanak veren bir ölçme yöntemidir. Diş Hekimliğinde henüz Fink's taksonomisi kullanılarak öğrenci yeterliliğinin ölçüldüğü bir araştırma bulunmamaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı çenelerde görülen radyolusentliklerin tanı ve tedavisinde öğrenci yeterliliğinin Fink's taksonomi kullanılarak değerlendirilmesidir.

Yöntem: Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi dördüncü sınıfındaki 42 gönüllü öğrenciye bir olgu senaryosu sunulmuştur.

Olguda diş hareketliliği şikayeti ile başvuran bir hastadan alınan radyografide alt sağ 1 inci küçükazı bölgesinde büyük bir radyolusentlik belirlenmiştir. İlgili diş canlı ve asemptomatiktir ve öğrencilere bu hastalığın tanı ve tedavisi ile ilgili becerilerini ölçen bazı sorular Fink's taksonomisinde yer alan 6 boyuta göre hazırlanmıştır.

Bu boyutlar "temel bilgi", "uygulama", "entegrasyon", "insani boyut", ve "önemseme" dir. En son boyut olan önemseme boyutunda, öğrencilere "öz eleştiri" yapmaları istenmiştir ve bu konuda yorum yapmaları söylenmiştir. İlk 5 boyuta verilen öğrenci yanıtları 100 üzerinden skorlanmış ve ortalamaları alınmıştır. Sonuçlar "one-way ANOVA" testi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Fink's taksonomisinin "temel bilgi", "uygulama", "entegrasyon", "insani boyut", ve "önemseme" boyutları için elde edilen ortalama skorlar sırasıyla %35.5, % 57.4, % 39.5, % 52.1 ve %50.4'tür. En yüksek ortalama değer uygulama boyutunda elde edilirken en düşük değer temel bilgi boyutunda saptanmıştır. Uygulama, insani boyut ve önemseme skorları (2.nci, 4 üncü ve 5 inci boyutlar) ile temel bilgi ve entegrasyon (1inci ve 3 üncü boyutlar) arasında anlamlı fark belirlenmiştir. (F= 6.069, p>0.05). Son kategoriye yanıt veren öğrenciler özellikle tanı açısından güçlük çektiklerini belirtmişlerdir.

Sonuç: Sunulan olgunun tanısı ile ilgili öğrencilerin güçlük yaşamaları sunulan olgunun zorluğundan kaynaklanmış olabilir. Doğru bir tanı patolojik radyolusentliklerin tedavisinde olduğu kadar gereksiz bir endodontik tedavinin önlenmesi açısından önemli rol oynar. Bu nedenle eğitimciler ağız diş çene hastalıkları ve cerrahisinin bu önemli unsuruna daha fazla dikkat çekmelidir.

P17

AĞIZ HASTALIKLARINDA ÖĞRENCİ KAZANIMININ SOLO TAKSONOMİ KULLANILARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

İlgüy M, İlgüy D, Fişekçioğlu E, Oktay İ.

Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Özet

Giriş: Dişhekimliği fakültelerinde verilen eğitimin değerlendirilmesi eğitim kalitesinin sorgulanması açısından oldukça önemlidir. SOLO (Structure of Observed Learning Outcome) taksonomi yeterlilik alanının değerlendirilmesinde kullanılan ve öğrencinin öğrenme derinliğini ölçen bir değerlendirme yöntemidir.

Amaç: Ağız hastalıkları dersi kapsamında oral liken planus tanı ve tedavisindeki öğrenci kazanımının SOLO taksonomi ile değerlendirilmesidir.

Yöntem: Araştırmaya Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi 2012-2013 eğitim yılı 5.sınıf öğrencileri (n= 55) gönüllü olarak katılmıştır. Yeterlilik alanının değerlendirilmesinde SOLO taksonomi kullanılmıştır. SOLO taksonomi öğrenme seviyesini 5 aşamada değerlendirmektedir. Ağız hastalıkları kliniğimize ağız yarası şikayeti ile başvuran bir hastanın klinik ağız içi resimleri, tıbbi hikayesi, histopatolojik bulguları öğrencilerimize taksonomiye uygun bir olgu sunumu olarak sorulmuştur. 5 aşamada verilen öğrenci yanıtları 100 üzerinden skorlanmış ve ortalamaları alınmıştır.

Bulgular: Öğrenci ortalama skorları SOLO aşamaları arasında istatistik olarak anlamlı bulunmuştur (p>0.05). SOLO aşamaları için bulunan ortalama skorlar sırasıyla: yapılandırma öncesi için 99.3, tek alanda yapılandırma için 96.4, çoklu yapılandırma 69.8, bağlantılı yapılandırma 71.7 ve soyutlamanın genişletilmesi için 60.5 olarak bulunmuştur.

Sonuç: Ölçme değerlendirme yöntemi olarak kullanılan SOLO taksonomi öğrenci kazanımlarının ve bilgi derinliğinin değerlendirilmesinde dişhekimliği eğitiminde de yerini almalıdır.

P18

PROJE HAZIRLAMA EĞİTİMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Zeliha Cansever¹, Hülya Aksoy², Ü.Zeynep Avşar¹

¹ Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

² Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı

Giriş: Proje yazma bilimsel bir etkinliktir. Bu bilimsel etkinliği gerçekleştirmek için bilgi birikimi olmalıdır. Yeni fikir üretmek, bilime yeni düşünceler katmak için akademisyenin araştırmacı yönü ön plana çıkar. Fakat proje yazabilmek için bazen bir yol göstericiye gereksinim duyulabilmekte olup bu konuda bir eğitimin olmaması, proje hazırlama ile ilgili problemlerle karşılaşılmasına yol açabilir.

Amaç: TÜBİTAK tarafından BİDEB 2237 kapsamında desteklenen ve 8-10 Kasım 2013 tarihleri arasında Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi bünyesinde gerçekleştirilen "Proje Eğitimi Etkinliği"nin değerlendirilmesi idi.

Yöntem: Bu eğitim programına, eğitici olarak çeşitli TÜBİTAK projelerinde yürütücülük görevi olan 6 öğretim üyesi katılmıştır. Eğitime katılım gönüllülük esasına göre olmuştur. 3 gün süren eğitim Atatürk Üniversitesi Web sayfasından ilan edilmiştir. Eğitimi değerlendirmek için bir anket formu uygulanmış olup katılımcılardan sözlü ve yazılı geri bildirimler alınmıştır. Veriler SPSS istatistik programı kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: 11'i il dışından olmak üzere toplam 54 kişi katılımcı kursiyer olarak bu programa dahil olmuştur. Katılımcıların 32'si (%59,3) erkek olup, 3 kişi (%5,6) profesör, 14 kişi (%25,9) doçent, 29 kişi (%53,7) yardımcı doçent, 5 kişi (%9,3) uzman hekim ve 3 kişi (%5,6) ise araştırma görevlisi idi. Kursiyerler Atatürk Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Necmettin Erbakan Üniversitesi ve Kafkas Üniversitesinden katıldı. Kursiyerlerin çoğu Tıp Fakültesinden olmak üzere sırasıyla Veterinerlik, Sağlık Bilimleri ve Eczacılık Fakültelerinden katılmıştı.

Kursun yapılacağı bilgisine katılımcıların büyük bir çoğunluğunun (n=35, %64,8) web sayfasından ulaştığı belirlendi. 51 kursiyerin (%94,4) daha önce böyle bir eğitime katılmadığı, ayrıca 32 kişinin (%59,3) daha önce herhangi bir araştırma projesi hazırlamadığı öğrenildi. Katılımcıların tümü böyle bir eğitime katıldığı için memnundu ve 53 kursiyer (%98,1) tekrar düzenlenmesi halinde böyle bir etkinliğe katılmak istediğini belirtti. Daha önce proje hazırlayan grupta kadın ve erkekler arasında anlamlı bir fark yoktu (p= 0.246). Katılan profesörlerin doçentlere göre daha fazla proje yazma deneyimleri vardı ve bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu (p= 0.04). Doçent ve yardımcı doçentler karşılaştırıldığında ise gruplar arasında anlamlı fark yoktu (p=0.457). Ancak kursiyer olarak katılan toplam 14 doçentin 9'u son 6 ay içinde doçentlik ünvanı almıştı.

Sonuç: Ulusal ve uluslararası proje çağrılarına yönelik başvuru yapma ve kabul ettirebilme şansının artırılması için proje hazırlanması ile ilgili eğitim verilmesi gereklidir. Bu alanda ciddi ihtiyaç olması nedeniyle akademisyenlere, akademisyenlik düşünenlere ve hatta tıp fakültesi öğrencilerine bu tip eğitim etkinliklerinin sadece bir kere düzenlenmesi yerine, düzenli aralıklarla verilmesi düşünülebilir.

P19

ÖĞRENCİ GÖZÜYLE PROBLEME DAYALI ÖĞRENME OTURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ: STRES MODÜLÜ

Sinem Yıldız İnanıcı

Marmara Üniversitesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Giriş: Probleme dayalı öğrenme (PDÖ), vakadan hareketle bilimsel akıl yürütme becerilerini kullanmak suretiyle kanıta dayalı tıp mantığının, öğrenme hedeflerini belirleme ve araştırma yükünün öğrencide oluşuyla kendi kendine öğrenme becerisinin, grup içinde liderlik ve grup ortamında uygun davranış ve ifade becerilerinin geliştirilmesine fırsat tanıyan bir öğrenme yöntemidir. Bu yöntem aynı zamanda öğreticinin rolünü kolaylaştırıcıya çevirmekte, grup düşünce akışını ve dinamikleri takip edebilme, uygun zaman ve miktarda grup dinamiklerine

müdahale edebilme, süreç devam ederken öğrencinin katkısını değerlendirebilme gibi becerileri gerektirmektedir. Hem öğrenci hem de kolaylaştırıcının özellik ve becerileri uygulamanın verimliliğini etkilemektedir.

Amaç: Bu çalışmada, öğrencilerin bir PDÖ oturumunu kolaylaştırıcının davranışları, kendi kişisel özellikleri ve yöntemin diğer unsurları açısından nasıl değerlendirdikleri araştırılmaktadır.

Materyal ve metod: Araştırma, 4. kuruldaki stres konulu PDÖ oturumlarına katılmış olan Marmara Üniversitesi 1. sınıf Tıp Fakültesi öğrencileriyle yürütülmüştür. Katılım %60 (n=102) oranındadır. Çalışmaya katılanların %47.5'i (n=47) kadın, %52.5'i erkek (n=52) ve genel yaş ortalaması 19.58 (ss=1.06)'dır.

Araştırmacı tarafından hazırlanan 52 soruluk anket, demografik bilgileri (3 soru), oturumu yöneten öğretim üyesinin davranışlarını (27 soru), değişik unsurların grup öğrenmesine katkısını (11 soru) ve PDÖ oturumu gereklerinin öğrencilere ne derece zor geldiğini belirlemeye yönelik sorulardan (11 soru) oluşmuştur.

Bulgular: Sadece 9 kişi (% 8.8) PDÖ tarzı eğitimin lisedeki eğitim tarzından farklı olmadığını bildirmiştir. Kız ve erkek öğrenciler, PDÖ oturumu gereklerinden "problem cümlelerini oluşturmak" aşamasını zor bulma açısından farklılaşmışlardır [$X^2=9.86$, $df=2$, $p=.007$]. Buna göre erkeklerin % 45.1'i (n=23) bu aşamayı "kolay/çok kolay" bulurken, aynı ifade için kızların oranı % 6.1'dir (n=12). Bireyin PDÖ oturumundaki performansını etkileyebilecek faktörlerin etkileme şekli ve derecesi açısından cinsiyet farkı gözlenmemiştir ($p>.05$). Kişilerin kendi katkılarını, "bir miktar/son derece olumlu" etkileme oranı öğretim üyesinin davranış ve tutumu için % 67.3 (n=68), kendi baskın kişilik özellikleri için % 53.5 (n=53) konuya olan merakları ve gruptaki diğer öğrencilerin davranışları için % 49.5 (n=50) olarak belirlenmiştir.

Öğrencilerin % 11.8'i (n=11) üst sınıflardan oturumların hedeflerine ilişkin bilgi aldığını;

% 66.7'si (n=62) ise oturumda öğrenim hedefine ulaşmış olsa da sonraki hedeflerden emin olmak için modül kitapçığının arka sayfalarını kullandığını bildirmiştir. Öğretim üyesinin süreç yönetimi, hedefe yönlendirme, olumlu eğitim atmosferi yaratma konusundaki başarısı 10 üzerinden 7.93 (ss=1.79), grup olarak gösterdikleri performansın verimliliğini ise 7.18 (ss=1.45) olarak değerlendirilmiştir. Kızlar, kendilerinin grubun öğrenme sürecine verdikleri katkıyı erkeklere göre daha düşük bulmuşlardır ($F=.955$, $t=-2.56$, $p=.012$).

Kişinin grubun öğrenme sürecine kendi verdiği katkı derecesi ile kolaylaştırıcının özelliklerini olumlu değerlendirme derecesi arasında pozitif korelasyon varken ($p=.001$), grup olarak gösterilen performansın verimliliği ile kolaylaştırıcı özelliklerinin değerlendirilmesi arasında korelasyon görülmemiştir ($p>.05$).

Sonuç: PDÖ uygulamasında problem cümlelerini oluşturma basamağına ilişkin kolaylaştırıcıların etkinliğini artırıcı müdahale yöntemleri, soru sorma biçimleri araştırılabilir, oturum esnasında, öğrencilerin kendi düşünce süreçlerine dışarıdan bakmalarını sağlayıcı molalar kullanılabilir. Kolaylaştırıcı davranışının, kendisine geleneksel öğretici rolünden farklı anlamlar yükleniyor olmasına karşın halen bireyin grup içindeki davranışını belirleme açısından ilk sırada gelmesi, kültürel eğilimlerin göz önünde tutulması gereken bir sonucu olabileceği gibi kolaylaştırıcının "eski" alışkanlıklarıyla oturum içinde baskın hale gelmesi nedeniyle bireyleri etkiliyor olabileceği de düşünülebilir. Oturum sonrası geri bildirimlerde hem eğitmen rolüne he de öğrencinin kişilik özelliklerine ilişkin farkındalığı artırıcı soru ve ifadelerin kullanılması faydalı olabilir.

Özlem Alhan¹, Gökhan Tazegül¹, Simge Yavuz¹, Aynur Er¹, Sinem Yıldız², Berrak Ç. Yeğen³

¹ Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrencisi

² Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

³ Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı

Giriş: Eğitim döneminde klinikte yaşanan tecrübeler, hekimlik becerilerinin geliştirilmesine, hastalarla daha kolay iletişim sağlanmasına ve kariyer hedeflerinin oluşturulmasına katkı sağlamaktadır. Öğrencilik döneminde yapılan araştırmalar, gelecekteki akademik hayatın temellerini oluşturmak açısından önem taşımaktadır. ÖBAK, Marmara Üniversitesi bünyesinde 2 senedir seçmeli yaz stajları programını düzenlemektedir. Program gönüllülük esasına dayalı olarak uygulanmakta, öğrencilerin klinik ve araştırma deneyimi kazanmasını hedeflemektedir. Stajlar, 2 haftalık dönemler şeklinde düzenlenmekte ve zaman aralıkları uyumlu olduğu sürece birden fazla başvuru kabul edilmektedir. 2012-2013 eğitim-öğretim yılını takip eden yaz döneminde ilk 4 sınıfa kayıtlı 140 öğrenciden toplam 164 staj başvurusu olmuştur. Staj programına temel, dahili ve cerrahi dallardan 26 anabilim dalı destek vermiştir. Geçen yıldan farklı olarak, 2013 yaz döneminden itibaren yaz stajlarının kredisiz olarak mezuniyette verilen diploma ekinde yer alacağı hükme bağlanmıştır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı 2013 yaz döneminde tamamlanan stajlar hakkında katılımcılardan sistematik bir şekilde geri dönüşler toplayarak, beklentilerinin karşılanıp karşılanmadığını irdelemek, olası sorunlar hakkında veri oluşturmak ve bu sorunlara çözüm önerileri sunmaktır.

Yöntem: Yaş, sınıf, cinsiyet, not ortalaması ve hangi bölümde staj yapıldığı, yaz stajlarının ilk yılında da staj yapıp yapılmadığı sorularını içeren 6 soruluk bir demografik anket ile stajların pozitif ve negatif yanlarını ölçen, Likert tipi 36 sorudan oluşan bir memnuniyet ölçeği katılımcılara yaz stajları sertifika dağıtım kokteylinde ve takiben 2 haftalık süre içerisinde sertifikasını alan stajyerlere uygulanmıştır. Veriler SPSS 17.0 paket programında incelenmiş, sıklıklar ortaya konmuştur.

Bulgular: Bu yıl yaz stajına katılan öğrencilerin % 79' u (n=99) araştırmaya katıldı. Katılımcıların 65'i kadın (% 66), 34'ü erkekti (% 34). Yanıt verenler bu yıl toplam 119 staj programını tamamlamışlardır. Staj yapanların % 30,3'ü (n=30) geçen yıl da programa katılmışlardır. Katılımcıların şu anki sınıf dağılımı 48 kişi (% 48,4) 2.sınıf, 23 kişi (% 23,2) 3.sınıf, 22 kişi (% 22,2) 4.sınıf ve 6 kişi (% 6) 5.sınıf şeklindedir. Not ortalamaları açısından 47 (% 47,4) öğrencinin not ortalaması 3,00'ün altı, 48 (%48,4) öğrencinin not ortalaması 3,00 ve üstüdür. Yaz tatillerini staj yaparak değerlendirme nedenlerinde en yüksek puanları sırasıyla "ilgi duyduğu konular hakkında bilgi edinmek", "laboratuvar, klinik, ameliyathane ortamlarına alışmak" ve "ileride akademik başarısını ve doktorluk becerilerini geliştirmesine katkıda bulunmak" almıştır. Katılımcıların % 56'sı katılmış oldukları stajdan genel memnuniyetlerini 'epey/son derece' olarak ifade etmiştir. Katılımcıların staj yapmaktaki isteklerini 'epey/son derece' etkileme oranları, uzmanlık seçimlerini daha bilinçli şekilde yapmak için %61,6 (n=61) ve klinik becerilerine katkı sağlayacağı için % 72,8 (n=72) olarak belirtilmiştir. Diploma ekinde stajın

yer almasının uzmanlıkta ve iş hayatında avantaj oluşturacağını, katılımcıların % 44,9'u (n=44) 'epey/son derece' olduğunu düşünmektedir.

Sonuç: Seçmeli stajlar, klinik öncesi dönemde öğrencilerin temel bilimlere ilişkin bilgilerin uygulamadaki kullanımını görerek hasta/hastane ortamı ve tecrübeli hekimlerle erken dönemde karşılaşma olanağı tanırken; klinik dönem öğrencileri için ilgi alanlarına odaklanabilmek ve tecrübelerini arttırmak gibi olanaklar sağlamaktadır. Araştırmanın sonuçlarına dayanılarak, staj programının genel değerlendirmesini yapmak, ilgili anabilim dallarına geribildirim vermek ve sonuç olarak öğrencilerin faydalandığının gözlemlendiği ve beklentilerinin yüksek olduğu seçmeli yaz stajlarının kalitesini daha da artırmak hedeflenmektedir.

P21

BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM 5 VE 6 ÖĞRENCİLERİNDE ALGILANAN İŞ YÜKÜ VE AKADEMİK MOTİVASYON ARASINDAKİ İLİŞKİNİN ARAŞTIRILMASI

Kumru Didem ATALAY¹, Gülin Feryal CAN², Remzi ERDEM³, Haldun MÜDERRİSOĞLU⁴

¹ Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara

² Başkent Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Endüstri Mühendisliği, Ankara

³ Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Farmakoloji Anabilim Dalı, Ankara

⁴ Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Motivasyon sorunları akademik başarıyı etkileyen önemli ve güncel bir problemdir. Motivasyon üzerinde birçok faktör etkili olmakla birlikte bunların içinde algılanan iş yükü seviyesi önemli bir yere sahiptir.

Algılanan iş yükü seviyesi, öğrencinin performansını, tepkilerini, dikkatini, stres ve yorgunluk düzeyini doğrudan etkilemektedir. Bu durumun da öğrencinin motivasyonunda değişimleri beraberinde getireceği öngörülmektedir.

Amaç: Tıp fakültesinde eğitim almakta olan Dönem 5 ve Dönem 6 öğrencileri (stajyer ve intern doktorlar) kapsamında algılanan iş yükü ile akademik motivasyon arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Buna göre; iş yükünün motivasyona olan etkisi gözlemlenecek ve elde edilen analiz sonuçları kapsamında iyileştirme önerilerinde bulunulacaktır.

Yöntem: Öğrencilerin algılanan iş yükünün saptanmasında NASA TLX yöntemi, akademik motivasyon derecelerinin belirlenmesinde ise; akademik motivasyon ölçeği üniversite formu kullanılmıştır.

Elde edilen veriler doğrultusunda Dönem 5 ve Dönem 6 öğrencileri arasındaki akademik motivasyon bakımından farklılıklar ve benzerlikler istatistiksel olarak incelenecektir. Bu kapsamda, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 5 ve 6 öğrencilerinin tümü araştırma popülasyonunu oluşturmaktadır. İstatistiksel analizlerde SPSS 17.0 paket programı kullanılarak yapılacaktır.

Bulgular ve Sonuç: Veri analizi çalışmaları devam etmekte olup sonuçlar sunumda ayrıntılı bir şekilde verilecektir.

BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİNDEKİ ÖĞRENCİLERDE TIP EĞİTİMİNİN REAKSİYON ZAMANI ÜZERİNE ETKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Erhan KIZILTAN¹ Leyla AYDIN¹ A.Şebnem ILHAN¹ Nuray YAZIHAN² Agah Tekinda³
Nimet Ünay GÜNDOĞAN¹

¹ Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Fizyoloji AD, Ankara/Türkiye

² Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patofizyoloji AD, Ankara/Türkiye

³ Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik AD, Ankara/Türkiye

Giriş: Kognitif fonksiyonları değerlendirilmesinde kullanılan reaksiyon zamanı (RZ), uyarının verildiği an ile yanıtın ortaya çıktığı zaman arasında geçen süredir. Dikkat, motivasyon, eğitim düzeyi, alışkanlıklar, tetikte olma durumu ve zeka RZ'yi olumlu olarak etkilerken, alkol, yorgunluk ve stres RZ'yi olumsuz yönde etkileyen faktörlerdir.

Tıp eğitiminin uzun ve zorlu bir süreç olması, ders çalışmak ve stajlarda nöbet tutmanın yanı sıra öğretim üyelerinin kontrolü altında hasta takibi gibi klinik sorumlulukların da verilmeye başlamasıyla, tıp öğrencilerinin hem iş yükleri hem de stres faktörleri artmaktadır. Bu durumda tıp öğrencisi uykusuzluk, alışkanlıklarda değişiklik, stres, fiziksel ve mental yorgunluk gibi pek çok etkenle yüz yüzedir. Sunulan çalışmada amacımız; Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi (BÜTF) 1. ve 6. sınıf öğrencilerinin RZ ölçümlerini karşılaştırarak, BÜTF'deki tıp eğitiminin RZ üzerine olası etkilerini araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamıza BÜTF 1. ve 6. sınıf öğrencileri dahil edilmiştir. RZ ölçümleri, bilgisayar ortamında RZ testi ile gerçekleştirilmiştir. Testler sabah 08.00 – 08.30 saatleri arasında, her katılımcı için, 1 kez işitsel, 1 kez görsel RZ testi olarak uygulanmıştır. Test sonuçları SPSS 17 programında değerlendirilmiş, sonuçlar ortalama \pm standart hata olarak verilmiştir.

Bulgular: Birinci sınıf öğrencilerinde görsel RZ (n= 55) 161 ± 15 ms, 6. sınıf öğrencilerindeki görsel RZ (n=48) 509 ± 28 ms olarak bulunmuştur. Aradaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0,001$). Birinci sınıf öğrencilerinde görsel RZ'de hata oranı %15, 6. sınıf öğrencilerindeki görsel RZ hata oranı %2 olarak saptanmıştır.

Birinci sınıf öğrencilerinde işitsel RZ (n= 58) 530 ± 42 ms, 6. sınıf öğrencilerindeki işitsel RZ (n=52) 523 ± 20 ms olarak bulunmuştur. Aradaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0,05$). Birinci sınıf öğrencilerinde işitsel RZ'de hata oranı %7, 6. sınıf öğrencilerindeki işitsel RZ hata oranı %0,4 olarak tespit edilmiştir.

Sonuç: Bir ön çalışma niteliğinde olan bu araştırmada 6. sınıf öğrencilerinde görsel RZ yavaşlamasına rağmen hata oranları azalmıştır. Diğer taraftan işitsel RZ ise hem hızlanmış, hem de hata oranları azalmıştır. Bu durum, eğitim süresi içinde, öğrencilerin olay karşısında tepkisel davranışlar sergilemek yerine daha temkinli ve doğru kararlar alma yönünde değişime uğradığını düşündürmekte olup, bu sonucun diğer çalışmalarla desteklenmesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Tıp eğitimi, işitsel reaksiyon zamanı, görsel reaksiyon zamanı

Leyla AYDIN¹ A.Şebnem ILHAN¹ Erhan KIZILTAN¹ Nuray YAZIHAN² A. Canan YAZICI³
Nimet Ünay GÜNDOĞAN¹

¹ Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Fizyoloji AD, Ankara/Türkiye

² Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patofizyoloji AD, Ankara/Türkiye

³ Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik AD, Ankara/Türkiye

ÖZET

Giriş: Bireyin öğrenmeye yönelik tercihlerini gösteren özelliklere öğrenme şekli denir.

VARK öğrenme tercihleri anketine göre öğrenme şekilleri, görsel, işitsel, okuyup-yazarak ve kinestetik öğrenme tercihlerinin sadece birini içeren 'unimodal' veya bunların kombinasyonlarından oluşan 'multimodal' öğrenme şekillerinden ibarettir.

Bilişsel, duyuşsal ve çevresel özellikler öğrenme şeklinin oluşmasına veya var olan öğrenme şeklinin değişmesine katkıda bulunurlar.

Tıp eğitimi boyunca öğrenciler çok fazla teorik ve uygulamalı bilgiyi öğrenmek zorundadırlar.

Öğrenilecek bilginin çeşitliliği, tıp öğrencilerinin öğrenme şekillerinin çeşitli olması gerektiği fikrini doğrulamaktadır.

Amaç: Bu çalışmada, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesindeki tıp eğitiminin, öğrencilerin öğrenme şekilleri üzerine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamıza Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi birinci ve altıncı sınıf öğrencileri dâhil edilmiştir (n=115). Öğrenme şekillerini belirlemek için Türkçe VARK testi kullanılmıştır.

Bulgular: Birinci sınıf öğrencileri baskın olarak (% 75.4) unimodal öğrenme şeklini tercih ederken, altıncı sınıflarda baskın tercihin multimodal öğrenme şekli (%67.4) olduğu saptanmış ve fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p>0.001).

Cinsiyet ile öğrenme modeli tercihleri arasında fark bulunmamıştır (sırasıyla p=0.408 ve p=0.325).

Sonuç: Birinci sınıf öğrencilerinin unimodal öğrenme modelini tercih ettikleri, ancak Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesinde aldıkları 6 yıllık tıp eğitimi ile tercihlerinin multimodal öğrenme modeli yönünde değişiklik gösterdiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tıp eğitimi; öğrenme şekilleri; VARK anketi; unimodal öğrenme modeli, multimodal öğrenme modeli

Nazan KARAÖĞLU, Adnan KARAIBRAHİMOĞLU, M.Sinan İYİSOY
Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi TEBAD, KONYA

Giriş: Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi ve Bilişimi Anabilim Dalı (TEBAD) 2004-2005 akademik yılında başladığı faaliyetlerini 10 yıldır sürdürmektedir. TEBAD faaliyetleri prekliniğe yıllardaki tıp fakültesi öğrencileri için Temel Mesleki Beceri Eğitimi, Tıbbi İletişim Becerileri Eğitimi, PDÖ Uygulamaları, Kliniğe Giriş Beceri Eğitimi ve Radyolojik Beceri Eğitimidir. Ayrıca PDÖ senaryo hazırlığı ve değerlendirme çalışmaları, PDÖ kursları, uygulanan eğitimlerin değerlendirilmesi çalışmaları ve bilimsel faaliyetler de sürdürülmektedir. AMAÇ: Son üç yıldır TEBAD faaliyetleri hakkında tüm fakültenin bilgilendirilmesi, katılımları için teşekkür etme ve alınan geribildirimlerin sonuçlarının bildirimini amacıyla yıl sonunda ayrıntılı bir rapor hazırlanmaktadır.

Yöntem: Bu rapor rektörlüğe, dekanlığa ve dekanlık aracılığıyla resmi yazı ile tüm anabilim dallarına ve eğitimlere destek veren başhekimliğe bildirilmektedir. Ayrıca tıp fakültesi dekanlığının bilgi işlem merkezi aracılığıyla mail yolu ile de tüm öğretim üyelerine TEBAD faaliyet raporunu iletilmektedir.

Bulgular: TEBAD raporunun hazırlandığı ilk yılda alınan geribildirim formlarında değişiklik yapıldığından bu çalışmada son iki yılın değerlendirmeleri sunulmuştur. Dönem I, II ve III'de toplam sekiz adet PDÖ senaryosu uygulanmaktadır. Her yıl mesleki beceri eğitimlerinde 16 eğitici, tıbbi iletişim becerilerinde 9 eğitici, kliniğe giriş beceri eğitiminde 24 eğitici, radyolojik beceri eğitiminde 12 eğitici görev yapmaktadır. PDÖ uygulamalarında ise öğrenci sayılarına göre değişimle beraber her yıl 150 civarında yönlendirici, PDÖ senaryo hazırlığında ise 25-60 arası öğretim elemanı yer almaktadır. PDÖ geri bildirim formu yirmi ifadeden oluşan 5'li Likert (Hiç Katılmıyorum=1, Kesinlikle Katılıyorum=5) ile puanlanmaktadır. İfadelerin birisi olumsuzdur ve ters puanlanır. Yirmi ifadeden 1 tanesi fiziksel koşullar, 1 tanesi zaman kullanımı, 6 tanesi yönlendiricilik becerileri, 5 tanesi küçük grup çalışması, 3 tanesi PDÖ genel değerlendirmesi ve 4 tanesi de senaryo ile ilgilidir. Alınabilecek puan 20-100 puan arasındadır. 2011-2012 akademik yılında PDÖ oturumlarının geribildirim puanları dönem I,II, III için sırasıyla 75.07, 73.44 ve 75.72 olarak saptanmıştır. 2012-2013 akademik yılında ise 82.98, 78.94 ve 76.01 olarak belirlenmiştir. Temel mesleki beceri eğitimi geribildirim formu on ifadeden oluşmakta ve 5'li Likert (Hiç Katılmıyorum=1,Kesinlikle Katılıyorum=5) ile puanlanmaktadır. İfadelerden 2 tanesi organizasyon, 3 tanesi eğitimcilik becerileri, 5 tanesi gelecek faydası ile ilgilidir. Alınabilecek puan 10-50 puan arasındadır. Mesleki Beceri Eğitimlerinin geribildirim puan ortalamaları 2011- 2012 41.98, 40.79 ve 41.39 olmuştur. 2012-2013 45.35, 41.89 ve 40.64 puan olmuştur. En son 14. PDÖ Kursu ile şu ana kadar 269 öğretim elemanına PDÖ Kursu verilmiştir. Halen Meram Tıp Fakültesinde çalışmakta olan 293 öğretim üyesinden 171'i (%58) PDÖ Kursu almış durumdadır. SONUÇ: Tüm TEBAD öğrenci eğitimlerine ait geribildirim puanlarında son iki yıl dikkate alındığında genel olarak bir artış gözlenmektedir. Ayrıca, geribildirim formlarında sorulan memnuniyet sorularında genel memnuniyetin yüksek olduğu görülmektedir. Tıp eğitiminde iyi bir eğitici olmak için; 1- öğrencinin eğitimine odaklanmak, 2-öğrencilerin

içerikle ilgili isteklerine yanıt vermek, 3-bilgiyi nakletmek ve 4-öğretirken öğrenmeye devam etmek gerekir. Meram Tıp Fakültesi TEBAD çağdaş tıp eğitimi anlayışı, ülke gereksinimleri ve Meram Tıp Fakültesi amaç ve hedefleri doğrultusunda hekimler yetiştirilmesine katkı vermek için multidisipliner bir şekilde çalışmalarını sürdürmektedir. Tıp eğitimine yapılan her katkının önemli olduğu ve bu katkıların birikerek mezunlarımızda şekilleneceği düşüncesi ile hazırlanan raporlar ve sonuçları hakkında tüm paydaşlarımız bilgilendirilmektedir. Bu raporlar öğrencilerin eğitimden isteklerini de ortaya koyması yanı sıra TEBAD için de kendine gözden geçirme fırsatı vermektedir.

P25

BİR PROBLEMİM VAR!!! MERAM MAST ÖĞRENCİ TOPLULUĞU EĞİTİCİLER İÇİN PDÖ UYGULAMASI

Nazan KARAÖĞLU¹, M.Sinan İYİSOY¹, Adnan KARAİBRAHİMOĞLU¹, Sema SOYSAL¹, MAST Öğrenci Topluluğu Tiyatro Alt Komisyonu²

¹ Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi TEBAD, KONYA

² Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi ve Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencileri, KONYA.

Giriş: Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi'nde prelinik yıllarda entegre müfredat içine yerleştirilmiş PDÖ uygulamaları 10 yıldır sürmektedir. Bu süreçte toplam 15 PDÖ kursu ile 278 öğretim elemanına PDÖ Eğitimi verilmiştir. Meram Tıp Fakültesinde PDÖ uygulamaları kurs sertifikası olan gönüllü yönlendiricilerle sürdürülmektedir. Her yıl PDÖ uygulamaları için öğrenci sayılarına göre ortalama 150 civarında yönlendirici görevlendirilmesi gerekmektedir. Doğal olarak ara verme, unutmama, ilgisini kaybetme gibi sebeplerle PDÖ uygulamaları sırasında standartlardan sapmalar olduğu belirlenmiştir. Öğrenci görüşmeleri, geribildirimler ve öğretim üyeleri ile olan görüşmelerde de uygulamalar sırasında bazı aksamalar olduğu fark edilmiştir. Bu aksamaların düzeltilebilmesi için her yönlendirici senaryosunun önüne PDÖ uygulama rehberi eklenmesi ve kurs sonunda hemen kurs sonrasında gerçekleşecek ilk PDÖ uygulamasında gözlemci olma zorunluluğu getirilmektedir. Bunlara rağmen aksamalar devam etmektedir.

Amaç: Burada sunulan uygulama birden çok amaca sahipti. Şöyle ki; 1-PDÖ uygulamalarında yaşanan sorunları farklı bir bakışla çözebilmek; 2-öğrenci geribildirimlerini görünür ve duyulur hale getirebilmek; 3-öğrencilerle öğretim üyelerini bir araya getirerek ortak bir anlayış oluşturabilmek; 4-öğrencilere oturumda yaşananları yansıttıkları geribildirimlerin değerlendirildiğini ve bunlara dayalı program değerlendirmeleri yapıldığını somutlaştırabilmek; 5-öğrenci topluluklarını desteklemek ve 6-fakültemizde geribildirim verme ve alma kültürüne katkıda bulunabilmek.

Yöntem: 2013-2014 akademik yılında Meram Aktivite ve Sanat Topluluğu (MAST) öğrenci topluluğu ve Tıp Eğitimi ve Bilişimi Anabilim Dalı (TEBAD) olarak birlikte "Bir Problemim Var" isimli bir PDÖ oyunlaştırması gerçekleştirdik. Öncesinde dekanlıktan alınan izin ile uygulama dekanlık yazısı ve mail yolu ile tüm öğretim üyelerine duyurulup, katılımları istendi. Uygulama ayrıca Meram Tıp Fakültesi facebook sayfasında da duyuruldu. TEBAD ve MAST öğrenci topluluğu tiyatro alt komisyonunun birlikte yürüttüğü toplantılar ve daha önceki yıllarda verilen

geribildirimlerden elde edilen sonuçlar eşliğinde aynı sahnede iki PDÖ yönlendiricisinin ve öğrenci grubunun yer aldığı karşılaştırmalı iki oturum planlandı. Yapılan iki prova sonrasında biri öğrencilerin gözlemedikleri PDÖ uygulaması diğeri olması gerekeni gösteren, sonunda iki öğrencinin sunduğu PDÖ uygulamasında olması ve olmaması gerekenleri özetleyen kısa sunum ve ardından katılımcılardan alınan sorular ve geribildirimlerle süreç sonlandı.

Bulgular: TEBAD için bu uygulama PDÖ sürecini gözden geçirme, öğrenci gözüyle bir kez daha görebilme ve bunu diğer öğrencilere ve yönlendiricilere yansıtabilme şansı olmuştur. Ne yazık ki uygulamaya katılım istenen düzeyde olmamıştır. Bu durum PDÖ uygulaması öncesi olması istemiyle sürecin hızlı olması ve duyurumun yeterince etkin olmaması ile ilgili olabilir. Uygulamaya katılanlardan olumlu geribildirimler alınmış ve uygulamanın tekrarlanması istenmiştir. MAST öğrencileri içinde hem farklı dönemlerden tıp fakültesi öğrencileri hem de dış hekimliği fakültesi öğrencileri yer almaktaydı ve dış hekimliği fakültesi öğrencileri kendi eğitim müfredatlarında yer almayan bu uygulama ile küçük grup çalışması, takım çalışması ve PDÖ oturumu deneyimlemiş oldular. Bu da akran eğitimi ve disiplinler arası eğitim için gözlem şansı da yaratan bir deneyim oldu.

Sonuç: Meram TEBAD ve MAST öğrencileri için de ilk olan bu uygulama kısa sürede ve büyük kısmı doğaçlama olarak oluşturulmuş olmasına rağmen katılanlar açısından olumlu geribildirimlerle sonuçlanmıştır. Tıp fakültesi öğrencilerinin eğitime aktif katılımları sosyal beceri ve aktivite alanlarında desteklenmeleri ile daha güçlü olacaktır.

P26

ÖĞRENME VE ÖLÇME-DEĞERLENDİRME YÖNTEMLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Arzu Balkan, F. Serdar Gürel, Kumru Didem Atalay, A. Canan Yazıcı, Ş. Remzi Erdem, İ. Haldun Müderrisoğlu Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi,

Ankara Tıp eğitiminde amaç bilgi, hekimlik uygulamaları ve profesyonel tutum ve davranışlarda yeterli kazanmaktır. Bu nedenle tıp eğitiminde üç alanın da kapsanması, bu alanların her biri için uygun öğrenme etkinliklerinin geliştirilmesi ve uygun olan ölçme değerlendirme yöntemlerini, güçlü ve sınırlı yönlerini dikkate alarak, birbirlerini tamamlayacak şekilde kullanmaktır. Bu çalışmanın amacı Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesinde mezuniyet öncesi ve mezuniyet sonrasında kullanılmakta olan öğrenme ve ölçme-değerlendirme yöntemlerini belirlemek ve standartlaştırmaya temel olacak bilgileri elde etmektir.

Gereç ve Yöntem: Amaç doğrultusunda mezuniyet öncesi ve mezuniyet sonrası için 2 ayrı anket formu geliştirilmiş olup, her Anabilim/Bilim Dalı adına bir kişi bu soruları cevaplandırmıştır. Hedef popülasyonun tamamı ile çalışılacağından örnekleme yapılmamış ve örneklem genişliği hesaplanmamıştır. Veri analizi sonuçları sadece tanımlayıcı istatistiklerle ifade edilmiştir. Bulgular: Mezuniyet öncesi öğrenme yöntemlerinden en yüksek oranda amfi dersi kullanılmış olup %53 oranında bulunmuştur. Diğer öğrenme yöntemlerinden olgu tartışması %10, hasta viziti %9, işbaşında öğrenim %5, projeye dayalı öğrenim %4, laboratuvar çalışmaları %4, yapılandırılmış olgu tartışması %3, yapılandırılmış odaklı hasta viziti %2, rol model %2, iş başında yapılandırılmış eğitim %2, kritik durum tartışmaları %1, disiplinler arası öğrenim teknikleri,

toplantılar %1, probleme dayalı öğrenme etkinlikleri %1, bağımsız öğrenme %1 olarak elde edilmiştir. Mezuniyet öncesi ölçme-değerlendirme yöntemi olarak karar verici, düzey belirleyici değerlendirme her anabilim dalı tarafından kullanılmaktadır (%100), araştırmaya katılan anabilim dallarında biçimlendirici değerlendirmeyi tercih edenlerin oranı %43, tanılayıcı değerlendirmeyi tercih etme oranı %29 dur. Mezuniyet öncesi düzey belirleyici değerlendirme yöntemi olarak en yüksek oran çoktan seçmeli sınava ait olup %60' dir. Diğerlerinin kullanılma oranları, sözlü sınav %25, kısa yanıtli sınav %6, yapılandırılmış sözlü sınav %4, uzun yanıtli yazılı sınav %3, ödev-proje %1 olarak bulunmuştur. Mezuniyet sonrasında öğrenme yöntemi olarak en yüksek oranda amfi dersi kullanılmış olup %27 oranda bulunmuştur. Diğer öğrenme yöntemlerinden hasta viziti %17, olgu tartışması %14, işbaşında öğrenim %8, yapılandırılmış olgu tartışması %5, laboratuvar çalışmaları %5, bağımsız öğrenme %4, kritik durum tartışmaları %3, rol model %3, disiplinler arası öğrenim teknikleri, toplantılar %3, projeye dayalı öğrenim teknikleri %3, iş başında yapılandırılmış eğitim %3, probleme dayalı öğrenme etkinlikleri %2, yapılandırılmış odaklı hasta viziti %1, refleksiyon oturumları %1, öğrenci karnesi veya gelişim dosyasına dayalı öğrenme %1 olarak elde edilmiştir. Mezuniyet sonrası ölçme-değerlendirme yöntemi olarak karar verici, düzey belirleyici değerlendirme her anabilim dalı tarafından kullanılmaktadır (%100), araştırmaya katılan anabilim dallarında biçimlendirici değerlendirmeyi tercih edenlerin oranı %68, tanılayıcı değerlendirmeyi tercih etme oranı %55 dir. Mezuniyet sonrası düzey belirleyici değerlendirme yöntemi olarak en yüksek oran çoktan seçmeli sınava ait olup %47' dir. Diğerlerinin kullanılma oranları, sözlü sınav %19, uzun yanıtli yazılı sınav %14, kısa yanıtli sınav %8, ödev-proje %3, 360 derece değerlendirme %2, yapılandırılmış sözlü sınav %2, mini klinik değerlendirme testi %2, yapılandırılmış objektif klinik sınav %1 ve portfolyo %1 olarak elde edilmiştir.

Sonuç: Mezuniyet öncesi ve sonrası öğrenme ve ölçme değerlendirme yöntemlerinin anabilim dalları arasında çeşitlendirilmiş ve belirli oranlarda kullanılmış olduğu görülmüştür. Bu çeşitliliğin tıp fakültesi öğrencisine kazandırılması gereken yeterliklere uygun olduğunu ancak geliştirilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

P27

MÜFREDATA ERKEN DÖNEMDE KLİNİK İÇERİK EKLENMESİNE BİR ÖRNEK: YATAN HASTAYLA İLK KARŞILAŞMA

Zekeriya Aktürk¹, Hamit Acemoğlu², Zeliha Cansever², Zeynep Avşar²

¹ Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD,

² Tıp Eğitimi AD.

Giriş ve Amaç: Tıp eğitiminde güncel öneriler, öğrencilerin daha eğitimin ilk yıllarında klinik uygulamayla karşılaşmasının sağlanması yönündedir. Bu amaçla çeşitli tıp fakültelerinde birinci sınıftan itibaren dikey bir program bileşeni olarak klinik staj uygulaması vardır. Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde de müfredat geliştirme çalışmaları çerçevesinde 2011-2012 eğitim-öğretim yılından itibaren birinci sınıflarda "Hastane Servis ve Polikliniklerinde Gözlem" dersi, 2013-2014 eğitim-öğretim yılında da ilk kez İngilizce ikinci sınıf tıp öğrencileri için "Yatan Hastayla İlk Karşılaşma seçmeli dersi konulmuştur." Bu bildirinin amacı Yatan Hastayla İlk Karşılaşma uygulaması hakkında bilgi vermek ve öğrenci geribildirimleri çerçevesinde nasıl iyileştirilebileceğini tartışmaktır.

Yöntem: 2013-2014 müfredatında İngilizce tıp ikinci sınıf öğrencilerine 16 saatlik seçmeli bir

ders konuldu. Öğrencilerin ders seçimini fakültenin web sitesi üzerinden yapmaları sağlandı. “Yatan Hastayla İlk Karşılaşma” dersine 25 kontenjan ayrılmıştı. Belirtilen tarih sonunda 24 öğrenci bu dersi seçti. Sorumlu öğretim üyesi, dersin amacını, öğrencinin yapması ve yapmaması gerekenleri ve hastayla görüşme sırasında soracağı soruları içeren yapılandırılmış bir form hazırladı. Ardından hastanenin klinikleri gezilerek sorumlu doktorlarla işbirliği halinde ders süresince (4 gün) yatması muhtemel hastalar belirlendi ve her bir öğrenciye bir hasta dağıtıldı. Dersin ilk saatinde öğrencilerle bir toplantı yapıldı ve öğrenciler dersin amacı ve yöntemi hakkında bilgilendirildi. Öğretim üyesi, muhtemel sorunları erken saptamak ve önlemek amacıyla dersin olduğu günlerde klinikleri ziyaret etti. Dersin son iki saatinde öğretim üyesi ve öğrenciler derslikte toplanarak uygulama hakkında paylaşımda bulundu. Ders sonunda öğrencilerden sözlü ve yazılı (13 adet beşli Likert tarzı soru ve 3 açık uçlu soru) geribildirim alındı. Dersin puanlandırılması öğrencilerin doldurdukları formlar incelenerek yapıldı. Bulgular: 24 öğrenci derse katıldı; devamsızlık yapan olmadı. Hastalar, Nefroloji, Hematoloji, Endokrinoloji, Üroloji ve Gastroenteroloji kliniklerinden seçildi. Öğrenci geribildirim puan ortalaması $4,8 \pm 0,3$ olarak hesaplandı. Sözlü geribildirim ve açık uçlu yazılı geribildirimlerin analizinde öğrencilerin bu dersten memnun kaldıkları anlaşıldı. Bazı öğrenci ifadeleri aşağıdadır: - “Hastaların hastalığı hakkındaki düşüncelerini kendi tabirleriyle öğrenmek çok güzel bir deneyimdi.” - “Doktorluğun güzel bir meslek olduğunu daha iyi anladım.” - “Tıp okuduğumu hissettim.” - “Eğitimimde nelere dikkat etmem gerektiği ve eksiklerim hakkında bir iç görüm oluştu.” - “Hastayla ilk tanışmanın bir asistan refakatinde yapılması daha iyi olurdu.”

Sonuç: “Yatan Hastayla İlk Karşılaşma” dersinin amacına ulaştığı anlaşıldı. Öğrencilerin klinikle erken dönemde karşılaşmaları için uygun müfredat değişikliklerine devam edilmelidir. Bu dersin daha sonraki uygulamalarında şu noktalara dikkat edilmesi uygun olacaktır: - Öğrencinin hastayla ilk tanışmasının klinikte hastayı takip eden asistan tarafından aracılık edilmesi. - Daha fazla klinikten daha farklı hastalıklara sahip hastaların seçilmesi. - Öğrencilere formun doldurulması konusunda daha ayrıntılı bilgi verilmesi (örn. İlk karşılaşmada anket doldurur gibi formu doldurmak yerine informal bir görüşme/tanışma yapılması).

P28

NEDEN TIP? NEDEN BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ?

Kumru Didem Atalay¹, Feride İffet Şahin², İbrahim Haldun Müderrisoğlu¹

¹ Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara

² Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Gizemli insan bedenine olan merak yüzyıllardan beri insanoğlunu cezbetmiştir. Bu merakın yanı sıra insan hayatının ve insana verilen değerlerin gittikçe artması tıp alanına olan ilgiyi gün geçtikçe arttırmıştır. Hekimliğin çok saygın bir meslek olması, statüye verilen önemi ön plana çıkarmış, bu meslek sayesinde toplumda önem verilen bir birey olabilme olanağını yakalama fırsatı elde edilmiştir.

Daha gerçekçi düşünmek gerekirse işsiz kalma korkusunun minimum yaşandığı ve maddi anlamda tatmin edici olan bir meslek arayışı da eğilimi bu mesleğe yöneltmektedir. Belki de sadece “açılın ben doktorum” diyebilmek de tıp fakültesini tercih etme sebebi olarak gösterilebilir.

Amaç: Bu varsayımlar altında, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinin neden tıp fakültesini tercih ettiklerini ve bu tercihlerini neden Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesinden yana kullandıklarını araştırmak, ve varsa, sınıfları ilerledikçe oluşan fikir değişikliklerini ortaya koymak amaçlanmıştır.

Ek olarak, tercih sebeplerini etkileyen faktörlerin belirlenmesi de çalışmanın amaçları arasındadır.

Yöntem: Başkent üniversitesi Dönem 1 (57 öğrenci), Dönem 2 (44 öğrenci) ve Dönem 3 (63 öğrenci) öğrencilerine, çalışmanın amacına yönelik sorulardan oluşan bir anket formu hazırlanarak yanıtlamaları sağlanmıştır.

Hedef popülasyonun tamamı ile çalışılacağından örnekleme yapılmamış ve örneklem genişliği hesaplanmamıştır.

Veri analizi sonuçları tanımlayıcı istatistiklerle ifade edilmiştir.

Kategorik verilerin analizinde Ki-Kare testi kullanılmıştır. $P>0.05$ düzeyi istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Veri seti SPSS 17.0 istatistik paket programı ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Tıp eğitimi seçerken Dönem 1 öğrencilerini en çok etkileyen faktör %22.2 oranında toplumda saygın bir meslek olmasıdır.

Dönem 2 için %23.7 ve Dönem 3' de %21.1 oranında aynı faktör birinci öncelik olarak seçilmiştir.

İkinci önemli faktör ise Dönem 1, 2 ve 3 için sırasıyla % 18.6, %18.7 ve %14.9 oranlarında yaptıkları ile kendini önemseme fikri olarak bulunmuştur.

Tercih sebepleri için cinsiyet bakımından ve dönemler arasında istatistiksel anlamda bir fark gözlenmemiştir. Sizden sonra tıp mesleğini seçmek isteyenlere tavsiyeniz ne olurdu? Sorusuna verilen yanıtlar incelendiğinde, öğrencilerin %74.5'i Dönem 1'de, %54.8'i Dönem 2'de, %51.8'i Dönem 3' de bu mesleği mutlaka seç ve hekim ol tavsiyesinde bulunmaktadır.

Değmez boş ver, çok büyük emek ister fikrini benimseyen Dönem 1'de %21.8, Dönem 2'de %40.5 ve Dönem 3' de ise %41.1 oranındadır. Tıp fakültesinde okumakla ilgili beklentilerinizin karşılanma durumu açısından bir değerlendirme yapmaları istendiğinde, Dönem 1'deki öğrencilerin %92.5'i, Dönem 2 öğrencilerinin %76.2'si, Dönem 3 öğrencilerinin %62.3'ü tıpta okumanın güzel olduğunu ancak mezun olur olmaz TUS'a girip uzman olmak istediğini belirtmişlerdir. Bu soru açısından üç dönem arasında fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p=0.003$). Öğrencilerin neden Başkent Üniversitesi'ni seçtikleri ile ilgili soruda ise %34 oranında iyi bir eğitime sahip olması, %27.7 oranında puan sıralamasına göre buraya yerleştirildikleri, %26.4 oranında fiziksel koşulları ve imkanları, ve %11.9 oranında tavsiye ve tanıtımlardan etkilenecek oldukları görüşleri ortaya çıkmıştır.

Sonuç: Tıp mesleği, öğrencilerimizce hem toplumsal saygınlığı, hem de kişide oluşturduğu özgüven nedeniyle tercih edilen bir meslek olması nedeniyle seçilmiş, ancak yıllar içinde mesleği diğerlerine tavsiye etme açısından fikir değişiklikleri oluşmuş, bunun nedeninin tıp fakültesinde okumak ile ilgili beklentilerin karşılanma durumundaki değişiklikten kaynaklandığı düşünülmüştür.

Öğrencilerimizin fakültemizi tercih etmelerindeki en önemli neden eğitim kalitesi olarak saptanmış, bu da benimsediğimiz eğitim-öğretim politikalarının doğru geri dönüşü olarak değerlendirilmiştir.

Hamit Acemoğlu, Zeliha Cansever, Ü. Zeynep Avşar

Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Giriş: Ölçme değerlendirme yöntem ve kurallarını öğrencilerin eğitim yöntemlerine ya da eğitim programlarının diğer bileşenlerine göre daha önemsedikleri ve kendilerini ona göre ayarladıkları bilinmektedir. Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi eğitim-öğretim ve sınav yönetmeliği 2012 yılında değiştirildi.

Yeni yönetmeliğin Madde 21, 1. Fıkrasında "Her bir ders grubu sınavından en az 60 puan almak kaydıyla ders grubu sonu sınavlarının puan ortalaması 70 ve üzerinde olan ve bu nedenle yıl sonu genel sınavına girmeyen öğrenciler için yıl sonu geçme notu, ders grubu sonu sınavlarının puan ortalamasıdır." ibaresi yer almaktaydı. Eski yönetmelikte tüm öğrenciler yıl sonu genel sınavına girmektedirler.

Amaç: Bu çalışmada yapılan bu değerlendirme kural değişikliğinden öğrencilerin nasıl etkilendiklerinin ortaya konması amaçlanmıştır.

Yöntem Eski ve yönetmeliğe göre değerlendirilen 2011-2012 eğitim öğretim yılı 1. Sınıf tıp fakültesi öğrencileri ile yeni yönetmeliğe göre değerlendirilen 2012-2013 eğitim öğretim yılı aynı sınıf öğrencilerinin kurul sınavları ve ortalamaları, cinsiyetleri ve uyukları Excel ve SPSS 20 bilgisayar programlarında analiz edildi.

İki döneme ait kurul ortalamalarının karşılaştırılmasında bağımsız gruplarda t testi kategorik verilerin karşılaştırılmasında ki-kare testi kullanıldı. İstatistiksel önemlilik düzeyi $p < 0,05$ alındı.

Bulgular: Eski yönetmeliğe bağlı 249 ve yeni yönetmeliğe bağlı 272 toplam 521 öğrencinin verisi değerlendirildi. Öğrencilerin 271'i (%52) erkekti. Yeni yönetmeliğe bağlı öğrencilerin 7 kurul sınav ortalaması ($68,6 \pm 14,2$) eski yönetmeliğe bağlı öğrencilerin 6 kurul sınav ortalamasına ($63,2 \pm 14,3$) göre istatistiksel olarak önemli düzeyde yüksekti ($t=4,29$; $p < 0,001$). Yeni yönetmeliğe bağlı öğrencilerin 111'i (%40,8) yıl sonu genel sınavına girmeme şartlarını sağlarken eski yönetmeliğe bağlı öğrencilerin 21'i (%8,4) bu şartı sağlamıştı (Ki-kare=72,0; $p < 0,001$). Yeni yönetmeliğin yıl sonu sınavına girmeme şartını kız öğrencilerin 68'i (%49,6), erke öğrencilerin 43'ü (%32,1) sağlamıştı (Ki-kare=8,6; $p=0,003$). Yine uyruğa göre incelendiğinde bu şartı sağlayan sadece 2 öğrencinin yabancı uyruklu 109 öğrencinin ise Türk uyruklu öğrenci olduğu bulundu. Sonuç Yönetmelikteki değerlendirme ölçüt değişikliğine öğrencilerin hızla yanıt verdikleri, hem kurul ortalamalarını hem de bu şartı sağlama oranlarının eskisine göre artırdıkları ve lehlerine olan bu değişiklikten yararlandıkları görülmüştür.

Yönetmelikteki bu değişiklikten kız öğrencilerin ve Türk uyruklu öğrencilerin daha fazla yararlandıkları özellikle yabancı uyruklu öğrencilere düzenlemenin daha iyi açıklanması ve teşvik edilmeleri gerekmektedir. Ayrıca bu araştırma program geliştirme ve değerlendirme çalışmalarında ölçme değerlendirme bileşenin ağırlığı göz önüne alınması gerektiğini de göstermiştir.

Müjde Çebi, Dilan Çetin, Mustafa Özcan

Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi 2. Sınıf Danışman: Yrd. Doç. Dr. Melike Şahiner

Giriş ve Amaç: Her öğrencinin kendine özgü bilgiyi alma ve işleme stili vardır. Örneğin bazıları somut bilgilerle çalışmayı tercih ederken; diğerleri şemalar, grafikler gibi görsellere daha rahat ederler. Öğrencilerin öğrenme stili ile öğretmenin öğretme stili uyumduğunda öğrenciler kendilerini başarısız hissetmeye başlar, devamsızlık artar ve sınav başarılarında düşüş başlar, dolayısıyla giderek motivasyonlarının kırıldığı bir döngüye girerler.

Bu araştırmanın dayanak noktası, 1990'ların ilk yıllarında başlayan öğrenci odaklı eğitimidir. Bu eğitim her şeyden önce öğrencinin öğrenim ihtiyaçlarını gözetir. Araştırmanın amacı öğrencilerin öğrenme stillerini tespit edip, entegre eğitim sistemine katkıda bulunmak ve bu sistemde öğrencinin kendi yerini bulmasına yardımcı olmaktır. Yöntem Araştırma tanımlayıcı bir araştırma olup, Felder ve Silverman'ın 1988'de hazırladığı öğrenme stilleri modelini temel almıştır.

Bu model Felder ve Soloman'ın hazırladığı 44 soruluk Öğrenme Stilleri İndeksi'ni (Index of Learning Styles) kullanarak öğrencileri aşağıda sıralanmış dört ayrı boyutta sınıflandırır:

- Görsel/Sözel
- Hissederek/Sezgisel (Hissederek öğrenenler somut bilgilerle daha iyi çalışırken, sezgisel öğrenenler yaratıcı ve yenilikçi bilgiyle rahat ederler.)
- Yaparık/Düşünerek
- Sıralı/Küresel (Sıralı öğrenenler kavramlar arasında mantıklı ilişki kurarken, küresel öğrenenler resmin geneline hakim olur)

Öğrenme Stilleri İndeksi Acıbadem Üniversitesi'ndeki her fakülteden rastgele seçilmiş birer bölümdeki (Tıp Fakültesi Tıp Bölümü, Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü ve Sağlık Hizmetleri Yüksekokulu Tıbbi Görüntüleme Bölümü) tüm gönüllü öğrencileri kapsayacak şekilde uygulanmıştır.

Bulgular: 167 kişiye uygulanan anket sonucunda öğrencilerin, öğrenmenin bütün boyutlarına dağıldıkları gözlemlendi. Bununla beraber bazı boyutlarda yoğunlaşma bulunmaktadır. Sınıfların ortalama dağılımları incelendiğinde, yaparık, hissederek ve görsellerle öğrenme yöntemlerinde yoğunlaşma fark edilmiştir.

Sonuç ve Öneriler: Araştırma sonucunda, Acıbadem Üniversitesindeki öğrencilerin, öğrenmenin her boyutunda dağınık bir şekilde sınıflandığı ortaya çıktı. Ancak bulgular kısmındaki tabloda belirtildiği gibi bazı boyutlarda kutuplaşmalar vardır. Bu sonuçlar göz önünde bulundurularak oluşturulan öneriler aşağıda listelenmiştir. * Üniversiteler kapsamında tüm öğrencilerin öğrenme stilleri belirlenebilir. * Öğrencilere öğrenme stilleri eğitimi verilebilir. * Öğretmenlere, öğrencilerin öğrenme stilleri verilerini aktaran eğitimler verilebilir. * Ders programları öğrencilerin öğrenme stilleri, sınıfın genel bilgi seviyesi ve dersin içeriği dikkate alınarak hazırlanabilir. * Ders saatleri dışında her öğrenciye eğilimli oldukları stillerde çalışma ortamı yaratılabilir. Bu araştırmanın son yirmi yılda yaygınlaşan öğrenci odaklı eğitime uyum sürecinde üniversitemizde bir basamak oluşturabileceğini ancak tıp ve sağlık bilimleri bu sürecin henüz başında olduklarını söyleyebiliriz. Eğitimin kalitesini arttırmak için bu süreç yakından takip edilmelidir.

AKILCI İLAÇ KULLANIMI EĞİTİMİNİN UYGULANMASI: PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ

Selim Kortunay, Fatma Funda Bölükbaşı Hatip, İzzettin Hatip.

Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı, Denizli.

Dünya Sağlık Örgütü'nün (DSÖ) Nairobi'de 1985 yılında yaptığı toplantı Akılcı İlaç Kullanımı (AİK) çalışmalarını için bir milattir. Bu toplantıda DSÖ tarafından AİK; "kişilerin klinik bulgularına ve bireysel özelliklerine göre uygun ilacı, uygun süre ve dozajda, en düşük fiyata ve kolayca sağlayabilmeleri" olarak tanımlanmıştır. AİK, hastanın probleminin tanımlanması, tedavi amaçlarının belirlendikten sonra etkili, güvenilir ve hastaya uygun ilacın reçete edilmesi ve hastanın bilgilendirilmesini kapsayan bir süreçtir. Oysa klasik farmakoloji eğitiminde hasta göz ardı edilerek sadece farmakolojik temel bilginin öğrenciye verilmesi söz konusudur. Bu amaçla DSÖ ve Groningen Üniversitesi işbirliği ile AİK eğitimleri başlatılmış ve ülkemizde de takip eden yıllarda çoğu Tıp Fakültesi AİK eğitimlerini müfredata dahil etmişlerdir. AİK eğitimlerinde çoğu tıp fakültesi benzer uygulama yapmaktadır. Eğitimin yapıldığı döneme, staja bağlı olarak genellikle bir hafta süren eğitimde AİK prensipleri, reçete yazma, Multi-Attribute Utility Analysis (MAUA) analizi sunumlarla verilirken, ilaç seçimi probleme dayalı öğretim (PDÖ) şeklinde kanıt dayalı tıp çerçevesinde, online veri tabanlarını kullanılarak gerçekleştirilmektedir. Eğitimin değerlendirilmesi ise simule hastalar üzerinde (Objective Structured Clinical Examination) OSCE metodu ile yapılmaktadır.

Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde de AİK eğitimleri 6.sınıf öğrencilerine 2013-2014 eğitim-öğretim yılından itibaren iki yarım gün olacak şekilde uygulanmaya başlanmıştır. Eğitimin ilk yarım günü sözlü sunumlar, ikinci yarım günü ise uygulama şeklinde planlanmıştır. Uygulamada öğrencilere antihipertansif ilaç seçimi ve seçilen ilaç üzerinden olgu bazlı tartışma yaptırılmaktadır. Uygulama sonunda bir sınav yapılmamaktadır. Ancak eğitim öncesi ve eğitim sonrası aynı olgu üzerinden reçete yazma becerileri ön-test ve post test olarak değerlendirilmektedir. Şubat 2014 itibarıyla toplam 48 öğrenci bu eğitimden geçirilmiştir. Tüm sunum ve uygulamalara ilişkin öğrencilerden yazılı geri bildirimler alınarak bu uygulamalar değerlendirilmeye çalışılmaktadır. Gerek öğrencilerden aldığımız geri bildirimler çerçevesinde, gerekse UTEAK ara değerlendirme raporunda süresi yeterli görülmemiş artırılması önerilmiştir.

Sorunun tanımlanması: Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde de AİK eğitimlerinin süre ve içeriğinin zenginleştirilmesi.

2014-2015 eğitim-öğretim yılı için öneriler: Yukarıdaki ihtiyaç bağlamında aşağıdaki öneriler Mezuniyet Öncesi Eğitim Koordinasyon Kurulu'na sunulmuştur.

- 1- AİK eğitimlerinin sürelerinin aynı uygulamanın farklı indikasyonları içine alacak şekilde süresinin uzatılması.
- 2- Online veri tabanlarını kullanılabilmesi.
3. Eğitimin değerlendirmesinin ise simule hastalar üzerinde (Objective Structured Clinical Examination) OSCE metodu ile yapılabilmesi.

AİK eğitimlerinin etkinliği, 2014-2015 eğitim-öğretim yılında önerilerimiz doğrultusunda

yapılması sonrasında aynı yıl içindeki öğrenci geri bildirimlerine dayanarak değerlendirilecektir.

Kaynaklar:

1. Aydın B, Gelal A. Akılcı İlaç Kullanımı: Yaygınlaştırılması ve Tıp Eğitiminin Rolü. DEÜ Tıp Fakültesi Dergisi, 2012; 26(1), 57-63
2. İskit A. Akılcı İlaç Kullanımı, STED, 2006, 15(7), 4-5

P32

KLİNİK EĞİTİMDE TERSYÜZ SINIF (FLIPPED CLASSROOM) MODELİ

Cüneyt Orhan Kara¹, Serdar Özdemir², Fazıl Necdet Ardic¹, Funda Tümkaya¹, Bülent Topuz¹

¹ Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB Anabilim Dalı

² İzmir Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Giriş: Tersyüz sınıf teorik ders içeriğinin öğrencilere yazılı, görsel ve işitsel materyallerle, karşılıklı etkileşimli bir biçimde çevrimiçi (online) olarak sunulmasını, ders saatlerinde de tartışma ve soru çözümü gibi uygulamalar yapılmasını öneren bir harmanlanmış eğitim yöntemidir. Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 4-5’de Taska Dayalı Öğrenim uygulamaktadır. Ancak task haftalarında öğrencilerin teorik derslerde geçireceği zamanlar polikliniklerde hastalarla geçirmesi ve uygulamalara katılması gereken zamanı azaltmaktadır.

Amaç; Bu çalışmanın amacı; Dönem 5 tıp fakültesi öğrencilerinin KBB kliniğinde tersyüz sınıf yöntemi ile geçirdikleri eğitim sürecinin etkinliğinin değerlendirilmesidir. Yöntem; Araştırma Grubu; Tersyüz sınıf eğitim yöntemi PAÜTF dönem 5 öğrencilerine KBB kliniğinde geçirdikleri 3 farklı hafta sürecinde toplam 87 öğrenciyi uygulanmıştır. Süreç; Dekanlığın yazılı izni alındıktan PAÜ Eğitim Destek Sistemi kullanılarak Moodle programı üzerinde eğitim sürecinde kullanılacak materyaller hazırlandı. Sonra PAÜTF dönem 5 öğrencilerine KBB kliniğinde geçirdikleri “Üst solunum yolu hastalıkları”, “Kulak hastalıkları” ve “Boyunda kitle” temalı task haftalarında tersyüz sınıf öğretim yöntemi uygulandı. Bu amaca yönelik olarak öğrencilerin almaları gereken teorik dersleri çevrimiçi olarak almalarını klinikteki eğitim saatlerini daha çok polikliniklerde uygulamalara katılarak değerlendirmelerini sağlamaktır. Taskın ilk günü öğrencilere sistemi nasıl kullanacaklarının anlatıldığı teorik ders dışında her gün saat 15.30-16.30 arasında “ne gördüm, ne öğrendim?” başlığı altında çevrimiçi uygulamalardan anlamadıkları kısımlar, gün içi baktıkları hastalar, vaka örnekleri üzerinden tartışmalar, öğrenci ve asistan seminerleri yapıldı. Kalan zamanda tamamen hasta başında veya polikliniklerde öğretim üyelerinin eşliğinde klinik eğitim yapıldı. Moodle üzerinden her öğrencinin hangi konuları ne kadar süre çalıştığı izlenerek ölçme değerlendirme aracı olarak da kullanıldı. Araç; Task haftası sonunda öğrencilerden yazılı geri bildirimleri çevrim içi uygulamada yer alan form aracılığı ile alındı.

Bulgular; Öğrenciler yazılı geri bildirimleri ile Moodle üzerindeki teorik derslere yıl boyunca tekrar tekrar ulaşabildiklerini, işitsel ve görsel materyallerle ve internet kaynaklarıyla çok daha zenginleştirilmiş bir kaynaktan yararlanma imkanı bulduklarını, belirtmişlerdir. Ayrıca çevrim içi uygulamada yer alan foruma katılmanın, ödev ve geri bildirimlerini moodle üzerinden vermelerinin faydalı olduğunu vurgulamışlardır. Öğrenciler daha çok uygulama saati ile kendilerini öğrenciden çok hekim olarak hissettiklerini ifade etmişlerdir. Sonuç,

Geribildirimlerde eğitim sürecinden öğrenci memnuniyetinin yüksek olduğu görüldü. Öğrencilerin de fark ettiği nokta; bu sistemde eğitimcilerin polikliniklerdeki eğitim sürecine öğrenci ile birlikte aktif katılmazlarsa eğitici öğrenci ilişkisi kopabileceği oldu. Harmanlanmış eğitim yöntemi olarak tersyüz sınıf uygulaması öğrenci sayısının sürekli arttığı günümüzde teorik derslerin çevrimiçi alınmasını sağlayarak daha çok hasta başı ve poliklinik eğitimlerine imkan sağladığı için tıp eğitiminde etkin bir yöntem olarak uygulanabilir. Ancak kalan saatlerin öğretim üyeleri rehberliğinde öğrencilerin hastalarla daha çok zaman geçirip mesleki olarak deneyim kazanabileceği şekilde yapılandırılması gerekmektedir.

P33

İNSAN BİLİMLERİ PROGRAMININ DÖNEM 1 VE DÖNEM 2 ÖĞRENCİLERİ TARAFINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

İlgaz AKDOĞAN¹, Osman ÖZDEL², Dilek AKDOĞAN³

¹ Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı, Denizli.

² Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı, Denizli.

³ Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi, Denizli.

Giriş: Tıpta İnsan Bilimleri, Tıp ve sağlık özelinde insan deneyimlerini kaydeden ve yorumlayan tarih, edebiyat, sanat, felsefe, antropoloji, etik, hukuk, sosyoloji, arkeoloji ve psikoloji gibi alanlardaki sistematik çalışmaların tümüne verilen isimdir. Tıp Fakültelerinde İnsan Bilimlerinin bir bölüm olarak açılmasının ilk örneği 1967 yılında "Pennsylvania State University College of Medicine"da açılan "Department of Humanities"dir. 2007 yılı itibarıyla dünyada Tıpta İnsan Bilimleri eğitimi veren 88 Tıp Fakültesi olduğu ve bu sayının her geçen gün arttığı belirtilmektedir.

Amaç: Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 2010-2011 Eğitim-öğretim yılından itibaren "Tıpta İnsan Bilimleri Eğitim Programı" uygulanmaya başlanmıştır. Bu programın amacı, Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinin gelecekteki meslek yaşantısında etik ve estetik değerleri yüksek iyi hekimler olabilmeleri için hastasının sadece biyolojik sorunlarını çözen değil aynı zamanda hastasını her yönüyle iyi tanıyabilen, empati yapabilen, Hekimlik sanatının insani boyutunu anlayabilen ve böylece hastalarını biyopsikososyal bir bütün olarak görebilmelerini sağlamayı amaçlamaktadır. Bu bildirin amacı, Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde uygulanan Tıpta İnsan Bilimleri Programının Dönem 1 ve Dönem 2 öğrencileri tarafından değerlendirilmesini sağlamaktır.

Yöntem: Tıpta İnsan Bilimleri Programının 4. Yılında programın değerlendirmesini yapmak, iyi işleyen faktörleri belirlemek, eksik yönleri görmek ve öğrencilerin önerilerini almak üzere bir anket düzenlenmiş ve programın uygulandığı Dönem 1 ve programı bir önceki yıl almış olan Dönem 2 öğrencilerine uygulanmıştır. Dönem 1 öğrencilerinden 86 öğrenci, Dönem 2 öğrencilerinden 84 olmak üzere toplam 170 öğrenci ankete katılmıştır. Ankette Tıpta İnsan Bilimleri programının meslek yaşamına hazırlanmada katkısı, kişisel gelişim, entelektüel bakış açısını kazandırma, sanata olan ilgisini artırma, mesleki bakış açısı kazandırma gibi sorular sorulmuştur. Ayrıca, programda en çok ilgi çeken etkinlikler (sinema, edebiyat, müzik, tarih, arkeoloji, psikiyatri, etik vb.) ve başka hangi konuları görmek istedikleri ile ilgili sorular yer

almıştır. Anket 5'li Likert ölçeği ile değerlendirilmiştir. Son olarak program hakkındaki öneriler açık uçlu bir soru ile sorgulanmıştır.

Bulgular: Bulgular değerlendirildiğinde, Dönem 1 ile Dönem 2 öğrencileri arasında önemli bir fark tespit edilememiştir. Dönem 1'de "entelektüel bakış açımı genişletti" (4.28) ve "kişisel gelişimime katkısı olduğunu düşünüyorum" (4.27) en yüksek puanları alırken, Dönem 2 'de "programın hekimlik mesleği ile ilgisi olduğunu düşünüyorum"(4.25) ve yine "entelektüel bakış açımı genişletti"(4.23) ile "kişisel gelişimime katkısı olduğunu düşünüyorum"(4.23) cevabı en yüksek puanları almıştır. "Program kendimi şimdiden hekim olarak hissetmemi sağladı" cevabı görece olarak her iki sınıfta da düşük puan almıştır (3.51 ve 3.67). Programda en çok ilgi çeken etkinlikler sırası ile sinema, psikiyatri ve müzik olurken, programda en çok görülmek istenen diğer konu başlıkları ise felsefe, resim ve sosyoloji konuları olmuştur. Programın devam etmesini isteyenlerin oranı tüm öğrencilerde % 92.4 oranında olmuştur.

Sonuç: Bu sonuçlarla Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde uygulanan Tıpta İnsan Bilimleri Programı, Tıp Fakültesi öğrencilerinin kişisel gelişimine katkıda bulunan, geniş düşünebilmesini sağlayan ve meslek yaşamına hazırlanmada katkısı olan bir program olarak değerlendirilebilir. Programın bu değerlendirmelerle daha iyi bir düzeye getirilebileceğini ve başka konu başlıkları ile çeşitlendirilerek devam edebileceğini düşünürüz.

P34

PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ TOPLUMA DAYALI TIP EĞİTİMİ'NDE UYGULAMAYA GEÇİRİLEN YENİ BİR YAKLAŞIM

Dilek AKDOĞAN¹, Ahmet Ergin², Ilgaz AKDOĞAN³

¹ Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi, Denizli.

² Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Denizli.

³ Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı, Tıp Fak. Eğitim Başkoordinatorü, Denizli.

Giriş: Topluma Dayalı Tıp Eğitimi sağlık çalışanlarının kendi ülkelerinin koşullarına uygun olarak yetiştirilmelerini hedefleyen bir eğitim yaklaşımıdır. Ülke koşullarına uygunluk iki boyutu kapsamaktadır; müfredatın ülkenin öncelikli sağlık sorunlarını kapsaması "Topluma yönelik tıp eğitimi" ve uygulamanın ülkenin birinci ve ikinci basamak sağlık kurumlarını da içine alması "Topluma dayalı tıp eğitimi". Ülkemizde ve dünyada Topluma dayalı tıp eğitiminin önemi değişik uygulamalarla vurgulanmaktadır. Örnek olarak Sudan'da öğrenci merkezli, entegre, Topluma yönelik tıp eğitimi veren Gezira Tıp Fakültesinde uygulanan Topluma dayalı tıp eğitimi verilebilir. Burada öğrenciler ilk yıl farklı kalkınma düzeylerindeki köylerde gözlem ve izlem yapmakta olup, sağlık verilerini toplamaktadırlar. Bir diğer önemli örnek Küba deneyimidir. Küba da 1982 yılında gerçekleştirilen tıp eğitimi reformu ile tıp eğitimi topluma dayalı olarak uygulanmaktadır.

Amaç: Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 1999-2000 Eğitim-öğretim yılından itibaren Probleme Dayalı Öğretim (PDÖ) sistemi benimsenerek toplumda en sık görülen hastalıkları içeren senaryolar aracılığı ile Topluma yönelik tıp eğitimi yapılırken, "Alan çalışmaları" adı altında Topluma dayalı tıp eğitimi faaliyetleri de başlamıştır. Bu bağlamda öğrencilerimiz il düzeyinde sağlık hizmet yönetiminden sorumlu birimler, topluma yönelik halk sağlık hizmeti veren birimler ve birinci ve ikinci basamak sağlık hizmet kurum ve kuruluşlarına PDÖ modüllerinin

içerdiği toplumsal hedefleri yerinde görebilecek şekilde ziyaretleri gerçekleştirilmektedir. Bu bildirinin amacı, Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Topluma dayalı tıp eğitiminde uygulamaya geçirilen yeni yaklaşımları açıklamaktır.

Yöntem: 2012-2013 Eğitim öğretim yılından itibaren topluma dayalı tıp eğitimi geliştirilmesi çalışmaları kapsamında 6. Dönem öğrencileri "Evde Sağlık Hizmetleri ziyaretleri" Tıp eğitiminin içine alınmıştır. Bu çalışma Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Honaz Eğitim Araştırma ve Sağlık Grup Başkanlığında gerçekleştirilmektedir.

Evde Sağlık Hizmetleri çalışmaları için Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 6 öğrencileri Halk Sağlığı ve Kırsal Hekimlik uygulama dilimi içerisinde, Honaz İlçesi Toplum Sağlığı Merkezi ve Honaz Devlet Hastanesi Evde Sağlık Hizmetleri ekibi ile birlikte üç kişilik çalışma grupları olarak ev ziyaretleri yapmaktadırlar.

Denizli Evde Sağlık Hizmetleri 2006 yılında Denizli Devlet Hastanesi'nde yatağa tam bağımlı hastalar için poliklinik hizmeti olarak başlatılmış olup, kapsamı genişletilerek 2007 yılında Denizli Sağlık Müdürlüğünde engelli veri tabanı oluşturularak devam etmiştir. Halen engelli veri tabanında kayıtlı olan hastalara öğrencilerimiz ekip ile birlikte ziyaretlerini gerçekleştirmektedirler. Bu ziyaretler ilçedeki kayıtlı hastaların rutin ziyaretleri ve çağrı ziyaretlerini içermektedir.

Öğrenciler, çağrı aşamasından ziyaretin sonlandırılması ile Evde Sağlık Hizmetleri Yönetim Sistemi (ESYS)'ne kayıt aşamasına kadar her aşamada gözlemci olarak katılmaktadırlar. ESYS'de kayıtlı hasta profili yatağa bağımlı ve % 1-100 arası kronik hastalığı olan kişilerdir (serebrovasküler hastalık, diyabetes mellitus, KOAH, hipertansiyon, zihinsel engelli hastalar, ortopedik engelli hastalar, nörodejeneratif hastalar (Alzheimer, Parkinson) ve psikiyatri hastaları vb.). Böylece Dönem 6 öğrencilerinin yatağa bağımlı ve engelli hastaları biyolojik, psikolojik ve sosyal açıdan tanımları ve bu tür hastalara nasıl yaklaşılması gerektiğini ve bu yaklaşımların önemini kavramaları hedeflenmektedir.

Sonuç: Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Topluma Dayalı Tıp Eğitiminde uygulanan bu yeni gelişme ile Tıp Fakültesi Dönem 6 öğrencilerinin yatağa bağımlı, engelli ve kronik hastalığı olan hastalara, biyo-psiko-sosyal açıdan nasıl yaklaşması gerektiğini ve konunun önemini kavradığını düşünüyoruz. Ayrıca bu programların öğrencilerin mesleki ve kişisel gelişimine katkıda bulunduğunu, insanı biyopsikososyal bir bütün olarak görebilmesini sağladığını ve meslek yaşamına hazırlanmada önemli katkısı olduğunu düşünmekteyiz.

P35

HASTADAN İYİ TIBBİ ÖYKÜ ALMA PRATİK UYGULAMALARI VE ÖĞRENCİ GÖRÜŞLERİ

Zeliha Cansever, Ümmü Zeynep Avşar, Hamit Acemoğlu,

Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Amaç: Atatürk üniversitesi Tıp Fakültesi 3. Sınıf öğrencilerinin tıbbi hikaye alma konusundaki görüşlerinin değerlendirilmesidir.

Materyal –Metod: Ders programımızda iyi bir hasta hekim görüşmesi nasıl olmalı ve tıbbi hikaye alma ders konuları bulunmaktadır. Sorumlu öğretim üyesi tarafından 20-25 öğrenciden oluşan

10 farklı küçük grupta etkileşimli ders tekniği ile bir saat bilgi verildi. Ders öncesi anketimizi uyguladık. Öğrencilere hastayı karşılamayla ilgili olarak ikisi açık uçlu olan toplam 23 sorudan oluşan bir anket uygulandı. Ankette hastayı karşılama, kendimizi tanıtmaya, soru sorma, iletişim, not alma, empati, hasta hakkında karar verme ile ilgili sorular bulunmaktaydı. Öğrencilerle soru cevap şeklinde tartışıldı. Hasta ve hekim görüşmesinin nasıl olması gerektiği ile ilgili öğretim üyesi ve öğrencilerin deneyimlerine yer verildi. Öğrencilerimize teorik bilgi sunuldu, interaktif bir eğitim ortamı sağlandı ve oturuma son verildi. Dersten en az bir hafta sonra da aynı anket uygulandı ve ek olarak bu dersin faydalı olup olmadığı hakkında öğrenci görüşleri alındı. Veriler 20.0 SPSS programına girilerek analiz edildi. Ön ve son test ortalamaları arasındaki farkı cinsiyete göre karşılaştırmak için tekrarlayan ölçümlerde varyans analizi kullanıldı. İstatistiksel önemlilik düzeyi $p > 0,05$ alındı.

Bulgular: Çalışmaya 104'ü erkek [% 56,8] toplam 183 öğrenci katıldı. Cinsiyete göre eğitim öncesi ve sonrası hasta-hekim görüşmesi alt boyutlarının puanları tablo 1'de verilmiştir.

Gruplar arası (cinsiyet) karşılaştırmada görüşmeyi başlatma, bilgi alma, plan yapma ve görüşmeyi bitirme alanlarında istatistiksel olarak önemli bir fark bulunmadı ($p > 0,05$). Eğitim sonrasında eğitim öncesine göre (grup içi) hasta-hekim görüşmesi başlama, bilgi alma ve plan yapma alt boyut puan ortalamalarının tamamında istatistiksel olarak önemli artış olduğu bulunurken ($p < 0,05$), görüşmeyi sonlandırma boyutunda ise istatistiksel olarak önemli bir fark bulunmadı ($p > 0,05$).

Eğitim sonrasında öğrencilerin 171'i [%93,4] konu hakkında farkındalıklarının arttığını, 161'i [%88,0] hastayla görüşmenin görüldüğü kadar kolay olmadığını bildirdiler.

Sonuç: Hastadan öykü almak ve görüşmeyi planlandığı gibi tamamlama becerisi öğrenciye kazandırılması gereken en önemli becerilerden bir tanesidir ve deneyim gerektirmektedir. Bu araştırma cinsiyetten bağımsız olarak öğrencilerin bu eğitimden yararlandığını ve farkındalıklarının arttığını göstermekle birlikte ilerleyen sınıflarda bu becerinin kullanılma durumunun izlenilmesi, beceriyi pekiştirici başka eğitim aktiviteleri ile desteklenmesi gereklidir.

P36

NE ÜNİVERSİTESİ MERAM TIP FAKÜLTESİ PROBLEME DAYALI ÖĞRENİM (PDÖ) UYGULAMALARINDA YER ALAN PDÖ YÖNLENDİRİCİLİĞİ EĞİTİMİ ALMIŞ YÖNLENDİRİCİLERİN UYGULAMA SÜRECİNDE BİLGİ VE TUTUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Nazan KARAÖĞLU, Sema SOYSAL,

Adnan KARABRAHİMOĞLU, M. Sinan İYİSOY

Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD (TEBAD), KONYA

Giriş: Probleme Dayalı Öğrenim (PDÖ) konusunda yapılan çalışmaların ana konularından biri de bu aktif öğrenme yönteminde yönlendiriciliktir. PDÖ oturumlarının yönlendiricilerin bireysel özellikleri, içerik ile ilgili bilgileri, sosyal ve bilişsel kapasitelerinden etkilendiğine ve zaman içinde yönlendirici davranışlarının değişimine dair yapılmış değişik yayınlar mevcuttur. NE Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi 'nde entegre müfredat içine yerleştirilmiş, hibrid PDÖ oturumları onuncu yılını tamamlamıştır. İlk yönlendiriciler farklı fakültelerde eğitim aldıktan

sonra, oluşturulan eğitici kadrosu ile halen Tıp Eğitimi Anabilim Dalı (TEBAD) bünyesinde bu eğitimler yılda en az iki defa olmak üzere sürdürülmektedir. PDÖ ile ilgili yaşanan tükenmişlik, ara verilmesi nedeniyle unutmalar ya da tam öğrenilmemesi nedeniyle uygulamalarda aksaklıklar oluştuğu, yüz yüze görüşmeler ve öğrenci geri bildirimlerine yansımaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı fakültemizde görev yapan PDÖ yönlendiricilerimizin PDÖ uygulaması ile ilgili bilgi ve tutumlarını değerlendirerek yaşanan aksaklığa neden olan alanları tespit edip bundan sonra yapılacak PDÖ yönlendiriciliği eğitimlerini bu baza göre düzenlemek ve bilgi güncellemesi yapmaya yönelik çalışmalara zemin oluşturabilmektir.

Yöntem: Bu tanımlayıcı kesitsel çalışmada 2013-2014 Akademik yılı içerisinde Meram Tıp Fakültesi'nde çalışmakta olup, aktif olarak PDÖ oturumlarında yönlendiricilik yapan tüm öğretim üyelerine bir aylık süre içerisinde ulaşılarak gönüllülük temelinde, kendi kendine doldurulabilen, isimsiz anket uygulaması yapıldı.

Anket formu PDÖ uygulamaları hakkında araştırmacılar tarafından yayınlardan esinlenerek oluşturulan PDÖ uygulamaları ile ilgili ifadelerden oluşan 20 madde ve sosyo-demografik bilgilerini içeren, "Doğru" ya da "Yanlış" olacak şekilde cevaplanabilen formda hazırlandı. Anketin birinci bölümü, yönlendiricilerin sosyo-demografik bilgilerini, PDÖ yönlendiriciliği eğitimini ne zaman, nerede aldıklarını ve kaç PDÖ oturumunda yönlendiricilik yaptıklarını ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır.

PDÖ yönlendiriciliği açısından yeterli bilgiye sahip kabul edilebilmek için cut-off değeri 17 ve üzerinde soruya (%80) doğru cevap verilmesi olarak belirlendi. Anketin ikinci bölümüne verilen doğru cevaplar ile birinci bölümde sorulan soruların arasındaki bağlantı araştırıldı. İstatistiksel analizde sıklıklar, yüzdeler, yüzdelerin karşılaştırılmasında ki-kare, parametrik verilerin değerlendirilmesinde ortalama \pm standart sapma, Student t-testi ve tek yönlü varyans analizi kullanıldı. Anketin geçerlik ve güvenilirlik analizleri yapıldı. Çalışmada, $p < 0,05$ değeri anlamlı olarak kabul edildi.

Bulgular: Çalışmada yönlendirici eğitimi almış ve halen yönlendiricilik yapmakta olan 167 öğretim üyesinden 124'ü anket formunu doldurdu. Katılımcıların ortalama yaşları $44,76 \pm 7,84$ (min=30, maks=67) yıl ve 36 'sı kadındı (%29). Katılımcıların akademik dağılımına bakıldığında yardımcı doçent, doçent ve profesör oranları yaklaşık eşitti.

Temel Bilimler'den 24 (%19,5) yönlendirici varken kalanı Dahili ve Cerrahi bölümlerden. Yönlendiricilerin yaklaşık yarısı (n=58; %46,8) son bir-beş yıl içinde ve %80'den fazlası fakültemizde yönlendiricilik sertifikası almıştı.

Görev alma sayılarına bakıldığında yarısından fazlasının altı ve üstünde yönlendiricilik deneyimi vardı (n=56; %52,9).

Anketin ikinci bölümünde ortalama puan=17,35 \pm 1,9 (min=10, maks=20) ve cinsiyet açısından kadınlar lehine fark vardı (p=0,005).

Unvan, bölüm, kurs tarihi, kurs yeri, görev sayısı açısından ise fark saptanmadı (p>0,05). Senaryo içeriği, yönlendiricinin konu uzmanı olması, grup kurallarının belirlenmesi ve öğrenci deneyiminin PDÖ oturumuna yansması konularında sıkıntı yaşandığı dikkat çekmekteydi.

Sonuç: Şu ana kadar verilmiş olan eğitimler sonrasında PDÖ yönlendiricilerinin dörtte üçünün süreçle ilgili bilgi düzeyinin iyi olduğu saptandı. Yanlış yanıtlanan sorular için bundan sonraki PDÖ yönlendiriciliği eğitimlerinde vurgu yapılması, PDÖ sürecinin öğrenci ve öğretim üyeleri için zengin bir deneyim olmasına katkı sağlayacağı inancındayız.

Onur Keskin¹ Berna Musal² Pınar Tuncel³ Tülay Canda³

¹ DEÜ Fen Bilimleri Enstitüsü, yazılım-proje sorumlusu,

² DEÜTF Tıp Eğitimi AD, proje danışmanı,

³ DEÜTF Dekan Yardımcısı, DEÜTF Dekanı

Giriş: Tıp eğitiminde elektronik öğrenme uygulama örnekleri bilişim teknolojileri ve alandaki bilgi üretimine paralel olarak artmaktadır. Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi (DEÜTF) eğitim programının merkezinde ilk üç yılda Probleme Dayalı Öğrenim (PDÖ), dört ve beşinci yıllarda ise Taska Dayalı Öğrenim (TDÖ) uygulamaları yer almaktadır. Dönem 3 programının sonundaki sentez blokları olan Multisistem ve Yaşam Döngüsü bloklarında, PDÖ konusunda yetkinleşen öğrencilerin bilişim teknolojilerini de kullanarak kendilerinin yönlendirebilecekleri öğrenci merkezli elektronik PDÖ uygulaması planlanmıştır. Geliştirilen e-PDÖ uygulaması ilk üç dönemde uygulanan yüz yüze, eğitim yönlendiricisi katılımlı PDÖ oturumlarına alternatif olarak geliştirilmemiş, PDÖ ve TDÖ programları arasında bir geçiş modeli olarak planlanmıştır.

YÖNTEM

Teknik özellikler: Proje kapsamında geliştirilen e-PDÖ platformu temelde Apache web sunucusu üzerinde PHP desteği ile çalıştırılmaktadır. Bilgilerin veri güvenliğini artırmak için 128/256-bit şifreleme sağlayan SSL güvenlik sertifikası kullanılmaktadır. Multimedya içeriklerin eş zamanlı olarak akışını sağlamak için eş zamansız JavaScript ve XML ve HTML5 teknolojileri kullanılmaktadır. Verilerin gerçek zamanlı akışı PHP ve AJAX ile yönetilirken, özellikle sesli iletişim için HTML5 ile gelen WebRTC uygulama programlama ara yüzü kullanılmaktadır. Veriler, MySQL ilişkisel veri tabanlarında depolanmaktadır.

Uygulama yöntemi: Öğrencilerin eş zamanlı olarak, buldukları mekandan PDÖ oturumlarına internet ortamından girmeleri, oluşturulan sekizer kişilik gruplarda PDÖ senaryosundaki bölümleri ve soruları aşamalı olarak yazılı ve sözlü olarak tartışmaları, gereksinimleri doğrultusunda hedef belirlemeleri ve sonraki oturumun başında tartışmaları planlanmıştır. Her oturumda öğrencilerden biri sistem tarafından grup tartışma lideri olarak belirlenecektir. Öğrencilerin yazılı, sözlü katılımları, çizimleri ve senaryo bitiminde yapacakları kavram haritaları, görsel işitsel kaynak paylaşımına yönelik ortam sağlanmıştır. Öğrencilerin oturumlara yazılı ve sözlü katılımlarının kayıtları program tarafından rapor haline getirilecektir. Öğrenciler, her oturum sonunda kendi katılımları, gruptaki diğer üyelerin katılımı, senaryonun niteliği, grup tartışmasının verimliliği, katılımın grup üyeleri arasındaki dengeli paylaşımı, oturumun sağladığı katkı, yazılımın uygulama kolaylığı gibi parametreleri beş puan üzerinden değerlendirecekleri geri bildirim formlarını dolduracaktır. Üçer gruptan sorumlu olan eğitim yönlendiricilerinin devam eden oturumları sisteme girerek izleyebilmesi, oturumlardan sonra öğrenci geri bildirimleri ve sözlü-yazılı katılım kayıtlarının raporundan yararlanarak öğrencilerin performansına yönelik değerlendirme yapması planlanmıştır.

Bu uygulamanın beklenen kazanımları

- PDÖ'lerin görsel işitsel materyalle desteklenerek, bilgi paylaşımı ve tartışmanın zenginleştirilmesi

- Öğrencilerin bilişim teknolojilerinden yararlanma konusunda deneyim sağlamaları
- Öğrenme sorumluluğu alma ve bilgilere ulaşma konusunda deneyimlerinin artması
- Grup tartışma lideri sorumluluğunu sırayla üstlenmeleri nedeniyle karar verme ve yönetim becerilerinin gelişmesi
- Kendilerini ve grup üyelerini objektif değerlendirme becerilerinin gelişmesi
- Sözlü ve yazılı katımların kayıt altına alınarak raporlanması nedeniyle performansların objektif olarak değerlendirilmesi
- Eğitim programının bir diliminde her PDÖ grubu için eğitim yönlendiricisi görevlendirmesi yerine daha az sayıda eğiticinin izlem ve değerlendirme amacıyla görevlendirilmesi ile son yıllarda giderek artan öğrenci sayısı nedeniyle çoğalan eğitim yönlendiricisi gereksiniminin dengelenmesi olarak tanımlanabilir. Yazılım aşaması yaklaşık iki yıl süren projenin Ocak- Şubat 2014 tarihlerinde eğitici ve öğrencilerle pilot çalışmalarının yapılması ve 17 Mart-25 Nisan 2014 tarihleri arasında Multisitem bloğunda, 28 Nisan-6 Haziran 2014 tarihleri arasında ise Yaşam Döngüsü bloklarında uygulanması planlanmıştır. Uygulamanın nicel ve nitel yöntemlerle değerlendirilmesi ve iyileştirmeler yapılarak sonuçların paylaşılması planlanmıştır.

P38

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİNDE HEMŞİRE EĞİTİCİ EĞİTİMİ DENEYİMİ

Ümmü Zeynep Avşar¹, Zeliha Cansever¹, Hamit Acemoğlu¹, Ümit Avşar², Yasemin Çayır¹

¹ Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı,

² Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Giriş: Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesinde 2010 yılından bu yana devam eden eğitici eğitimlerine 2012 yılında hemşirelere yönelik 3 kursla devam edildi. Ömür boyu öğrenme temeline dayanan tıp bilimlerinde doktorların olduğu kadar hemşirelerin de öğrenme ve öğretmeye yönelik bilgi ve becerilerini geliştirmeye ihtiyaçları vardır. Bu düşünceden yola çıkılarak Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi ve Eğitim Araştırma Hastanesinin katkılarıyla hemşire eğitici eğitimi yapıldı.

Amaç: Bu çalışmada hemşirelere yönelik yapılan eğitici eğitimi kurs yapısı ve katılımcıların görüşleri hakkında bilgi vermek amaçlanmıştır.

Yöntem: Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi ve Eğitim Araştırma Hastanesinin katkılarıyla hastanemizde görevli bulunan 3 gruba ayrılmış; 53 sorumlu hemşire ve 7 yönetici hemşireye 3 ayrı zamanda 5 tam günlük teorik ve uygulamalı eğitim oturumu şeklinde kurs yapıldı. Kurs Kasım-Aralık 2012 arasında gerçekleştirildi. Her kurs 4 eğitici tarafından yürütüldü. Eğitimin yüksek oranda uygulama içermesi ve interaktif olmasına özen gösterildi. Kursun ana temaları şöyleydi: Erişkin eğitiminin temel prensipleri, eğitim yöntemleri, program tasarımı (müfredat geliştirme), ölçme ve değerlendirme, pratik uygulamalar, programın değerlendirilmesi.

Etkileşimli tekniklerle yapılan teorik sunumlar 30 dakika ile sınırlandırıldı, grup çalışmalarına ve uygulamalara daha çok zaman ayrıldı. Böylece katılımcıların günlük uygulamalarında fark yaratacak beceri ve güvenin sağlanması hedeflendi. Bu kursun çoğu tecrübeli ve konuyla ilgili bilgisi olan eğiticilere verilecek olması göz önünde bulunduruldu. Bu nedenle kurs boyunca

katılımcıların kendilerini ifade etmeleri ve kişisel birikimlerini kursa katmalarına özen gösterildi. Toplamda 12 interaktif sunum ve 16 grup çalışması yapıldı. Kursun ilk günü ön test, son günü de son test uygulandı. Ön test ve son test soruları eğitimde anlatılan konulardan hazırlanmıştı. Katılımcıların öğretme stillerini belirlemek için Instructor Type Inventory ölçeği uygulandı. Bu ölçekte dörder kelimedenden oluşan on iki adet kelime grubu yer alıyordu ve katılımcılardan kendilerine uygun olana göre 4 ile 1 arasında puanlandırmaları istendi. Değerlendirme sonunda öğretme stilleri; dinleyen, yöneten, yorumlayan ve koç olarak dörde ayrılıyordu.

Bulgular: Eğitime toplam 60 hemşire katıldı. Katılımcıların % 58'i dahili branştan, % 31'i cerrahi branştan, %11'i yönetim kadrosundandı. Yaş ortalamaları 32' idi. Katılımcıların hepsi bayandı. Ön test ortalamaları 5,6±1,8 son test ortalamaları 10,6±1,8' idi (p>0,005). Katılımcıların %76'sının (n=46) öğretme stili koç olarak bulundu. Alınan sözel geribildirimlerde hemşireler; bu eğitimi yararlı bulduklarını, öğrenme ve öğretme stillerini öğrenmenin kişisel gelişimlerine katkısı olduğunu, özellikle grup çalışmaları ile öğrendiklerini daha da pekiştirdiklerini, öğrendikleri bilgi ve becerilerle bundan sonra eğitim verdikleri kişilere daha bilinçli olarak yaklaşacaklarını ve eğitcilik özellikleri açısından kendilerine güvenlerinin arttığını ifade ettiler.

Sonuç: Hemşireler için ilk defa yapılan eğitici eğitimi başarılı bir şekilde tamamlanmıştır. Katılımcı hemşirelerin eğitcilikle ilgili bilgi ve becerilerinde artış olmuştur. Bu tarz eğitimlerin eğitim veren tüm sağlık personeline uygulanması yararlı olacaktır.

P39

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİ ÖĞRENME DANIŞMANLIĞINA NASIL BAKIYORLAR?

Zeliha Cansever, Hamit Acemoğlu, Ü. Zeynep Avşar

Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Amac: Üniversitemizde 2012-2013 eğitim- öğretim yılında Birinci sınıfa başlayan öğrencilerimize verilen öğrenme danışmanlığına öğrencilerimizin bakış açılarının değerlendirilmesidir.

Yöntem: Öğrencilere Felder ve Solaman tarafından geliştirilen "Index of Learning Styles" (ILS) uygulandı. Bu ölçek öğrenme stillerini ikiye kategorisi olan 4 alana ayırır: algılama (duyuşsal/ sezgisel), veri girişi (görsel/sözel), işleme (aktif/reflektif) ve anlama (adım adım/genel). Öğrencilerimiz için bu ölçekte 44 adet soru bulunmaktaydı. Araştırmaya Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde öğrenim gören Türkçe ve İngilizce Tıp birinci sınıftan olmak üzere toplam 196 öğrenci gönüllü olarak katıldı. Oluşturulan anket, katılımcılara sınıf ortamında, yeterince zaman tanınarak kendi kendilerine doldurmak suretiyle uygulandı.

Öğrenciler bu anketi doldurduktan sonra bütün sınıfa bir öğretim üyesi tarafından öğrenme tercihleri ile ilgili bilgi verildi. Tüm oturum iki kez ara verilmek üzere toplam üç saat sürdü. Daha sonra anketler tek tek okunup öğrenciler öğrenme stillerine göre gruplandırıldı.

Bulgular: Özellikle kuvvetli tercihi olan öğrenciler seçildi. Diğer öğrenciler hafif ve orta tercih kategorisinde olup danışmanlığa kuvvetli tercihi olanların gereksinim duyacağı düşünüldü. Bazı öğrencilerin ise karma öğrenme tipi bulunmaktaydı. Onların da eğer kategorisi kuvvetli ise danışmanlık alacak öğrenci olarak değerlendirildi. Öğrencilerden kuvvetli öğrenen 22

kişi aktif,3 kişi reflektif, 33 kişi duyuşsal,72 kişi görşel,4 kişi sözel, 5 kişi adım adım ve 2 kişi de globaldi. Reflektif, global ve sözel öğrenenlerle yüz yüze, aktiflere küçük grup workshop, görşellerle ise büyük tartışma grup çalışması yapıldı.

Öğrenciler bu çalışmadan özellikle memnuniyet duyduklarını, hatta bu tür uygulamaların tekrar edilmesinin faydalı olabileceğini, kendi öğrenme tercihlerinin yeni farkına vardıklarını vurguladılar.

Sonuç: Bu uygulamanın fakültemizde bir ilk olması da ayrı bir özellik taşımaktadır. Öğrencilere özellikle de birinci sınıflara zor, uzun ve yorucu bir eğitim maratonu başlarken öğrenme danışmanlığının uygulanması yararlı olabilir. Zaman yönetimi, etkili ve verimli ders çalışma bakımından bu danışmanlık önerilebilir.

P40

HASTA-HEKİM YÖNELİM ÖLÇEĞİNİ TÜRKÇEYE UYARLAMA ÇALIŞMASI

Serdar Özdemir¹, Tamer Edirne², Kenan Dikilitaş³

¹ İzmir Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıp Eğitimi AD

² Pamukkale Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği AD

³ Gediz Üniversitesi, Yabancı Dil Hazırlık Okulu

ÖZET

Amaç: Bu çalışmada orijinal ismi The Patient-Practitioner Orientation Scale olan Hasta-Hekim Yönelim Ölçeğinin (HHYÖ) Türkçeye uyarlanması amaçlanmıştır. Buna göre ölçeğin Türkçe formunun orijinal İngilizce form ile dilsel eşdeğerlik taşıdığı, benzer geçerlik, güvenilirlik ve faktör yapısına sahip olduğu hipotezleri sınanmıştır.

Yöntem: Araştırmada öncelikle 18 maddeden oluşan ölçek çeviri-geri çeviri yöntemi ile Türkçeye çevrilmiştir. Çevirinin dilsel eşdeğerliği iki dilli grup deseni kullanılarak test edilmiştir. Bunun için İngilizce bilen tıp fakültesi öğrencilerine (n=71) test-tekrar test yöntemine göre uygulanan ölçeğin kaynak ve hedef dildeki maddeleri arasındaki ilişkiler Spearman korelasyon katsayısı ile incelenmiştir. Geçerlik ve güvenilirlik analizleri için Türkçe ölçek iki farklı tıp fakültesindeki 1. sınıf öğrencilerine (n=379) uygulanmıştır. Ölçeğin yapı geçerliğini ortaya koymak amacıyla Açıklayıcı Faktör Analizi ve Doğrulamalı Faktör Analizi yapılmıştır. Güvenirlik analizi Cronbach Alfa iç tutarlılık katsayısı hesaplanarak yapılmıştır.

Bulgular: Hasta Hekim İlişikisine Yönelik Tutum Ölçeğinde yer alan maddelerin orijinal maddeler ile 0.41 ile 0.71 arasında (p<0,01) anlamlı dilsel eşdeğerlik gösterdikleri saptanmıştır. İlk açıklayıcı faktör analizinde faktörlerin içerisine oturmayan ve faktör ağırlıkları 0,25'den düşük olarak saptanan dört madde dışarıda bırakılmıştır. Geriye kalan 14 madde ile yapılan ikinci analizin sonucuna göre Türkçe maddelerin orijinal ölçekte yer alan maddeler ile benzer yük aldıkları görülmüştür. Ölçeğin toplam Cronbach Alfa değeri 0.80, paylaşım alt boyutu için bu değer 0,732; bakım alt boyutu için ise 0,653 hesaplanmış ve kabul edilebilir düzeyde bulunmuştur.

Sonuç: Bu sonuçlara göre Hasta-Hekim Yönelim Ölçeğinin Türkiye'deki araştırmalarda kullanılabilecek, dilsel eşdeğerliğe sahip, geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu söylenebilir.

Anahtar kelimeler: Hasta hekim ilişkisi, hasta merkezli yaklaşım, ölçek uyarlama, geçerlik, güvenilirlik

P41

TIP EĞİTİMİNDE İLETİŞİM BECERİLERİ EĞİTİMİNİN GELİŞTİRİLMESİ VE DEĞERLENDİRİLMESİ: İLK SONUÇLAR

Yeşim Şenol¹, İbrahim Başarıcı², Cem Boneval³

¹ Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

² Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı

³ Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Tıp alanında iletişim becerilerinin öğrenilmesi ve öğretilmesine yönelik ilgi son yıllarda artmıştır. İletişim becerileri önemli bir yeterlik alanı olarak tanımlanmaktadır. Bu nedenle iletişim becerilerinin tıp eğitiminde diğer temel beceriler gibi aynı önemi taşıyarak öğretilmesi gerektiği düşüncesi yaygınlaşmaktadır. Bu çalışmanın amacı, mezuniyet öncesi tıp eğitiminde iletişim becerilerinin geliştirilmesine yönelik uygulamasının ilk sonuçlarını sunmaktır.

Yöntem: Çalışmamız 2013-2014 ve 2014-2015 eğitim döneminde Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesinde yer alan mesleksel beceri ve klinik uygulama bloğu ile klinik stajlarda aynı öğrencilerle yürütülecektir. Mesleksel Beceri ve Klinik Uygulama Bloğunda hasta ve hasta yakınları ile açık ve net iletişim kurma, hastayı sorgulayarak hasta ve hastalığa uygun tam ve doğru bir öykü alabilme ve hasta hekim ilişkisinde profesyonel tavırlarını geliştirebileceği uygulamalar yer alacaktır. Küçük grup etkinliği şeklinde yürütülecek olan eğitimlerde kuramsal bilgi, her öğrencinin en az iki kez standardize hasta ile görüşmesi ve videoların izlenmesi sağlanacaktır. Uygulama öncesi ve sonrasında tıp fakültesi öğrencileri için geliştirilen Jefferson Empati Ölçeği- öğrenci formu (Jefferson Scale of Physician Empathy) kullanılacaktır. Çalışma grubunun kontrol grubunu, bu eğitimleri almayan 2010-2011 eğitim döneminde dönem 3 olan öğrenciler oluşturmaktadır. Her iki grubun iletişim becerisi ve empati becerisi ölçeklerine verdikleri yanıtlar ile sınavlardan aldıkları puanlar karşılaştırılacaktır. Öğrencilere aynı ölçek klinik staja başladıkları dönemde ve klinik staj bitiminde tekrar uygulanacaktır. Hazırlanan proje Akdeniz Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimine sunulmuş ve Şubat 2013 tarihinde araştırma projesi olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışma sonunda iletişim becerileri eğitiminin ilk uygulamalarına yönelik öğrenci memnuniyetleri Likert ölçeğine göre 4 ve üzerinde çıkmıştır. Eğitimler ve verilerin toplanması devam etmektedir.

Sonuç: Fakültemiz için iletişim becerileri eğitimi ve değerlendirilmesi için iyi bir model geliştirildiği ve ilk geribildirimlere göre bu uygulamadan öğrencilerin memnun olduğu görülmektedir.

MİTOLOJİ, MASALLAR ve TIP EĞİTİMİ

RAPUNZEL Mİ? MEDUSA MI?

Benal Bilge¹, Emre Ergül¹, Fatih İcbudak¹, Burcu Vural¹, Hatice Burcu Sayar¹, Selen Özkan¹, Buket Özseçgin¹, Beyza Yaranakul¹, Özlem Dicle², Yeşim Şenol³

¹ Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 3 öğrencisi

² Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Dermatoloji Anabilim Dalı

³ Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Giriş: Özel Çalışma Modüllerinin (ÖÇM-Special Study Modules/ Student Selected Components), öğrencilerin mezuniyet öncesi tıp eğitiminde bilgi, beceri, tutum ve davranış hedeflerinin gerçekleştirilmesinde önemli rolleri bulunmaktadır.

Amaç: Bu çalışma Fakültemizde Dermatoloji ve Tıp Eğitimi anabilim dallarınca yürütülen "Rapunzel mi? Medusa mı? Saç hastalıkları" başlıklı ÖÇM'sini tanıtmak, saç ile ilgili kavramların mitolojik bağlantılarını saptamak ve bulduğumuz mitoloji ve masal kahramanları ile tıp eğitimi için kaynak oluşturacak materyal oluşturmaktır.

Yöntem: Öğrencilerle yapılan haftalık toplantılar sonucunda bir planlama yapılmış ilk hafta dermatoloji anabilim dalı öğretim üyesi tarafından saçlı deri hastalıkları konusunda sunum yapmıştır. Daha sonraki haftalarda literatür ve kitap taramaları sonucunda saçlı deri hastalıkları ile ilgili bulunan mitoloji ve masal kahramanlarının hikayeleri anlatılmış ve tartışılmıştır. Eğitim yılının sonunda bulunan tüm karakterler ve hastalıklarla ilişkili özellikleri video sunum ile öğrenci günlerinde sunulmuştur.

Bulgular: Saçların konu olduğu masal ve mitolojik öyküler arasından Alman edebiyatından Grimm kardeşlerin Rapunzel masalı, İskandinav mitolojisinden altın saçlı tanrıça Sif, Yunan mitolojisinden Medusa, Daphne ve Coma Berenices ve kutsal kitapta da yer alan Samson ve Delilah'in öyküleri seçilmiştir. Bu öykülerden öğrenim hedeflerine ulaşılması için sunumlar oluşturulmuştur.

Rapunzel'in saçları, trikofaji, trikotillomani gibi saç hastalıklarının tartışılmasını, saç foliküllerinin fizyolojisi, cinsiyet ve etnik farklılıklara göre kıl çapları, renkleri ve saç uzama hızlarının öğrenilmesini, kutsal savaş tanrısı Thor'un saçlarını kaybeden eşi Sif için alın tellerden saç yaptırması bugünkü saç transplantasyonunun değerlendirilmesini ve öyküler tümüyle, geçmişte politik konumun, toplumsal sınıfın ve güç, sadakat, öfke vb duyguların simgesi olmuş saçların kayıyla giden hastalıkların, hastalar üzerindeki değersizleşme duygusunun tartışılmasını sağlamıştır. Öğrenciler tarafından, oturumlar sürecinde saç ve saç hastalıklarıyla ilgili kazanımlarının video sunumu oluşturulmuştur.

Sonuç: Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesinde ÖÇM'ler genel olarak öğrenci ve öğretim üyeleri tarafından memnuniyetle karşılanmaktadır. Saç hastalıkları alanında bulduğumuz öykü ve masal kahramanları öğrenim hedeflerine ulaşılmasında katkı sağlamıştır. Mitolojik öyküler ve masalların ders aracı olarak ders girişlerinde, PDÖ'lerde ve diğer eğitim etkinliklerinde kullanılabileceğini düşünmekteyiz.

Sebahat Turgut¹, Nural Cevahir², Selim Kortunay³, Dilek Akdoğan⁴, Ilgaz Akdoğan⁵

¹ Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı, Denizli.

² Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Denizli.

³ Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Farmakoloji Anabilim Dalı, Denizli.

⁴ Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi, Denizli

⁵ Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı, Denizli.

Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi “Probleme Dayalı Öğrenme (PDÖ) Öğrenci Değerlendirme Formu” öğrencilerin bilgiye ulaşma, bilginin kullanımı, sorgulama ve bireysel öğrenme, iletişim, değerlendirme becerilerinin değerlendirildiği 18 maddeden oluşmaktaydı. Öğretim üyelerinden gelen bu değerlendirme formunun uzun olduğu ve etkin değerlendirmede sıkıntı yaşadıkları konusundaki yoğun geri bildirimler doğrultusunda PDÖ öğrenci değerlendirme formunun yenileme çalışmalarına başlanmıştır.

Bu bağlamda Mezuniyet Öncesi Eğitim-Öğretim Koordinasyon Kurulu bu konuda çalışma yapmaları için üç kişiden oluşan bir alt çalışma grubu oluşturdu. Alt çalışma grubu yurt dışında ve yurt içinde uygulanan değerlendirme formları üzerinde çalışma yaptıktan sonra, çeşitli zamanlarda toplanarak, öğretim üyelerinden gelen geri bildirimleri değerlendirdi ve daha önceki yıllarda yapılan çalışmalarını da göz önüne alınarak değerlendirme formu sadeleştirildi. Bu form hazırlanırken öğrencilerin bilgi, öğrenme, iletişim vb. özellikleri bakımından çok yönlü tam olarak değerlendirilebilmesine dikkat edildi.

Değerlendirme süreci toplam 6 başlık altında toplandı. Öğrenci değerlendirilmesi yüz üzerinden planlandı ve bu bağlamda değerlendirilmesi yapılan konunun önemine ve ağırlığına göre puanları belirlendi. Alt çalışma grubu tarafından yapılan değişiklikler Mezuniyet Öncesi Eğitim-Öğretim Koordinasyon Kurulu’na iletildi. Kurul tarafından incelenip uygun görülen çalışma Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Yönetim Kurulu’na gönderildi. Yönetim Kurulu’nda kabul edilen yeni form Ölçme Değerlendirme Komitesi (ÖDK) birimine iletildi.

ÖDK birimi internet üzerinden girişi sağlayacak şekilde Öğrenci Değerlendirme Sistemi’nde değişiklik yaparak Öğretim üyelerinin kullanımına sundu. Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem I, II ve III öğrencileri 2013-2014 Eğitim-Öğretim yılı 3. Blokların başlangıcından itibaren (bahar yarıyılı) eğitim yönlendiricileri tarafından bu yeni değerlendirme formu üzerinden değerlendirilmektedir.

Uygulama henüz yeni olduğu için eğitim yönlendiriciliği yapan tüm Öğretim üyelerimizin kullanma deneyimi olmadı ancak yeni formu kullanan sınırlı sayıdaki eğitim yönlendiricisi Öğretim üyelerimizin geri bildirimleri olumlu yöndedir. Yeni oluşturulan “PDÖ Öğrenci Değerlendirme Formu” değerlendirmesinin Öğretim Üyelerine uygulanacak geniş katılımlı bir anket çalışması ile yapılması planlanmaktadır.

İpek GÖNÜLLÜ, Şengül ERDEN BORAN

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıp Eğitimi ve Bilişimi Anabilim Dalı, Ankara

Giriş ve Amaç: İletişim becerileri, tıp eğitiminde giderek daha önemli bir konu haline gelmektedir. Çünkü klinik görüşme, hastalarla işbirliğine dayanmalı ve katılımcı bir ilişki kurmaya hizmet etmelidir. Bu noktada doktorun iletişim becerileri kullanması, yani hastanın kendisini anlatırken doktorunun onu dinlediğini, anladığını ve kabul ettiğini gösterecek becerileri sergilemesi gereklidir.

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 2007 yılından beri "iletişim becerileri" eğitimi müfredat içinde yerini almaktadır. İletişim becerileri eğitimi, Dönem 2'de "Temel İletişim Becerileri", Dönem 3'de ise "Hekimler için İletişim Becerileri ve Çatışma Çözme" başlıkları altında, 10-12 kişilik küçük gruplarla interaktif eğitim, standardize hastalar ile uygulama yapılması, uygulama sonrası hastalardan, eğitimcilerden ve akranlarından geribildirim almaları şeklinde uygulanmaktadır. Dönem 2 de verilen "Temel İletişim Becerileri"nin amacı, hasta merkezli tıp bağlamında etkili iletişim için gerekli temel bilgi, beceri ve tutumları kazandırmaktır.

Bu amaçla; etkin dinleme, empati, ben dili kullanma ve vites değiştirme konuları üzerinde durulmaktadır. Dönem 2'de iletişim becerileri eğitimi, ilk yarıyıl boyunca haftada 2 saatten, 3 aylık bir süreçte tamamlanmaktadır.

Bu çalışmada Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 2 öğrencilerinin empati düzeylerine iletişim becerileri dersinin etkisi araştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmanın araştırma grubunu Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi 2013-2014 Eğitim Öğretim Yılında Dönem 2'ye devam eden öğrencilerin %70,3'ü (n=242) oluşturmuştur. Öğrencilerin %56,2'si kız, % 43,8'i erkektir.

Araştırmada öğrencilerin empati düzeyini ölçmek için Jefferson Doktor Empati Ölçeği (öğrenci versiyonu) kullanılmıştır.

Gönüllülük esasına dayanarak katılan öğrencilere, iletişim becerileri eğitimi başlamadan önce ve son uygulamadan sonra ölçek uygulanmıştır.

Araştırmada elde edilen verilerin çözümlenmesinde Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi kullanılmıştır. İstatistiksel işlemler SPSS (Statistical Package for Social Sciences) paket programı kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Analiz sonuçları, araştırmaya katılan öğrencilerin Jefferson Doktor Empati Ölçeğindeki her bir alt ölçekten (Perspektif alma, Şefkatli bakım ve Hastanın yerine kendini koyma) aldıkları eğitim öncesi ve sonrası skorlar arasında anlamlı bir fark olduğunu göstermiştir (z= 3.8, p<.00 - z= 3.3, p<.00 - z= 1.9, p<.06).

Her bir alt ölçek için farklı empati skorlarının sıra ortalaması ve toplamları dikkate alındığında gözlenen farkın son test lehinde olduğu görülmektedir. Bu sonuçlara göre vermekte olduğumuz "Temel iletişim becerileri" eğitiminin dönem 2 öğrencilerinin empati becerilerini geliştirmede

önemli bir etkisinin olduğu söylenebilir.

Tıp öğrencilerinin bilişsel bir beceri olan empati düzeylerinin artırılması için gerekli olan yollardan biri de tıp eğitimi esnasında iletişim becerileri eğitimi vermektir.

Bu araştırma, bu konuda yapılmış olan diğer araştırma sonuçlarını desteklemektedir. Ayrıca öğrencilerin iletişim ve empati becerilerinin kazanımlarının periyodik olarak izlenmesine yönelik araştırmaların planlanması ve uygulanması önerilebilir.

P45

BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİNDE EĞİTİMDE BÜTBAT ETKİNLİKLERİNİN YERİ

"Taygun TÜRELİ¹, Şehnaz ŞEKEROĞLU², Ayla KÜRKCÜOĞLU³, Ebru EVREN⁴, Ş.Remzi ERDEM⁵, İ. Haldun MÜDERRİSOĞLU⁶"

¹ Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, 1Dönem III Öğrencisi, BÜTBAT Başkanı;

² Dönem II Öğrencisi, BÜTBAT Üyesi;

³ BÜTBAT Koordinatörü;

⁴ BÜTBAT Koordinatör Yardımcısı;

⁵ Eğitim Başkoordinatörü;

⁶ Dekanı

Bilgi ve bilimin sınırlarının her geçen gün genişlediği günümüzde, çağın gerisinde kalmamak için birikimimizi her geçen gün arttırmak gerekmektedir. Birçok başarılı hekimin bilimsel araştırma merakı ve sonraki senelerde yaptığı başarılı çalışmalarının temelleri öğrencilik yıllarında atılır. Öğrencilik yıllarında başlayan araştırma merakıyla ortaya çıkan yeni fikirler ve bu fikirlerden doğan projeler yeni araştırmalara öncülük eder.

Bilimsel araştırma merakı; projeler, sunumlar ve makalelerle sonuçlanmazsa bir süre sonra körelir ve yerini sorgulamasız öğrenmeye bırakır. Sorgulamasız öğrenme ise tıp gibi güncel bilimsel birikimden beslenen bir disiplin için son derece sakıncalıdır. Bu anlayışla, 2001-2002 Eğitim-Öğretim yılında, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi (BÜTF) bünyesinde bir Meslek Ağırlıklı Topluluk (MAT) niteliğiyle oluşturulan "Başkent Üniversitesi Bilimsel Araştırma Topluluğu (BÜTBAT)"nın amacı BÜTF öğrencilerinin bilimsel araştırma, çalışma ve etkinliklere katılmasını sağlayarak öğrencilerin bilimsel çalışma yapmalarını desteklemektir. İdeal tıp eğitiminin sadece geleneksel skolastik yöntemlerden ibaret olmadığı, öğrencilere aynı zamanda bilimsel araştırma nosyonu kazandırmayı da hedeflemesi gerektiği gerçeğinden hareket eden BÜTBAT, temelde bir öğrenci topluluğu olmakla birlikte, BÜTF eğitim yönetiminin örgütlenmesinde bir Koordinatörlük olarak yer almakta ve eğitimle ilgili karar sürecinde en yetkili organ olan Koordinatörler Kurulunda temsil edilmektedir.

Amacımız; BÜTBAT'ı tanıtmak; işleyişini, etkinliklerini sunmak ve tıp eğitiminde öğrencilere sağladığı yararları aktarmaktır.

Bu amaçla, BÜTBAT etkinliklerinin BÜTF öğrencilerine katkısını araştırıp, verilerimizi diğer tıp fakültelerinin öğrencileri ve öğretim üyeleri ile paylaşmayı planlamaktayız.

Meral DEMİRÖREN¹, Yeşim ŞENOL², Ayşen Melek AYTUĞ KOŞAN³, Meram Can SAKA⁴

¹ Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi ve Bilişimi Anabilim Dalı

² Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

³ Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

⁴ Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı

Amaç: Çalışmanın amacı, tıp fakültesi öğrencilerinin ruhsal bozukluklara karşı damgalama tutumlarını ve etkileyen etkenleri belirlemek ve eğitim gereksinimlerini ortaya koymaktır.

Yöntem: Kesitsel nitelikteki araştırma, nicel ve nitel araştırma yöntemlerini içermektedir. Çalışma grubunu Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi ve Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden 744 ikinci ve beşinci sınıf öğrencisi, 21 sağlık çalışanı ve 10 öğretim üyesi oluşturmuştur.

Veriler, sosyodemografik bilgi formu, alkol-madde bağımlılığı, şizofreni ve depresyon için damgalama ölçekleri (Karakteristikler Ölçeği, Duygusal Tepki Ölçeği, Sosyal Mesafe Ölçeği), odak grup görüşmesi ve bireysel görüşme yöntemleri ile toplanmıştır.

Damgalama ölçekleri öğrenciler ve sağlık çalışanlarına uygulanmıştır.

Beşinci sınıf öğrencileri ile dört odak grup görüşmesi, öğretim üyeleri ile yarı yapılandırılmış bireysel görüşme yapılmıştır.

Bulgular: Tıp Fakültesi öğrencileri en fazla alkol-madde bağımlılığına karşı damgalama eğilimi gösterirken, bunu sırasıyla şizofreni ve depresyon izlemektedir.

Beşinci sınıf öğrencileri sadece alkol-madde bağımlılığı ve şizofreni için "Karakteristikler Ölçeği" puanlarında ve depresyon için "Sosyal Mesafe Ölçeği" puanlarında ikinci sınıf öğrencilerine göre anlamlı olarak daha az damgalama eğilimi göstermektedir.

Regresyon analizine göre damgalama ile ilişkili bulunan değişkenler, cinsiyet, ailenin ekonomik durumu, ailede ruhsal hastalık varlığı, eğitim dönemi ve kendinde ruhsal bozukluk varlığıdır. Nitel veriler, tıp öğrencilerinin ruhsal bozukluklara karşı tutumlarında "ruhsal bozukluk tanısı konma", "tehlikeli olma-bilinmezlik", "görünüm", "yakınlık-akrabalık" ve "inanç ve kültür"ün etkili olduğunu; psikiyatri stajı ile bilgilerinin arttığını, ancak tutum ve davranışlarının çok fazla değişmediğini ortaya koymuştur.

Tartışma: Araştırma bulguları ışığında, damgalama eğitiminin öğrencilerde üstbilişsel ve davranışsal beceriler kazandırmayı amaçlayan; damgalamayı insancıl yaklaşım ve hasta-hekim ilişkisi bağlamında ele alan; tıp eğitimi süresince devam eden bütünleşik bir programla uygulanması önerilebilir.

Selma ÇETİNKAYA¹, Hafize SEZER², Semra ÖZÇELİK³

¹ Cumhuriyet Üni. Tıp Fak. Tıp Eğitimi AD.

² Cumhuriyet Üni. Tıp Fak. Biyoistatistik AD.

³ Cumhuriyet Üni. Tıp Fak. Parazitoloji AD

Amaç: Çalışmanın amacı 2012-2013 eğitim öğretim yılında ilk kez uygulanan “Kanıt Dayalı Tıp Stajı” ile ilgili nicel ve nitel olarak öğrencilerin geri bildirimlerini gözden geçirmektir.

Yöntem: “Kanıt Dayalı Tıp Stajı” 2012-2013 eğitim öğretim yılında Dönem IV müfredata yerleştirilen bir haftalık bir stajdır. Staj programında ilk dört gün sabah üçer saatlik teorik ders, öğleden sonra ikişer saatlik pratik uygulama yer almaktadır. Son gün öğrencilere, önce çoktan seçmeli sorularla hazırlanan teorik bir sınav yapılmaktadır. Sınav sonrasında öğrenciler pratik uygulamada merak ettikleri bir konu ile ilgili kanıtlara dayanarak hazırladıkları sunumları tüm staj grubuna sunmaktadırlar. Bu çalışmada staj geri bildirim anketlerinin sonuçları değerlendirildi. Öğrenciler yeni başlanan stajın ilk saatinde bitirmiş oldukları stajın değerlendirmelerini yapmaktadır. Nitel değerlendirmede, öğrencilere stajın olumlu ve olumsuz yanlarını soran açık uçlu sorular soruldu. Üç ve/veya daha fazla öğrenci aynı ya da benzer ifade kullanmışsa değerlendirmeye alındı.

Bulgular: Beş üzerinden yapılan Dönem IV stajlarının ortalama değeri 3.7 ±0.5 iken “Kanıt Dayalı Tıp Stajı”nın ortalama değeri 4.4±0.3 olup staj ortalamasından yüksek bulundu.

Nitel değerlendirmelerde olumlu olarak;

- 1- Bilimsel araştırmalara nasıl yaklaşılacağına çok iyi öğretildiği,
- 2- Grup çalışmaları ve çalışma ortamının iyi olduğu,
- 3- Literatür tarama ve İngilizcenin önemli olduğu,
- 4- Hocaların çok yardımcı olduğu,
- 5- Hasta tedavi sürecinde farklı bir yaklaşım olduğu,
- 6- Veri tabanlarının öğrenildiği ifade edildi.

Nitel değerlendirmelerde olumsuz olarak;

- 1- Yeni bir staj olduğu için düzensizlik olduğu,
- 2- Hocaların uygulamalarda daha planlı olması gerektiği,
- 3- Materyallere erişme konusunda üniversitenin imkanlarının yetersizliği belirtildi.

Sonuç: “Kanıt Dayalı Tıp Stajı” yeni başlayan bir staj olmasına rağmen öğrencilere tıp eğitimine farklı bir bakış olanağı sunmaktadır. Alınan geribildirimler sonucunda stajın eksik yönlerinin saptanması ve bu eksikliklerin düzeltilmesiyle stajın daha verimli bir hale gelmesi beklenmektedir.

CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 2013-2014 EĞİTİM ÖĞRETİM MÜFREDATINA YERLEŞTİRİLEN VE İLK KEZ UYGULAMAYA BAŞLANAN MAKALE SAATİ "OLGU SUNUMU" DERSİYLE İLGİLİ ÖĞRENCİLERİN GÖRÜŞLERİ

Selma ÇETİNKAYA¹, Hatice PINARBAŞI², Ahmet ALTUN³, E. Elif ALTUNTAŞ⁴, Aynur ENGİN⁵, Naim NUR⁶, Fatih BOLAT⁷

¹ Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD

² Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya AD

³ Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Farmakoloji AD

⁴ Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB AD

⁵ Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Enfeksiyon Hastalıkları AD

⁶ Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD

⁷ Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Hastalıkları (Yenidoğan) AD

Amaç: Çalışmanın amacı fakültemizin 2013-2014 eğitim öğretim müfredatına yerleştirilen ve ilk kez uygulamaya başlanan makale saati dersiyile ilgili öğrencilerin görüşlerini almaktır.

Yöntem: Ders programının içeriği Tıp Eğitiminde Örnek Uygulamalar Sempozyumu'nda sunulan "Model Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde yabancı dilde makale saati deneyimi"nden esinlenerek oluşturuldu.

Fakültemizin 2. sınıf müfredatına altışar saatlik olgu sunumu, orijinal araştırma ve derleme olarak müfredata yerleştirildi. Uygulamanın komiteye katkısı 100 üzerinden 5 puandı.

Uygulamada "Makale Saati Eğiticinin Öğrenciyi Değerlendirme Formu", "Makale Saati Öğrenci Değerlendirme Formu" ve "Eğitim Yönlendiricisi Makale Saati Değerlendirme Formu" kullanıldı.

Çalışmada olgu sunumu bitiminde alınan makale saati öğrenci değerlendirme formundan elde edilen geri bildirimler kullanıldı. 217 öğrenci ve 25 öğretim üyesi ile birlikte 25 sınıfta öğrenci merkezli eğitim yapıldı.

Öğrencilerden toplam 140 (%64.5) geri dönüş oldu.

Bulgular: Öğrencilerin "Makale Saati Öğrenci Değerlendirme Formu Sonuçları" Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo da göze çarpan en önemli iki bulgu; İngilizce seviyelerinin farklı olması (%76.2) ve bu farklılığın grup dinamiğini etkilemesiydi (%64.1).

Sonuç: Öğrenciler makale saati uygulaması ile ileriki yıllarda akademik hayatlarında kullanabilecek yöntemleri öğrendiler.

Ayrıca İngilizcenin gerekliliği konusunun farkına vardılar.

Tablo 1: Makale Saati Öğrenci Değerlendirme Formu Sonuçları

	Hiç katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Çok katılıyorum
Yönlendiricimiz olumlu bir eğitim ortamı yarattı	-	-	3,6	28,8	67,6
Arkadaşlarımızla İngilizce seviyelerimiz farklıydı	1,4	13,7	8,6	48,9	27,3
İngilizcede farklı seviyelerde olmak grup dinamiklerini etkiliyor	2,9	12,1	20,7	37,9	26,4
Makale seviyeme uygundu	8,6	18,6	27,1	32,1	13,6
Sınıf içi tartışmalara yeterince katıldım	0,7	3,6	7,2	45,3	43,2
Bize verilen rehber anlamamızı kolaylaştırdı	1,4	-	7,1	32,9	58,6
Yönlendiricimiz sorular sorarak eksik anlatıldığını düşündüğü konunun ayrıntılı olarak anlatılmasını sağladı	-	0,7	2,2	31,2	65,9
Yargılamadı, katılımcıya küçük düşürücü tutum ve davranış sergilemedi	2,8	-	2,2	13,7	81,3
Zaman yeterliydi	2,1	8,6	4,3	24,3	60,7
Derslerin daha farklı verilmesini isterdim	5,0	11,4	36,4	18,6	28,6
Uygulamadan memnunum	7,1	7,1	20,8	32,9	32,1
Bir kez daha aynı yönlendirici ile çalışmak isterim	-	4,3	6,5	24,5	64,7

P49

FARKLI EĞİTİM PROGRAMLARINA SAHİP İKİ TIP FAKÜLTESİNDE ÖĞRENCİLERİN PROBLEM ÇÖZME VE DÜŞÜNME GEREKSİNİMİ ÖZELLİKLERİ

Serpil Velipaşaoğlu¹, A. Hilal Batı², Berna Musal¹

¹ Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD

² Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD

Giriş: Düşünme gereksinimi kavramı, çaba isteyen bilgilenme süreçlerine eğilimli olma ve bundan hoşlanmayı ifade eder. Düşünme gereksinimi yüksek olan bireyler, aldıkları mesajları

daha titiz biçimde işlemekte, yürütülen tartışmaların gücünü daha fazla önemsemekte, daha çok sayıda konu üzerinde düşünmekte, daha güçlü tutum-davranış uyumu göstermekte ve daha kalıcı tutumlara sahip olmaktadırlar. Düşünme gereksinimi; izlenimlerin oluşumu, mevcut davranışlar arasındaki farkların ayırmsanması, bir bilginin o konuda beklenen bilgiyle olan tutarsızlığının görülmesi gibi sosyal yargıların oluşumunu etkileyen süreçler açısından da tanısıl değere sahiptir.

Problem çözme ise, günlük yaşamda sürekli olarak yinelenen sıradan insan işlevlerinden biridir. İnsanlar, büyük bir belirsizlik kompleksi içinde, düşünen, hareket eden, hedef değiştiren ve o hedeflere ulaşmak için yeni anlamlar üreten, problem çözen varlıklardır. Aynı zamanda, problem çözme, mesleki pratiğin de önemli bir cephesidir.

Profesyoneller, iş yaşamlarında düzenli olarak karşılaştıkları belirsiz, az rastlanır veya çatışmalı durumlar karşısında yeni bir bakış açısı oluşturma yeteneğine sahip olmalıdırlar. Eğitimsel açıdan bakıldığında problem çözme, etkin ve anlamlı öğrenmenin başarılması için en önemli yaklaşımlardan biri olarak tanımlanır.

Literatürde düşünme gereksinimi ile karmaşık problemleri çözme becerisi arasında ilişki olduğuna yönelik yayınlara rastlanmaktadır. Yüksek düşünme gereksinime sahip bireylerin, karşılaştıkları problemlerle ilgili bilgi toplama, sorunun farklı yönlerine ilişkin kararlar verme ve çözümsüzlüğe düşmeme gibi becerilerinin daha yüksek olduğu görülmüştür. Bu bireylerin aynı zamanda yeni deneyimlere, duygulara, düşüncelere ve değerlere daha açık oldukları da saptanmıştır.

Amaç: Çalışmada, farklı eğitim programları uygulayan iki tıp fakültesindeki öğrencilerin, preklini eğitimlerinin başı ve sonundaki düşünme gereksinimi ve problem çözme özelliklerinin karşılaştırılması ve etkili olabilecek bazı değişkenlerle ilişkisinin araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu kesitsel ve analitik araştırma, eğitim programlarının ilk üç yılında probleme dayalı öğrenim (PDÖ) ve entegre eğitim uygulayan iki tıp fakültesinde 2012-2013 akademik yılı başında gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın evrenini, her iki fakültenin dönem 1 ve 4 öğrencilerini kapsayan 1244 öğrenci oluşturmuştur. Veriler, sosyodemografik değişkenlere ek olarak, Düşünme Gereksinimi Ölçeği ve Problem Çözme Envanteri'ni içeren bir anket formu aracılığıyla toplanmıştır.

Bulgular: Verilerin analizi sonucunda; her iki ölçek toplam puanları açısından fakülteler arasında anlamlı farklar bulunmuştur. Dönem 1'in başında, entegre eğitim uygulayan fakülte öğrencilerinin düşünme gereksinimleri PDÖ uygulayan fakültenin öğrencilerine göre anlamlı ölçüde yüksektir.

Dönem 4 başında ise PDÖ uygulayan fakülte öğrencilerinin problem çözme özelliklerinin entegre eğitim uygulayan fakültenin öğrencilerine göre anlamlı ölçüde olumlu olduğu, düşünme gereksinimi açısından ise fakülteler arasında fark bulunmadığı görülmüştür. Diğer değişkenler açısından bakıldığında, kız öğrencilerin ve tıp dışı kitap okuyanların daha olumlu problem çözme özellikleri gösterdikleri saptanmıştır. Anne ve babanın öğrenim durumu, ekonomik durum algısı ve akademik başarı ile ölçek puanları arasında ilişki bulunmamıştır. Benzer şekilde, iki ölçeğin puanları arasında da korelasyon ilişkisine rastlanmamıştır.

Sonuç: Araştırma bulgularının, eğitim programlarının özellikleri açısından değerlendirilmesi ve sonuçların programların geliştirilmesindeki kullanılabilirliğinin irdelenmesinde yarar olduğu düşünülmektedir.

Albena GAYEF¹, Mehmet Ali GÜLPINAR²

¹ İstanbul Bilim Üniversitesi Tıp Fakültesi

² Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş: Öğrencilerin zor durumlar karşısında sergiledikleri metabilişsel adaptasyonlarının ve duygusal zeka yönelimlerinin geliştirilmesi profesyonel yeterliklerin kazandırılması açısından önemlidir. Yapılan çalışmalar, metabilişsel adaptasyonların gelişimi ile duygusal zeka yönelimlerinin ilişkili olduğunu göstermektedir.

Amaç: Bu araştırmanın amacı, tıp fakültesi öğrencilerinin duygusal zeka yönelimleri ile metabilişsel adaptasyonları arasındaki ilişkileri belirlemektir.

Yöntem: Araştırma, İstanbul Bilim Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde eğitimlerine devam etmekte olan 202 öğrenci ile yürütülmüştür. Öğrencilerin duygusal yönelimlerini belirlemek amacıyla Reuvon Bar-On tarafından geliştirilen ve Füsün Acar tarafından Türkçe'ye uyarlanan Duygusal Zeka ölçeği kullanılmıştır.

Ölçek, kişisel beceriler, kişilerarası beceriler, uyumluluk, stresle başa çıkma ve genel ruh durumu olmak üzere beş ana boyuttan ve bu boyutlara ait on beş alt boyuttan oluşmaktadır. Öğrencilerin metabilişsel adaptasyonlarını belirlemek amacıyla Beer and Moneta tarafından geliştirilen ve Albena Gayef tarafından Türkçe'ye uyarlanan Pozitif Metabilis ve Pozitif Meta Duygular ölçeği kullanılmıştır. Ölçek, takıntılı davranışları ve duyguları ortadan kaldırma konusunda kendine güven duyma; kendi duygularını ipucu olarak yorumlama, ani reaksiyonu kısıtlama ve problemin çözümüne yönelik akıl yürütme konusunda kendine güven duyma; esnek ve gerçekleştirilebilir hedefler hiyerarşisi oluşturmaya yönelik kendine güven duyma boyutlarından oluşmaktadır. Tıp fakültesi öğrencilerinin duygusal zeka yönelimleri ile metabilişsel adaptasyonları (pozitif metabiliş ve pozitif meta duygular) arasındaki ilişkiler Pearson korelasyon testi ile; cinsiyete ve eğitim dönemlerine (klinik öncesi ve klinik dönem) göre öğrencilerin duygusal zeka yönelimlerinde ve metabilişsel adaptasyonlarında bir farklılaşma olup olmadığı ise bağımsız gruplarda t-testi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan 202 tıp fakültesi öğrencisinin % 54'ü kadın, % 46'sı erkek, % 70,3'ü klinik öncesi dönem (1. 2. ve 3. sınıf) ve % 29,7'si klinik dönem (4., 5. ve 6. sınıf) öğrencisidir. Öğrencilerin duygusal zeka yönelimleri ortalamalarının ve metabilişsel adaptasyon ortalamalarının cinsiyete göre anlamlı olarak farklılaşmadığı saptanmıştır ($p > 0.05$). Klinik dönem öğrencilerinin kişilerarası beceriler ve genel ruh durumu boyutları puan ortalamalarının klinik öncesi dönem öğrencilerine göre anlamlı olarak daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p < 0.05$). Klinik öncesi dönem öğrencilerinin takıntılı davranışları ve duyguları ortadan kaldırmaya yönelik kendine güven duyma ortalamalarının klinik dönem öğrencilerine göre anlamlı olarak daha yüksek ($p < 0.05$) olduğu görülürken klinik dönem öğrencilerinin kendi duygularını ipucu olarak yorumlama, ani reaksiyonu kısıtlama ve problem çözmeye yönelik akıl yürütme konusunda kendine güven duyma ortalamalarının klinik öncesi dönem öğrencilerine

göre anlamlı olarak daha yüksek ($p<0.05$) olduğu saptanmıştır Takıntılı davranışları ve duyguları ortadan kaldırmaya yönelik güven duyma boyutu ile kişisel beceriler, kişilerarası beceriler, uyumluluk, stresle başa çıkma, genel ruh durumu boyutları arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler (,554; ,242; ,517; ,544; ,344) ($p<0.01$) olduğu belirlenmiştir. Yine kendi duygularını ipucu olarak yorumlama, ani reaksiyonu kısıtlama, problem çözmeye yönelik akıl yürütme konusunda kendine güven duyma boyutu ile kişisel beceriler, kişilerarası beceriler, uyumluluk ve genel ruh durumu boyutları arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler (,292; ,240; ,226; ,301) ($p<0.01$) olduğu; esnek, gerçekleştirilebilir hedefler hiyerarsisi oluşturmaya yönelik kendine güven duyma boyutu ile kişisel beceriler boyutu arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki (,202) ($p<0.01$) olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Araştırma bulguları duygusal zeka yönelimleri ile metabilşsel adaptasyonlar arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğunu düşündürmektedir. Yine bu çalışma ile tıp fakültesi öğrencilerinin öğrenim görmekte oldukları dönemlere göre duygusal zeka yönelimlerinde ve metabilşsel adaptasyonlarında anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir. İleri araştırmalarla, eğitim sürecinde bu farklılaşmanın hangi etkenlerle, ne yönde geliştiğini ve bu yönde ne tür öğrenme etkinlikleri ve ortamlarının geliştirilebileceği yönünde yeni bulgulara ihtiyaç bulunmaktadır.

P51

DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ TIP EĞİTİMİ ÖĞRENCİ KURULU DENEYİMİ

Hilmican Ulman¹ Güniz Yanık² Mehmet Özkent² Berna Musal³

¹ DEÜTF öğrencisi - TEÖK Başkanı (bildiriyi sunacak olan yazar)

² DEÜTF öğrencileri - TEÖK üyesi ve sekreteri

³ DEÜTF Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi mezuniyet öncesi tıp eğitimi programının planlama, uygulama, değerlendirme ve güncelleme süreçlerine öğrenci katılımının sağlanması ve eğitimin paydaşları arasında iletişim ve sistematik görüş alışverişi olanaklarının geliştirilmesi amacıyla Fakülte kurulu kararıyla Tıp Eğitimi Öğrenci Kurulu (TEÖK) oluşturulmuş ve 12.12.2012 tarihinden itibaren çalışmalarına başlamıştır.

Kurul yapısı ve çalışma şekli: Kurul, dönem temsilcileri, DEBAT, Turk MSIC'den birer öğrenci ve her sınıftan en az bir kişi olacak şekilde 6-12 gönüllü öğrencinin katılımı ile toplam 14-20 öğrenciden ve bir Tıp Eğitimi Anabilim Dalı (TEAD) öğretim üyesinden oluşmaktadır. Kurul her yıl üyeler arasından bir başkan ve sekreter seçmektedir. Toplantılara iki kez mazeretsiz olarak katılmayan kişinin üyeliği düşmekte, kurul tarafından başvuran gönüllü üyeler arasından seçim yapılmaktadır. Halen kurulun 20 üyesi bulunmaktadır. En az ayda bir kez gerçekleştirilen toplantılarda oy çokluğuyla alınan kararlar, görüş ve öneriler Dekanlığa sunulmaktadır.

Kurul çalışmaları: 12.12.2012-19.03.2014 tarihleri arasında TEÖK 19 toplantı gerçekleştirmiştir. Toplantılarda eğitim programının farklı bileşenleri ele alınmakta, sorunlar ve çözüm önerileri geliştirilerek hazırlanan raporlar Dekanlığa ve konu ile ilgili taraflara sunulmaktadır.

TEÖK çalışmalarından örnekler aşağıda yer almaktadır:

- TEÖK yönergesi güncellenmiş ve kurul hedefleri tanımlanmıştır,
- TEAD tarafından sunulan program değerlendirme çalışmaları tartışılmış, öneriler geliştirilmiştir,
- Eğitim programındaki sunular, uygulamalar ve değerlendirme etkinliklerine ilişkin güncel sorunlar tanımlanıp, öneriler geliştirilerek Dekanlığa sunulmuştur.
- Fakülteadaki danışmanlık sistemi hakkında öğrencilerin görüş ve önerilerini belirlemeye yönelik anket çalışması yapılmış ve sonuçları Dekanlık, Dönem koordinatörleri ve Kariyer Geliştirme ve Danışmanlık kurulu üyelerine sunulmuştur.
- Kütüphane alt yapısı ve koşullarının iyileştirilmesine ilişkin öneriler oluşturularak Dekanlık ve kütüphane sorumlularına sunulmuştur.
- TEÖK üyeleri UTEAK ara değerlendirme ziyareti öncesinde ve sırasında aktif görev almışlardır.
- Akran danışmanlığı projesinin TEÖK ve Turk MSIC projesi olarak yaşama geçirilmesi için çalışmalar başlatılmıştır.
- Ulusal ÇEP taslağı tartışılmış, öneriler geliştirilerek Dekanlığa iletilmiştir.
- Elektronik PDÖ projesi pilot çalışmalarına katılmış, görüş ve öneriler geliştirilmiştir.

Bu aşamada kurul tarafından eğitim programı bileşenlerine ilişkin belirlenen konularda alt çalışma gruplarının oluşturulması ve TEÖK web sitesi oluşturularak diğer öğrencilerle bilgi paylaşımının artırılması planlanmaktadır.

P52

N.E. ÜNİVERSİTESİ MERAM TIP FAKÜLTESİ UZMANLIK ÖĞRENCİLERİNİN EĞİTİMLERİ HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ

Nazan KARAÖĞLU¹, Adnan KARAIBRAHİMOĞLU¹, Sema SOYSAL¹, Mehmet Sinan İYİSOY¹, Ahmet ÖZKAĞNICI²

¹ N.E. Üniversitesi, Meram Tıp fakültesi, Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD,

² N.E. Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Dekanı

Giriş: Uzmanlık eğitimi geçmiş yıllarda, ustadan öğrenilen, usta ne kadar öğretirse, ne bilirse onunla sınırlı kalan; ancak ustanın kararı ile ehliyet edinildiği için ustaya bu konuda söz söylenemeyen bir eğitim süreci gibi algılanırdı.

Son yıllarda tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de uzmanlık eğitiminin belli standartlar, hekimlik onuru ve etik ilkeleri çerçevesinde yapılandırılmış, toplumun ihtiyaçları ve beklentileri ile şekillendirilmiş, objektif temelli ölçme ve değerlendirmelerle sertifikalandırılan bir süreç olması gerektiğini belirten çok sayıda çalışma mevcuttur. Doğal olarak bu sürecin parçası olan her tıp fakültesi, sorumluluk alanındaki uzmanlık öğrencilerinin eğitim ve çalışma koşullarını standartlara göre yapılandırmak durumundadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesinde sürdürülmekte olan uzmanlık eğitiminin, uzmanlık öğrencilerinin gözünde nasıl sürmekte olduğunu ve aksayan noktalarını belirleyerek uzmanlık eğitiminin iyileştirilmesi çalışmalarına

zemin oluşturmaktır.

Materyal-Metot: Bu kesitsel, tanımlayıcı çalışmada Ocak 2014’de Meram Tıp Fakültesi bünyesinde çalışmakta olan tüm uzmanlık öğrencilerine, gönüllülük temelinde anket uygulaması yapıldı. İki bölümlü anketin birinci bölümü sosyo-demografik bilgilerle şehirle ilgili bir sorudan oluşmaktaydı.

İkinci bölüm 25’er ifadeden oluşan iki alt başlıkta beşli Likert ile değerlendirilen bir yapıda oluşturuldu. İlk alt başlık, uzmanlık eğitimi alınan anabilim dalındaki çalışma, eğitim, araştırma ve sosyal ortamla ilgiliydi ve bir ters ifade vardı. İkinci alt başlık genel olarak fakülteadaki çalışma, eğitim, araştırma ve sosyal olanaklarla ilgiliydi. Alt başlıklarda alınabilecek puan 25-125, toplamda 50-250 puandı.

Pilot çalışması doktora öğrencileriyle yapılan çalışmada istatistiksel analiz için SPSS paket programında parametrik ve nonparametrik testler uygulandı. Anketin geçerlik ve güvenilirlik analizi yapıldı ve $p < 0,05$ değeri anlamlı olarak kabul edildi.

Bulgular: Meram Tıp Fakültesinin 382 uzmanlık öğrencisinden 250si (%65,4) çalışmaya katıldı. Yaşları $29,09 \pm 3,25$ [24–43] yıl olan katılımcılardan büyük çoğunluğunun ($n=220$, %88,7) üniversite kadrosunda olduğu, yarısından biraz fazlasının erkek ($n=146$, %58,4), bekar ($n=146$, %59,1) ve üçte ikisinden fazlasının Meram Tıp Fakültesi mezunları olduğu saptandı.

Anket formunun Cronbach’s Alpha=0,982 olarak belirlendi.

İlk alt başlıkla ilgili ifadelere “Katılıyorum/Kesinlikle katılıyorum” diyenlerin oranları sırayla: “hocalarıma rahatça soru sorabilirim”(%76), “eğitim ile ilgili faaliyetler düzenli yapılır”(%75), “kıdemce üstte olanlar her zaman yardımcı olur”(%74) şeklindeyken; “Hiç katılmıyorum/ Katılmıyorum” diyenlerin oranları ise: “rutin işler eğitimden sonra gelir”(%51), “sekreteryaya ve kırtasiye işleri eğitimimin bir parçası gibi görülmez”(%50,6) ve “çalışanlar için sosyal ortam hazırlanır”(%44) şeklindeydi.

Fakülte geneli için verilen ifadelere “Katılıyorum/Kesinlikle katılıyorum” diyenlerin oranları sırasıyla: “uzmanlık eğitimini tamamladığımda her koşulda çalışabilecek yeterliliğe sahip olacağıma inanıyorum”(%47), “kütüphane olanakları yeterlidir”(%42,5) ve “etik ilkelere uygun davranılır”(%42) şeklindeyken; “Hiç katılmıyorum/Katılmıyorum” diyenlerin oranlarıysa: “ek gelirler yeterlidir”(%65), “sosyal olanaklar yeterlidir”(%64), “spor olanakları yeterlidir”(%63), “araştırma görevlilerinin fakülte yönetimine katılımı yeterlidir”(%62) şeklindeydi.

Toplam anket puanı $146,3 \pm 46,5$; birinci alt başlık için $78,9 \pm 22,2$ ve ikinci alt başlık için $69,0 \pm 24,9$ puandı. Cinsiyet, medeni durum, çocuk sahibi olma, mezun olunan fakülte, uzmanlık bölümünü ilk tercihlerinde kazanma ve uzmanlık alanını tercih sebeplerine göre toplam ölçek puanı arasında fark saptanmazken ($p > 0,05$); uzmanlıkta geçen süre ve uzmanlık eğitimi alınan bölümler açısından farklıydı ($p < 0,05$).

Ayrıca, bölüm ile fakülte puan ortalamaları arasındaki fark anlamlıydı ($p < 0,001$).

Sonuç: Bu çalışmada, anabilim dalı özelinde ve fakülte genelinde uzmanlık öğrencilerinin eğitim faaliyetlerine yönelik değerlendirmelerinin olumlu iken; sosyal ortamlar ve olanaklarla ilgili sıkıntılarının olduğu anlaşılmıştır.

Anahtar kelimeler: Tıp, uzmanlık eğitimi, memnuniyet, eğitim, çalışma ortamı

Selda Yardım¹, Yeşim Şenol², İbrahim Başarıcı²

¹ Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı Yüksek Lisans öğrencisi

² Klinik Blok Sorumlusu

Giriş: Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesinde mesleksi beceri ve klinik uygulamalar bloğu üçüncü eğitim yılında yer alan yatay bir uygulamadır. Öğrenciler uygulamalarda önce mesleksi beceri laboratuvarında beceri eğitimi görmekte, sistemle ilgili olgu tartışması yapmakta, standardize hasta ile öykü alma üzerine çalışmakta, DVD izlemekte ve klinikte eğitim almaktadırlar.

Klinik eğitimin Küçük gruplarda, rehberler eşliğinde, doğrudan iletişim, gerçek hasta ve eğitmen başına az sayıda öğrenci ile daha etkin yapılacağını düşünerek bu eğitim programı planlanmıştır. Bu çalışmada amacımız klinik eğitim programının etkinliğinin öğrenciler tarafından değerlendirilmesidir.

Yöntem: 289 öğrenci ders kurulu ile ilgili olan kliniklere gitmekte ve standart öğrenme rehberleri ile hasta görüşmeleri yapmaktadır. Her bir öğretim üyesine düşen öğrenci sayısı 5'dir. Ders programında klinik uygulamalara ayrılmış sabit günlerde öğrenci ve öğretim üyesi bir araya gelmektedir. Uygulamalar öğrenim rehberleri ile yapılmaktadır. Her sisteme özgü rehber, öğrencilerin mutlaka uygulaması gereken becerileri, uygulamaya da görmesi gereken becerileri içermektedir.

Standart eğitim rehberleri sisteme özgü anamnez ve fizik muayene ile iletişim becerine ilişkin maddeleri içermektedir. Bu formlar değişik anabilim dallarından gelen öğretim üyelerinin katkıları ile oluşturulmuştur.

Her sisteme özgü anamnez ve fizik muayene formu ilgili kuruldaki öğretim üyelerine ve öğrencilere o ders kurulunun başında verilmekte ve her öğrencinin hasta başında standart eğitim alması sağlanmaktadır.

Uygulama bitiminde öğrencilerden formları öğretim üyesine imzalatmaları istenmektedir. Her uygulama sonunda öğrencilere klinik eğitimin etkinliğinin değerlendirilmesini içeren bir geribildirim formu verilmektedir. Geribildirim formu 20 sorudan oluşmaktadır. Puanlama 5'li Likert skalasına göre değerlendirilmiştir (1: hiç katılmıyorum, 5: Çok Katılıyorum).

Bulgular: Bu uygulama ile öğrenciler klinik uygulamalara erken dönemde başlamakta ve standart bir eğitimden geçmektedir.

Geri bildirimlerden alınan toplam puan $3,7 \pm 0,5$ 'di. En düşük ortalama puan "Öğretim üyesi yaptığım uygulamalar ile ilgili geri bildirim verdi" ($2,3 \pm 0,3$) maddesine verilirken, en yüksek puan "Hasta başı uygulama bugüne kadar tıp fakültesinde en zevk aldığım uygulamaydı" maddesine verildi ($4,7 \pm 0,2$). Geribildirim formunun güvenilirlik katsayısı $0,91$ 'dir

Sonuç: Öğrencilerin klinik uygulama bloğundan memnun oldukları söylenebilir. Gelecek yıllarda uzun süreli etkinliğin izlenmesi için bir proje geliştirilmektedir.

DERMATOLOJİ STAJINDA TAKIM ÇALIŞMASINA DAYALI ÖĞRENME UYGULAMASI: PİLOT PROJYEYE AİT İLK SONUÇLAR

M. Kemal Alimoğlu¹, Ayşe Akman Karakaş², Hilal Hatice Güllüdere¹, Derya Alparstan³, Baldan Sarac³

¹ Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi ABD, ANTALYA

² Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Dermatoloji ABD, ANTALYA

³ Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 4 Öğrencisi, ANTALYA

Giriş: Takım çalışmasına dayalı öğrenme (TDÖ) öğrenci merkezli ve aktif bir öğrenim yöntemidir. Eğitici ve öğrencinin birlikte olduğu ders süreçlerinden maksimum verim elde etmeye yönelik düzenlenen bu yöntem klinik stajlarda başarıyla kullanılmaktadır.

Amaç: Dermatoloji stajı içerisinde TDÖ ile işlenen “Dermatitler” başlıklı derse ait öğrenci performansları, öğrencilerin derse katılım düzeyleri ve yöntemden memnuniyetlerine yönelik verileri sunmaktır.

Yöntem: Beşinci sınıfta altı döngüde verilen Dermatoloji stajı içerisinde Dermatitler konu başlığı için 3 teorik ders saati ayrılmıştır. Staj başında öğrencilere tüm konuları içeren yazılı bir çalışma materyali dağıtılmakta ve kendilerinden Dermatitler dersine ilgili kısmı okuyarak gelmeleri istenmektedir. Dersin başında 10 çoktan seçmeli sorudan oluşan bireysel hazır bulunuşluk sınavı (BHBS) yapılmakta, hemen ardından öğrenciler 6-9 kişilik takımlara ayrılarak takım hazır bulunuşluk sınavı (THBS) yapılmakta, takım halinde öğrenciler aynı soruları tekrar yanıtlamaktadır. Sonra eğitici takımlara soruların doğru yanıtlarını açıklamakta ve takımlardan itirazları varsa yazılı olarak bildirmelerini istemektedir. Bu sırada takımların cevap anahtarlarını inceleyen eğitici önemli bir bilgi eksikliği saptarsa küçük bir sunum yaparak bu eksikliği gidermektedir. Dersin geri kalanında takımlara yazılı hasta senaryoları ve lezyon slaytlarından oluşan görevler verilmekte, problemleri çözerek sınıfa sunmaları beklenmektedir. Her grubun çözümleri bütün sınıf tarafından tartışılmakta, gerekirse eğitici tarafından açıklamalar yapılmaktadır. Ders sırasında bağımsız gözlemciler tarafından bir “öğrenci derse katılım ölçeği” aracılığıyla öğrencilerin derse katılımı ölçülmektedir. Bu ölçekte eğitcinin öğrencinin derse katılımını destekleyen davranışları 1 (en düşük) ile 7 (en yüksek) arasında, öğrencinin aktif derse katılımı ise 1(en düşük) ile 10 (en yüksek) arasında puanlanmaktadır. Geçtiğimiz akademik yılda aynı ders aynı eğitici tarafından klasik yöntemle işlenirken de bu ölçekle gözlem yapılmış ve puanlar kaydedilmiş, iki yöntem arasında derse katılım açısından farklılık olup olmadığı araştırılmıştır. Son olarak ders bitiminde öğrencilerin memnuniyet düzeyleri belirlenmektedir. Bu amaçla öğrencilerin 1 (en düşük) ile 5 (en yüksek) arasında puan verdikleri 17 maddeden oluşan bir geri bildirim formu kullanılmaktadır. Bu formdan elde edilebilecek en düşük puan 17 ve en yüksek puan 85'tir.

Bulgular: Bu güne kadar 5 döngüde toplam 130 öğrenci ile yürütülen TDÖ oturumlarında ortalama BHBS puanı 10 üzerinden 6.71 ± 1.96 THBS puanı ise 9.72 ± 0.45 olup aralarındaki fark anlamlıydı ($p < 0.001$). Öğrenci derse katılım ölçeğindeki eğitici davranışları ortalama puanı geçtiğimiz yıl klasik yöntemle işlenen ders için 7 üzerinden 1.96 ± 0.29 iken TDÖ için 6.43 ± 1.40 olup aralarında anlamlı fark bulundu ($p < 0.001$). Öğrenci davranışları ortalama puanı geçtiğimiz yıl klasik yöntemle işlenen ders için 10 üzerinden 4.33 ± 1.92 iken TDÖ için 7.98 ± 2.26

olup aralarındaki fark anlamlıydı ($p \leftarrow 0.001$). Yöntemle ilgili öğrenci memnuniyeti puanı ise 80.6 ± 2.11 bulundu.

Sonuç: Bulgular, TDÖ'nün öğrenen merkezli, grup çalışması ve problem çözme odaklı yapısı ile öğrencilerin derse aktif katılımını destekleyen ve öğrenciler tarafından yüksek memnuniyetle karşılanan bir yöntem olduğunu göstermektedir.

P55

PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DAHİLİ TIP BİLİMLERİNDE TIPTA UZMANLIK EĞİTİMİ ve EĞİTİM ORTAMININ DEĞERLENDİRİLMESİ

ALİ İHSAN BOZKURT, SÜLEYMAN DEMİR, RAMAZAN REHA ERKEN, HASAN HERKEN

Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada dahili tıp bilimlerinde tıpta uzmanlık öğrencilerinin eğitiminin ve çalışma ortamının değerlendirilmesi hedeflenmiştir ve saptanan duruma göre düzeltici ve geliştirici müdahaleler planlanmaktadır.

Yöntem: Çalışma Ekim 2013 tarihinde gerçekleştirilmiştir. Tanımlayıcı bir araştırmadır. Tıpta uzmanlık eğitim ortamını değerlendiren bir anket oluşturulmuş ve uzmanlık öğrencilerine uygulanmıştır. Anket, asistan temsilcileri aracılığıyla dağıtılmış ve yanıtlar yine aynı şekilde toplanmıştır.

Değerlendirme amaçlı soruların yanıtları 5'li likert şeklinde hazırlanmıştır. Analizlerde hem yanıtların dağılımı hem de sorulara verilen yanıtlar 1-5 arası puanlanarak elde edilen ortalamalar değerlendirilmiştir. Ankette "verilen eğitimleri, anabilim dalı olanaklarını, eğitimcileri ve çalışma ortamını değerlendiren" soruların yanı sıra sosyal aktivitelere zaman ayırabilme vb sorular da bulunmaktadır.

Bulgular: Dahili tıp bilimlerinde toplam 183 araştırma görevlisi içerisinde 56'sı (%31) anketi yanıtlamıştır. Anketi yanıtlayanların %70'i eğitimlerinin ilk iki yılındadır.

Eğitim ile ilgili bilgiler değerlendirildiğinde; araştırma görevlilerince eğitime haftada ortalama 4,4 saat süre ayrıldığı ifade edilmiştir. Araştırma görevlilerinin %73,2'si seminer saatlerinin ve %72,3'ü makale saatlerinin düzenli yapıldığını belirtmiştir. Anabilim dalında yapılan uzmanlık eğitiminin teorik bölümünü yeterli bulanların oranı %23,2, pratik eğitimi yeterli bulanların oranı %27,8'dir. Hasta sayısını ve çeşitliliğini eğitimleri için yeterli bulanlar % 34 oranındadır. Rotasyonlarda aldıkları eğitimi yeterli bulanlar % 17 oranındadır. Eğitimciler 5 tam puan üzerinden 2,6 puan almışlardır. Eğitim ortamının değerlendirildiği 11 soruluk soru grubu değerlendirildiğinde puan ortalaması 5 üzerinden 2,8'dir.

İş yoğunluğunun uzmanlık eğitimini olumsuz etkilediğini söyleyenlerin oranı %58,9'dur. İş tanımı dışında kalan işleri (sekretarya vb.) yapmak zorunda kaldığını söyleyenlerin oranı %75'tir.

Araştırma görevlileri arasında anabilim dalının teknik altyapısını ve donanımını yeterli bulanların oranı %28,6, eğitim altyapısını ve donanımını yeterli bulanların oranı %27,3, laboratuvar altyapısını ve donanımını yeterli bulanların oranı %35,5'dir. Çalışma ortamının değerlendirildiği 10 soruluk soru grubunun puanı 5 üzerinden ortalama 2,3 olarak tespit edilmiştir. Araştırma görevlileri

arasında anabilim dalındaki araştırma faaliyetlerini yeterli bulanların oranı %23,2, kongre ve sempozyum gibi bilimsel toplantılara katılımı teşvik ediliyor diyenlerin oranı %36,4'tür. Çalıştığı ortamı fiziksel ve psikolojik açıdan güvenli bulmayanlar %67,9'dur. Çalışma alanlarının gereksinimlerini karşıladığını belirtenler %39,3, sosyal aktivitelere zaman ayırabiliyorum diyenler %33,9 oranındadır.

Sonuç: Tıpta uzmanlık eğitiminde pek çok alanda (eğitim, anabilim dalı olanakları, iş yükü, çalışma ortamı) sorunlar olduğu tespit edilmiştir. Saptanan bu sorunların ışığında çözüme yönelik müdahaleler geliştirilmelidir. Bu sorunlar arasında en fazla dikkati çeken eğitime ayrılan sürenin azlığı ve yoğun iş yükü nedeniyle eğitim faaliyetlerinin olumsuz etkilenmesidir. En önemli sınırlılığımız ise katılımın düşük olmasıdır. Ankette isim alınmamasına rağmen katılımın düşük olması ayrıca düşündürücüdür.

P56

TIBBİ ETİK DERSLERİNDE TAKIM ÇALIŞMASINA DAYALI ÖĞRENME: İLK SONUÇLAR

M. Levent Özgönül¹, M. Kemal Alimoğlu², Hilal Hatice Güllüdere²

¹ Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Tarihi ve Etik ABD, ANTALYA

² Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi ABD, ANTALYA

Giriş: Takım çalışmasına dayalı öğrenme (TDÖ) öğrenci merkezli ve aktif bir öğrenim yöntemidir. Eğitici ve öğrencinin birlikte olduğu ders süreçlerinden maksimum verim elde etmeye yönelik düzenlenen bu yöntem klinik stajlarda başarıyla kullanılmaktadır.

Amaç: Tıp Tarihi ve Etik stajı içerisinde TDÖ ile işlenen dört derse ait öğrenci performansları, öğrencilerin derse katılım düzeyleri ve yöntemden memnuniyetlerine yönelik verileri sunmaktır.

Yöntem: Dördüncü sınıfta dört döngüde verilen Tıp Tarihi ve Etik stajı içerisinde dört konu başlığı bir günde toplanarak günün tamamı bu konuların TDÖ ile işlenmesi için ayrılmıştır. Bu başlıklar "Hasta hakları", "Hekim hakları", "Aydınlatılmış onam", "Malpraktis ve tıbbi hata"dır. Staj başında öğrencilere bu konularla ilgili yazılı bir çalışma materyali dağıtılmakta ve kendilerinden TDÖ uygulama gününe bu materyali okuyarak gelmeleri istenmektedir. Dersin başında 12 çoktan seçmeli sorudan oluşan bireysel hazır bulunuşluk sınavı (BHBS) yapılmakta, hemen ardından öğrenciler 6-9 kişilik takımlara (toplam 4-5 takım) ayrılarak takım hazır bulunuşluk sınavı (THBS) yapılmakta, takım halinde öğrenciler aynı soruları tekrar yanıtlamaktadır. Sonra eğitici takımlara soruların doğru yanıtlarını açıklamakta ve takımlardan itirazları varsa yazılı olarak bildirmelerini istemektedir.

Bu sırada takımların cevap anahtarlarını inceleyen eğitici önemli bir bilgi eksikliği saptarsa küçük bir sunum yaparak bu eksikliği gidermektedir. Dersin geri kalanında takımlara yazılı hasta senaryolarından oluşan görevler verilmekte, senaryoya ait problemleri çözerek sınıfa sunmaları beklenmektedir. Her grubun çözümleri bütün sınıf tarafından tartışılmakta, gerekirse eğitici tarafından açıklamalar yapılmaktadır. Ders sırasında bağımsız gözlemciler tarafından bir "öğrenci derse katılım ölçeği" aracılığıyla öğrencilerin derse katılımı ölçülmektedir. Bu ölçekte eğiticinin öğrencinin derse katılımını destekleyen davranışları 1 (en düşük) ile 7 (en yüksek) arasında, öğrencinin aktif derse katılımı ise 1 (en düşük) ile 10 (en yüksek) arasında puanlanmaktadır. Aynı eğiticinin klasik yöntemle işlediği derslerdeki eğitici ve öğrenci

davranışları da izlenip puanlanmıştır. Son olarak ders bitiminde öğrencilerin memnuniyet düzeyleri belirlenmektedir.

Bu amaçla öğrencilerin 1 (en düşük) ile 5 (en yüksek) arasında puan verdikleri 17 maddeden oluşan bir geri bildirim formu kullanılmaktadır. Bu formdan elde edilebilecek en düşük puan 17 ve en yüksek puan 85'tir.

Bulgular: Bu güne kadar 2 döngüde toplam 67 öğrenci ile yürütülen TDÖ oturumlarında ortalama BHBS puanı 12 üzerinden 10.31 ± 1.39 , THBS puanı ise 11.34 ± 0.48 olup aralarındaki fark anlamlıydı ($p < 0.001$). Öğrenci derse katılım ölçeğindeki eğitici davranışları ortalama puanı 7 üzerinden 5.34 ± 2.13 iken TDÖ için 6.28 ± 2.03 bulundu.

Aynı eğiticinin klasik yöntemle işlediği derslerdeki eğitici ve öğrenci davranış puanları sırasıyla 1.70 ± 1.08 ve 4.29 ± 1.69 olup he ikisi de TDÖ de elde edilen puanlara göre anlamlı olarak düşüktü ($p < 0.001$). Yöntemle ilgili öğrenci memnuniyeti puanı ise 80.44 ± 3.20 bulundu.

Sonuç: Bulgularımız, TDÖ'nün öğrenen merkezli, grup çalışması ve problem çözme odaklı yapısı ile öğrencilerin derse aktif katılımını destekleyen ve öğrenciler tarafından yüksek memnuniyetle karşılanan bir yöntem olduğunu göstermektedir.

P57

ANATOMİ UYGULAMA VE TEORİK ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARININ, ÖSYM GİRİŞ PUANLARI İLE KARŞILAŞTIRILMASI

M. Levent Özgönül¹, M. Kemal Alimoğlu², Hilal Hatice Güllüdere²

¹ Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Tarihi ve Etik ABD, ANTALYA

² Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi ABD, ANTALYA

ÖZET

Üniversite giriş sınavı (ÖSYM), Türk Üniversite'lerine öğrenci seçen tek ve önemli bir sınavdır. Çalışmanın amacı, öğrencilerin anatomi ölçme değerlendirme sonuçları ile ÖSYM giriş puanlarını karşılaştırmaktır.

Bu amaçla, 28 kız, 39 erkek toplam 67 öğrencinin Anatomi-I Ölçme ve değerlendirme sonuçları üzerinde çalışma planlandı.

Veriler istatistiki olarak analiz edildi. Anatomi sınavlarında, 2007 girişli öğrenciler, 2006 girişli öğrencilerden daha başarılı bulundu. 2007 girişliler, 2006 girişlilerden daha yüksek ÖSYM puanına sahipti. U1, U2, T ve OSYM puanları arasında anlamlı derecede korelasyon vardı ($p < 0,01$ -Pearson).

ÖSYM sınavında yüksek puan alan öğrenciler, Üniversite anatomi dersi sınavlarından da yüksek puan almışlardır.

Bu sonuç hem teorik hem de pratik sınavlar için geçerlidir. ÖSYM puanları üniversitedeki anatomi dersi için gayet iyi bir seçim yapabilmektedir. ÖSYM puanları arasındaki fark, üniversite eğitimini algılama açısından fark yaratmaktadır.

Anahtar kelimeler: eğitim ve öğretim, ölçme ve değerlendirme, tıp, anatomi, ÖSYM

Mehmet Bülent, ÖZDEMİR¹, Ali ihsan BOZKURT²

¹ Pamukkale Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi AD, Denizli

² Pamukkale Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı AD, Denizli

Giriş ve Amaç: Desiderius Erasmus 1465-1536 yılları arasında yaşamış ve Avrupa'nın ortak bir sanat ve bilim çatısı altında birleşmesini sağlayan ve eğitim felsefesine büyük katkıları olan Hollandalı bir felsefe adamıdır. Bu nedenle amacı ülkelerarası işbirliğinin sağlanarak Avrupa üniversiteleri arasında öğrencilerin ve eğitimcilerin karşılıklı değişimiyle Avrupa'da yüksek öğretimin kalitesini artırmak olan bu programa Erasmus programı adı verilmiştir. Bu yazıda fakültemiz Erasmus programı sürecindeki çalışmaların aktarılması ve öğrenci başarı durumları ve programa katılan öğrencilerin geri bildirimleri üzerinden programın değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Üniversitemizde Erasmus programı süreci, tüm uluslararası programları yürütmek üzere 11 Şubat 2010 tarihinde Uluslararası İlişkiler Koordinatörlüğü olarak yapılandırılan, Rektörlüğe bağlı bir birim tarafından yürütülmektedir. Birim 2004-2005 akademik yılında Avrupa Birliği Eğitim ve Gençlik Programları Ofisi (AB Ofisi) adı altında faaliyete başlamış daha sonra her fakülte için bir koordinatör ve Fakültemiz için ayrıca Anabilim Dalları bazında koordinatörler belirlenmiştir.

Erasmus programı kapsamında fakültemizde hareketlilik 2009-2010 yılında başlatılmış, eğitim sistemimiz göz önüne alınarak gidecek öğrencilerimiz ve kabul edilecek öğrenciler için kriterler belirlenmiştir. Bu kapsamda 2008 Mart –Nisan aylarında çalışılıp tamamlanan AKTS ve Diploma eki kredileri ve kredi uyumu öncelikli kriter olarak alınmış, öğrencilerimizin gittikleri kurumda aldıkları teorik ve uygulamaların kendi programımız ile karşılaştırılması ve eksiklerin uygulama tafisi, ödev, rapor v.b. şeklinde tamamlanması gerektiği karara bağlanmıştır. Eğitim programımız "Türkçe" olduğundan kendi öğrencilerimize sunumların, uygulamaların Türkçe olarak verilmesi, Erasmus öğrencilerimiz için ayrıca İngilizce olarak tekrarlanması genel görüş olarak benimsenmiş; aktarım süresi, şekli, yeri gibi ayrıntılar öğretim üyelerimiz ve öğrencilerimizin tercihinə bırakılmıştır. Her öğrenci için Erasmus programı süreci ayrı olarak işletilmektedir. 2010-2011 akademik yılı itibarı ile fakültemiz mezuniyet öncesi tıp eğitimi Erasmus çalışmalarının, mezuniyet öncesi eğitim öğretim koordinasyon kuruluna bağlı olarak yürütülmesi amacı ile bir komite kurulmuştur.

Bulgular: Erasmus kapsamında 2009-2010 akademik yılı sonunda 1 öğrencimiz İtalya Modena Üniversitesine gönderilmiş, değişim programını başarı ile tamamlayarak dönmüştür. 2010-2011 akademik yılında Polonya Bialystok Üniversitesinden üç öğrenci kabul edilmiş, öğrencilerin kendi programları doğrultusunda dönem VI ve V'ten bloklar almaları sağlanmıştır. Gelen öğrencilerimizin başarı durumu kendi öğrencilerimiz ile karşılaştırıldığında başarı oranlarının yüksek olduğu görülmektedir. Hem Erasmus programına katılan hem de gelen öğrencilerimiz son derece olumlu geri bildirimler vermişlerdir.

Şu ana kadar 15 öğrencimiz en az bir dönem olmak üzere, avrupadaki değişik üniversitelerde tıp eğitimine katılmışlardır. 11 öğrenci de Erasmus'tan yararlanarak Tıp Fakültemizde eğitim görmüştür.

Sonuç: Bu süreç, Tıp Fakültemizin eğitim konusunda teknik olarak Avrupa standartlarına uyumunu hızlandırmıştır.

P59

ARAMA TOPLANTISI: SAĞLIKTA İNSANİ PERSPEKTİF VE İNSAN BİLİMLERİ ÇALIŞMALARI

Mehmet Ali Gülpınar¹, Özlem Sarıkaya¹, Sinem Yıldız¹, Tolga Güven², Gürkan Sert², Mehmet Akman³, Kemal Kuşçu⁴.

¹ Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi, ² Tıp Tarihi ve Etik, ³ Aile Hekimliği ve ⁴ Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalları.

Sağlıkta / Tıpta İnsan Bilimleri, sağlık / tıp ile ilgili tüm süreçlerin ve uygulamaların insan bilimleri (felsefe, etik, teoloji), sosyal bilimler (psikoloji, sosyoloji, antropoloji, iktisat, işletme, yönetim) ve çeşitli sanat dalları (edebiyat, mimari, plastik ve görsel sanatlar) perspektifinde ele alındığı disiplinlerarası alanı ifade eder. Genelde sağlık alanında insani ve toplumsal-kültürel perspektifin güçlendirilmesi, daha özelden sağlık alanında yapılan eğitim, araştırma, sağlık hizmeti sunumu ve yönetim gibi uygulamalarda insan odaklı disiplinlerarası çalışmaların yapılması amacıyla bir araştırma uygulama merkezinin kurulması fikri ortaya çıkmıştır. Bu fikri, ilgili tüm taraflarla ele alıp olgunlaştırmak için, 23 Kasım 2013 tarihinde bir günlük arama toplantısı yapılmıştır. Toplantı felsefe, psikoloji, sosyoloji, antropoloji, mimari, edebiyat, iletişim, hukuk, sağlık yönetimi, tıp tarihi ve etik, tıp eğitimi, psikiyatri, halk sağlığı, aile hekimliği alanlarında uzmanlar, hekimler ve bir tıp öğrencisinin katılımıyla (toplam 20 katılımcı) gerçekleştirilmiştir. Üç tur halinde yapılan arama toplantısında ilk turda katılımcılara, "Bugün bu toplantıya nasıl, hangi, duygu ve düşüncelerle geldiniz?" sorusu yöneltilmiş; ikinci turda, "İçinde yaşadığınız hayatı, zamanı nasıl, hangi kelimelerle açıklarsınız? Hayatınızda kendinize dert ettiğiniz konular neler, ana meseleniz ne? Bu bağlamda özellikle sağlık alanıyla ilgili tespitleriniz nelerdir?" soruları çerçevesinde her bir katılımcının, yaklaşık 8-10 dakikalık sürede, sağlıkta insan odaklılık ve insan bilimleri perspektifinde kendi bireysel gündemlerini paylaşmaları istenmiştir. Son turda, "Bugün bu toplantıda paylaşımları nasıl dinlediniz, toplantı sonrasında paylaşımlardan sizlerde kalan ne oldu, bu toplantıdan hangi duygu ve düşüncelerle ayrılıyorsunuz?" sorusu sonrasında gerçekleşen paylaşımlarla toplantı tamamlanmıştır.

Toplantı notlarının analizi sonunca, sağlıkta insani perspektif ve insan bilimleri ile ilgili ön plana çıkan gündemler / meseleler şunlar olmuştur:

- Sağlıkta / eğitimde iktidar odaklı tarz ve dil, doktorluk mesleği ve tavır: "Tıp öğrencisi merak odaklı olmaktan çok iktidar odaklı. Hekimler, insana değil de kendi hekim kimliğine, kendi iktidarına odaklı." / "Doktoru nasıl tanımlayabiliriz: Doktor, tabip, hekim veya 'insan biyolojisi mühendisi'? Sağlık pratiğimize bakılırsa galiba uygun olan isimlendirme insan biyolojisi mühendisi!" / "Eğitimle ilgili tüm müdahaleler iktidar oluşturuyor, iktidar oluşturmaya yönelik." / "Hekim karar vericidir ve karar verici kişilerin iktidar odaklı olması gerekir. Karar vermek iktidar olmayı gerektirir. Sorun iktidar olmak değil, iktidarı yönetemememiz."
- Değer meselesi, insani değerleri yeniden var etme, hak, hukuk ve etik: "Her meslek için ahlaki öncelikle eğitim vermek zorundayız. Tek sorun ahlak sorunu." / "Kanunda yazan bir şey uygulanınca hukuksuz olmayacağı düşüncesi. Hukuku, adaleti, insan haklarını maddelere indirgeme! Şu anda etik hukukun kıskacında, herkes çözümü hukukta, bir hukuk maddesinde

arıyor, altındaki tartışmayı önemsemiyor.” / “Şefkat eksikliğimiz, müthiş bir şefkat ihtiyacımız var. Oysa örneğin hata karşısındaki tavrımız şefkatsiz.”

• Karşılıklı etkileşim, ilişkilene: “Sorun nerede? İnsanların insanlarla ilişkilerinde. İnsanlar birbirleriyle yalın insanlıklarıyla değil statüleriyle, içlerine girdikleri rollerle ilişkiye geçiyorlar. Oysa insanın insanla ilişkisi en çok hekim hasta ilişkisine yakışır.” / “Aradığım şey, karşılaşmalar ve bu karşılaşmalardaki parlamalar. Karşılaşmalarımızla birbirimizi ne kadar parlatabiliyoruz?” / “Tek tek oturmak yerine birlikte oturmak, birliktelikler, etkileşimler çok önemli. Tek tek oturmanın iki sonucu oluyor: ya iddialı bir bilmişlik ya da büyük / iddialı / bilmiş bir sessizlik.” / “Yitirilen şey karşılaşmanın saflığı.” / “Biz birbirimize karşı çıplak değiliz, çok örtülüyüz. Hasta hekim ilişkisinde hekim benim hikayemi dinlemiyor. Hayatlarımız örtünmeyle ilişkili.” / “Mesele, tanışma ve yeniden tanışma. Hasta hekim ilişkisi tanışmayı içermiyor. Hasta hekim ilişkisinde de ‘bürokratik-hiyerarşi-turistik’ bir ilişki var.” / “25 yılda sağlık alanında, bilgide, teknolojik gelişimlerde yaşanan aşamalar ve bunun yarattığı hakimiyet. İnsan-insan ilişkisinin kopması, ilişkinin daha çok insan-teknoloji ilişkisine dönmesi. Hekimin teknoloji ile hasta arasında aracı olmaya başlaması, teknisyen haline dönüşmesi.”

• Tazelenme, değişim; başka türlü düşünme, olma, eyleme: “Yeni bir hayatın acemileri olma meselesi. Acemi olmaya, yeniden başlamaya, yeniden tanışmaya talip olma!” / “Günümüzde bir kavram kutsanması var, kavram fetişizmi.

Ezberlerimizin bozulmasına ihtiyacımız var. Daha önce tanıştığımız her şeyle yeniden tanışmak gerekiyor. İnsan kavramıyla yeniden tanışmalıyız.” / “Anlaması zor yapılarla karşı karşıyayız ve bunlar karşısında kendimizi küçük ve kaybolmuş hissediyoruz. Oysa basit düşünmek, basit çözümler bulmamız lazım.

Günümüzde basiti yakalamak zorlaşıyor, gerçek yaşamla aramız açılıyor.” / “Yeni bir sağlık diyorsak öncelikle insanların “özneleşme” sini sağlamalıyız.” / “Bir hastane mimari olarak nasıl olmalı? Benim mesele ettiğim konu bu.”

P60

İKİ ELİN SESİ - TIP ÖĞRENCİLERİ İÇİN İŞARET DİLİ EĞİTİMİ

YAZARLAR

Sıla ÖLMEZ, Gülten COŞKUNPINAR, Kaan İZGİ, Bora ÜNAL

(Tümü Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencileridir)

Amaç: Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi’nde (PAÜTF) gerçekleştirilen işaret dili eğitimine yönelik katılımcıların memnuniyetlerini belirlemek.

Yöntem: Çalışmamız kesitsel bir eğitim programı değerlendirme çalışması olup araştırma gereci olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen “İşaret Dili Eğitimi Memnuniyet Anketi” kullanılmıştır. Anket 5’li likert şeklinde düzenlenmiş olup öğrenciler tarafından anket maddelerine verilen cevaplar 1= Kesinlikle katılmıyorum’dan 5= Kesinlikle katılıyorum’a doğru puanlanmıştır.

İşaret Dili Eğitimi programı MEB'in oluşturduğu standart işaret dili eğitim müfredatıdır. Eğitim için Tıp Fakültesi'nin eğitim salonları kullanılmıştır. Eğitici bu konu ile ilgili yetişmiş MEB'in kadrolu eğitimcileridir.

İşaret dili eğitimi iki ayrı grupta planlanmış olup bu çalışmada anket 1. gruba uygulanmıştır. Mayıs 2014'e kadar 2. uygulama grubuna aynı anket yapılacak, toplamda 60 öğrenciye ulaşılabilecektir. Bu araştırmanın örneklemini PAÜTF'den 1. uygulamaya katılan öğrenciler (n=20) oluşturmaktadır.

Bulgular: İşaret Dili Eğitimi Memnuniyet Anketi maddelerine verilen cevaplar ve oranları:

- 1) Eğitim duyurusu yeterince kapsamlıydı. (Katılıyorum-%35, Kesinlikle katılıyorum-%65)
- 2) Fiziksel şartlar eğitime uygundu. (Kararsızım-%5, Katılıyorum-%45, Kesinlikle katılıyorum-%50)
- 3) Eğitim sırasında tüm güncellemeler eş zamanlı duyuruldu. (Kararsızım-%10, Katılıyorum-%30, Kesinlikle Katılıyorum-%60)
- 4) Eğitim günlük hayatta işitme engellilere olan farkındalığımı arttırdı. (katılıyorum-%5, kesinlikle katılıyorum,%95)
- 5) Katılımcı grup dinamiği öğrenmeye uygun seviyedeydi. (katılmıyorum-%15, kararsızım-%25, katılıyorum-%30, kesinlikle katılıyorum-%30)
- 6) 2. ve 3. Seviye eğitim kurlarını da almak istiyordum. (katılmıyorum-%10, kararsızım-%20, katılıyorum-%35, kesinlikle katılıyorum-%35)
- 7) Eğitim sırasında öneri ve şikayetlerim dikkate alındı. (kararsızım-%20, katılıyorum-%25, kesinlikle katılıyorum-%55)
- 8) Eğitim, beklentilerimi karşıladı. (katılmıyorum-%5, kararsızım-%35, katılıyorum-%35, kesinlikle katılıyorum-%25)
- 9) Verilen eğitimi özümsemek için yeterli zamanım vardı. (kararsızım-%20, katılıyorum-%45, kesinlikle katılıyorum-%45)
- 10) Bu eğitimden zevk aldım. (katılmıyorum-%5, kararsızım-%10, katılıyorum-%50, kesinlikle katılıyorum-%35)
- 11) Eğitici seçimi uygundu. (kesinlikle katılmıyorum-%25, katılmıyorum-%15, kararsızım-%35, katılıyorum-%10, kesinlikle katılıyorum-%15)
- 12) Eğitici, eğitim sırasındaki kriz ve tartışmalarla baş edebildi. (katılmıyorum-%35, kararsızım-%20, katılıyorum-%25, kesinlikle katılıyorum-%20)
- 13) Eğitici ler tüm katılımcıların katılımını sağlayabildiler. (kesinlikle katılmıyorum-%25, katılmıyorum-%20, katılıyorum-%30, kesinlikle katılıyorum-%25)

Tartışma ve Sonuç: İşaret dili eğitimi programının; duyuru kapsamı, fiziksel şartlar, grup içi iletişim, duyarlılık ve farkındalık oluşturma, ileri eğitim aşamalarına teşvik, geri bildirimleri değerlendirme, öğrenmeye zaman tanıma, konularında güçlü olduğu belirlenmiştir.

Eğitim programına ait geliştirilmesi gereken yönler ise; grup dinamiği, beklentileri karşılama, eğitici seçimi, katılım sürekliliği olarak belirlenmiştir.

2. uygulama olarak planladığımız eğitimde geliştirilmesi gereken yönleri düzeltmeye yönelik çalışmalar yapılacaktır.

İşaret dili eğitiminin hekim adaylarının toplumda dezavantajlı gruplardan biri olan işitme engelli kişilerle iletişim kurmalarını kolaylaştıracağını düşünüyoruz.

P61

DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ HEMŞİRELİK FAKÜLTESİ PROBLEME DAYALI ÖĞRENİM PROGRAMI

Ayşe Beşer, Zuhul Bahar, Nihal Gördes Aydoğdu

Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Probleme Dayalı Öğrenim (PDÖ), öğrencilerin problem çözme becerilerini öğrenmeleri, temel ve klinik bilimler hakkında bilgi edinmeleri için hasta problemlerinin kullanımı ile karakterize bir eğitim yaklaşımıdır. Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi 1999 yılından bu yana müfredatında PDÖ kullanmaktadır. Müfredat programı bilişsel öğrenme teorileri, hemşirelik kavramları, hemşirelik modelleri ve bilginin entegrasyonuna dayandırılmıştır. Bilişsel öğrenme teorileri; erişkin öğrenme teorisi, buluş yoluyla öğrenme teorisi, yapısalcı kuram ve bilişsel teori, hemşirelik kavramları; insan, çevre, sağlık, hemşireliktir. Hemşirelik modelleri; gereksinim yaklaşımı/modeli, gelişim modeli, etkileşim modeli ve sistem modelidir. Bilginin entegrasyonu; basitten karmaşığa, yüzeyselden derinlemesine, farkına vardırımadan davranışa dönüştürmeye, sağlıktan hastalığı, toplumdan kliniğe, yataydan dikeye olarak yapılandırılmıştır. PDÖ'nün öğrenciye yansımaları; temel bilim kavramlarının klinik problemle entegrasyonu sağlanır. Öğrenci, bilginin pasif alıcısı olmak yerine bilgiyi oluşturandır, problem çözme becerisi gelişir, ileri araştırma yapmaya motive olur, kendi kendine öğrenme becerisi ve yaşam boyu öğrenme becerisi kazanır.

Anahtar Sözcük: Probleme dayalı öğrenim, hemşirelik, müfredat geliştirme

P62

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROBLEME DAYALI ÖĞRENİM MODELİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

Zuhul Bahar, Ayşe Beşer, Nihal Gördes Aydoğdu

Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Giriş: Probleme dayalı öğretim (PDÖ) öğrencilerin kendi kendine ve küçük gruplarda öğrenim gördüğü bir eğitim modelidir. Probleme dayalı öğrenme yetişkin öğrenme prensiplerini ilke edinen öğrenci merkezli bir süreçtir ve problemin anlaşılması ve çözümüne doğru çalışmadan ortaya çıkar. PDÖ öğrencilerin bağımsız olarak kendi kendine öğrenmelerini, problem çözme ve eleştirel düşünmelerini, grup süreci becerilerini geliştirmeyi sağlar.

Amaç: Bu çalışmanın amacı hemşirelik öğrencilerinin probleme dayalı öğretim modeline ilişkin görüşlerinin belirlenmesidir.

Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan çalışmanın evrenini Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi 1. (n=282) 2. (n=156), 3. n(=93) ve 4. (n=127) sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Herhangi bir örnekleme gidilmeyen bu çalışmada araştırmaya katılım oranı %87'dir. Öğrencilerin yaş ortalaması 20.6±1.91 olup %60'ı (343) Anadolu / Süper / Fen Lisesi mezunudur ve %94'ü (204) rahat iş bulunabildiği için mesleği tercih ettiklerini belirtmişlerdir. Mesleği kendine uygun bulanların oranı %60'tır (338). Öğrencilerin %27.6'sı (156) mezun olduktan sonra yönetici pozisyonunda çalışmak istemektedir. Verilerin toplanmasında sosyo demografik özellikler bilgi formu ve araştırmacılar tarafından literatürden yararlanılarak geliştirilen anket formu kullanılmıştır. Anket formu öğrencilerin lisans eğitiminin kalitesine ilişkin görüşleri (9 soru), algıladıkları desteğe ilişkin memnuniyet düzeyleri (6 soru), öğrenim gördükleri kurumda teorik derslere hazırlık (13 soru), ders sırasındaki katılımları (10 soru), hedeflere ulaşma (4 soru), ara sınavlar / vizeler (4 soru), finaller/ bitirme sınavları (4 soru), laboratuvar uygulamaları (7 soru), stajlar ve intörlük (8 soru) konusundaki görüşlerinin değerlendirildiği toplam 65 sorudan oluşmaktadır. Öğrencilerin lisans eğitiminin kalitesine ilişkin görüşlerinin incelendiği sorular; (3) katılıyorum, (2) kısmen katılıyorum, (1) katılmıyorum; öğrencilerin algıladıkları desteğe ilişkin memnuniyet düzeyleri (3) memnunum, (2) kısmen memnunum, (1) memnun değilim şeklinde ve diğer sorular (3) her zaman, (2) ara sıra, (1) hiçbir zaman olarak değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde sayı, yüzde dağılımları kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin lisans eğitiminin kalitesine ilişkin görüşleri incelendiğinde %74'ü eğitim süresinin, %51'i derslerde kendi performanslarının, %35'i öğretim elemanlarının derslerde gösterdikleri performansın yeterli olduğunu düşünmektedir. Öğrencilerin %52'si kuramsal ders hedeflerini öğretim programının amaçlarına uygun bulmakta, %58.4'ü laboratuvar, %55.1'i uygulamaların kuramsal derslerde verilen içerikle örtüşüğünü bildirmektedir. Öğrencilerden üniversite tarafından sağlanan maddi olanakları yeterli bulmayanların oranı %62.8 olup, uygulamaların öğrencinin başarı durumunu değerlendirmede etkin olmadığını düşünenlerin oranı %18.6'dır.

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin probleme dayalı öğretim modeline ilişkin görüşlerinin incelendiği bu çalışma eğitim programının değerlendirilmesine katkı sağlayacaktır. Ayrıca elde edilen veriler doğrultusunda üniversite tarafından öğrencilere sağlanan maddi olanakların artırılması, uygulama hedeflerinin tekrar yapılandırılarak gerekli müfredat değişiklikleri ile iyileştirmelerin yapılması önerilmektedir.

P63

KİNG SAUD ÜNİVERSİTY, COLLEGE OF MEDİCİNE

Life Support and Trauma Training Center

Rami Khattar, Chadi Diab, Mayada Bou Mehdi, Aurora De Guzman, Marites Bautista, Annaliza San Mateo, S. Ayhan Caliskan, Sami Alnassar

King Saud University, College of Medicine, Department of Medical Education

Introduction: The Life Support and Trauma Training Center (LSTC) is a sub unit of the Clinical Skills and Simulation Center (CSSC) under the Medical Education Department at King Saud

University (KSU), College of Medicine (CoM). LSTC was established in 2010 and providing national and international high quality training and certification programs -from basic to advanced- to the healthcare learners, professionals and community.

Programs delivered by the LSTC are currently affiliated with Saudi Heart Association (SHA), American Heart Association (AHA), American College of Surgeons/Committee on Trauma (ACS COT) and American Academy of Pediatrics (AAP).

Objectives: This study aims to present the past two years' activities of the LSTC.

Methods: Life Support and Trauma Training Center, SHA, AHA, ACS COT, AAP course registration databases have been reviewed retrospectively and gathered data were presented with descriptive statistics and tables.

Findings: Life Support and Trauma Training Center delivered a total of 205 courses in 2011, 278 in 2012 and, 233 courses in 2013 with the participation of 2279, 4572 and 4152 targeted learners and providers respectively.

Courses	Number of					
	Courses			Participants		
	2011	2012	2013	2011	2012	2013
Basic Life Support (BLS)	139	174	140	1636	2834	2168
Advanced Life Support (ACLS)	44	46	43	460	634	538
Pediatric Advanced Life Support (PALS)	17	11	13	138	109	136
Neonatal Resuscitation Program (NRP)	1	4	10	9	36	68
Heart Saver First Aid (HSFA)	2	15	9	24	139	100
Instructor Courses for BLS, ACLS, PALS	2	4	1	*	46	30
Basic surgical skills for internship	-	5	5	*	200	200
Cardio Pulmonary Resuscitation (CPR)	-	10	5	*	436	323
FIRST AID	-	9	4	*	138	120
Basic life Support (BLS) online	-	*	N/A	*	*	400
Advanced Life Support (ACLS) online	-	*	N/A	*	*	10
Pediatric Emergency, Assessment, Recognition, Stabilization (PEARS)	-	*	1	*	*	12
Advance Trauma Life Support (ATLS)*	-	*	2	*	*	47
Total	205	278	233	2279	4572	4152

*Courses were not yet established

N/A: Not Applicable

In addition to these, LSTC:

- initiated an AHA Training site at Princess Nora University (PNU) in Riyadh,
- implemented the vision and mission of KSU by involving the medical students in the community training (CPR & First Aid), empowering their volunteering spirit (AS3EF Campaign) and,
- has been recognized as a 'Center of Excellence' by the AHA in 2013.

P64

KING SAUD UNIVERSITY, COLLEGE OF MEDICINE, MEDICAL SIMULATION CENTER

Bassem Tarhini, Nadim Ousaily, Huda Kobaissi, S. Ayhan Caliskan, Sami Alnassar
King Saud University College of Medicine, Department of Medical Education

Introduction: The Medical Simulation Center was established in 2012 as a sub unit of the Clinical Skills and Simulation Center (CSSC) under the Medical Education Department at King Saud University (KSU), College of Medicine (CoM).

The mission of The Medical Simulation Center is to provide an innovative learning environment for students, physicians, nurses and, allied healthcare professionals within the community by integrating medical simulation based teaching methodologies into the educational curriculum. The Medical Simulation Center has a rich and wide range of simulators from low to high fidelity operated by three simulation specialists.

Objective: This study aims to present the results of first two years' educational activities the Medical Simulation Center.

Methods: The Medical Simulation Center's registration database was reviewed retrospectively and gathered data were presented with descriptive statistics and tables.

Findings: The Medical Simulation Center conducted a total of 51 courses/workshops in seven different topics in 2012 with the participation of 607 learners.

In 2013, with additional of eight new courses, the total number of courses/workshops doubled to 102 with the participation of 1370 learners.

Conclusion: The Medical Simulation Center is progressing in its activities and number of participants over the two years, which shows a remarkable improvement with attracting over 125% more participants to join the courses/workshops conducted by the center.

We are targeting to improve our educational activities by sustaining the current as well as adding new simulation courses/workshops.

Courses	Number of			
	Sessions		Participants	
	2012	2013	2012	2013
Basic Trauma Skills Simulation Training	2	2	12	15
Laparoscopic Surgery Training for 1st Year Medical Students	11	22	60	150
OB/GYN Simulation Course	30	44	446	800
Pediatric Anesthesia Simulation Course	1	2	19	30
Endoscopy Guide Workshop	2	3	25	30
Introduction To Desflurane Simulation Course	3	5	30	50
Pediatric Fundamental Critical Care Support Simulation Course(PFCCS)	2	2	15	30
Fundamental Critical Care Support Simulation Course(FCCS)*	-	2	-	30
Difficult Airway Management Simulation Course*	-	4	-	40
Bronchoscopy Simulation Course And Workshop*	*	2	-	22
Chest Tube Simulation Course And Workshop*	-	3	-	35
Thoracic Anesthesia Simulation Course*	-	4	-	33
Hemodynamic Monitoring Course*	-	1	-	15
Certified Professional In Healthcare Quality Course*	-	1	-	40
Pediatric Fellowship Simulation Program*	-	5	-	50
Total	51	102	607	1370

*Courses established 2013

P65

RESTRUCTURING BASIC CLINICAL SKILLS MODULE AT KING SAUD UNIVERSITY, COLLEGE OF MEDICINE

S. Ayhan Caliskan, Arthur C. Isnani, Elizabeth Feeley, Philip Feeley, Raju K. Mandal, Sahar M. Aly, Sami A. Alnassar

Department of Medical Education, College of Medicine, King Saud University, Riyadh, Saudi Arabia

Introduction: King Saud University College of Medicine (KSU-CoM) is currently following a five year hybrid undergraduate curriculum with integrated problem based learning (PBL) modules. In the Foundation Block of the first year's program, students rotate to various departments as an introductory module. The Clinical Skills and Simulation Center (CSSC) of KSU-CoM is

responsible for teaching 'Basic Clinical Skills' (BCS) in this module. In the 2012-2013 academic year, The BCS training program has been restructured to meet the needs of the students and was implemented in the undergraduate curriculum.

Objective: To present the preliminary results of restructured BCS training program.

Methods: A BCS training program development process was initiated at the CSSC of KSU-CoM. Three new basic clinical skills were added for a total of six BCS. Skills training checklists were developed and refined.

A 3-hour competency based small group skills training session was conducted with first year medical students of KSU-CoM in two phases. In phase I, skills training sessions on hygienic hand washing, donning/removing of gown, taking pulse and respiratory rate, measuring body temperature and blood pressure were conducted.

Along with the session, an identical 12-item short answer written test was administered to measure students' knowledge level as a pre- and post-test (as post-test 1), before and after the skills training sessions.

Detailed individual performance reports including comparisons on pre- and post-test results were prepared and hard copies distributed to the students. Phase II was conducted four months later. In phase II, the same group of students was invited for a formative OSCE to evaluate their long-term knowledge and performance of the skills.

Before the OSCE, students were given the same 12 item written exam as in post-test 1, and marked as post-test 2. Students' feedback was gathered by two different structured evaluation forms after each phase of the study. Data were analyzed and presented with descriptive and comparative statistics.

Findings: Out of 318 first year medical students enrolled at KSU-CoM, 159 (50.0%) participated in Phase I, and 107 (33.6%) participated in phase II of the study.

Students' overall mean percentage correct answer was 10.6% in the pre-test, 71.6% in post-test 1 and 61.8% in post-test 2. The differences in the mean percentages between all tests were statistically significant ($p < 0.001$).

In the OSCE, 93 students (86.9%) were able to perform hygienic hand washing successfully, 82 students were (76.6%) performed donning/removing a surgical gown correctly and, 44 students (41.1%) were able to measure blood pressure accurately.

There was a significant correlation between skills training to performance of donning and removing a surgical gown ($p = 0.018$), however there was no significance with hygienic hand washing ($p = 0.452$) and blood pressure measurement ($p = 0.523$).

After phase I, 138 students gave their feedback on their satisfaction with the program. 122 (88.4%) students felt that the BCS training program increased their confidence in performing hand washing and donning skills, and out of 137 students, 118 (86.1%) in performing vital signs skills. In phase II evaluations, 63 (58.9%) of 107 students agreed that the BCS program was helpful in their learning.

Conclusion: The restructured BCS training program was successfully implemented in the curriculum of year 1 program of KSU CoM. Skills training improved students' knowledge and performance of BCS with a high degree of satisfaction.

Özlem Sürel Karabilgin¹, Meryem Dalkılıç², İnci Altıntaş³

¹ Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD,

² Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları AD

Giriş: Duygusal deneyim; bilişsel değerlendirme ve yorumlama sürecine dayanmaktadır. Duyguları yönetme becerileri; fizyolojik tepkilerin farkında olma, duyguları tanıyabilme, duyguları sözel ve davranışsal olarak ifade edebilme, duygularla ilgili başa çıkma süreçleriyle açıklanmaktadır. Duygusal deneyimde, duygu durumlarının birey tarafından nasıl yönetileceğini belirlemede bireysel, ailesel ve kültürel faktörlerin de önem kazandığını belirtilmektedir (1). Hekimlik mesleği, beklenmedik zamanlarda değişik durumlarla karşılaşma olasılığı açısından sürprizlerle dolu bir meslektir. Tıp öğrencilerinin, eğitimleri sırasında ileride karşılaşabilecekleri durumlara uygun davranış geliştirebilme konusunda hazırlıklı olmalarını sağlamaya yönelik çalışmalar yapmak uygun olacaktır.

Amaç: Tıp fakültesi öğrencilerinin karşılaşabilecekleri olumsuz durumlarla başetme becerileri konusunda farkındalık yaratmak ve buna ilişkin algılarını değerlendirmektir.

Yöntem: Bu çalışmada 2013-2014 öğretim yılında Özel Çalışma Modülü uygulamasının ilk grubuna katılan ikinci sınıf tıp öğrencilerinden (n: 15) elde edilen veriler sunulmuştur. Sekiz hafta süre ile toplam 32 saatlik psikodrama çalışması yapılmıştır. Spontanlık ve yaratıcılık teması çerçevesinde öğrenciler değişik olumsuz durumlarda rol oynama tekniği ile nasıl bir davranış gösterebildiklerini deneyimlemişlerdir. Uygulamanın başlangıcında ve sonunda öğrencilere sosyodemografik bilgiler, duygudurumları ve sorunlarla başetme konusundaki algılarını içeren anket formu (29 soru), "Sürekli Öfke-Öfke Tarz Ölçeği" (4'lü Likert) ve "Duyguları Yönetme Becerileri Ölçeği" (5'li Likert) uygulanmıştır. Her iki ölçekte alt boyutlar içermektedir.

Bulgular: Çalışmaya katılanların %53.3'ü erkek öğrencidir. Yaş ortalaması 20.2± 0.5'dir. Öğrencilerin %33.3'ü son on yıldır Ege Bölgesinde yaşamaktadır, %20'si göç etmiştir.

Yüzde 53.3'ü fen lisesi mezunu, %53.3'ünün annesi, %73.3'ünün babası üniversite mezunudur. Yüzde 60'ı gelirlerinin giderlerinden fazla olduğunu, %93.3'ü ailesinin işsizlik yaşamadığını ifade etmişlerdir. Öğrencilerin tamamı ebeveynlerinin sağ ve sağlıklı olduğunu, ebeveynleri ve kardeşleri ile ilişkilerinin iyi olduğunu bildirmişlerdir. Yüzde 86.7'si çok yakın bir arkadaşı veya dostu olduğunu, %40'ı duygusal bir ilişkisinin olduğunu, % 53.3 bu durumdan memnun olduğunu, %86.7'si insanlara biraz güvendiğini, %86.7'si duygularını orta düzeyde ifade edebildiğini, %66.7'si hayatının orta düzeyde iyi geçtiğini düşündüğünü, % 66.7'si yakın çevresinde ağır bir hastalık veya ölüm yaşamadığını, %93.3'ü şimdye kadar psikiyatrik bir yardım almadığını, %93.3'ü psikolojik durumunu orta düzeyde değerlendirdiğini, %60'ı son 1 haftada olumsuz bir durum yaşamadığını, %66.7'si son 1 haftada olumlu bir durum yaşadığını, %80'i sorunların üstesinden gelme becerisini orta düzeyde değerlendirdiğini, %93.3'ü hekimlik mesleğini kendisine uygun bulduğunu belirtmişlerdir.

Uygulamanın başlangıcında ve sonrasında ölçeklerden alınan ortalama puanlar; "Sürekli Öfke - Öfke Tarz Ölçeği" için: "Sürekli öfke" (20.7± 4.4; 18.8±4.0), "Kontrol altına alınmış öfke"

(22.3±4.2; 22.1±3.6), "Dışa yöneltilen öfke" (14.5±3.2; 13.8±3.0), "İçe yöneltilen öfke" (16.3±4.0; 16.3±4.1). "Duyguları Yönetme Becerileri Ölçeği" için: "Sözel olarak ifade edebilme" (24.9±5.5; 25.0±5.1), "Duyguları olduğu gibi gösterebilme" (22.0±3.3; 22.1±3.3), "Olumsuz bedensel tepkileri kontrol edebilme" (12.6±3.4; 12.6±3.0), "Başa çıkma" (13.4±3.3; 14.2±2.5), "Öfke yönetimi" (11.9±1.6; 11.6±1.5).

Sonuç: Bu çalışma sonucunda öğrencilerin sürekli öfke ve dışa yöneltilen öfke ortalama puanlarında azalma; sözel olarak ifade edebilme ve başa çıkma puanlarında artış olduğu görülmektedir. Tıp öğrencilerinin duygu tanıma, duygularını ortaya koyma, duyguları ile baş etme becerilerinde zorluk yaşadıkları görülmektedir. Bu çalışmadakine benzer uygulamaların duyguya yönelik becerileri geliştirmede yardımcı olacağı düşünülmektedir.

Kaynak: 1. Lewis, M. (1993) Self conscious emotions: Embarrassment, pride, shame and guilt, (Ed: Lewis, M; Haviland, M.J). Handbook of Emotions, New York-The Guilford Press, 563-575.

P67

HASTANE ÖNCESİ ACIL SAĞLIK ÇALIŞANLARINA YÖNELİK TRAVMA EKİP EĞİTİMİ

Zeynep Sofuoğlu, Okan Ok, Ebru Araz, Ahmet Özçevikel, Zühtü Benli, Haluk Agah, Volkan Ergün, Sirin Öksüz, Emine Vatansever, Kevser Artuç, İrem Akbulut

Amaç: Hastane öncesi sağlık çalışanlarına yönelik, ekip çalışması, iletişim ve teknik becerileri bütünsel bir yaklaşım içinde geliştiren, senaryo temelli bir travma eğitim modülü geliştirmektir.

Giriş: Türkiye’de hastane öncesi acil sağlık hizmetlerinde çalışan sağlık personelinin "Temel Yaşam Desteği, Çocuk ve Yetişkin İleri Yaşam Desteği ve Travma Resüsitasyon modülleri" gibi mezuniyet sonrası sertifikasyon programlarına katılması zorunludur. Söz konusu kurslarda teorik derslerin ve beceri istasyonlarının senaryo bazlı uygulamalara dayalı olmaması, verimlilikleri konusunda bir takım kuşkulara yol açmıştır. Bu nedenle bu kurslarda senaryo temelli, uygulama ağırlıklı ve öğrenci merkezli yeni bir eğitim yaklaşımının gerekliliği ortaya çıkmıştır.

Yöntem: İzmir İl Ambulans Servisi eğitimcileri bir çalıştay düzenleyerek, hastane öncesi olgularda en sık karşılaşılan ve uygulanması gerekli travma becerilerini ortaya koydular. "Havayolu yönetimi, şok, kafa travması, toraks travması, ekstremitte travması, pediyatrik travma, spinal travma ve abdominal travma" gibi sekiz başlık altında toplam otuz iki senaryo oluşturulurken, beceri rehberleri de senaryoların sonuna eklendi. Hastane öncesi acil sağlık çalışanlarına ekipler içinde görev dağılımı yapılarak, ekip lideri, solunum sorumlusu ve dolaşım sorumlusunun görevleri tanımlandı. Eğitim videoları, kartları ve beceri rehberleri oluşturularak katılımcılara dağıtıldı. "Ekip çalışması, etik yaklaşım ve travma olgularındaki yasal yükümlülükler" gibi konulardan oluşan toplam üç adet teorik sunum oluşturuldu. Son test aşamasında kullanılmak üzere "uygulama değerlendirme kontrol listesi" hazırlandı. "Tıbbi acil durum yönetimi simülasyon eğitimi" kurs kapsamına alındı.

Sonuçlar: Dört günlük Hastane Öncesi Acil Sağlık Çalışanlarına Yönelik Travma Ekip Eğitimi, İzmir 112’de görevli AABT (Ambulans ve Acil Bakım Teknikeri) ve ATT (Acil Tıbbi Teknisyen) gruplarına dört kez uygulandı. Açılış töreninde ekip çalışması demonstrasyonu izlettirildi. Katılımcılar ilk üç gün her biri dört kişiden oluşan 6 gruba ayrılarak ikişer eğitimci gözetiminde

32 senaryo uyguladılar. Son gündeki sınav öncesi alıştırma ve uygulama sınavı ile kurs sona erdi.

Sonuç: Geribildirim sonuçlarına göre katılımcıların %96'sı kursun yeni formatının daha iyi olduğunu ifade etti. Katılımcılar, kursun becerilerini geliştirme yönünde daha olumlu bir işlev kazandığını ve ekip çalışmasını vurgulaması ile de hastane öncesinin kaotik ortamından etkilenmeden çalışabilmenin yöntemini öğrettiğini belirtmişlerdir. Uygulama sınavlarındaki başarı oranları da artmıştır.

P68

MOBİL ARTIRILMIŞ GERÇEKLİKLE ANATOMİ ÖĞRENİMİNİN TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN AKADEMİK BAŞARILARINA ETKİSİ

Sevda Küçük¹, Samet Kapakin², Yüksel Göktaş³

¹ İstanbul Üniversitesi, Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi,

Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Bölümü, İstanbul

² Atatürk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, Erzurum

³ Atatürk Üniversitesi, Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi,

Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Bölümü, Erzurum

Özet

Bilişim teknolojilerinin eğitime entegrasyonu her kademede gerçekleştirilmeye çalışılmakla birlikte tıp eğitiminde de önemli bir yere sahiptir. Zira tıp fakültelerinde okutulan derslerin içerik olarak zorluğu ve yoğun bilgi içermesi tıp eğitiminde alternatif çözümler oluşturulmasını gerekli kılmaktadır. Yeni nesil teknolojiler bilginin oluşturulmasında ve anlaşılmasında öğrenenin aktif olduğu öğrenen-merkezli ortamlar sunmaktadır. Bu teknolojilerden birisi olan Artırılmış Gerçeklik (AG) öğrenen ve bilgi arasındaki etkileşimi kolaylaştırarak öğrenen merkezli ortamlar oluşturmaya olanak tanımaktadır. AG bilgisayar tarafından oluşturulan ses, video, grafik veya GPS gibi duyuşal verilerin gerçek ortamlarda doğrudan veya dolaylı olarak oluşan görünümüdür. Görüntüleme sistemi olarak taşınabilir cihazların kullanıldığı uygulamalar mobil AG olarak adlandırılmaktadır. Son yıllarda yüksek teknik özellikteki mobil cihazların yaygınlaşması mobil AG uygulamalarına yönelimi de beraberinde getirmiştir. Mobil AG uygulamaları zamandan ve mekandan bağımsız öğrenmenin gittikçe önem kazandığı günümüzde önemli bir eğitsel potansiyele sahiptir. Bu doğrultuda çalışmanın amacı mobil AG ile öğrenmenin öğrencilerin akademik başarıları üzerindeki etkisini belirlemektir. Çalışma kapsamında Atatürk Üniversitesi 2.sınıf Tıp Fakültesi anatomi dersine mobil AG uygulamalarının entegre edilmesine yönelik bir çalışma gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın tasarım sürecinde anatomi dersi sinir sistemi "Medulla Spinalisin Çıkan ve İnen Yollar" konusunun daha iyi anlaşılmasını sağlayacak çoklu ortam öğeleri içeren mobil AG etkinlikleri oluşturulmuştur. Çalışmada Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanlığından izin alınarak 2.sınıf Tıp Fakültesi öğrencilerinden rastgele olarak 40' ar kişilik deney ve kontrol grupları belirlenmiştir. Kontrol grubundaki öğrenciler geleneksel yöntemle dersi işlemişler ve ders kitaplarından konuyu çalışmışlardır. Deney grubunda yer alan öğrencilerin dersinde ise 3 boyutlu video animasyonlardan yararlanmış ve konuyu çalışmaları için mobil AG uygulamalarını

İçeren basılı ders materyalleri sunulmuştur. Çalışmada veri toplama aracı olarak alan uzmanı tarafından geliştirilen 30 sorudan oluşan akademik başarı ölçeği kullanılmıştır. Grupların akademik başarıları bağımsız gruplar t-testi ile karşılaştırılmıştır. Çalışma sonucunda deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin başarıları arasında anlamlı düzeyde farklılık çıkmıştır (p=.006). Çalışmadan elde edilen sonuçlara göre mobil AG ile öğrenme öğrencilerin akademik başarılarını artırmaktadır. Bu doğrultuda tıp eğitiminde mobil AG uygulamalarına yer verilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: tıp eğitimi, artırılmış gerçeklik, teknoloji, mobil öğrenme

P69

TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN MOBİL CİHAZLARI KULLANIM DURUMLARI VE MOBİL ÖĞRENMEYE YÖNELİK GÖRÜŞLERİ

Sevda Küçük¹, Samet Kapakin², Yüksel Göktaş³

¹ İstanbul Üniversitesi, Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi,

Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Bölümü, İstanbul

² Atatürk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, Erzurum

³ Atatürk Üniversitesi, Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi,

Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Bölümü, Erzurum

Özet

Bilişim teknolojilerinde yaşanan hızlı gelişmeler ve yeni öğrenme yaklaşımları göz önüne alındığında zamandan ve mekandan bağımsız öğrenmenin gittikçe önem kazandığı görülmektedir. Eğitim alanındaki bu yönelim mobil cihazların eğitim sürecine entegrasyonunu da beraberinde getirmiştir. Mobil teknolojilerdeki gelişmelerle birlikte özellikle akıllı telefonların ve tablet bilgisayarların kullanımı yaygınlaşmıştır. Bu durum mobil öğrenme çalışmalarına da hız kazandırmıştır. Mobil öğrenme; internet bağlantısı özelliği olan taşınabilir cihazların (akıllı telefon, tablet bilgisayar vb.) eğitim amaçlı kullanımını ifade etmektedir. Mobil cihazların eğitim amaçlı kullanımı her an her yerde erişim, anında iletişim, aktif ve kişisel öğrenme deneyimi ve maliyet tasarrufu gibi birçok fayda sağlamaktadır. Özellikle üniversite öğrencilerinin yagın olarak mobil cihaz sahibi oldukları görülmektedir. Ancak mobil cihazların yaygınlaşması öğrenme ortamlarında kullanımını garanti etmektedir. Bu noktada özellikle eğitim kurumlarının ve öğrencilerin mobil öğrenmeye hazır bulunuşlukları oldukça önemlidir. Bu çalışmada da tıp fakültesi öğrencilerinin mobil cihazları kullanım amaçlarının ve mobil öğrenmeye yönelik tutumlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışmada betimsel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Çalışmanın örneklemini Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesinde öğrenim görmekte olan 119 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışma kapsamında öğrencilerden anket aracılığıyla veri toplanmıştır. Elde edilen veriler betimsel istatistiki yöntemlerle analiz edilmiştir. Öğrencilerin mobil cihazların eğitim amaçlı kullanımına yönelik görüşleri algılanan kullanım kolaylığı, algılanan fayda, tutum, öğretim üyelerinin hazır olma durumu, öğrencilerin hazır olma durumu, sosyal etki, algılanan öz-yeterlik, öğrenme özerkliği, davranışsal kontrol ve kullanma niyeti olmak üzere 10 boyutta incelenmiştir. Elde edilen verilere göre öğrencilerin %75 'inin (N=90) akıllı telefon sahibi olduğu ve telefonlarıyla internette vakit geçirdikleri belirlenmiştir.

Öğrencilerin mobil cihazların eğitim amaçlı kullanımını kolay ve faydalı olarak algıladıkları ve olumlu yönde tutum sahibi oldukları ortaya çıkmıştır. Bunun yanı sıra öğrencilerin gelecekte eğitimlerinde mobil öğrenme uygulamalarının kullanılmasını istedikleri belirlenmiştir. Ancak öğretim üyelerinin mobil cihazları eğitim amaçlı kullanımına hazır olma durumları konusunda kararsız düzeyde görüş belirttikleri ortaya çıkmıştır. Çalışmadan elde edilen sonuçlara göre tıp fakültelerinde mobil öğrenme uygulamalarının gerçekleştirilmesi önerilebilir. Bu doğrultuda mobil öğrenme etkinlikleri tasarlama ve uygulamaya yönelik kapsamlı çalışmalar yürütülebilir.

Anahtar kelimeler: tıp eğitimi, mobil öğrenme, teknoloji

P70

TIPTA İNSAN BİLİMLERİ SEÇMELİ DERS BLOĞU KAPSAMINDA SABUNCUOĞLU TIP VE CERRAHİ MÜZE GEZİSİ ÖĞRENCİ ALGILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Rahman Yavuz¹, Fatih İlkaya¹, Murat Erdoğan¹, Demet Yavuz², A. Haydar Şahinoğlu¹

¹ Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, ² Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Amaç: Tıpta İnsan Bilimleri (TİB) geniş bir tanımlama ile beşeri bilimler (Etik,tarih ve inanışlar, felsefe, edebiyat)- sosyal bilimler (Antropoloji, kültürel çalışmalar, sosyoloji, psikoloji) ve sanat (Tiyatro, sinema ve görsel sanatlar) alanlarının tıp eğitiminde uygulamalarını kapsayan disiplinler arası bir alandır.

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi' nde etik, tıp tarihi, felsefe ve sosyoloji alanlarından konuları kapsayan 3 haftalık TİB seçmeli blok programı uygulanmaktadır. Tıp tarihi konularında müze gezilerinin öğrencilerin öğrenmelerine ilişkin algılarının geribildirimler ile belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Etkinlik sonrası 11 ifadeden oluşan 5 dereceli Likert tipi anket ile hazırlanan değerlendirme formlarını 3. Sınıf 30 tıp fakültesi öğrencisi yanıtladı. Likert anketinde Kesinlikle Katılıyorum -5, Katılıyorum- 4, Kararsızım- 3, Katılmıyorum- 2, Kesinlikle Katılmıyorum- 1, Çok Yararı Oldu- 5, Yararı Oldu-4, Az Yararı Oldu- 3, Çok Az Yararı Oldu- 2 ve Hiçbir Yararı Olmadı- 1 puan olarak değerlendirildi. Anketteki her bir ifade için öğrencilerden gerekçeleri, görüş ve önerileri belirtmeleri istendi.

Bulgular 1: Değerlendirme formlarını 3. Sınıf öğrencilerinden TİB seçmeli blok programına katılan 11' i kız (36,7 %) 29' u erkek (63,7) 30 öğrenci yanıtladı. 'Genel olarak müze gezisi eğitim etkinliği başarılıydı' ifadesine 5 tam puan üzerinden ortalama 4.73 puan verilirken, öğrencilerin 8' i (26,7) katılıyorum, 22 öğrenci (73,3%) kesinlikle katılıyorum seçeneğini tercih ettiler. 'Müze gezisinin bilgi düzeyime katkısı oldu' ifadesi için öğrenciler ortalama 4,46 puan verirken, öğrencilerden 15' i (50%) çok yararı oldu- 14' ü (46,7%) yararı oldu- 1' i ise az yararı oldu şeklinde tercihte bulundu. 'Tıp tarihi eğitiminde müze gezisi eğitim etkinlikleri düzenlenmelidir' ifadesi için öğrenciler ortalama 4,73 puan verirken, öğrencilerin 23' ü (76,7%) kesinlikle katılıyorum- 6' sı (20%) katılıyorum- 1' i (3,3%) ise kararsızım ifadesini seçtiler.

Bulgular 2: Öğrenciler, 'Eğitim etkinliklerinin içeriği uygun şekilde planlanmıştır' ifadesi hakkında ortalama 4.1 puan verirken, 11' i (36,7%) kesinlikle katılıyorum- 14' ü (46,7%) katılıyorum-2' si (6,7%) kararsızım- 3' ü (10%) katılmıyorum olarak tercih belirttiler. Daha önce tanımadıkları

Şerefeddin Sabuncuoğlu hakkında bilgi sahibi olduklarını belirten öğrenciler, müze gezisi ile tıp tarihi konularını öğrenmelerinin daha kolay olduğunu belirtmişlerdir. Müze gezisi etkinliği ile öğrenci-öğreten arasında daha sosyal ortam içinde buluşulmasının, öğrencilerin öğrenme motivasyonlarını artırdığı ifade edilmiştir.

Sonuç: Öğrenciler, TİB seçmeli blok kapsamında verilen tıp tarihi derslerinde müze gezisi etkinliklerinin öğrenmelerini olumlu yönde etkilediğini ifade etmişlerdir. Tıp tarihimizde önemli bir isim olan Hekimbaşı Sabuncuoğlu' nu müze gezisi etkinliği ile yaşamış olduğu sosyal ortamında tanıyan öğrenciler olumlu geri bildirimlerde bulunmuşlardır.

P71

ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 3. SINIF TIPTA İNSAN BİLİMLERİ SEÇMELİ BLOK PROGRAMI TANITIMI VE ÖĞRENCİ GERİ BİLDİRİMLERİ ANALİZİ

Rahman Yavuz, Fatih İlkaya, Ahmet Dilek, A.Haydar Şahinoğlu

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi

Amaç: Tıpta İnsan Bilimleri (TİB) geniş bir tanımlama ile beşeri bilimler (Etik,tarih ve inanışlar, felsefe, edebiyat)- sosyal bilimler (Antropoloji, kültürel çalışmalar, sosyoloji, psikoloji) ve sanat (Tiyatro, sinema ve görsel sanatlar) alanlarının tıp eğitiminde uygulamalarını kapsayan disiplinler arası bir alandır.

Ondokuz Mayıs Üniverstesı Tıp Fakültesi (OMÜ-TF) mezuniyet öncesi tıp eğitimi programı kapsamında 3. Sınıf için yapılandırılan TİB seçmeli blok programı tanıtımı ve öğrenci geri bildirimlerini analiz etmeyi amaçladık.

Yöntem: OMÜ-TF 'Tıp Doktorluğu Programı' birbirini tamamlayan dört süreç ve her biri bir ders yılını kapsayan toplam altı sınıftan oluşur. Birinci ve ikinci süreçlerde (1, 2 ve 3. sınıflar) 'Probleme Dayalı Öğrenim' bir eğitim modeli olarak sürecin bir parçasıdır. Sınıf I-V programları her sınıf için değişen sayı ve sürede "blok"lardan oluşur. Seçmeli dersler ilk 3 yıl içinde programın doğal bir parçasıdır ve blok şeklinde yapılandırılmaktadır.

Üçüncü sınıf öğrencileri 11 ifadeden oluşan 5 dereceli Likert tipi anket ile hazırlanan 'Seçmeli Ders Geri Bildirim Formu' nu yanıtladılar. Likert anketinde, Kesinlikle Katılıyorum-5, Katılıyorum-4, Kararsızım-3, Katılmıyorum-2, Kesinlikle Katılmıyorum-1 puan olarak değerlendirildi. Değerlendirme formundaki her bir ifade için öğrencilerden gerekçeleri, görüş ve önerileri belirtmeleri istendi.

Bulgular 1: OMÜ-TF' de etik, tıp tarihi, felsefe ve sosyoloji alanlarından konuları kapsayan 3 haftalık TİB seçmeli blok programı uygulanmaktadır. Tıp tarihi alanında tarih öncesi ve antik çağlarda tıp, eski uygarlıklarda tıp, Türk tıp tarihi, Osmanlı ve Selçuklu' da tıp, İslam Medeniyeti' nde tıp ve İbn-i Sina ve tıp konuları işlenmiş, 'Sabuncuoğlu Tıp ve Cerrahi Müzesi Gezisi' etkinliği yapılmıştır. Etik alanda ise tıp etiğinin tanımı ve ilkesel özellikleri, hasta-hekim ilişkileri, hekim sorumluluğu, organ nakli etik konuları, gizlilik ve gerçeği söylemek, kadın sağlığı-yaşlılık dönemi-hekim raporları-engellilik ve etik, reçete yazmak ve etik yaklaşım- sağlık personeline şiddet gibi özel durumlarda etik konular, acil serviste etik sorunlar konuları sunulmuştur. Bölgemizde Samsun İl Afet ve Acil Durum Müdürlüğü' ne ve Ulusal Medikal Kurtarma Ekipleri'

ne öğrencilerle ziyaretlerde bulunmuş ve bu merkezlerde yapılan faaliyetler hakkında öğrencilerimizin farkındalıkları artırmıştır.

Bulgular 2: Sosyoloji ve felsefe alanlarında sosyolojik bakış açısı ile sağlık ve hastalık-medikalizasyon damga-toplumsallaşma, toplumsal statü ve toplumsal rol-sağlıkta eşitsizlik-küresel sağlık reformu-tıpta felsefe temel kavramlar ve problemler-bilgelik hikayeleri konuları sunulmuştur. TİB seçmeli bloğunu tercih eden 36 öğrenciden 22' si değerlendirme formunu yanıtlamıştır. Öğrenciler seçmeli bloğun genel olarak başarısını ortalama 3,95 –program içeriğinin uygun planlanmasını ortalama 3,81-eğitim yöntemlerinin amaca uygun kullanılmasını ortalama 4,27-eğiticilerin öğrencilere olumlu yaklaşmasını ortalama 4,18-eğiticilerin konularında yetkinliklerini ortalama 3,68 ve eğiticilerin performanslarının yeterli olmasını ise ortalama 3,95 puan ile değerlendirmişlerdir.

Sonuç: Beşeri ve sosyal bilimlerin kesişim noktasında olan TİB, OMÜ-TF öğrencileri tarafından beğenilen bir seçmeli blok olmuştur. Özellikle gezi etkinlikleri öğrenciler ile eğiticilerin sosyal ortamlarda buluşması, öğrenmeyi motive edici bir faktör olarak öğrenci geri bildirim gerekçelerinde bildirilmiştir.

P72

ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 2012-2013 AKADEMİK YILI GELİŞİM SINAVI ANALİZLERİ

Rahman Yavuz, H.Ömer Tontuş, A.Haydar Şahinoğlu

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi

Amaç: Gelişim sınavı, eğitim yılı boyunca belirli aralıklarla tüm sınıfların aynı anda aynı sorularla sınava oturdukları bir sınavdır. Gelişim sınavı, mezuniyet öncesi tıp eğitimi sonunda hedefleri olduğu kadar tüm tıp disiplinleri ile ilgili bilgiyi ve tüm öğretim sürecini fonksiyonel bilgiyi ölçerek analiz eden kapsamlı bir değerlendirme aracıdır. Bu çalışmada, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi (OMÜ-TF) 2012-2013 eğitim-öğretim yılı içinde yapılmış 4 gelişim sınavının analizi yapılmayı amaçladık.

Yöntem: Gelişim sınavı büyük bir soru bankasından rastgele seçilen çoktan seçmeli 200 sorudan oluşmaktadır. Müfredat boyunca öğrencilerin kişisel gelişimleri ile ilgili geri bildirim verildiği, tüm öğrenme sürecini değerlendiren kapsamlı bir sınavdır. OMÜ-TF' de gelişim sınavları 2009 yılından beri uygulanmaktadır. OMÜ-TF' de 4 gelişim sınavı, G10:12.12.2012, G11: 13.03.2013, G12: 17.04.2013, G13:15.05.2013 tarihlerinde gerçekleştirildi. Her bir soru için ayrılan zaman 60 saniye olacak şekilde sınav süresi 200 dakika olarak belirlendi. Her bir gelişim sınavında 4 farklı kitapçık halinde, 40 anabilim dalında 11 farklı sistemden toplanan beş şıklı çoktan seçmeli 200 soru soruldu. İlk 5 eğitim yılına ait, her dönemden 40 soru sorulması planlandı.

Bulgular: Yapılan 4 ardışık gelişim sınavında sorulan sorulardan 242.369' u doğru, 200.426' sı yanlış ve 346.015' i boş olarak işaretlenmiştir. Toplam cevaplama oranı 56.34%, toplam doğru seçeneği işaretleme oranı 30.58% ve doğru cevaplama oranı 54.27% iken, soruların güçlük derecesi 2.84, etken değeri ise 154.09 olarak hesaplanmıştır. Anabilim dalı/sistem temelli oluşturulan matris tablosunda "Genel ilkeler" 285 soru ile en fazla soru sorulan sistem olurken, "Ruhsal Aygıt" 35 soru ile en az sorunun sorulduğu sistem oldu. Doğru cevaplama

oranı en yüksek ve en düşük sistemler sırası ile 57.79% ve 45.87% oranları ile "Solunum" ve "Kas İskelet" sistemi oldu. Sınavlarda güçlük derecesinin 2.20-2.95 arasında olması dikkate alınarak yapılan tüm gelişim sınavlarının ortalama güçlük seviyesi 2.84 olarak hesaplandı. Sistemlere göre sınavın güçlük derecesi belirlendiğinde, en az soru sayısına sahip "Ruhsal Aygıt" ın 3.19 değeri ile en yüksek güçlük derecesine sahip olduğu görülmektedir.

Sonuç: Gelişim sınavları, zengin bilgi kaynağı sağlamanın yanında, kesitsel ve boylamsal tasarımı sayesinde müfredatın değerlendirilmesine eşsiz fırsat sunmaktadır.

P73

ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 3. SINIF TIP EĞİTİMİ SEÇMELİ BLOK PROGRAMI TANITIMI VE ÖĞRENCİ GERİ BİLDİRİMLERİ ANALİZİ

Rahman Yavuz, Fatih Özkan, Murat Yüce, A.Haydar Şahinoğlu

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi

Amaç: Dünya Sağlık Örgütü, 21. yüzyıl yeterli ve yetenekli hekimlerinde olması gereken özellikleri, iletişimci, kaliteli hizmet sunan, toplum lideri, yönetici ve karar verici olarak 'beş yıldızlı doktorlar' şeklinde açıklamaktadır. Geleceğin mezun hekimleri etik ve profesyonel değerler ışığında sağlığın savunucusu ve uygulayıcısı, iletişimci, sağlık danışmanı, toplum lideri, yönetici ve ekip anlayışı doğrultusunda hizmet sunan bir bilim insanı olmalıdırlar. Bu bağlamda, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi (OMÜ-TF) mezuniyet öncesi tıp eğitimi programı kapsamında 3. Sınıf için yapılandırılan 'Tıp Eğitimi' (TE) seçmeli blok programı tanıtımı ve öğrenci geribildirimlerini analiz etmeyi amaçladık.

Yöntem: OMÜ-TF 'Tıp Doktorluğu Programı' birbirini tamamlayan dört süreç ve her biri bir ders yılını kapsayan toplam altı sınıftan oluşur. Birinci ve ikinci süreçlerde (1, 2 ve 3. sınıflar) 'Probleme Dayalı Öğrenim', bir eğitim modeli olarak sürecin bir parçasıdır. Sınıf I-V programları her sınıf için değişen sayı ve sürede "blok"lardan oluşur. Seçmeli dersler ilk 3 yıl içinde programın doğal bir parçasıdır ve blok şeklinde yapılandırılmaktadır. Mezuniyet öncesi tıp öğrencilerinin sağlık savunuculuğu ve sağlık hizmeti sunumunda etik ve profesyonel değerleri dikkate alarak, bir ekip üyesi, rol model, lider özellikleri ile sağlık danışmanlığı yapan, bilimsel, iletişimci yetkin ve yeterli hekim olmaları konusunda farkındalıkların artırılmasının amaçlandığı 3 haftalık TE seçmeli blok programı uygulanmaktadır.

Üçüncü sınıf öğrencileri 11 ifadeden oluşan 5 dereceli Likert tipi anket ile hazırlanan 'Seçmeli Ders Geri Bildirim Formu' nu yanıtladılar. Likert anketinde, Kesinlikle Katılıyorum-5, Katılıyorum-4, Kararsızım-3, Katılmıyorum-2, Kesinlikle Katılmıyorum-1 puan olarak değerlendirildi. Değerlendirme formundaki her bir ifade için öğrencilerden gerekçeleri, görüş ve önerileri belirtmeleri istendi.

Bulgular 1: TE seçmeli blok programında iletişimci hekim teması ile iletişimde temel kavramlar-empati-beden dili- hasta ve hekim ilişkisi-ilk yardımda iletişim becerileri ve zor durumlar sunulmuştur. Etik ve profesyonel değerler, sağlığın savunuculuğu bağlamında hasta güvenliği-sağlık haberciliği içerik analizi ve medya etiği-deontolojik değerler-geleceğin doktorları için nasıl bir tıp eğitimi-tıp fakültesi öğrencilerinin hak ve sorumlulukları-sağlığın korunması ve geliştirilmesi-bilgelik hikayeleri konuları sunulmuştur. Bilim insanı, rol model, lider özellikleri

ve ekip üyesi temalarında kanıta dayalı tıp-klinik eğitimin güç yönleri-periyodik muayenelerde kanıta dayalı tıp-birinci basamak hekimliğinde rol modellik-ekip çalışması ve liderlik-tıpta araştırmamanın önemi- bilimsel çalışmada etik kurullar-bilimsel araştırmalara destek sağlamak konuları işlenmiştir.

Bulgular 2: TE seçmeli bloğunu tercih eden 40 öğrenciden 33' ü değerlendirme formunu yanıtladılar. Öğrenciler seçmeli bloğun genel olarak başarısını ortalama 3,93-program içeriğinin uygun planlanmasını ortalama 3,90-eğitim yöntemlerinin amaca uygun kullanılmasını ortalama 3,96-eğiticilerin öğrencilere olumlu yaklaşmasını ortalama 4,39-eğiticilerin konularında yetkinliklerini ortalama 4,21 ve eğiticilerin performanslarının yeterli olmasını ise ortalama 4,03 puan ile değerlendirmişlerdir.

Sonuç: Öğrenciler geri bildirimlerinde TE programının genel olarak başarılı bulduklarını görüş ve öneri olarak ifade etmişlerdir. Uygun temalar bağlamında gezi etkinliklerinin düzenlenmesini programın geliştirilmesi ile ilgili olarak önerilirken, etkili sunum yapma beceri uygulamasının öğrencilerde olumlu izlenimler bıraktığı tespit edilmiştir.

P74

ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ 3. SINIF SEÇMELİ DERSLERİ ÖĞRENCİ GERİ BİLDİRİMLERİ ANALİZİ

Rahman Yavuz, M.Yasin Selçuk, Özlem Mıdık, Akan Karakuş, H. Ömer Tontuş, Cafer Polat, Kemal Balcı, Faruk Bağırıcı, A. Haydar Şahinoğlu

On Dokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi

Amaç: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi (OMÜ-TF) mezuniyet öncesi tıp eğitimi programı kapsamında 3. sınıf için yapılandırılan seçmeli derslerle ilgili öğrenci geribildirimlerini analiz etmeyi amaçladık.

Yöntem: OMÜ-TF 'Tıp Doktorluğu Programı' birbirini tamamlayan dört süreç ve her biri bir ders yılını kapsayan toplam altı sınıftan oluşur. Birinci ve ikinci süreçlerde (1, 2 ve 3. sınıflar) 'Probleme Dayalı Öğrenim' (PDÖ), bir eğitim modeli olarak sürecin bir parçasıdır. Sınıf I-V programları her sınıf için değişen sayı ve sürede "blok"lardan, Sınıf VI (aile hekimliği yılı = intörnlük) ise değişen sayı ve sürede "staj"lardan oluşur. Blok içerisinde, PDÖ oturumları, task eğitimi, mesleki beceri eğitimleri, klinik beceri eğitimleri, uygulamalar, sunumlar, alan çalışmaları ve bağımsız öğrenme süreçleri yer alır. Seçmeli dersler ilk 3 yıl içinde programın doğal bir parçasıdır ve blok şeklinde yapılandırılmaktadır.

Üçüncü sınıf öğrencileri 11 ifadeden oluşan 5 dereceli Likert tipi anket ile hazırlanan 'Seçmeli Ders Geri Bildirim Formu' nu yanıtladılar. Likert anketinde, Kesinlikle Katılıyorum-5, Katılıyorum-4, Kararsızım-3, Katılmıyorum-2, Kesinlikle Katılmıyorum-1 puan olarak değerlendirildi. Değerlendirme formundaki her bir ifade için öğrencilerden gerekçeleri, görüş ve önerileri belirtmeleri istendi.

Bulgular: Değerlendirme formunu 64' ü (53%) kız, 57' si (47%) erkek toplam 121 öğrenci yanıtladı. Seçmeli bloklar ile ilgili, 'Tıpta İnsan Bilimleri 22 (18,2%)-Tıp Eğitimi 33 (27,3%)-Sağlıklı Yaşam Tarzı 26 (21,5%)-Kanıt Dayalı Tıp 18 (14,9)-Tıbbi Türkçe 22 (18,2%) öğrenci geri bildirim formlarını değerlendirdiler. 'Genel olarak seçmeli blok programı başarılıydı' ifadesine ortalama

3,7 puan verilirken, öğrencilerin 13' ü (10,7%) kesinlikle katılıyorum, 77' si (63,6%) katılıyorum, 13' ü (10,7%) kararsızım, 15' i (12,4) katılmıyorum, 3' ü (2,5%) kesinlikle katılmıyorum olarak geri bildirim verdiler.

Seçmeli blokların tümü için 'Seçmeli blok programı içeriği uygun planlandı' ifadesine ortalama 3,7 puan verilirken, öğrencilerin 21' i (17,4) kesinlikle katılıyorum, 60' ı (49,6%) katılıyorum, 21' i (17,4%) kararsızım, 17' si (14%) katılmıyorum ve 2' si (1,7%) kesinlikle katılmıyorum şeklinde yanıt verdiler. Her bir seçmeli program içeriğinin kendi içinde birbiri ile ilişkili ilerleyen tarzda tematik olarak sunulması ifadesini (ortalama 3,8 puan) öğrencilerin 74' ü (61,2) katılıyorum yanıtı ile değerlendirdiler. Öğrenciler, program boyunca eğitim yöntemlerinin amacına uygun kullanılmasını (ortalama 3,8 puan) 73 (60,3%) katılıyorum yanıtı olarak tercih ederlerken, eğiticilerin konularında yetkin olduklarını (ortalama 4 puan) 75 (62%) katılıyorum, eğiticilerin performanslarının yeterli olmasını (ortalama 3,9 puan) ise 82 (67,8%) katılıyorum yanıtı ile geri bildirimde bulunmuşlardır.

Sonuç: Öğrenciler seçmeli blok derslerinin içerikleri, eğiticilerin yaklaşımları ve performansları ile ilgili genel olarak olumlu geri bildirimlerde bulunurken, eğiticilerin eğitim aktiviteleri ile ilgili sunum vb. gibi materyallerin kendilerine düzenli olarak sunulmamasını olumsuz geri bildirim olarak ifade ettiler. Özellikle 'Tıpta İnsan Bilimleri' seçmeli bloğu kapsamında düzenlenen tıp tarihi müzesi gezisi, bölgemiz il afet ve acil durum müdürlüğü ve bölgemizde ulusal medikal kurtarma ekiplerine düzenlenen ziyaretler gibi etkinliklerin seçmeli programlarında daha fazla yer alması yönünde programların geliştirilmesi gerektiği öğrenciler tarafından ifade edildi.

P75

TIP EĞİTİMİNDE REHBERLİK VE PSİKOSOSYAL HİZMETLERİN YERİ: KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ İLK BEŞ AY DENEYİMİ

Şafak Ebru Toksoy¹, Ece Telli², Nesligül Nihal Olgun³, Esin Kulaç⁴, Levent Altıntaş⁵, Sükrü Hatun⁶

¹ Uzman Psikolojik Danışman, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı Rehberlik ve Psikososyal Destek Birimi, Psikiyatri Anabilim Dalı. (Bildiriyi sunacak yazar).

² Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı Rehberlik ve Psikososyal Destek Birimi asistanı ve Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler ve Tanıtım Yüksek Lisans öğrencisi.

³ Uzman Psikolog, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı Rehberlik ve Psikososyal Destek Birimi, Çocuk Koruma Araştırma Merkezi.

⁴ Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı.

⁵ Levent Altıntaş, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı.

⁶ Sükrü Hatun, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı Başkanı ve Tıp Fakültesi Dekanı

Giriş: Eğitimde öğrencilere yönelik rehberlik ve psikososyal sorun alanları ile ilgili destekler, ilköğretimden yükseköğretim kurumlarına kadar ihtiyaç duyulan hizmet alanlarıdır. Bütüncül eğitim yaklaşımı içinde öğrencinin akademik başarısı kadar, psikososyal iyilik hali ve gelişmesine katkı yapmak da gereklidir. Bu gereklilik, üniversite basamağında, hem akademik bilgi ve iletilme, hem de ilgili alanın gereği vizyon ve becerilerin geliştirilebilmesi için ihtiyaçtır.

(1, 2, 3, 4).

Tıp eğitiminin niteliği ve uzun süreli oluşu, bu tür hizmetlerin tıp fakültelerine özgü bir biçimde yapılandırılmasını gerekli kılmaktadır. Bu bakış açısıyla, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıp Eğitimi Anabilim Dalı bünyesinde, Öğrenci Rehberlik ve Psikososyal Destek Birimi kurulmuştur.

YÖNTEM VE FAALİYET ALANI

Birimin kurulması aşamasında; fakülte bünyesinde eğitim ile ilgili diğer birim ve kişilerle fikir alışverişi yapılmış, ortak görüş ve değerlendirmeler sonucunda kurulmasına karar verilmiştir.

Eylül 2013 tarihinde faaliyetine başlayan birim, disiplinlerarası, işbirliğine ve önleyicilik anlayışına dayalı bir yaklaşım ile yapılandırılmıştır. Ayrıca ortaya çıkmış problemlerin sağaltımı ve birimin çalışma konularını aşması durumunda ise, ilgililere yönlendirilmesi, sorumluluk alanları arasında yer almaktadır.

Birimde, uzman psikolojik danışman, uzman psikolog ve birim asistanı görev yapmaktadır.

Rehberlik ve Psikososyal Destek Biriminin çalışma konuları, akademik konular ve psikososyal hizmetler olarak iki temel başlıkta şekillendirilmiştir.

Akademik alandaki hizmet konuları;

- Öğrencilerin başarı durumlarının izlenerek, olumsuz etmenlerin tespiti, ilgili kişi ve birimlerin bilgilendirilmesi. öğrencinin kendisinden kaynaklanan sorunların giderilmesine destek verilmesi.
- Öğrenci değişim programlarının (Erasmus, Farabi, vb.) tanıtılması, koordinasyonu ve geliştirilmesi.
- Mesleki ilerleme (kariyer) danışmanlığı konusunda sürekli bir programın geliştirilmesi.

Psikososyal alandaki hizmet konuları;

- Psikolojik destek başvurularının alınması ve ilgili uzmanlar tarafından değerlendirilmesinin sağlanması ve izlenmesi.
- Fakülteye yeni başlayan öğrencilere yönelik uyum programlarının geliştirilmesi ve hayata geçirilmesi.
- Burs ve sosyal destek başvurularının alınarak, ilgililer tarafından değerlendirilmesinin sağlanması ve izlenmesi.
- Öğrenci kulüpleri ve aktivitelerinin koordinasyonu ve desteklenmesi.
- Öğrencilerin mesleki gelişimi ve ilerlemesi amacıyla mezunlarla etkileşimin sağlanması ve sürdürülmesi.

Ayrıca, bütün bu alan ve uygulamalarla ilgili olarak öğrencilerin geri bildirimlerinin alınması ve ilgili birimlerle paylaşılarak değerlendirilmesi de birimin faaliyet konusudur.

Bulgular ve Sonuç: Rehberlik ve Psikososyal Destek Birimi'nin faaliyetine başladığı tarihten bu yana, öğrenci başvuruları; burs ihtiyaçları (64 kişi, birime başvuran öğrencilerin % 83, 8'i), öğrenci değişim programları (Erasmus) (43 kişi, birime başvuran öğrencilerin %56,3'ü), öğrenci

kulüpleri (17 kişi, birime başvuran öğrencilerin %22,2'si), ve psikolojik destek hizmeti (7 kişi, birime başvuran öğrencilerin %9,1'i) ile ilgili konularda olmuştur.

İlk beş ayın öğrenci başvuru oranı, fakülteadaki toplam öğrenci sayısının % 1,7'sidir.

Bu sonuçlar, ilk beş ay için olumlu değerlendirilmekte, ancak birimin öğrenciler arasında tanınırlığını arttırmaya yönelik çalışmaların da ihtiyaç olduğu düşünülmektedir. Bu amaçla yakın dönemde, öğrencilerin iletişim becerilerini geliştirmeye yönelik metin canlandırma (bibliodrama) ve drama tekniklerini içeren grup uygulamaları; başarıyı etkileyen etmenler ve genel psikososyal durum üzerine tarama çalışmaları yapılacak; mesleki ilerleme (kariyer danışmanlığı) konulu sunum ve paneller düzenlenecektir.

Birimin ve faaliyetlerinin tanınırlığı arttıkça, öğrenci başvurularının da hem konu, hem de sayı olarak çoğalacağı düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

(1) Kuzgun, Y. (1995). Rehberlik ve Psikolojik Danışma. Ankara: ÖSYM Eğitim Yayınları.

(2) Kutlu, M (2002). Üniversite Öğrencilerinin Psikolojik Danışma ve Rehberlik Hizmetlerinden Beklentileri. Eğitim ve Bilim, 27 (123): 22-30.

(3) Özoğlu, Çetin, S.(2007). Eğitimde Rehberlik ve Psikolojik Danışma (Üçüncü Baskı). Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi.

(4) <http://www.mevzuat.gov.tr/Metin.Aspx?MevzuatKod=7.5.10169&sourceXmlSearch=&MevzuatIlski=0>

P76

ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ SINIF I,II,III 2013 – 2014 ÖĞRETİM YILI EĞİTİM PROGRAMI TANITIMI

Akan KARAKUŞ, Mustafa Yasin SELÇUK, Rahman YAVUZ, Özlem MIDİK, Ömer TONTUŞ, Cafer POLAT, Faruk BAĞIRICI, Ali Haydar ŞAHİNOĞLU

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş: Tıp ve eğitim bilimlerindeki gelişmeler, tıp fakültelerindeki eğitim programlarının güncellenmesini zorunlu kılmıştır. Eğitim ortamında, yeni teknolojilerin kullanılarak güncel programlar ile nitelikli doktorların yetiştirilmesi, sağlık sisteminde yaşanan sorunların giderilmesi ve toplumda yaşayan bireylerin biyopsikososyal açıdan sağlıklılık halinin devam etmesi açısından önem taşımaktadır.

Amaç: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesinin 2013-2014 Eğitim Yılı, I-II-III. Sınıf Eğitim Programlarının tanıtılması ve mevcut blok süre ve içeriği hakkında bilgi verilmesidir.

Yöntem: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Eğitim programında bulunan blokların öğrenim konuları ve süreleri incelendi.

Program Tanıtımı: I. Sınıfta; Hayatın Temeli ilk bloktur. Bu blokta; öğrencilerin eğitim çevresine uyumuna yönelik oryantasyon eğitimi ile başlamaktadır ve sonrasında temel biyokimya ve anatomi olmak üzere temel tıp bilimine giriş konuları işlenmektedir. Hayatın Devamı; sindirim sisteminin

yapısı ve görevleri, insan metabolizmasının işleyişi konusu işlenmektedir. Seçmeli Bloğunda; Tıbbi etik, hasta-hekim hakları, Hasta Merkezli Tıp, Gelecekte Tıp, Tıp Tarihi, Tıbbi Türkçe, Tıbbi İngilizce Seçmeli Bloğu mevcuttur. Homeostasis Ve Üreme bloğunda; insan vücudunda bulunan sistemlerin yapısal özellikleri ve işlevlerinin kavranması, biyolojik denge mekanizmaları, üreme sistemi konusunda aktif eğitim gerçekleştirilir. Biyomekanik bloğunda, sinir sisteminin yapısı ve işleyişi ile insan vücudundaki nöronal kontrol mekanizmaları incelenmektedir. II. Sınıfta; Üst Düzeyde Kontrol Bloğu: Sınıf I eğitim programında yer alan biyomekanik bloğunun devamı niteliğindedir. Büyüme Gelişme Ve Davranış bloğunda; embriyonal ve fetal gelişim, yeni doğan, çocukluk ve puberte çağının tıbbi özellikleri ele alınmaktadır. II. Sınıf Seçmeli Blokları; Hekim Roller, Tıpta Bilim Ve Teknoloji, İşitme Engelliler İle İletişim, Tıbbi İngilizce, Tıbbi Türkçe Seçmeli bloklarından oluşmaktadır. Kan, Kan Elemanları, Savunma bloğunda kan, savunma sistemi, yara iyileşmesi konusu işlenmektedir. Zedelenme Bloğunda; Hücre zedelenmesinin oluşumu ve mekanizması, mikrobiyolojik etkenlerin özellikleri, nasıl hastalık oluşturdukları konusunda eğitim verilmektedir. Etik Ve Tıbbi Araştırma Teknikleri Bloğunda; tıp etiğinin temel ilkeleri ve temel tıbbi araştırma tekniklerinin öğrenilmesi hedeflenmektedir. III. Sınıfta yer alan, Solunum, Dolaşım Ve Enfeksiyon bloğunda, ilgili hastalıkların tespiti ve korunma yöntemleri aktarılacaktır. Travma ve Fizyopatolojisi bloğunda; erişkin ve çocukluk dönemi travmaları, teşhis ve tedavide uygulanacak tıbbi yaklaşımlara yönelik eğitim verilecektir. Gebelik ve Doğumun Temel İlkeleri bloğunda; gebelik, gebe izlemi, doğum eylemi ve bu süreçte görülen patolojik durumların tanı ve tedavisi konularında eğitim verilmektedir. Solunum - Dolaşım ve Enfeksiyon bloğunda; solunum ve dolaşım sistemi patolojisi, enfeksiyon hastalıklarının oluşumu yer almaktadır. Seçmeli Blokları; Kanıtı Dayalı Tıp, Sağlıklı Yaşam Tarzı, Tıp Eğitimi, Tıpta İnsan Bilimleri, Tıbbi Türkçe ve Tıbbi İngilizceden oluşmaktadır. Sindirim Sistemi Ve Tümörler bloğunda; sık görülen bu sistem ile ilgili hastalıklar aktarılmaktadır. Sinir Sistemi Ve Ruhsal Aygıt bloğunda; erişkin ve çocuklarda ruhsal savunma düzenekleri, ruhsal hastalıkların gelişimi üzerine etkili nedenler konuları işlenmektedir. Endokrin ve Yaşlanma bloğunda; endokrin sistem patofizyolojisi, endokrin sistem hastalıklarının teşhis ve tedavisi, yaşlılık dönemine ait sağlık problemleri konuları ele alınmaktadır.

Sonuç: Bilimsel ve teknolojik açıdan sürekli gelişen dünyada, yeni bilgi ve yöntemler ışığında tıp eğitimi programlarının güncellenmesine gereksinim duyulmaktadır. Bu çalışmada ortaya konan eğitim programı analizinde, öğrenim çıktıları incelenmemiş, sadece programın işleyiş yöntemi ve içeriği ile ilgili ana hatlar ortaya konmuştur. Öğrenim hedef ve çıktılarının ayrıntılı olarak analiz edildiği ve güncelliğinin sorgulandığı yeni araştırmalara gereksinim duyulmaktadır.

P77

ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ SEÇMELİ PROGRAMI GELİŞTİRME SÜRECİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Özlem Mıdık, Akan Karakuş, Rahman Yavuz, Mustafa Yasin Selçuk, Kemal Balcı, Cafer Polat, Faruk Bağırıcı, H. Ömer Tontuş, Ali Haydar Şahinoğlu

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Seçmeli derslerin, eğitim programına entegre edilmesinde farklı yaklaşımlar bulunmaktadır. Seçmeli müfredat tasarımında hangi yaklaşımın benimseneceği önemli bir karardır. Bu kararda müfredatın yapısı, eğitici ve öğrenci özellikleri, öğrenme ve öğretme

yaklaşımları gibi pek çok etken rol oynar. Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi (OMÜTF), 2003 yılında probleme dayalı, öğrenci merkezli ve topluma dayalı eğitim stratejilerini benimseyerek, tıp eğitimi müfredatını spiral olacak şekilde yeniden düzenlemiştir. 2012-2013 yılına kadar eş zamanlı olarak yürütülen seçmeli programlar, 2013-2014 eğitim döneminde aralıklı tasarımla blok tarzında yeniden yapılandırılmıştır. Bu yazıda seçmeli program geliştirme sürecinden bahsedilmiştir.

Yöntem: Betimleyici çalışmada, 2012-2013 eğitim yılı seçmeli müfredatı analizi sonuçlarına, yeni seçmeli müfredatı geliştirme sürecine değinilmiştir.

Bulgular: 2012-2013 müfredat analiz sonuçları: Her bir dönemde toplam 12 haftayı kapsayan seçmeli programlara Çarşamba günleri dört saatlik zaman dilimleri ayrılmıştı. Seçmeli programların yılsonu başarı puanına %2,5 oranında etkisi bulunmaktaydı. İlk üç sınıf için önerilen seçmeli program sayısı toplamda 74 olup, öğrenciler 63 programı tercih etmişlerdi. Önerilen başlıklar en çok klinik uygulama ve entelektüel/sanatsal beceriler alanlarına aitti. Öğrencilerin seçmeli programlardan en çok tercih ettikleri alanlar ise sosyal tıp alanında olup ilk beş başlık şu şekildedeydi: i) Filmlerdeki insanlar, ii) Klinik uygulamalarda Nöroanatomi, iii) İş sağlığı mesleği ve hastalıkları, iv) Tıp hukuku, v) Medikal antropoloji.

Çekirdek eğitim programı ve özel çalışma modellerine ayrılacak zaman konusunda Genel Tıp Konseyi (GMC) 1993 tavsiyesi programın 1/3'ünün özel çalışma modüllerine (OÇM) ayrılması ve OMUTF seçmelileri tüm müfredatın 1/3 ünü kapsıyordu. Mevcut programların hepsinde sorumlu eğiticiler tıp fakültesi öğretim üyeleriydi. Entelektüel ve sanatsal beceriler başlığı tıp dışı alanları işaret etmekteydi, programların %26,98'ini tıp dışı alanlar oluşturmaktaydı. Bu alanda 21 program önerilmiş 17'si öğrenciler tarafından tercih edilerek gerçekleştirilmişti.

OMÜTF seçmeli programlarla ilgili, blok kurullarında geri bildirim olarak dile getirilen en önemli sorun öğrenci ve eğiticilerin bu programlara devamsızlık, ilgisizlik durumlarıydı. Öğrenci ve eğiticilerin çekirdek programı önemli, seçmeli programı önemsiz görmesi algısı en önemli sorundu. Bu algı ve öğrenme davranışlarının değiştirilmek istenmesi temel çıkış noktası olup, 2013-2014 eğitim öğretim yılı seçmelileri için 'Aralıklı Tasarım' yapılmasına karar verildi. Böylece seçmeliler, çekirdek program konuları ile yarışma durumu içinde yer almayacak, öğrenciler ve eğiticiler zamanlarını büyük oranda bu bloğa ayırabileceklerdi.

2013-2014 Seçmeli Program tasarımı: Yeni tasarımda toplamda dokuz blok prelinik dönem için 6 blok seçmelilere ayrılmıştır. Blok süreleri 3-5 hafta arasında değişiklik göstermekte olup, her bir blokta 5-8 arasında değişen seçenekler yer almaktadır. Tıbbi etik, hasta hekim hakları; Hasta merkezli tıp; Gelecekte tıp; Tıp tarihi; Patient Centered Medical Approach; Hekim Roller, İhtime engellilerle iletişim ve İşaret dili, Tıpta Bilim ve Teknoloji; Medical English; Tıbbi Türkçe; Kanıta Dayalı Tıp; Sağlıklı Yaşam Tarzı; Tıp eğitimi; Tıpta İnsan Bilimleri bu seçenekler arasında yer almaktadır. Her bir seçenek için blok kurulu oluşturulmuş olup eğitsel yöntem ve sınav açısından farklılık göstermektedir. Yeni tasarım pek çok açıdan müfredata olumlu katkıda bulunmuştur; öğrenci ve eğiticilerin katılım ve ilgi düzeyinde artış, programların kalitesinde yükselme, anabilim dalları ve konular arasında entegrasyon gibi. Özellikle sosyal içerikli blokların, tıptan uzaklaştırma algısı ve sonrasında yeni bir tıbbi bloğa alışma kaygısı, öğrencilerin en sık ifade ettiği olumsuz geri bildirim olmuştur. Seçenek sayılarının artırılması, eğitsel strateji ve yöntemlerin çeşitliliği, ölçme değerlendirme sisteminin geliştirilmesi konularında öğrenci ve eğitici önerileri vardır ve bu çalışmalar devam etmektedir.

Sonuç: Bu yazıda Aralıklı tasarım yaklaşımının Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi'ndeki erken dönem etkilerinden söz edilmiştir. Seçmeli Program Tasarımının öğrenci ve müfredat

katkısının değerlendirilebilmesi için uzun dönem izlem ve program değerlendirme çalışmalarına ihtiyaç vardır.

P78

TIP FAKÜLTESİ SEÇMELİ DERS MÜFREDATI İÇERİSİNDE TIP TARİHİ BLOK UYGULAMASI

A. Haydar Şahinoğlu, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Samsun

H. Ömer Tontuş, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Samsun

Mustafa Yasın Selçuk, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Samsun

Akan Karakuş, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Samsun

Rahman Yavuz, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Samsun

Özlem Mıdık, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Samsun

Giriş: Hekimliğin, insanlık tarihi kadar eskiye dayanan bir meslek olduğu düşünüldüğünde hekimlik eğitim ve öğretiminde, mezunlara gereksinim duyduğu profesyonelizmin ve mesleki iç görünümün kazandırılmasında tıbbın eşsiz tarihsel birikiminden faydalanmamak elbette düşünülemez. Bu anlamda, tıp disiplininin sosyal yönünün bir uzantısı olarak Tıp Tarihi konularının da tıp fakültelerinde okutulan müfredatta yer almasını öneren ve bu konudaki uygulamaları anlatan çeşitli çalışmalar mevcuttur.

Amaç: Tıp fakültelerinde okutulan yoğun çekirdek tıp müfredatının yanında tıbbın tarihsel gelişimini ve ilişkili diğer sosyokültürel sahalara etkileşimini, tarihsel dönemlere göre farklı hekimlik uygulamalarını, hastalıkların tanı ve tedavisinin tarihsel süreçlerini, hasta-hekim ilişkilerinin medikal ve etik boyutunu tarihi süreç perspektifinde tıp fakültesi öğrencilerine vererek bu konularda farkındalık uyandırmak amaçlanmıştır. Tıbbın tarihsel seyri konusuna ilgi duyan öğrencilerimizin halihazırda okutulmakta olan çekirdek müfredatta bu ilgilere karşılık bulamamaktadırlar. Bu maksatla seçmeli blok çeşitliliği içerisinde ilgili konuların verilmesi ile tıp tarihi alanında ileri okumalar ve daha kapsamlı araştırmalar yapabilmeleri için öğrencilerimize bir hareket noktası ve ivme kazandırılması bu bloğun temel amacı olarak tasarlanmıştır. Tıp fakültesi birinci sınıf müfredatı seçmeli blokları arasında müfredatta yerleştirilen Tıp Tarihi Bloğu'nun öğrenme çıktıları şu şekilde planlanmıştır: Bu blok sonunda öğrenciler; tıp tarihi alanında temel düzeyde bilgi sahibi olabilecektir. Bununla beraber öğrencilerin, tıp tarihi disiplininin çalışma sahaları arasına giren konular üzerinde farkındalık düzeylerinde artış sağlanması, ilgileri doğrultusunda ileri okumaları ve araştırmaları için kendilerine başlangıç noktası teşkil edebilecek donanıma sahip olmaları amaçlanmıştır.

Program Tanıtımı: Tıp Tarihi Bloğu, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Türkçe Programı birinci sınıf seçmeli blok müfredatları içerisinde tasarlanmıştır. Blok yapısı; seçmeli blok olarak tasarlanan, 4 AKTS kredili, 33 saat teorik sunum, 4 saat uygulama, 70 saat bağımsız öğrenme sürecine sahip, eğitim dilinin Türkçe olduğu, devamsızlık açısından imza çizelgesi üzerinden yoklamaların yapıldığı, öğrencilere derslerinde %20 devamsızlık sınırının tanındığı toplam üç haftalık bir eğitim programı olarak kurgulanmıştır.

Sonuç: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Türkçe Programında kayıtlı genel toplam mevcudu 289 olan birinci sınıf öğrencilerinden 55'i seçmeli olarak Tıp Tarihi Bloğu'nu seçmiştir. Üç haftalık blok süresi sonunda 50 sorudan oluşan çoktan seçmeli sorular üzerinden test usûlü sınav yapılmıştır. Sınav sonrasında Tıp Tarihi Bloğu'nu seçmeli olarak alan öğrencilerin genel blok ortalamaları 87,1 olarak belirlenmiştir. En yüksek blok sonu sınav notu 98, en düşük ise 64 olarak saptanmıştır. Blok sonunda bloğa katılan öğrencilerden alınan sözel geribildirimlerden ve blok işleyişinden de anlaşıldığı üzere tıp fakültelerinde okutulmakta olan temel/çekirdek yetkinlikleri karşılayacak tıp eğitimi müfredatının yanında, tıp tarihi disiplininin çalışma alanına giren konuların da öğrencilere verilmesi gerekliliği ön plana çıkmış ve bu alandaki eksikliklerin giderilmesi için tıp fakülteleri müfredat geliştirme kurulları, ölçme değerlendirme kurulları ve blok kurulları gibi çeşitli düzeylerde daha ileri çalışmalara ihtiyaç duyulduğu anlaşılmıştır.

P79

BİR SİGARA BIRAKTIRMA DANIŞMANLIĞI SEÇMELİ DERSİNİN ÖĞRENCİLERİN BİLGİ VE BECERİLERİ ÜZERİNE ETKİLERİ

Bektaş Murat YALÇIN¹, Mustafa ÜNAL², Hasan PİRDAL³

¹ Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD

² Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD

³ Göynicek Entegre Devlet Hastanesi

Giriş: Ülkemizde sigara kullanım oranları çok yüksektir. 18 yaş üzeri nüfusta erkeklerin %40'ı, kadınlarında %20'si sigara içmektedir. Sigara içimi nedeniyle ülkemizde çok ciddi sağlık sorunları izlenmektedir ve ileriki yıllarda bu durumun daha da kötüleşeceği düşünülmektedir. Ülkemizdeki tıp fakültelerinin müfredatlarında genellikle sigara kullanımı ve buna bağlı oluşan sağlık riskleri üzerinde yoğunlaşmaktadır. Bu bilgiler genellikle teorik içeriktedir ve tıp öğrencilerinin ileriki klinik yaşamlarında kullanım alanları sınırlıdır. Gerek mezuniyet öncesi gerekse de mezuniyet sonrası dönemde sigara bırakma için yeterli danışmanlık eğitimi ülkemizde yeterince verilmemektedir. Bu noktadan amaçla kanıtla dayalı tıp ve modern tıp eğitimi prensiplerine dayanan bir sigara bırakma danışmanlığı konusunda bir seçmeli ders planladık.

Amaç: Bu çalışmanın amacı 12 haftalık bir sigara bırakma danışmanlığı seçmeli dersinin tıp öğrencilerinin konu ile ilgili bilgi ve becerileri üzerindeki etkilerinin araştırılmasıdır.

Yöntem: Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesinde 2011 – 2012 eğitim yılında hem Türkçe hem de İngilizce eğitim gören toplam 60, ikinci dönem tıp öğrencisi çalışmaya dâhil edilmiştir (40 Türkçe ve 20 İngilizce). Bu öğrenciler bir önceki eğitim döneminde kendileri için hazırlanan (Hem Türkçe hem de İngilizce aynı müfredat) 12 hafta süren bir seçmeli staj almışlardır. Öğrenciler her hafta çarşamba günü öğleden sonra dört saat süreyi stajda geçirmişlerdir (toplam 48 saat). Çalışmaya başlamadan önce tüm katılımcılara sigara ve diğer tütün mamulleri, bağımlılık ve modern tedavi yöntemleri konusunda hazırlanan 30 soruluk bir anket uygulanmıştır (Ön test). İlk olarak 4 hafta süre ile öğrencilere teorik bilgi sunumlarla verilmiştir. Bu sunumlar sırası ile; sigara ve tütün mamullerinin tarihçesi, psiko-farmakolojik bağımlılık nedenleri, sigara bağımlısı hasta değerlendirilmesi, hasta görüşme tekniklerine

giriş, yaşam tarzı değişikliği yaratma ve motivasyonel görüşme prensipleri, sigara bıraktırma danışmanlığı prensipleri, sigara bıraktırma danışmanlığında farmakolojik yaklaşımlar şeklinde olmuştur. Daha sonra sekiz hafta boyunca öğrenciler ana bilim dalına bağlı şehir içi sigara bıraktırma polikliniğinde öğretim üyesi eşliğinde gerçek hasta görüşmelerine katılmışlardır. Tüm öğrencilere çevrelerindeki üç farklı kişiye sigara danışmanlığı vermesi istenmiş ve bu vakalar hakkında kendilerinden rapor istenmiştir. Tüm öğrencilerin en az bir kez öğretim üyesi eşliğinde gerçek hastalara danışmanlık vermesi sağlanmıştır. Stajın sonunda öğrencilere stajın başında uygulanan ön testler tekrarlanmıştır (Son test). Simüle hastalar kullanılarak aynalı odalarda Nesnel Yapılandırılmış Klinik Sınav ile öğrenciler değerlendirilmiştir.

Bulgular: Öğrenciler stajın başında ön testte $12,7 \pm 9,8$ soruya doğru cevap verirken staj sonunda bu oranın $22,8 \pm 7,6$ doğru cevap olduğu izlendi. İngilizce ve Türkçe eğitim gören stajlar arasında ön test ve son test doğru cevapları açısından bir fark yoktu ($p > 0,05$). Her iki gruptaki öğrencilerin bilgilerini ölçen son teste verdiği doğru cevap sayısı ön testte verdikleri doğru sayısından fazla idi. Türkçe eğitim gören öğrenciler NÜKS'ten ortalama $90,2 \pm 6,7$ puan alırken İngilizce eğitim gören öğrenciler $92,5 \pm 1,7$ puan almışlardır. Her iki grup arasında istatistiksel açıdan bir fark bulunmamaktaydı ($p > 0,05$).

Sonuç: Sigara bıraktırma danışmanlığı seçmeli dersinin öğrencilerin konu ile ilgili bilgi ve becerisini arttırdığı izlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sigara, NÜKS, Danışmanlık, Simüle Hasta

P80

MÜZİK VE DERİN SOLUK ALMANIN TIP ÖĞRENCİLERİNİN AKSİYETE VE NESNEL YAPILANDIRILMIŞ KLİNİK SINAV PERFORMANSLARI ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Bektaş Murat YALÇIN¹, Mustafa ÜNAL², Tevfik Fikret KARAHAN³, Hacı Ömer TONTUŞ⁴, Hasan PİRDAL⁵

¹ Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD.

² Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD.

³ Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik AD.

⁴ T.C. Sağlık Bakanlığı

⁵ Göynicek Entegre Devlet Hastanesi

Giriş: Test anksiyetesi çeşitli çalışmalarda öğrenciler arasında %25 ile %40 kadar sık olduğu gösterilmiştir. Buna göre test anksiyetesi yüksek olan öğrenciler olmayanlara göre sınavlarda %10 kadar daha düşük not almaktadırlar. Oysaki bu öğrencilerin diğer yüksek not alan öğrencilerle karşılaştırıldığı zaman ne entelektüel kapasiteleri ne de akademik hazırlanma yoğunlukları arasında bir fark bulunmamaktadır. Tıp eğitimi sürecinde teorik bilgi olduğu kadar uygulamalı ve sözel yeteneklerde çok önemlidir. Özellikle performansla dayalı bazı prosedürler (cerrahi girişimler, iletişim becerileri v.b.) doğru olarak uygulanmalıdır. Bu tip becerilerin ölçülmesi için Nesnel Yapılandırılmış Klinik Sınav geliştirilmiştir (NYÜKS). NYÜKS zaman sınırlı, öğrencilerin uygulamalı becerilerini değerlendiren, yapılandırılmış, birden fazla değerlendiricinin görev aldığı bir seri değerlendirmelerden oluşan bir sınav tipidir. Özellikle

anksiyete seviyesi yüksek olan öğrencilerde bu sınavlarda performans düşüklüğü beklenebilir.

Amaç: Bu çalışmada dinlendirici müzik dinlemek ve derin solunum egzersizi uygulanmasının tıp öğrencilerinin NYÜKS performansları üzerindeki etkileri araştırılmak istenmiştir.

Yöntem: Çalışma randomize kontrollü deney şeklindedir. Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesinde tıp eğitimlerinin ilk üç yılındaki, 524 öğrenci randomize bir şekilde çalışma (263 kişi) ve kontrol (261 kişi) gruplarını ayrılmışlardır. Tüm katılımcılara yılsonu NYÜKS öncesi Durumluk Anksiyete Ölçeği ön test olarak uygulanmıştır (STAI). Çalışma grubundakilere sınava girmek üzere bekledikleri salonda eğitimli araştırmacılarca derin soluk egzersizleri uygulanmış yumuşak klasik müzik dinlettirilmiştir. Her iki gruba sınavdan çıktıktan sonra tekrar STAI uygulanmış ve her iki grup arasındaki test skorları ve sınav performansı değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışma grubunun sınav öncesi ve sınav sonrası ortalama STAI skorları değişmezken (fark= 0,75 puan) ($p>0,05$) kontrol grubunun STAI skoru ortalama 3,35 puan düşmüştü ($p<0,005$). Tıp eğitimin her yılındaki çalışma grubundaki katılımcıların NYÜKS puanları kontrol grubundan yüksekti ($p<0,001$). İlk yıl öğrencilerinde çalışma grubunun ortalama NYÜKS puanları kontrol grubuna göre 2,1, ikinci yılda 2,6, üçüncü yılda 3,6 puan yüksekti. Kurulan regresyon modelinde, yaş, cinsiyet, eğitim yılı ve sınava giriş sırasının STAI ve sınav sonucu üzerinde herhangi bir etkisi olmadığı izlenirken ($p>0,05$), çalışma grubunda olmanın etkili olduğu izlenmiştir ($p= 0,002$)

Sonuç: Tıp eğitiminde özellikle sözel ve pratik klinik sınavlarda anksiyete kontrolünün önemlidir. Öğrencilerdeki test anksiyetesini kontrol etmek için özel girişimlere ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Tıp Eğitimi, Test Anksiyetesi, Stres, NYÜKS

P81

KLİNİK ADLİ TIP EĞİTİMİNDE BİLGİSAYAR DESTEKLİ SİMÜLASYON UYGULAMASI

Akan Karakus, Dr. Mustafa Yasin Selçuk
Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş: Doktorların, klinik adli tıp yaklaşımlarının doğru olması ve adli tıp raporlarını uygun şekilde düzenlemeleri önemli bir mesleki ve hukuki sorumluluktur. Gerekli konsültasyon değerlendirmelerinin yapılması, muayene bulgularının ayrıntılı ve doğru bir şekilde kayıt edilmesi önemlidir.

Amaç: Çalışmamızın amacı, öğrencilerin tıp fakültesinde aldıkları klasik eğitim ile gerçek yaşamda karşılaşılabilecekleri adli olaylara uygun yaklaşımı yapma düzeylerini ölçme ve bilgisayar destekli klinik adli tıp eğitimi sonrası başarı düzeyinde artış olup olmadığının araştırılmasıdır.

Yöntem: Literatürde, bilgisayar destekli simülasyon yöntemi ile klinik adli tıp eğitimi verilmesi ile ilgili sınırlı sayıda yayın bulunmaktadır. Ülkemizde, bu yöntem kullanılarak tıp fakültesi son sınıf öğrencilerine eğitim verilmiştir. 20 Haziran 2012 tarihinde, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi son sınıf öğrencilerine yönelik olarak düzenlenen bilgisayar destekli klinik adli tıp eğitimine katılan 54 öğrenciden ön ve son testi doldurmayı kabul eden 29 öğrencinin yanıtları incelenerek, bilgi düzeylerindeki değişim araştırılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Yapılan ön değerlendirilmede, öğrenciler, 11 adet klinik adli tıp olgusunda, 3.86 ± 2.22 ortalama doğru yaklaşım gerçekleştirirken, eğitim çalışması sonrası doğru yaklaşım ortalaması 9.45 ± 1.41 olmuştur ($t=11.47$, $p<0.001$). Çalışma sonuçları, öğrencilerin aldıkları klasik eğitim ile klinik adli olgulara uygun yaklaşımı yeterli düzeyde gerçekleştiremedikleri ve bilgisayar destekli simülasyon eğitimi ile uygun yaklaşımın yapılması açısından öğrencilerin başarı oranında artış olduğu görülmüştür.

P82

COMPUTER-BASED MEDICAL EDUCATION AND MEDICOLEGAL INVESTIGATION OF DEATH

Akan Karakus, Mustafa Yasin Selçuk
Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi

Introduction: Good medical education can help to make the world healthier and safety place. In forensic medicine, to know doing the algorithmic approach to death cases is essential and also it is a legal responsibility of the physicians according to written legal rules in Turkish Criminal Law. The aim of present study was to evaluate the efficacy of computer-based education program in medicolegal investigation of death.

Material and Methods: In Ondokuz Mayıs University School of Medicine in June 20, 2012, a computer-based education program was done. in this program, a course was given about medicolegal investigation of death with computer based virtual cases. Twenty nine out of fifty four intern doctors accepted to take pretest at the beginning of the course and post-test at the end were evaluated.

Results and discussion: Evaluation of the results of pre and post test scores showed that the students significantly learn and apply adequate approach to forensic death cases after participation in the computer-based education course. In thirteen forensic death cases, the mean number (\pm SD) of correct medical approaches was 7.55 ± 3.38 in pretest and 12.31 ± 0.89 in the post test ($t=7.31$, $p<0.001$). Depending upon the final results of the study, we reckon that simulation training can assist forensic medicine education for learning doing adequate approach to forensic death cases.

P83

TIBBİ TÜRKÇE BLOĞUNDAKİ ÖĞRENCİLERİMİZE SORDUK: SEÇMELİ BLOK KOORDİNATÖRÜ SİZ OLSANIZ, NE YAPARDINIZ?

Özlem Mıdık, Akan Karakus, Yasin Selçuk, Rahman Yavuz, Şükrü Paksu, Rifat Karlı, Kemal Balcı
Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş ve Amaç: Öğrenci gereksinim ve beklentilerinin öğrenilmesi programın geliştirilmesi açısından önemlidir. Çekirdek programlardan farklı özellikler gösteren seçmeli programların

yapılandırılmasında, bu değerlendirme yol gösterici özellik taşımaktadır. 2013-2014 eğitim öğretim döneminde Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesinde (OMÜTF) tüm müfredat içindeki seçmelilerin oranının artırılması, düzenli ve etkili bir şekilde yürütülebilmesi için blok yapılandırılmasına gidilmiştir. Fakültemizde bu yıl, II. Sınıf İngilizce ve Türkçe tıp programlarında öğrenim görmekte olan 41 yabancı uyruklu öğrenci için 'Tıbbi Türkçe' seçmeli bloğu hazırlanmıştır. Bu yazıda, Tıbbi Türkçe seçmeli bloğundaki yabancı uyruklu öğrencilerin seçmeli programlarla ilgili gereksinimlerini paylaşmak amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışma betimleyici niteliksel yaklaşımla tasarlanmıştır. 'Öğrencilere seçmeli blok koordinatörü olsaydınız ne yapardınız?' şeklinde tek bir soru sorulmuş yanıtları yazılı olarak toplanmıştır. Sıklık, benzerlik, uygunluk, karşıtlık açısından bir araya getirilen ifadeler arasından çarpıcı olanları doğrudan alıntılanarak sunulmuştur.

Bulgular: Çalışmaya 30 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Öğrenciler görüşlerini beş temada ifade etmişlerdir.

1. Tasarım

'Daha pratik olmasını eğlenceli ve öğrencilerin moralini yükseltmek olmasını sağlardım'

'Devam zorunluluğunu tamamen kaldırdım. Çünkü hepimiz yetişkin bireyleriz'

2. İçerik

2.1. Klinik beceriler

'MBL-KBL gibi uygulamaları hasta üzerinde uygulamayı, ilk yardım koyardım.'

2.2. Sosyal beceriler

'Diğer bölümlerde olduğu gibi farkı bölümlerin seçmelilerini alma sansı verirdim. Mesela beden seçmelisi gibi. Ya da güzel sanatlar fakültesinde sanatla ilgili dersler, müzik, kara kalem, hattatlık ya da güzel yazmak, diksiyon kursu gibi'

'Geziler eklerdim'

2.3. Temel bilimlerin tekrarı ve TUS hazırlığı

'..belki TUS'la ilgili fizyo, anatomi, temel bilimleri anlatıp tekrarlayıp sorular çözmek öğrencilerin kendilerini ders anlatabilmelerini isterdim.'

2.4. Ameliyathane izlemleri

'Öğrencileri gruplara ayırdım.. Hastanenin bir bölümüne gitsinler. Bölümün ameliyathanesine koysunlar ve oradaki ameliyatları izlesinler'

2.5. Araştırma becerileri

'... seçmeli blok öğrencilerin araştırma yeteneklerini yükseltme amacıyla dersleri hazırlayacağım'

2.6. Tıp ve teknoloji

'Tıp ve teknoloji alabilmemiz gereken dersler'

2.7. Sık görülen hastalıklar

'Türkiye'de daha fazla gözüken hastalıklarla ilgili seminer hazırlanmalı'

2.8. Kültürleri tanımak

'Bir haftada öğrencilerden kendi ülkelerinden tıp eğitim nasıl diye sınıfta herkes onunda sunum yaptıracaktım. Sonraki haftada ilk 2 gün sunum yapan hakkında öğrencilerden birbirinden değerlendirmek için plan yapacaktım. Bir eksik varsa nasıl düzeltilebilir diye herkes bilgi verebilecekti'

2.9. Klinikte çalışma, gerçek hasta üzerinde uygulama

'Kardiyoloji, radyoloji gibi alanlara öğrencileri gönderirdim'.

'farklı hasta gerçek hasta görmeli ..reçete hasta hazırlama hastalık hakkında bilgi fizik muayene olmalıdır'.

3. Süre

'Süresi 2 ya da 3 hafta olsun'

4. Eğiticiler

'Ben derslerin bu seçmeli dersleri anlatan hocaların eğlenceli ve şaka seven hocalar olmalı'

5. Sınavlar

'Sınavda kolay sorardım. Çünkü blok seçmeli olduğu için öğrencilerin iyi puan almasına izin verirdim'

Sonuç: Öğrencilerin seçmelilerden beklediği öncelikle eğlenerek öğrenmedir. Daha uzun süren programların yıldıracı ve tıptan uzaklaştırıcı etkisi olduğu vurgulanmıştır. Bunun yanında gerçek yaşamda yaygın olarak karşılaşılan, mesleki ve toplumsal açıdan öncelikli konuların seçilmesi arzu edilmektedir. Yabancı uyruklu öğrencilerin önerdikleri başlıklardan en dikkat çekici olanı, farklı ülkelerin kültürlerini, tıp eğitim ve sağlık sistemlerini tanımak olmuştur.

Öğrenciler yeni bilgi ve uygulamaları öğrenmek istemekte, öte yandan diğer bloklardakine benzer sınav sistemlerinin uygulanmasını istememektedir. Öğrenci görüşleri dikkate alınarak, bu çalışmada elde edilen veriler ışığında, ikinci yarıyılıda yapılması planlanan seçmeli blok programlarının, içerik ve yöntem açısından yapılandırılmasında tasarım değişiklikleri yapılmıştır.

P84

İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ÖDEV HAZIRLANMASI İLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİ

Zeynep Güneş Özunal, Pınar Yamantürk-Çelik, Yağız Üresin

İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakoloji AD

Giriş: İstanbul Tıp Fakültesi eğitim programında farmakoloji dersleri 3, 4 ve 5. sınıflarda yer almaktadır. Beşinci sınıf dersleri klinik farmakoloji ve tedavi stajı adı altında toplam 24 saat

olarak yapılmaktadır. Bu derslerde öğrencinin derse katılımını sağlamaya yönelik ödevler verilmektedir.

Amaç: Bu çalışmada öğrencilerin ödev hazırlanması ile ilgili görüşlerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu amaca yönelik 2014-2015 eğitim öğretim yılında farmakoloji derslerini bitirmiş, sınavlarına girmiş öğrencilere bir anket uygulanmıştır.

Ankette öğrencilere ödev hazırlamaları, sunum yapmaları ile ilgili on iki tanesi Likert tipi ölçek ile yanıtlamaları istenen toplam on altı soru yöneltilmiştir.

Bulgular: Ankete 96 öğrenci katılmıştır. Yanıtlar SPSS kullanılarak tanımlayıcı istatistik yöntemi ile değerlendirilmiştir. Öğrencilerin %97,9'u(n=94) tıp eğitimleri boyunca ödev hazırladıklarını, 89,6'sı (n=86) ise ödev sunumu yaptıklarını belirtmiştir.

Ödev hazırlanmasının olumlu yönleri ile ilgili soruda en çok işaretlenen ilk üç seçenek sırasıyla; araştırma yapılması %51(n=51), sınav notuna katkısı %34,4(n=33) ve takım çalışması yapılması %26(n=25) tespit edilmiştir.

İki öğrenci diğer görüş olarak sınıf önünde yapılan sunum sonucu kendine güven duygusunu, derse bir şeyler kattığını bilmenin öğrenmeyi olumlu etkilemesi ifadelerini eklemiştir. Ödev hazırlanmasının olumsuz yönleri ile ilgili soruda ise en çok işaretlenen ilk üç seçenek sırasıyla; çok zaman alması %45,8(n=44), grup ödevlerinde herkesin katkı sağlamaması %34,4(n=33) ve yeterince danışmanlık alınmaması %30,2(n=29) bulunmuştur.

Likert tipi ölçek kullanılan on iki önermeye verilen yanıtların "Kesinlikle katılıyorum", "Katılıyorum", "Kararsızım", "Katılmıyorum", "Kesinlikle katılmıyorum" seçeneklerine dağılımı incelenmiştir. En sık işaretlenen ifade göz önüne alınmıştır.

Öğrenciler 10 önermede en sık "Katılıyorum" seçeneğini işaretlemişlerdir. "Katılıyorum" seçeneğinin en sık işaretlendiği önermeler; "Genel olarak ödev uygulamalarının iyileştirilmesi gerektiğini düşünüyorum" %55,2(53), "Ödev sunumlarını yararlı buluyorum %42,7(n=41)", "Elektronik ortamda ödev hazırlamayı tercih ederim" %37,5(n=36), "Ödev hazırlamanın isteğe bağlı olmasını tercih ederim" %38,5(n=37), "Klinik farmakoloji ve tedavi stajı boyunca yapılan ödev sürecinden yararlandım" %41,7(n=40), "Farmakoloji eğitiminde ödevlerin artırılmasını gereksiz buluyorum" %34,4(n=33), "Klinik farmakoloji ve tedavi stajı boyunca yapılan ödev sunumlarından yararlandım" %38,5(n=37), "Klinik farmakoloji ve tedavi stajında verilen ödevlerin akılcı ilaç kullanımı bilgilerime olumlu katkısı oldu" %40,6(n=39) ve "Öğrenme sürecime katkım olduğunda daha iyi öğreniyorum" %52,1(n=50)" tespit edilmiştir.

"Katılmıyorum" seçeneğinin en sık işaretlendiği iki önerme ise; "Akranlarımla sunumlarını dinlemek ilgimi çekmiyor" %34,4(n=33) ve "Klinik farmakoloji ve tedavi stajı boyunca ödev sorumluluğumu içeren bir karne uygulaması olmasını yararlı bulurum" %27,1(n=26) olarak bulunmuştur.

Sonuç: Bu anketin yanıtları değerlendirildiğinde genel olarak ödev uygulamalarında iyileştirilmenin gerekliliğinin düşünülmesine rağmen, mevcut haliyle öğrencilerin ödev ve sunumlardan yararlandıkları, uygulamanın ilaç kullanımı ile ilgili bilgilerine katkısı olduğu ve öğrenme sürecine ödev ile katkıları olduğunda daha iyi öğrendikleri sonucuna varılmıştır.

FARKLI EĞİTİM PROGRAMI MODELLERİ ÖĞRENME YAKLAŞIMLARINI DEĞİŞTİRİYOR MU?

A.Hilal Batı¹, Erol Gürpınar², Cihat Tetik³, Nilüfer Demiral Yılmaz¹, Sümer Mamaklı², Ilgaz Akdoğan⁴

¹ Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi

² Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi

³ University of New South Wales Faculty of Medicine

⁴ Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi

Öğrenme yaklaşımı, istenen öğrenme sonuçlarına ulaşmak için kullanılan motivasyon ve öğrenme hedeflerini başarma stratejilerden oluşmaktadır. Motivasyon öğrenmenin neden istendiğini, strateji ise nasıl öğrenildiğini göstermektedir. Öğrenme yaklaşımı eğitimle ilgili çabaların sonuçlarını belirlemek açısından değer taşımaktadır. Öğrenciler kısa zamanda çok fazla bilgiyi öğrenmeleri beklendiğinde ezberleyerek öğrenme eğilimindedir. Buna karşın öğretme mesajı, anlamadaki önem ve değer ile ilişkilendirildiğinde öğrenciler derin yaklaşım benimsemeye yönelir. Öğrenme yaklaşımının öğretimin özellikleri, eğitim ortamına ilişkin özellikler ve sınama yöntemleri gibi birçok faktör tarafından etkilendiği bilinmektedir.

Amaç: Bu çalışmada öğrenme yaklaşımlarında zaman içinde gelişebilecek değişimi belirlemek ve farklı eğitim modellerinin olası etkilerini araştırmak amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma hibrit, entegre ve probleme dayalı öğrenme modelleri uygulayan üç tıp fakültesinde 2010 ve 2013 akademik yılı başında aynı öğrencilere ulaşılarak gerçekleştirilmiştir.

Araştırmanın evrenini, her üç fakültede 2010 yılı dönem 1 öğrencileri ile 2013 yılında dönem 4'te ulaşılabilen aynı öğrenciler oluşturmuştur. Veriler, sosyodemografik değişkenlere ek olarak Biggs'in Gözden Geçirilmiş İki Faktörlü Öğrenme Yaklaşımları Ölçeğini içeren bir anket formu aracılığıyla toplanmıştır. Her iki dönemde de ulaşılabilen öğrencilerden ölçeği tüm başlıkları tam olarak yanıtlamış olan 325 öğrenci araştırma kapsamına alınmıştır.

Bulgular: Verilerin analizinde; fakülteler arasında öğrencilerin cinsiyeti, mezun olunan lise tipi ve fakülteyi isteyerek seçme ve anne-baba eğitimi açısından fark olmadığı belirlenmiştir. Öğrencilerin Öğrenme Yaklaşımları Ölçeğine verdiği yanıtlar değerlendirildiğinde zaman içinde derin yaklaşımda azalma ve yüzeysel yaklaşımda artma gözlenmektedir. Fakülteler ayrı ayrı değerlendirildiğinde ise hibrit ve entegre program modeli uygulayan fakültelerde derin öğrenme yaklaşımındaki azalma ve yüzeysel öğrenme yaklaşımındaki artış dikkat çekmektedir. Probleme dayalı öğrenme modeli uygulanan fakültede ise dönemler arasında öğrenme yaklaşımları açısından istatistiksel olarak anlamlı bir değişim olmaması dikkat çekmektedir.

Sonuç ve Öneriler: Eleştirel düşünme, klinik sorgulama-akıl yürütme, problem çözme, bilgiye ulaşma ve kullanma, yaşam boyu öğrenme gibi hekimlik yetkinliklerinin kazanılmasında öğrencinin gelişimini destekleyecek eğitim etkinliklerini içeren eğitim modellerinin uygulanması oldukça değerlidir. Programların yapısında derin öğrenme yaklaşımının kullanımını geliştirecek bileşenlere yer verilmesi ile bu yetkinliklerin kazanılması da desteklenmiş olacaktır.

P86

GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİNDE UYGULANAN ÇOKTAN SEÇMELİ SINAVLARIN BETİMSSEL ANALİZİ

Kürşat Volkan ÖZCAN, Yunus AYDOĞAN, İsmail BULUT

Gaziosmanpaşa Üniversitesi

ÖZET

Tıp eğitiminde öğrenme hedeflerine ulaşmadaki durumlarının belirlenmesi için değerlendirme ve bu değerlendirmenin sağlıklı yapılması önemlidir. Bu çalışmanın amacı Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerine uygulanan çoktan seçmeli sınavların analizlerinin yapılması ve sınavlarda kullanılan maddeler hakkında bilgi sahibi olunmasının sağlanmasıdır.

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesinde 2013 – 2014 Güz öğretim yılında Dönem I, II ve III'üncü sınıf öğrencilerine uygulanan 11 kurul sonu teorik değerlendirme sınavı ve bu sınavlarda sorulmuş 941 soru bu çalışma kapsamında incelenmiştir. Araştırma modeli olarak "tarama modeli" kullanılmıştır. Araştırma kapsamında sınavların çarpıklık katsayıları, maddelerin güçlük indeksleri ve doğru cevap seçenek dağılımları hesaplanmıştır.

İncelenen 11 kurul sonu değerlendirme sınavının çarpıklık katsayılarının genel itibarıyla 0'ın altında, güçlük düzeylerinin ise 0.64 seviyesinde olduğu görülmüştür. Ayrıca incelenen kurul sonu değerlendirme sınavlarda kullanılan maddelerin % 62'lik bir diliminin uygun görülen güçlük indeks aralığında yer aldığı belirlenmiştir. Çoktan seçmeli sınavlardaki maddelerin doğru cevap seçenek dağılımları incelendiğinde ise doğru cevabının seçeneklere eşit dağılmadığı görülmüştür.

Tıp Fakültesinde kurul sonu değerlendirme sınavlarında kullanılan maddelerin bir kısmının üzerinde düzenlemeler yapılmasının değerlendirmenin etkinliğini artıracığı söylenebilir. Ayrıca öğretim elemanlarının ölçme ve değerlendirme alanında yetkinliğini artırması ise daha etkin bir ölçme ve değerlendirme yapılması sağlanabilir.

P87

ETKİN LABORATUVAR KULANIMI EĞİTİMİ: TIBBİ BİYOKİMYA PROPEDÖTİK UYGULAMA ÖRNEĞİ

Süleyman Demir, Hülya Aybek

Pamukkale Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı- DENİZLİ

Tıp fakültelerinde dönem III veya dönem IV'ün başlangıcında dahili ve cerrahi alanlarda propedötik programları yürütülmektedir. Fakültemizde propedötik programına klinik dallar yanında Tıbbi Biyokimya ve Tıbbi Mikrobiyoloji alanları da dahil edilmiştir. Tıbbi Biyokimya propedötik programı, tıp fakültesi öğrencilerinin klinik stajlara geçmeden önce laboratuvardan

etkin yararlanabilmeleri amacıyla uygun test seçimi, laboratuvar iş akış süreci, laboratuvar sonuçlarını etkileyen faktörler ve testlerin yorumlanması konusunda bilgilendirme amacıyla uygulanmaktadır. Bu bildiride Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi dönem III öğrencilerine uygulanmakta olan Tıbbi Biyokimya propedötik programı uygulanış ve sonuçlar açısından tartışılacaktır.

Fakültemizde Tıbbi Biyokimya propedötik programı 2004-2005 eğitim öğretim yılından bu yana düzenli olarak dönem III öğrencilerine uygulanmaktadır. Dönem başında uygulamanın amacı, yürütülme biçimi, yeri ve değerlendirme biçiminin belirtildiği bir uygulama rehberi hazırlanmakta ve uygulama 8-10 kişilik gruplar halinde haftada bir kez, saat 9.00-12.30 arasında Merkez laboratuvar biyokimya biriminde interaktif bir şekilde yürütülmektedir. Uygulama, değişen öğrenci grupları ile 8 hafta boyunca sürmektedir. Daha önce belirlenen program çerçevesinde kardiyak, hepatik, nefrolojik, tiroid vb. bozukluklarda hangi testlerin istenmesi gerektiği, hangi örnekleri hangi tüplerle gönderilmesi gerektiği, kan alınırken dikkat edilmesi gereken durumlar ve örneğin laboratuvara ulaştırılmasında yapılan hatalar interaktif tartışma yöntemi ile gözden geçirilmektedir. Analitik evrede hatalardan kaçınmak için laboratuvarın yaptığı çalışmalar hakkında öğrenciler bilgilendirilmekte ve test isteminden sonuç vermeye kadar olan tüm süreç anlatıldıktan sonra bunların laboratuvar pratiğine yansımaları laboratuvar da cihazlar başında gözlenmektedir.

Uygulama sonunda Tıbbi Biyokimya propedötik uygulaması konusunda öğrencilerden beklentiler, kazanımlar ve uygulama biçimi üzerine sözel geribildirimler alınmıştır. Bu geri bildirimlerde öğrenciler bu uygulamanın biyokimyanın klinik tanı sürecindeki rolü konusunda farkındalık yarattığı, analitik süreçte uygulanan teknoloji ve kalite kontrol çalışmalarının kendilerinde hayranlık uyandırdığı ve test sonuçlarını etkileyen pre-analitik hatalar konusunda bilgilendiklerini ifade etmişlerdir.

Program sonunda uygun test seçimi, test sonuçlarını etkileyen pre-analitik değişkenler, uygun örnek alımı ve gönderilmesi gibi konulardaki öğrenme kazanımlarını sorgulamak amacıyla olgulara dayalı değerlendirme sınavı yapılmaktadır.

Sonuç olarak öğrencilerden alınan sözlü geribildirimler ışığında Tıbbi Biyokimya Propedötik programı etkin laboratuvar kullanımı için farkındalık yaratan yararlı bir uygulama olarak değerlendirilmektedir.

P88

RADYOLOJİ ALANINDA MEZUNİYET SONRASI TIP EĞİTİMİNDE PROBLEM TEMELLİ VE KÜÇÜK GRUP ÇALIŞMASI İLE YÜRÜTÜLEN ARAŞTIRMA EĞİTİMİ

Utku Şenol, Özgür Kızılca, Yeşim Şenol

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş: Mezuniyet sonrası eğitimde kanıta dayalı tıp uygulamaları ve araştırma eğitimi beklenen yeterliklerden bir tanesidir. Bu çalışmada radyoloji uzmanlık eğitiminde araştırma görevlilerine uygulanan küçük grup çalışmaları ile yürütülen problem temelli eğitimin tanıtılması ve değerlendirme sonuçlarının verilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Eğitimler 2013-2014 eğitim döneminde 16 uzmanlık öğrencisinin dörder kişiden oluşan grupları ile yürütülmüştür. Kasım ayında başlayan eğitimlerin 20 hafta sürmesi planlanmıştır. Program içeriği Türk Radyoloji Derneği uzmanlık standartları ve Avrupa Radyoloji Birliği Standartları temel alınarak hazırlanmış olup; kanıta dayalı tıp, temel istatistiksel kavramlar, tanımlayıcı istatistik, hipotez testleri, STARD insiyatifi, güvenilirlik-geçerlik, test sonrası olasılık belirleme, ROC analizi ve informatik konularını içermektedir. Dersin başında problemler veya ön test verilmiş, 10 dakikalık sürede dörder kişiden oluşan gruplarla problemlerin çözülmesi beklenmiş ve sonrasında 20 dakikalık sürede öğretim üyesi tarafından sunu gerçekleştirilmiş, son 10 dakikada ise tekrar grupların problem çözümü gerçekleştirilmiştir. Dersler yer yer online kaynaklarla desteklenmiş ve yapılan ödevlere online geribildirim verilmiştir. Geribildirim formu 12 sorudan oluşmaktadır. Puanlama 5'li Likert skalasına göre değerlendirilmiştir (1: hiç katılmıyorum, 5: Çok Katılıyorum). Eğitimler sonunda her grubun araştırma projesi geliştirip yayına dönüştürmesi beklenmektedir.

Bulgular: Bu uygulama ile araştırma görevlileri araştırma eğitiminin temel ve radyoloji alanına özel ileri konularını almışlardır. Geri bildirimlerden alınan toplam puan $4,7\pm 0,5$ 'di. En düşük ortalama puan " sürenin kısalığı iken" ($4,3\pm 0,3$) maddesine verilirken, en yüksek puan "fiziksel koşullarının eksik olması" maddesine verilmiştir ($4,8\pm 0,2$). Açık uçlu sorulara verilen yanıtlarda ise uzmanlık öğrencilerinin hepsi ekip çalışmasından ve problem çözümünden memnun olduklarını belirtmiştir.

Sonuç: İstatistik-araştırma eğitimi için grup çalışması ve problem temelli eğitim önemli yarar sağlayabilir. Uzmanlık öğrencilerini araştırma eğitiminden memnun oldukları söylenebilir.

P89

TIP EĞİTİMİ VE AKILCIL TIBBİ LABORATUVAR KULLANIMI: TIBBİ MİKROBİYOLOJİ PROPEDÖTİK UYGULAMA DENEYİMİ

Melek Demir, Nural Cevahir, İlknur Kaleli

Pamukkale Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı- DENİZLİ

Propedötik uygulamaları, tıp eğitiminde klinik stajlar öncesinde tıp fakültesi öğrencilerini klinik uygulamalara hazırlamak amacıyla yürütülmektedir. Ülkemizde tıp fakültesi eğitim programlarında genel olarak dahili ve cerrahi alanlarda propedötik uygulamalarının yer aldığı görülmektedir. Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi propedötik programı çerçevesinde dahili ve cerrahi bilim alanları yanı sıra temel bilimlerden Tıbbi Mikrobiyoloji ve Tıbbi Biyokimya alanlarında da propedötik uygulamaları yürütülmektedir. Tıbbi Mikrobiyoloji propedötik programı, tıp fakültesi öğrencilerinin klinik çalışmalarına (stajlara) geçmeden önce tıbbi mikrobiyolojinin klinik çalışma alanları konusunda bilgi sahibi olmasını sağlamak aynı zamanda enfeksiyon hastalıklarının tanı sürecinde uygun test kararının verilmesi, mikrobiyolojik test sonuçlarının doğru yorumlanması, sonuç raporlarının değerlendirilmesi ve laboratuvar sonuçlarını etkileyen faktörleri bilerek akılcı laboratuvar kullanımı konularında farkındalık ve duyarlılık yaratmak amacıyla uygulanmaktadır.

Bu çalışmada Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi dönem III öğrencilerine uygulanmakta olan Tıbbi Mikrobiyoloji propedötik programı deneyimler ve öğrenci geribildirimleri ışığında

tartışılacaktır.

Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesinde Tıbbi Mikrobiyoloji propedötik programı 2004-2005 eğitim öğretim yılından itibaren bugüne kadar düzenli olarak dönem III öğrencilerine belirlenmiş olan standart program çerçevesinde uygulanmaktadır. Başlangıçta tek bir sorumlu öğretim üyesi ve 8-10 kişilik gruplar ile yürütülen uygulama, öğrenci sayısındaki artışla birlikte iki öğretim üyesi ve 12-16 kişiden oluşan gruplar ile yürütülmektedir. Program Merkez laboratuvarı mikrobiyoloji biriminde uygulanmaktadır. Program haftada bir gün ve her hafta bir grupla olacak şekilde 8 hafta boyunca yarım günlük bir program olarak gerçekleştirilmektedir. Önceden açıklanmış olan program çerçevesinde, tıbbi mikrobiyoloji çalışma alanları, örnek alımında ve gönderilmesinde genel kurallar, örnek red kriterleri, laboratuvar istem kuralları, laboratuvar hataları, laboratuvar test sonuçlarının yorumlanması ve değerlendirilmesi konularını içeren bir sunumu takiben uygulama grubu ile mikrobiyoloji laboratuvarı ve çalışma alanları ziyaret edilerek tanıtılmaktadır. Daha sonra, grup ikiye ayrılarak dönüşümlü olarak seroloji ve bakteriyoloji bölümündeki laboratuvar süreçleri yerinde izlenerek anlatılmakta ve viral hepatit belirteçleri başta olmak üzere o güne ait hasta serolojik test sonuçları ve kültür sonuçları üzerinden interaktif tartışmalar gerçekleştirilmektedir. Uygulama sonunda grubun tümü ile yeniden bir araya gelinerek sözel geribildirimler alınarak uygulamanın işleyişi değerlendirilmektedir. Alınan geribildirimlerde öğrenciler programın klinik ve laboratuvar işbirliğinin önemini kavramalarını sağladığını, Tıbbi Mikrobiyoloji laboratuvar süreçleri hakkında bilgilendiklerini ve mikrobiyolojik test sonuçlarının değerlendirilmesi ve yorumlanması konularında farkındalık yarattığını belirtmişlerdir.

Program öğrenim kazanımlarına yönelik olgulara dayalı değerlendirme sınavı yapılmakta ve sınav sonrası olgular öğrenciler ile tartışılmaktadır.

Sonuç olarak, öğrenci geribildirimleri ve süreç sonunda edinilen deneyimler ışığında Tıbbi Mikrobiyoloji propedötik programının; akılcıl ve amaca uygun laboratuvar kullanımı, mikrobiyolojik test sonuçlarının değerlendirilmesi, yorumlanması, tanısal yaklaşımda maliyet etkin tutumun geliştirilmesi ve laboratuvar-klinik işbirliğinin önemi konularında farkındalık ve duyarlılık geliştirilmesine katkı sunduğu düşünülmektedir.

P90

DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ TIPTA UZMANLIK EĞİTİMİ PROGRAMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Gamze Çapa Kaya¹, Pınar Tuncel¹, Berna Musal², Elif Akalın¹, Neslihan Aktaş³, Tülay Canda¹

¹ Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanlığı Mezuniyet Sonrası Eğitim Kurulu

² Tıp Eğitimi Anabilim Dalı,

³ Tıpta Uzmanlık Öğrenci İşleri, İzmir

Giriş ve Amaç: Eğitim programlarının farklı öğelerinin eğiticiler ve öğrenciler tarafından sistematik olarak değerlendirilmesi ve elde edilen bulguların programların geliştirilmesi amacıyla kullanılması önem taşımaktadır. Fakültemizde mezuniyet sonrası eğitim programlarını her yıl Haziran ayında eğiticiler ve öğrenciler, mezuniyet sonrası eğitim kurulu tarafından

geliştirilmiş olan standart geri bildirim formları ile değerlendirmektedirler. Bu çalışmada 2011, 2012 ve 2013 yılına ilişkin değerlendirme bulgularının karşılaştırılarak sunulması amaçlanmıştır.

Yöntem: Öğrencilerin kullandığı geri bildirim formları (3A formları); kuramsal eğitim etkinlikleri, eğitim etkinliklerine öğretim üyesi katkısı, eğitim süreçleri ve eğitim programı ile ilgili genel değerlendirme başlıkları altında 30 maddeden oluşmaktadır. Eğiticilerin kullandığı geri bildirim formlarında (3B formları) ise kuramsal eğitim etkinlikleri, uygulamalı eğitim etkinlikleri, eğitim ortamının tıbbi araç gereçler yönünden alt yapısı, eğitim ortamının fiziki alt yapısı, program hedeflerinin gerçekleşmesi ve eğitimin amacına ulaşması maddeleri yer almaktadır. Her iki formdaki maddelerin 1-5 (1:yetersiz, 3:orta,5:çok iyi) arasında ölçekle puanlanması istenmektedir. Öğrenci geri bildirim formundaki ölçekteki her boyutun güvenilirlik katsayısı 0.91,0.92 ve 0.96, ölçeğin genel güvenilirlik katsayısı 0.98, eğitici geri bildirim formunun güvenilirlik katsayısı 0.84 olarak bulunmuştur. Üç yılda uzmanlık öğrencileri tarafından doldurulup değerlendirilen geri bildirim formlarının yüzdeleri sırasıyla %59.0, 50.0 ve 66.0'dır.

Bulgular: SPSS 15.0 veri tabanında toplanan eğitici ve öğrenci geri bildirim formlarının 2011, 2012 ve 2013 yıllarına ilişkin karşılaştırması ve 2013 yılı verilerinin disiplinlere göre dağılımı yapılmıştır. Temel bilimlerde az sayıda (6)uzmanlık öğrencisi olduğu için disiplinler arası karşılaştırmalarda dahili ve cerrahi bilimler verileri değerlendirilmiştir. Üç yıllık öğrenci geri bildirimleri incelendiğinde en yüksek puan verilen maddelerin; kuramsal eğitim etkinlikleri başlığında uzmanlık öğrencisi seminerleri ; eğitim etkinliklerine öğretim üyesi katkısı başlığında tez danışmanının ve eğitim danışmanının katkısı; eğitim süreçleri başlığında ise vaka sayısının müfredat hedeflerine ulaşmadaki yeterliği ve bölüm içi rotasyonların eğitime katkısı olduğu saptanmıştır.

Yıllar arası karşılaştırmada istatistiksel açıdan, 2012 yılında öğretim üyesi derslerine verilen puanlarda 2011 yılına göre artma, 2013 yılında ise teze ayrılan süre ve anabilim dalında geri bildirim süreçlerinin işletilmesi maddesine verilen puanlarda 2012 yılına göre azalma saptanmıştır.

Otuz maddenin 27'sinde yıllar arasında önemli bir değişim olmadığı belirlenmiştir. 2013 yılındaki öğrenci geri bildirimleri disiplinlere göre incelendiğinde, istatistiksel açıdan anlamlı farklılık bulunan 12 maddede ve anlamlı farklılık bulunmayan diğer tüm maddelerde cerrahi bilimler öğrencilerinin verdikleri puanların dahili bilimler öğrencilerine göre yüksek olmasının dikkat çekici olduğu düşünülmektedir.

Eğiticilerin verdikleri uzmanlık eğitimine ilişkin geri bildirim formlarının 2011, 2012 ve 2013 yıllarına ilişkin karşılaştırması yapıldığında yıllar arasında puan ortalamalarında anlamlı farklılık olmadığı saptanmıştır.

2013 yılı verilerinin disiplinlere göre dağılımı istatistiksel açıdan incelendiğinde uygulamalı eğitim etkinlikleri, eğitim ortamı fiziki alt yapısı gibi parametrelere cerrahi bilimler eğiticilerinin verdikleri puanların dahili bilimler eğiticilerine göre daha yüksek olduğu saptanmıştır.

2013 yılında eğitici ve öğrenci geri bildirim formlarındaki dört ortak maddenin karşılaştırması yapıldığında tüm maddelerde eğiticilerin verdikleri puanların öğrencilere göre istatistiksel açıdan anlamlı derecede yüksek olduğu saptanmıştır.

Özet olarak sunulan veriler, mezuniyet sonrası eğitim kurulunda Anabilim Dalı ve tüm maddeler bazında ayrıntılı olarak tartışılmakta ve uzmanlık eğitimi programlarının iyileştirilmesine yönelik olarak değerlendirilmektedir.

Günay Saka, Ali Ceylan , Zehra Kılınçbulut,

*Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD

Amaç: Tanımlayıcı tipte olan bu araştırma, tıp fakültesinden mezun olmak üzere olan internlerin sık karşılaşılan bazı hastalıkların tanısını koyabilme, tedavisini planlayabilme, acil durumlara müdahale edebilme, tıbbi uygulamaları, resmi işlemleri yapabilme ve Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi'ndeki bazı becerileri yapabilme konularındaki yeterlilik algılarını değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma evrenini 2012- 2013 eğitim yılında Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesinde öğrenim gören internler oluşturmuştur. Haziran ayında yürütülen bu çalışmada Çekirdek Eğitim Programından (ÇEP) seçilen ve birinci basamakta sık karşılaşılan 15 hastalığın tanısını koyabilme ve tedavilerini planlayabilme, 12 acil duruma müdahale edebilme, 8 resmi işlemi yapabilme, koruyucu hizmetlerle ilgili 18 durumu yapabilme ve 40 beceriyi tıp eğitimi sırasında yapma ve mezuniyet sonrası karşılaştığında yapabilme algısı ile ilgili soru içeren anket internlere zarfla birlikte dağıtılmış ve kapalı zarfla veriler geri toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 25.4±3,7 olup %78,8'i erkektir. %18,8 si Fen lisesi, %43,9'u Anadolu lisesi, %37,7'si düz lise mezunudur.

Öğrencilerin seçilen bazı hastalıklara tanı koyma ve tedavi edebilme algılarına bakıldığında %65.7 ile %100.0 arasında değişen oranlarda 15 hastalığa tanı koyabileceklerini, %46.3 ile %100 arasında değişen oralarda ise tedavi edebileceklerini belirtmiştir. En düşük oranda tanı ve tedavi edebilecekleri durumlar çocuklarda malnütrisyon (%70,1 - %49.6) ve derin ven trombozu (%65.7 - %50.0) olmuştur.

Seçilen bazı acil durumlara müdahale edebilme algılarına incelendiğinde; sorgulanan 12 acil duruma %38,8 - %98,5 arasında değişen sıklıklarda müdahale edebilirim yanıtı verilmiştir. Doğum eylemine müdahale edebilirim diyenlerin oranı %38,8 iken Akut miyokard enfarktüsüne bu oran %98,5 olmuştur.

İnternler sorgulanan 8 resmi işlemi %32,8 ile %92,5 arasında değişen oranlarda yapabileceklerini belirtmiştir. Reçete yazma (%92,5) dışındaki resmi işlemlerin tümünde yapabilirim diyenleri oranları %60'ın altında idi. Çalışmada birinci basamakta yapmaları gereken koruyucu hekimlik uygulamaları ile ilgili algıları da sorulmuştur. Bağışıklama hizmetlerini yürütme, aşı oranlarını hesaplayabilme, aile planlaması danışmanlığı yapabilme, gebe takibi yapabilme gibi durumları yapabilirim diyenlerin oranı %62.7 ile %89.6 arasında değişmekte iken; filyasyon raporu yazabileceğini diyenlerin oranı %25.4, kroki çizebileceğini belirtenlerin oranı %35.8'de kalmıştır. 18 beceriden sadece ikisini öğrencilerden %80'den fazlası yapabilirim yanıtını vermiştir.

ÇEP'e göre öğrenilmesi gereken becerileri tıp eğitimi sırasında yapma ve karşılaştığında yapabilme algıları ile ilgili 40 beceriden 18'ini öğrencilerin %90'dan fazlası hasta üzerinde

uygulamış olduğunu ve karşılaştığında uygulayabileceğini belirtmiştir. 16 beceriyi ise öğrencilerin %50'den azı uyguladıklarını ve karşılaştığında yapabileceklerini ifade etmiştir. Damar yolu açma, hava yolu açma, jinekolojik muayene yapma, smear alma, gebe muayenesi yapma, boğaz kültürü alma, doğum yaptırma, abse drenajı yapma becerilerini ustaca uygulayabilirim yanıtını verenlerin oranı sırasıyla %65,7, %58,2, %40,3, %20,9, %29,9, %38,8, %25,4, %41,8 idi.

Sonuç ve öneriler: Mezuniyet öncesi tıp eğitiminde tıp öğrencilerinin mesleki becerilerini geliştirmek, tümünü belirli uygulamaları yapabilir hale getirmek için son yıllarda mesleki beceri laboratuvarları, iyi hekimlik uygulamaları gibi farklı eğitim teknikleri de kullanılmaya başlanmasına karşın bazı becerilerin kazanılmasında sorun vardır Kadın doğumla ilgili becerilerde (doğum, jinekolojik muayene, smear alma) yetersizlik düzeyi en fazladır. Koruyucu hekimlik uygulamaları ve resmi işlemlerle ilgili beceri eğitimleri gözden geçirilmelidir.

Anahtar Sözcükler: Tıp Eğitimi, İntörn, Yeterlilik Algısı

P92

MEZUNİYET ÖNCESİ TIP EĞİTİMİNDE MESLEKSEL BECERİ EĞİTİMİNE YÖNELİK E-ÖĞRENME UYGULAMASI

Erol Gürpınar*, M. Kemal Alimoğlu, Esin Kulaç, Melis Naçar, Işıl İrem Budakoğlu, Nazan Karaoğlu, Nilüfer Demiral Yılmaz, Selcen Öncü, Cahit Taşkıran, S. Ayhan Çalışkan, İpek Gönüllü, Arif Onan, Sümer Mamaklı

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı, Antalya

Giriş: Mezuniyet öncesi temel mesleki beceri eğitiminin organizasyonunda tıp fakülteleri zaman, para, yer ve iş gücü sorunları ile karşılaşmaktadır. Bu sorunlar için önerilen ve uygulanan yöntemlerden biri de e-öğrenme uygulamalarıdır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, ülkemizdeki tüm tıp fakültesi öğrencilerinin yararlanabileceği, temel mesleki beceri eğitiminin uzaktan eğitim yöntemi ile sunulmasını hedefleyen "Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitiminde Mesleki Beceri Eğitimi Yönelik E-Öğrenme Uygulaması" başlıklı e-öğrenme projesi uygulamasını tanıtmak ve yaklaşık iki yıllık uygulama sonuçlarını sunmaktır.

Yöntem: Akdeniz Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimince Kasım 2011 tarihinde altyapı geliştirme projesi olarak kabul edilen bu çalışmada, ülkemizdeki 10 farklı tıp fakültesinin tıp eğitimi anabilim dallarında çalışan toplam 13 kişilik bir proje ekibi görev almaktadır. Uygulamanın giderleri bu proje bütçesinden karşılanmakta ve uygulamaya katılan fakülte ve öğrencilerden herhangi bir ücret istenmemektedir.

Proje kapsamında; öncelikle fakültelerde uygulanan temel mesleki beceriler listelenmiş ve toplam 20 becerinin projeye alınmasına karar verilmiştir. Daha sonra fakültelerde kullanılan eğitim rehberleri derlenerek uygulamada yer alacak her mesleki beceri için, basamaklı beceri eğitim rehberleri hazırlanmıştır. Hazırlanan rehberlere uygun bir şekilde, konu ile ilgili deneyimli profesyoneller, ilgili eğitim rehberlerini kullanarak, mesleki beceriyi maket veya simüle hasta üzerinde uygulamış ve yapılan uygulamalar yine profesyonel bir ekip tarafından video çekimiyle kaydedilmiştir.

Kaydedilen çekimler, profesyonel bir ekip ve proje yürütücüsü ile birlikte, eğitim rehberinde yer alan basamaklara uygun bir biçimde kurgulanmıştır. Ayrıca rehberde yer alan her basamak için bir seslendirme yapılmıştır. Daha sonra her mesleki beceri yine konunun uzmanı bir ekip tarafından "kullanıcı dostu" bir yazılım programı içerisine yerleştirilmiştir. Sisteme giriş yapıldığı zaman, eğitim rehberinin ilgili basamağı alt yazı şeklinde görünmekte, öğrenciler aynı zamanda, alt yazıyı dinlemekte, daha sonra o basamağın nasıl yapıldığını video kaydı üzerinden izleyebilmektedir. Ayrıca öğrenciler her mesleki becerinin uygulama rehberini kendi bilgisayarlarına indirebilmekte ve çıktı olarak alabilmektedirler.

Uygulamada ayrıca her mesleki beceri için, öğrencilerin anlayamadıkları noktaları, konunun uzmanına sormaları için "uzmanına sor", konu ile ilgili ayrıntılı bilgiye ulaşmak isteyenler için "E-kütüphane", öğrencilerin sistem içinde kendi aralarında eş zamanlı yazışmalarına izin veren "forum", ilgili mesleki beceri hakkında kısa bir geri bildirim formunu içeren "bu bölümü değerlendir" gibi bölümler de yer almaktadır. Projede yer alan mesleki beceriler ise (öğrencilerin giriş sayısına göre en çoktan en aza doğru); Nabız Ölçümü, Kan Basıncı Ölçümü, İntra Muskuler Enjeksiyon, Subkutan Enjeksiyon, Koldan Venöz Kan Alma, Steril Eldiven Giyme, Sutür Pratiğı, Kan Şekeri Ölçümü, Erkeklerde Üretral Sonda Takma, Elektrokardiyografi Çekimi, Meme Muayenesi, Smear Alma, Serum Takma, Maske Takma, Kadında Üretral Sonda Takma, Steril El Yıkamadır. Bu becerilerin dışında beş mesleki becerinin daha çekimleri tamamlanarak Eylül 2014 tarihinde sisteme yüklenecektir.

Bulgular: Uygulama Haziran 2012 tarihinde, pilot çalışma olarak, projede yer alan 10 tıp fakültesinden, gönüllü olan intern hekimlere açılmıştır. Temmuz-Ağustos 2012 tarihleri arasında Türkiye'deki tüm tıp fakültesi dekanlıklarına uygulamanın, tanıtımı ve amacını içeren bir bilgilendirme duyurusu yapılmış ve Ekim 2012-Nisan 2014 tarihleri arasında, 52 tıp fakültesinden toplam 8039 öğrencinin katılımı sağlanmıştır. Projede yer alan mesleki becerilerin her birisi için, öğrencilerin giriş sayıları toplamda ve fakültelerin öğrencileri bazında takip edilmektedir.

Sonuç: Bu projenin amaçları arasında yer alan, ülkemizdeki tüm tıp fakültelerinde temel mesleki becerilerin aynı standartlar ile öğrencilere kazandırılması, öğrencilere konu ile ilgili başvurabilecekleri doğru bir kaynak sağlanması ve ülkemiz tıp eğitiminde e-öğrenme uygulamasının yaygınlığının artırılması yönünde olumlu kazanımlar sağlandığı düşünülmektedir.

P93

TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN E-ÖĞRENMEYE YÖNELİK TUTUMLARI VE ÖRNEK BİR UZAKTAN EĞİTİM UYGULAMASINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ (HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)

Barış Sezer, Orhan Odabaşı, Sükriye Ece Abay

Hacettepe Üniversitesi

Giriş: Bilişim çağında yaşanan gelişmeler birçok alanda olduğu gibi eğitimde de etkisini göstermiştir. Bu etki eğitim-öğretim sürecinde yeni paradigmaların oluşumuna yol açmıştır. Bu paradigmalardan biri de elektronik öğrenme (e-öğrenme)'dir. E-öğrenme öğrencilere kolaylık, esneklik, farklı okullardan öğrenci ve öğretmenlerle işbirlikli çalışma gibi çeşitli

yararlar sağlamaktadır. Tıp eğitimi açısından bakıldığında, öğrenci sayılarının oldukça kalabalık olması, eğitici-öğrenci arasında iletişim eksikliğinin bulunması, yoğun ders programlarının getirmiş olduğu bilişsel yük ve amfilere sıkışan öğrencilerin öğrenme güçlüklerine bakıldığında alternatif öğrenme yöntemlerine ihtiyaç duyulduğu rahatlıkla söylenebilir.

Teknolojinin hayatın tüm alanında etkili olması durumu tüm dünyada pek çok Tıp Fakültesinin eğitim programında bir değişim yaşanmasına neden olmaktadır.

Tıp Fakültelerinde yıllardır süregelen klasik eğitim anlayışı yerini entegre ve interaktif uygulamalara bırakmakta ve giderek gelişen teknoloji sayesinde son on yıl içerisinde elektronik öğrenme (e-öğrenme) gibi daha aktif uygulamalar kendini göstermektedir.

E-öğrenme tıp eğitimi açısından tek başına öğretim aracı olarak kullanılabilmesi gibi, harmanlanmış (blended) öğrenme ortamı yaratmada da kullanılabilir.

Amaç: Bu araştırmanın amacı Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi birinci, ikinci ve üçüncü sınıflarda öğrenim gören öğrencilerin e-öğrenmeye yönelik tutumlarını belirlemek ve örnek bir uzaktan eğitim uygulamasına ilişkin görüşlerini almaktır.

Yöntem: Bu araştırmanın ilk aşamasında toplam 414 öğrencinin e-öğrenmeye yönelik tutumları ölçülmüştür.

İkinci aşamada iyi hekimlik uygulamaları (İHU) kapsamında yer alan "Etik ve Profesyonelizm" oturumu, uzaktan eğitim uygulaması olarak 17 öğrencinin katılımı ile senkron biçimde gerçekleştirilmiş ve bu konuda öğrenci görüşleri alınmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Araştırmada hekim adaylarının e-öğrenmeye yönelik tutumlarının orta seviyede olduğu belirlenmiştir.

Cinsiyet, sınıf düzeyi ve akademik başarı değişkenleri açısından incelendiğinde, hekim adaylarının e-öğrenmeye yönelik tutumlarının cinsiyet ve akademik başarı değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterdiği belirlenirken, sınıf düzeyi değişkenine göre anlamlı farklılık göstermediği belirlenmiştir.

Öte yandan öğrenciler uzaktan eğitimle gerçekleştirilen oturumun zaman açısından büyük fayda sağladığını söylemektedirler.

Zaman değişkeninden başka sırasıyla "ortam esnekliği, rahat iletişim kurma, eğlenceli ders işleme ve kullanılan ders kaynağı çeşitliliği" gibi olumlu yönleri olduğundan bahsedilmiştir.

Bununla birlikte öğrenciler uzaktan eğitimle gerçekleştirilen oturumun iletişim açısından sınırlılığı olduğunu söylemektedirler.

Etkileşim değişkeninden başka sırasıyla "her ders içeriğine uygun olmaması, öğrencilerin dikkatinin kolay dağılması ve yaşanan teknik sıkıntılar" gibi olumsuz yönleri olduğundan bahsedilmiştir.

Bu olumsuz bulgular, öğrencilerin uzaktan eğitime çok aşına olmadıklarından kaynaklı olduğu şeklinde yorumlanabilir.

Oysa literatürdeki uzaktan eğitimi konusunda birçok kuram uzaktan eğitim ile örgün eğitim arasında çok fark olmadığını, doğru bir şekilde ortam ve materyaller hazırlandığı sürece, her iki eğitim türünden de rahatlıkla başarı sağlanabileceğini söylemektedir.

TIPTA UZMANLIK EĞİTİMİNDE CERRAHİ TIP BİLİMLERİ E-KARNE YAZILIMI

Gamze Çapa Kaya¹, Ahmet Ömer İkiz¹, Ceren Koyuncuoğlu², Mehmet Saban³, Mustafa Yılmaz¹, Mustafa Olguner¹, Pınar Tuncel¹, Tülay Canda¹.

¹ Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanlığı Mezuniyet Sonrası Eğitim Kurulu, ² Dekanlık Kalite Geliştirme Birimi Uzmanı, ³ Hastane Bilgi Yönetim Sistemi Yazılım Uzmanı, İzmir.

Tıpta uzmanlık öğrencilerinin (TUÖ) eğitimleri süresince gerçekleştirdikleri uygulamalı ve kuramsal etkinliklerin kayıt altına alınması ve izlenmesi yazılı ortamda eksiksiz olarak gerçekleştirmesi için kurum olanakları kullanılarak e-karne yazılımı gerçekleştirildi. Hastane bilgi yönetim sistemi (HBYS) programı ve üniversitemizin bilgi alt yapısı olanakları bu yazılımın gerçekleşmesine olanak sağladı. 2005-2006 eğitim yılından beri TUÖ çalışma rehberleri ile etkinlik ve kredi kayıt defteri (asistan karnesi), TUÖ eğitimlerinin planlanması ve takibinde Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesinde kullanılmaktadır. Eylül 2012 yılında KBB Hastalıkları e-karne yazılım programı ile TUÖ'lere yönelik veriler toplanmaya, Haziran 2013'den itibaren ise Yeterlik Fişleri ve içeriğindeki tüm veriler e-karne yazılımından elde edilmeye başladı. Tüm Cerrahi Tıp Bilimleri'nde yer alan Anabilim Dalları ile görüşülerek planlama yapıldı. Her Anabilim Dalı'ndan TUÖ çalışma karnelerinde yapılması istenen uygulamalı etkinliklerden Sağlıkta Uygulama Tebliği (SUT) kodu olan verilerin uygun gruplandırılmalarının yapılması istendi ve bu veriler elde edildi. Kuramsal eğitim etkinliklerine katılımlar anabilim dalı sekreterleri, dekanlık tarafından TUÖ'lere açılan kurslara katılımlar ise uzmanlık öğrenci işleri aracılığı ile rektörlük veri tabanından KBB uygulamasına benzer şekilde girildi. Her anabilim dalı için bazı uygulamalı eğitim etkinlikleri ise "diğer" başlığı altında bir gruplandırılarak ve girişleri TUÖ'ler tarafından ayrıca yapıldı.

Tüm etkinliklere ait birim kredi belirlendi. Cerrahi Bilimlerde Anabilim Dalı sekreterlerine, tıp fakültesinde uzmanlık öğrenci işlerine eğitimler verildi. Anabilim Dalı öğretim üyeleri ve TUÖ'lere bilgilendirme yapıldı.

Programın ilgili anabilim dallarında tanımlanmış yerlere kurulumu sağlandı. İlk denemenin Haziran 2014'de alınacak Yeterlik Fişlerinde yapılması planlandı. Tüm bu süreçlerin takibi ve sistemin yürütülmesinde ihtiyaç duyulduğundan bir bilgisayar programcısı ve bir sekreterden oluşan ayrı bir ekip uzmanlık öğrenci işlerine ilave olarak yapılandırıldı. Temel Tıp Bilimleri için program tamamlanmak üzere, Dahili Tıp Bilimleri için çalışmalarımız devam etmektedir. Ağırıklı olarak poliklinik kayıtlarının doğru şekilde tutulması gerektiğinden yapılandırmasının Cerrahi Tıp Bilimleri'nden oldukça farklı olacağı düşünülmektedir. Halen çalışmalar İç Hastalıkları, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ve Nöroloji temel alınarak devam etmektedir. Ayrıca bazı anabilim dalları için özel yapılandırmaların gereceği düşünülmektedir.

Özetle Cerrahi Tıp Bilimleri'nde yer alan anabilim dallarında altı ayda bir doldurulması zorunlu olan TUÖ yeterlilik fişleri ve etkinlik kredi kayıt defterlerinin kayıt ve izlem süreçlerinin gerçek zamanlı yapılabilmesi sağlanmış oldu. Temel Tıp Bilimleri ve Dahili Tıp Bilimleri çalışmalarının tamamlanmasıyla e-karne uygulamasının portfolyo oluşumuna öncülük edebileceği ve eğitimin standardizasyonuna katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

ÖĞRENCİ DEĞERLENDİRMESİNDE KURAMSAL SINAVLARIN BİLGİSAYAR ORTAMINDA GERÇEKLEŞTİRİLMESİ

Gamze Çapa Kaya¹, Lütfiye Özge Oral², Ömür Deniz Dalan², Mücahit Çekmez², Pınar Tuncel¹, Berna Musal³, Vahap Tecim², Tülay Canda¹

¹ Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanlığı, ² DEUZEM, ³ Tıp Eğitimi Anabilim Dalı, İzmir

Giriş ve amaç: Bilgisayar ortamında gerçekleştirilen ve değerlendirilen sınavların; sonuçların daha kısa sürede açıklanabilmesi, basım işlerinin ortadan kalkarak öğrenci işleri yükünün, maliyetin azalması, sınav güvenliği, soru analizlerinin hızla yapılarak soru bankasında uygun soruların depolanabilmesi gibi avantajları nedeniyle Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi mezuniyet öncesi tıp eğitiminde kuramsal sınavların bilgisayar ortamında yapılması için çalışmalar başlatılmıştır. Bu bildiriye, bilgisayar ortamında gerçekleştirilen sınavlara ilişkin deneyimlerin paylaşılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Dokuz Eylül Üniversitesi Uzaktan Eğitim Merkezi (DEUZEM) ile yapılan çalışmalar sonucu kurumumuzun kendi olanakları ile web tabanlı bir değerlendirme sistemi oluşturuldu ve soruların hazırlanan yazılım programı ile elektronik ortamda toplanmasına başlandı. 2013-2014 eğitim yılında bir eğitim yılında dört blok ve bir bütünleme sınavı olmak üzere beş kez yapılan Dönem 4 Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları blok sonu kuramsal sınavlarının bilgisayar ortamında yapılması için alt yapı ve yazılım çalışmaları tamamlandı.

Bulgular: Dönem 4 Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları blok sonu kuramsal sınavlarının ilk ikisi bilgisayar ortamında gerçekleştirildi. Öğrenciler Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Bilgisayar Laboratuvarı'nda sınava alındılar. DEUZEM tarafından kendilerine gönderilen kullanıcı adı ve şifreleri kullanarak sınava girdiler. Tıp Fakültesi eğitim süreçlerinde Dönem 4'e gelene dek basılı materyal ile sınava girdiklerinden sınavdan 10 gün önce tüm öğrencilere bilgilendirme yapıldı ve bilgisayar ortamında paramedikal sorulardan oluşan deneme sınavı uygulanarak sistemi öğrenmeleri sağlandı. Her sınav sonrası yazılı ve sözlü olarak öğrenci geri bildirimleri alındı ve Dekanlıkta değerlendirme toplantıları yapıldı. Yapılan ilk sınavda sıkıntı yaşanmadı. Öğrenciler notlar alabilmek ve karalama için birer kağıt istediler. Ancak yapılan ikinci sınavda internet ağında yaşanan sıkıntı nedeniyle sınav esnasında sistemde ciddi yavaşlık ve internet erişiminde sıkıntılar yaşandı. Öğrenci mağduriyeti oluşmadı ancak memnuniyetsizlik meydana geldi.

Üçüncü blok sonu sınavında bu sıkıntının yaşanmaması için server yapılanması Dekanlık bünyesinde oluşturuldu. Bilgisayar laboratuvarı sorumlusu, çalışanı ve e-karne çalışmaları için oluşturulmuş bilgisayar programcısı ve sekreterden oluşan ekip ve dönem 4 sekreteri sınav esnasında karşılaşılabilecek sorunlar için DEUZEM ile birlikte çalıştılar. Yaz döneminde bu grubun DEUZEM tarafından eğitimi planlandı.

Tartışma: Kuramsal sınavların bilgisayar ortamında yapılmasının sınav güvenliği, sınav sonuçlarının daha hızlı açıklanabilmesi, öğrenci işleri yükünde ve basılı materyalde ciddi azalmaya yol açması gibi avantajları gözlenmiştir. Öğrencilerin en çok ifade ettikleri memnuniyetsizlikleri ise basılı materyale olan alışkanlıkları ilgili sıkıntılardır. Her sınav sonrası alınan geribildirimler ve toplantılarla süreç tanımları, programda değişiklik ve geliştirmeler devam etmektedir.

Dekanlık tarafından 2014-2015 yılında Dönem 4-5 sınavlarının tümünün bilgisayar ortamında yapılması kararı alınmıştır.

P96

AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DERİ VE ZÜHREVİ HASTALIKLAR ANABİLİM DALI' NDA MEZUNİYET ÖNCESİ EĞİTİM PROGRAMI

Ayşe AKMAN-KARAKAŞ¹, M. Kemal ALİMOĞLU², Erol GÜRPINAR², Erkan ALPSOY¹

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi ¹ Deri ve Zührevi Hastalıklar Anabilim Dalı,
² Tıp Eğitimi Anabilim Dalı, ANTALYA

Giriş: Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Deri ve Zührevi Hastalıklar Anabilim Dalı tam zamanlı çalışan 7 öğretim üyesi, 1 uzman, 7 araştırma görevlisi, 2 sekreter, 1 hemşire ile mezuniyet öncesi ve sonrası eğitim faaliyetlerini sürdürmekte, bilimsel araştırmalar yapmakta ve alanında sağlık hizmeti sunmaktadır.

Amaç: Bu yazıda Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Deri ve Zührevi Hastalıklar Anabilim Dalı'nın Tıp Fakültesi Mezuniyet Öncesi Eğitim Programında yer alan eğitim uygulamalarının kısaca tanıtılması amaçlanmaktadır.

Yöntem: Mezuniyet öncesi Tıp Eğitimi Programında Anabilim Dalının yeri, sırayla gözden geçirilmiştir. Yıllara göre Anabilim Dalımızın dersleri ve uygulamaları belirtilmiştir.

Sonuç: Öğretim üyeleri Dönem 1 ve 2' de yer alan Probleme Dayalı Öğrenme oturumlarına ve özel çalışma modüllerine katılmaktadır. Dönem III' te entegre sistem içinde ve Dönem V' de 3 haftalık ayrı bir staj programıyla öğrencilere Deri ve Zührevi Hastalıklar alanının sık görülen hastalıkları için bilgi, beceri ve tutum kazandırılmaktadır. Klasik küçük sınıf dersi ve klinik uygulamaları yanı sıra Takım Çalışmasına Dayalı Öğrenme uygulaması ve pratikler sırasında modifiye bir mini klinik değerlendirme yapılmaktadır. Dönem 6 öğrencileri için de yılda bir kere konferans verilmektedir.

P97

AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM III MESLEKSEL BECERİ UYGULAMALARI HAKKINDAKİ ÖĞRENCİ GERİ BİLDİRİMLERİ

Sümer MAMAKLI, M. Kemal ALİMOĞLU, Yeşim ŞENOL, Hilal GÜLDERE, Erol GÜRPINAR

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

Amaç: Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesinde eğitim programı içerisinde yer alan Dönem 3 öğrencilerinin mesleki beceri uygulamalarını tanıtmak ve öğrencilerden uygulama ve laboratuvar ile ilgili alınan geri bildirim sonuçlarını sunmaktır.

Yöntem: Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesinde üçüncü sınıf öğrencilerine Mesleki beceri ve

klinik uygulamalar bloğu kapsamında, Mesleksi beceri laboratuvarında toplam 21 adet temel beceri kazandırılmaktadır. Yılsonunda kazandırılan beceriler ve Mesleksi Beceri Laboratuvarı ile ilgili olarak, beş puanlı Likert ölçeği kullanılarak oluşturulmuş bir geri bildirim formunu doldurmaları istenmektedir. Bu araştırmada 2012-2013 yılı eğitim öğretim döneminde Mesleksi beceri laboratuvarında eğitim alan öğrencilerin geri bildirim formları değerlendirilmeye alınmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin mesleksi beceri uygulamalarına, ortalama beş üzerinden ortalama 4.16 puan, Mesleksi Beceri Laboratuvarı ile ilgili sorulara ise ortalama 4,05 puan vermişlerdir. Kalabalık öğrenci gruplarıyla yapılan uygulamalar daha düşük puan almıştır. Maket sayısı ve maketlerin genel durumu sorularına verilen puanlar daha düşük, laboratuvar temizliği, sarf malzemeleri ve eğitici konularında ise puanların yüksek olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Öğrencilerin, Mesleksi beceri laboratuvarı uygulamalarından, laboratuvar fiziksel ortamı ve eğiticilerden genel olarak memnun oldukları gözlenmektedir. Ancak artan öğrenci sayısı nedeniyle maketlerin yıpranması olması, maket sayısının yetersiz kalması öğrenci memnuniyetinin azalmasına neden olmaktadır.

P98

TÜRK VE YABANCI UYUKLU ÖĞRENCİLERİN SOSYAL HAYATLARI HAKKINDAKİ ALGILARININ BECK DEPRESYON ENVANTERİ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Mustafa ÜNAL¹, B. Murat YALÇIN², Hasan PİRDAL³

¹ Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD

² Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD

³ Göynicek Entegre Devlet Hastanesi

Giriş: Yıllar içinde üniversite eğitimi almak için birçok genç farklı ülkelere gitmektedir. Bu gençler alıştıkları yaşamlarından çok farklı bir ortamda eğitimlerini sürdürürken sadece eğitim sürecinde karşılaşacakları sorunlardan etkilenmeyebilirler. Farklı kültürel özellikler bu gençlerin okudukları ülkedeki sosyal yaşama dâhil olmalarını engelleyip onları izole olmasına sebep olabilir. Yeterince sosyal destek alamayan gençler bu durumdan olumsuz bir şekilde etkilenebilirler. Bu gençlerde içine kapanma, duyu durum problemleri hatta depresyon gelişebilir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesinde eğitim görmekte olan Türk veya yabancı başka bir ülke uyuklu öğrencilerin sosyal yaşam özelliklerinin duyu durumları ile olan ilişkisini araştırmaktır.

Yöntem: Çalışma Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesinde 2011 – 2012 eğitim yılındaki ilk üç dönemde eğitim gören Türk uyuklu 340 (%84,2) ve herhangi başka bir ülke uyduğundaki 64 (%15,8) öğrenci üzerinde anket yolu ile gerçekleştirilmiştir. Hazırlanan ankette katılımcıların demografik (yaş, cinsiyet), sosyoekonomik (anne ve babasının eğitim düzeyi, meslekleri, kardeş sayıları, aylık gelirleri, yaşadıkları mekânın özellikleri v.b), kültürel (uyduğu ülke, kullandığı ana dil), eğitim hayatları (tercih sebepleri, ileride çalışmak istedikleri ortam v.b) ve sosyal hayatları (sosyal çevreleri, sosyal hayatlarını, sosyal ortamda en çok yaptıkları aktiviteler v.b) ile ilgili bilgiler sorgulanmıştır. Öğrencilerin sosyal hayatları ile ilgili aktiviteleri hakkındaki

ağlıları beşli Likert Skalaya göre değerlendirilmiştir (1= Çok az doyurucu, 2= az doyurucu, 3= biraz, 4= doyurucu, 5= Çok doyurucu). Son olarak ta katılımcılara BECK depresyon anketi uygulanmıştır. Araştırmacılar Türkçeyi anlama konusunda problemi olan katılımcılara yardımcı olmuşlardır.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin ortalama yaşı 20,86 iken Türk öğrencilerin yaşı (20,99±1,9 yıl) yabancılardan fazla idi (20,19±2,3) (t=2,930, p=0,004). Gerek Türk (n= 333, %97,9) gerekse de yabancı öğrenciler (n=48, %75,0) yeterince arkadaşları olmadığından yakınmaktaydılar (x2=52,798, p<0,0001). Türk öğrenciler sosyal çevrelerin doyuruculuğuna 5 üzerinden 3,41±0,8 puan verirken yabancı öğrenciler sadece 2,93±0,8 puan vermişlerdir (F=3,184, p<0,001). Türk öğrenciler arkadaş grupları ile daha çok vakit geçiriyordu (3,77±1'e karşı 2,87±1 F=18,712, p<0,0001). Türk uyruklu öğrenciler yabancılara göre daha çok sinemaya (2,34±1,1'e karşı 1,14±1,0 F=2,064, p<0,001), tiyatroya (1,08±1'e karşı 0,57±1 F=2,285, p=0,006) ve konsere (1,50±1'e karşı 0,93±1 F=25,624, p<0,001) gittiklerini belirttiler. Türk öğrenciler daha çok müzik dinleyip (3,87±1'e karşı 2,94±1 F=9,866, p<0,001), ve bir müzik aleti çalışıyordu (0,47±0,9'e karşı 0,43±0,7, F=0,761, p=0,038). Aynı şekilde Türk öğrenciler daha çok internette yararlanıyor (3,28±1,3'e karşı 2,86±1,6 F=1,888, p=0,04) ve bilgisayar oyunu ile vakit geçiriyordu (1,24±1,4'e karşı 0,71±0,8, F=14,642, p=0,007). Yabancı uyruklu öğrenciler ise daha çok kitap okuyorlardı (3,5±1'e karşı 2,9±1, F=7,472, p=0,002). Yabancı uyruklu öğrenciler BECK anketinden (14,0±8) Türk öğrencilere göre (9,56±8) daha yüksek puan almışlardı. Yapılan regresyon analizinde (Durbin Watson= 1,850, R2=0,224) arkadaş gruplarının tatmin ediciliğinin algısı (t=-3,753, p<0,001) BECK depresyon ölçeği için negatif risk faktörleri olarak bulunmuştur.

Sonuç: Yabancı öğrencilerin sosyal hayata adaptasyonları depresyonlarını azaltmalarına yardımcı olabilir. Bunun için ortaya çıkan engeller (kültürel ve dil v.b.) ve fırsatlar (öğrenci birlikleri, kulüpler v.b.) ile ilgili faktörler araştırılmalıdır.

P99

KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ İLETİŞİM BECERİLERİ EĞİTİMİ; PROGRAM GELİŞTİRME VE UYGULAMA DENEYİMİ

Safak Ebru Toksoy¹, Cem Cerit², Levent Altıntaş³

¹ Uzman Psikolojik Danışman, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı. Tıp Eğitimi Anabilim Dalı Rehberlik ve Psikososyal Destek Birimi.

² Cem Cerit, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı.

³ Levent Altıntaş, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı.

Giriş: İletişim becerileri konusu tıp eğitimi içinde önemli bir yer edinmiştir ve iyi hekimliğin ölçütlerinden biridir. Öğretilen ve öğrenilebilen temel klinik bir beceri olan iletişim becerileri, tıp eğitiminin bütün seviyelerinde gereklidir ve tıp eğitimi müfredatlarının esas bileşenlerindedir.

Kocaeli Üniversitesi (KOÜ) Tıp Fakültesi, eğitim ve öğretim süreçlerine dair stratejik amaçlar ve hedefleri arasında iletişim becerilerine yer vermekte; öğrencilerini, iletişim becerisine sahip hekimler olarak yetiştirmeyi hedeflemektedir.

Bu amaçla, 2012-2013 eğitim-öğretim yılından itibaren iletişim becerileri konulu bir program

geliştirme hedefi ile yola çıkılmış, 2013-2014 eğitim-öğretim yılından itibaren de geliştirilen program uygulanmaya başlanmıştır. Bu programın amacı, KOÜ Tıp Fakültesi öğrencilerinin bilgi, beceri ve tutum seviyesinde iletişim becerilerini kullanabilen hekimler olarak yetişmelerini sağlamak olarak belirlenmiştir.

Program hedefleri, öğrencilerin, insancıl bir perspektiften yola çıkarak, bütüncül bir yaklaşımla, tanı, tedavi ve izleme süreçlerinin tüm basamaklarında iletişim becerilerini kullanabilmeleri ana ekseninde tarif edilmiştir.

Yöntem: İlk aşamada, iletişim becerilerinin dünyada, ülkemizde ve fakültemiz bünyesinde tıp eğitimi içindeki yeri ve uygulamaları araştırılmış ve konu ile ilgili bilgiler, öğretim üyeleri, kurullar ve yöneticilerle toplantılarda tartışılmıştır.

Tartışma ve değerlendirmeler sonucunda, fakültede iletişim becerileri eğitimi programının ne tür bir yaklaşımla ele alınacağı netlik kazanmış; ardından konu ile ilgili çalışacak kişiler ve bir komisyon belirlenmiştir. Çalışma grubu, çoklu disiplin anlayışı ile oluşturulmuştur.

Program I, II, III ve VI. Dönemler için yapılandırılmıştır. I. Dönemde “Temel İletişim Becerileri”, II. Dönemde “Hasta-Hekim İlişisine Giriş”, III. Dönemde “Klinik İletişim Becerileri” ve VI. Dönemde “Zor Durumlarda İletişim Becerileri” şeklinde planlanmıştır. Yöntem olarak, yaşantıya dayalı bir yaklaşımla; küçük ve büyük grup uygulamaları, rol canlandırma, grup paylaşımı, canlandırma sonrası teorik tartışma, görsel ve yazılı materyal kullanımı gibi teknikler planlanmıştır.

Program dikey bir eğitim programı olarak planlanmış ve 2013-2014 eğitim döneminde I. Dönem öğrencileriyle uygulanmaya başlanmıştır.

Ayrıca VI. Dönem öğrencilerine, “Zor Durumlarda İletişim Becerileri” konularını içeren programın uygulanmasında aynı dönemde başlanmıştır.

Değerlendirmenin, kurul sınavlarında ve eğitimcilerin ve öğrencilerin geribildirimleri ile yapılması planlanmıştır.

Bulgular ve Sonuç: I. Dönem programı sonunda, öğrencilerin büyük bir bölümü sözel geribildirimlerinde; programın kendi aralarındaki etkileşimin güçlenmesine katkı yaptığını ve iletişim ile ilgili olarak farkındalıklarının geliştiğini belirtmişler, programın belli kısımları için örnek ve uygulamaların daha da artırılmasını istediklerini söylemişlerdir.

Eğitimciler ise uygulama mekanlarının koşullarının küçük gruplar için daha elverişli hale getirilmesi gerektiğini, programın özellikle yabancı uyruklu öğrenciler özelinde kültüre duyarlılık noktasında gözden geçirilmesini, eğitici eğitimlerinin zorlanılan konu ve uygulamalar için her yıl yinelenmesini istediklerini belirtmişlerdir.

VI. Dönem programı sonunda öğrenciler geribildirimlerinde, yaşantıya dayalı uygulamanın hasta, hasta yakını, doktor ve diğer sağlık çalışanlarının durumunu anlamalarına, empati kurmalarına yardımcı olduğunu; okuldan mezun olmadan önce gerçek yaşamda karşılaşacakları senaryolar üzerinden çalışmanın farkındalıklarını artırdığını; daha önceki yıllarda bu tür bir yöntemle iletişim becerileri konulu ders programlarının olmamasından üzüntü duyduklarını belirtmişlerdir.

Dilşen KARADENİZ¹, Elif KILIÇ¹

Danışman: Özlem COŞKUN², İrem BUDAKOĞLU²

¹ Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 5 Öğrencisi

² Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD

Tıp fakültesi sayılarının ve kontenjanlarının artması nedeniyle her yıl çok sayıda hekim mezun olmaktadır. Birçok mezunda uzmanlaşmak amacıyla fakülte yıllarında “Tıpta Uzmanlık Sınavı”na hazırlanmakta ve eğitim hayatlarının büyük bir bölümünü bu sürece harcamaktadırlar. Hekimler defalarca sınavda şanslarını denemektedir. Peki bunca emeğe karşı bu sınav sistemi hekimlerin becerilerini, bilgilerini ne derece ölçmektedir? Yalnız teorik bir sınavla hekimin nitelikleri değerlendirilebilir mi? Uzmanlaşmak için teorik bilgiler yeterli midir? Bütün bu soruları göz önünde bulundurularak, tek aşamalı ve pratik beceriyi ölçmeyen bir sınavın yeterli olmadığını, kademeli sınav sisteminin daha verimli olabileceğini sonucuna varıldı. Bu amaçla üç farklı sınav alternatifi oluşturuldu. “Tıpta Uzmanlık Sınavı”na alternatif olabilecek seçme/ seçilme yöntemleri önerilerimiz;

1. Aşama: TUS-1: Adil bir sınav olması amacıyla her üç alternatifin de ilk aşamasını TUS-1 olarak adlandırılan, şu anki TUS gibi merkezi bir sınav oluşturmaktadır. TUS-1, tıp eğitimlerinin 5. senesini tamamlamış hekim adayları tarafından alınabilen ve baraj puanı 50 olan merkezi bir sınav şeklinde yapılacaktır. Yılda iki kere yapılacak olan bu sınavda, içerik TUS’a benzemekle birlikte klinik bilimler bölümünde dahiliye ve pediatri gibi büyük stajların ağırlığı küçük stajlara göre daha fazla olacaktır. Aile hekimliği yapmak isteyen hekim adaylarının uzmanlık başvurularında, başka sınava gerek kalmadan TUS-1 puanları esas alınacaktır. Bu uygulamada, ülkemizdeki aile hekimi açığının kapatılması hedeflenmektedir.

2. Aşama: Sınav sistemi bu ilk aşamadan sonra üç farklı şekilde oluşturulabilir.

Seçenek 1: TUS-1 barajını geçen hekimler istedikleri hastanelerin ilgili bölümlerine, CV’leri, referansları ve TUS-1 sonucunu belgeleyen evrak ile bireysel başvuru yapabilecekler. (En fazla iki farklı anabilim dalı) CV’lerinde okul ortalamasının da önemli olması tıp öğrencilerinin azmini ve kalitesini artıracaktır. Altı yıl boyunca verdikleri emek bir anlam kazanacaktır. Ayrıca istedikleri bölümlerle ilgili eğitim hayatları boyunca yaptıkları araştırmaların, çalışmaların ve o bölümle ilgili yurtdışında almış oldukları stajların da CV’de yer alması adaylara artı kazandıracaktır. CV’lerin referanslarla zenginleştirilmesi adayın seçilme şansını artıracaktır. Adaylar, ilgili bölümün kura ile belirlenen öğretim üyelerinden sözlü-uygulamalı sınavı tabi tutulacaklardır. Bu şekilde oluşabilecek haksızlıklar en aza indirilmeye çalışılacaktır. Adayların TUS-1 ve sözlü sınavdan aldıkları puanların ortalaması alınacak ve sıralama oluşturulacaktır. Seçim kontenjana göre yapılacaktır.

Seçenek 2: 5.sınıf sonunda TUS-1 barajını geçen adaylar, 6.sınıf sonunda TUS-2 adı verilen merkezi uzmanlık alanı sınavına (kulak-burun-boğaz, dahiliye vb.) girmeye hak kazanacaklardır. Bu sınavla hekimlerin kararlılıklarını arttırmak, gerçekten istedikleri bölüme girmelerini sağlamak ve böylece mesleğinde başarılı, mutlu hekimler yetiştirmek amaçlanmaktadır. Bu

bağlamda, hekimlerin en fazla iki farklı uzmanlık alanı sınavına girme hakları olacaktır. Sınav sonuç sıralaması açıklandıktan sonra hekimler ilk yerleştirme için bu iki uzmanlık alanından yalnızca birinde tercih yapabileceklerdir. Ancak ilk yerleştirmede kazanamayan hekimlere, boş kalan kontenjanlar için yapılan ikinci yerleştirmede diğer uzmanlık alanı için tercih yapma hakkı tanınacaktır. Hekimlerin yine tek uzmanlık için tercih yapacakları unutulmamalıdır.

Seçenek 3: Bu alternatifte de TUS-1 ve TUS-2(Seçenek 2’de önerilen sınav) sınavları aynı şekilde uygulanacak fakat sıralama TUS-1+TUS-2 puan ortalamasına göre yapılacaktır. Bu sistemin 2.alternatiften tek farkı, TUS-1’in sadece bir baraj sınavı olmaması ve puan ortalamasına katkıda bulunmasıdır.

Sonuç: Hekimlerin bilgi ve becerilerini yeterince ölçmeyen “Tıpta Uzmanlık Sınavı”nın yerine başka alternatif yöntemlerin oluşturulması gerekiyor. Bunu da hep beraber oluşturmak zorundayız.

P101

SAĞLIK ÇALIŞANLARINA YÖNELİK ŞİDDET: RİSK FAKTÖRLERİ, ETKİLERİ, DEĞERLENDİRİLMESİ VE ÖNLENMESİ

Seda AKYILDIZ¹, Şeyda CEYLAN¹, Danışman: Özlem COŞKUN², İrem BUDAKOĞLU²

¹ Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 5 Öğrencisi

² Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD

Giriş: Son 10 yılda yurt genelinde yapılan ‘sağlıkta şiddet’ konulu araştırmalar bir araya toplandığında ortaya çıkan verilere göre; sağlık alanında yaşanan şiddetin diğer işyerlerine göre çok daha fazla olduğu, ancak kayıt altına girenlerin sayısının ise oldukça az olduğu gözle çarpılmaktadır.

Amaç: 5N1K yöntemiyle sağlık çalışanlarına yönelik şiddeti tanımlamak ve çözüm analizini yapmaktır.

Yöntem: 5N1K yöntemiyle konuyu; sorunun incelenmesi ve olası çözüm yollarının değerlendirilmesi şeklinde iki temel bölüme ayırarak daha detaylı ve sistemli bir şekilde analiz edildi.

Sorun

1. NE? Sağlıkta şiddet nedir?

Sağlık kuruluşlarında doktor, hemşire, sağlık teknisyeni, hasta bakıcı, vb. sağlık çalışanlarına yönelik cinsel, sözel ve/veya fiziksel saldırılardır.

2. NEREDE? Sağlıkta şiddet nerede görülmektedir?

Sağlık hizmetinin verildiği her yerde görülmektedir.

3. NEDEN? Sağlıkta şiddet neden görülmektedir?

Sağlıkta şiddet;

- Hasta ve yakınları açısından; artmış beklentilerinin olması, medyanın ve sistemin etkisi, şiddete yatkınlık, çaresizlik, üzümlük, haklarının sınırını ve kapsamını bilmeme, uzun bekleme süreleri, aşırı kalabalık, fiziki şartların yetersizliği, bilgilendirmenin eksikliği, empati kuramama gibi,
- Sağlık çalışanları açınsındansa; yüksek stres, yoğun ve uzun süreli çalışma, mesleki tatminsizlik, çalışma koşullarındaki sıkıntılar, uygun olmayan hasta ve personel davranışları, meslek etiğine uymama, malpraktis gibi unsurlar bu ortamın oluşmasına sebep olmaktadır..

4. NE ZAMAN? Sağlıkta şiddet ne zaman görölmektedir?

Hastaların/yakınlarının beklentileri sağlık çalışanları tarafından yeterince karşılanmadığında; hastaların uzun süre beklemeleri gerektiğinde, hastaların önceliği ve sırası yeterince belirtilmediğinde, acil kavramı doğru anlaşılmadığında, hastada bir komplikasyon oluştuğunda, hasta kaybedildiğinde, sağlık personeli doğru iletişim tekniklerini kullanmadığında, empati kurulmadığında

5. NASIL? Sağlıkta şiddet nasıl uygulanmaktadır?

Sözel: hakaret, küfür, tehdit, mobbing. Fiziksel: darp (sarsma, itme, vurma, dövme), yaralama, kesici-delici aletle/silahla yaralama, ateşli silahla yaralama, öldürme. Cinsel saldırı.

6. KİM? Sağlıkta şiddet kim tarafından uygulanmaktadır?

Hasta ve hasta yakınları şiddeti uygulayan taraf olarak başı çekmekteyken, yöneticilerin mobbing şeklinde sağlık çalışanlarına şiddet uyguladığı da görölebilmektedir.

Çözüm:

1. NE? Sağlıkta şiddet için neler çözüm olabilir?

- Toplumun hasta ve sağlık çalışanı hakları, şiddete eğilim ve iletişim teknikleri konusunda küçük yaştan itibaren dikkatle eğitilmesidir.
- Kısa vadede yapılabilecekler:
 - o Öncelikle sözlü/fiziksel/cinsel her türlü şiddete karşı yaptırımlar artırılmalı ve caydırıcı hale getirilmeli
 - o Şiddet olaylarının tümünün bildirilmesinin ve şikâyet edilmesinin önemi ve sonrasında başvurulacak yollar iyi aktarılmalı
 - o Meslek örgütleri sağlıkta şiddet konusunda medya ile ortak çalışmalı
 - o Hastanede çeşitli yerlere ve doktor odalarının kapısına "Lütfen size yapılmasını istemediğiniz davranışları sağlık çalışanlarına sergilemeyiniz", vb dikkat çekici afişler asılmalı,
 - o Online ve telefonla randevu sistemlerinde hastaların randevu alabilmek için önce sağlıkta şiddete karşı bilgilendirici kısa bir notu okuması/dinlemesi sağlanmalı,
 - o Sağlık çalışanlarına karşı yapılan şikâyetlerde mutlaka kişiden kendisinin o çalışana karşı davranışının da belirtilmesi istenmeli
 - o Sağlık çalışanlarının etkin iletişim ve yaklaşım konusunda eğitilmesi
 - o Hastanın doktorunu seçme hakkı olduğu gibi doktorunda şiddete maruz kaldığında

uygulamakta olduğu tedaviyi bırakma hakkına sahip olduğu vurgulanmalı

o Şiddeti uygulayan hasta/hasta yakının şiddetin derecesi ile doğru orantılı olarak olayın yaşandığı hastaneden belirli bir süre sağlık hizmeti alması engellenmeli; şiddetin tekrarlanması durumunda bu sürenin uzatılması sağlanmalı

2. NEREDE? Sağlıkta şiddete çözüm nerede sağlanmalıdır?

Sağlık, Adalet ve Milli Eğitim Bakanlıklarında ortaklaşa çalışmalar yürütülerek çözümün kendilerine düşen basamaklarını uygulamaya koymalıdır. Tüm eğitim kurumlarında örgün eğitime ek yaygın eğitim programlarının geliştirilip uygulanması sağlanmalıdır. Toplumun sağlığa yönelik bilgilerinin temelinin aile ortamında atıldığı ve bu eğitimi veren kişinin anne olduğu göz önüne alınarak kadınlara eğitimler verilmelidir.

3. NEDEN? Bu çözüm önerileri neden uygulanmalıdır?

Sağlıkta şiddeti ortadan kaldırmak, sağlık çalışanları ve hasta/hasta yakınları arasındaki önyargıları kırmak, ilişkileri güçlendirmek, anlayışlı ve uygun çalışma temelinde bir tedavi ortamı sağlamak en temel amaçtır.

4. NE ZAMAN? Bu çözümler ne zaman uygulanmalıdır?

Şiddet yaşandıktan hemen sonra gereken yasal işlemleri tamamlamalı, gereken makamlara başvurulmalıdır. Şiddeti kayıt altına almak ve resmiyete dökmek bu sorunu çözmek için atılması gereken en önemli adımdır. Şiddet yaşanmadan önce ise bunu engellemek adına tüm bilgilendirme ve eğitim çalışmalarının yapılması gerekmektedir.

5. NASIL? Sağlıkta şiddet nasıl çözülmelidir?

- Sağlık, Adalet ve Milli Eğitim Bakanlıkları tarafından ortaklaşa çalışmalar yürütülerek
- Örgün eğitime ek olarak yaygın eğitim programlarının geliştirilip uygulanmasını sağlayarak
- Sağlık kurum ve kuruluşları, çalışanlarını şiddetten korumaya yönelik belirgin bir tutum göstererek
- Meslek örgütlerinin şiddet konusundaki çalışmaları ve etkinlikleri arttırılarak
- Medyanın sağlıkta şiddet konusunda daha tarafsız ve bilgilendirici yayın yapması sağlanarak

6. KİM? Sağlıkta şiddete kim tarafından çözüm getirilmelidir?

Politikacılar, tüm sağlık personeli, sağlık hukuku uzmanları, sağlık hizmeti alıcıları, sağlık kurumlar sağlık meslek örgütleri ve medya kuruluşları çaba göstermelidir.

H. Cahit Taşkıran¹, Aslı Aykaç²

¹ Yakın Doğu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıp Eğitimi ve Bilişimi AD

² Yakın Doğu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyofizik AD

Giriş ve Amaç: Öğrenme stilleri öğretme ve öğrenme süreçleri içinde öğrencilerin yaklaşım ve stratejilerini etkileyen önemli unsurlardan biridir. Eğitimin planlanması, yürütülmesi ve izlenmesi aşamalarında tüm diğer bileşenlerin yanısıra öğrencilerin bireysel özelliklerinin bilinmesi de önem taşımaktadır. Öğrenci özelliklerini belirlemeye yönelik çok sayıda ölçek geliştirilmiştir. Öğrencilerin kişilik özelliklerini, bireysel öğrenme stillerini, öğrenme tercihlerini, yaklaşımlarını ve stratejilerini belirlemeye yönelik çok sayıda ölçek bulunmakta olup bunlar yaygın olarak kullanılmaktadır.

Bu çalışmanın amacı, Yakın Doğu Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinin öğrenme stilleri, biçimleri, strateji ve yaklaşımlarının tanınmasıdır.

Yöntem: Bu çalışmaya Yakın Doğu Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem II ve III öğrencileri alınmıştır. Çalışmada Vermunt'un Öğrenme Stilleri Envanteri'nin Türkçeleştirilmiş metni 2013-2014 akademik yılı başında bir anket formu olarak kullanılmıştır. Bu form, öğrenme biçimleri ve öğrenme stratejilerine yönelik iki bölüm halinde toplam 120 maddeden oluşmaktadır. Katılımcılardan ilk bölümdeki sorulara 1=nadiren veya hiçbir zaman, 2=bazen, 3=ortada, 4=sıklıkla, 5=her zaman şeklinde; ikinci bölümde ise 1=hiç katılmıyorum, 2=çoğunlukla katılmıyorum, 3=kararsızım, 4=çoğunlukla katılıyorum, 5=tamamen katılıyorum şeklinde yanıt vermeleri istenmiştir. Yazarın puanlama sistemi kullanılarak her bir öğrenci için ölçekteki 4 boyut (bilgi işleme stratejileri, düzenleme stratejileri, öğrenme yönelimleri, zihinsel öğrenme modelleri) ve bu boyutların 16 alt alanına karşılık gelen madde puanları elde edilmiştir. Bu ham puanlar 1-5 arası puanlara dönüştürülerek öğrenme biçimleri ve yaklaşımlarına ait profil puanları oluşturulmuştur. Puan dağılımları analiz edilerek öğrenci grubunun hem bireysel hem de genel eğilimleri saptanmıştır.

Bulgular ve Tartışma: Anket formunu yanıtlayan ve analizleri yapılan 105 Dönem II (%89) ve 56 Dönem III (%86) öğrencisi olmuştur. Bilgiyi işleme stratejileri boyutunda a) derin işlem, b) basamaklı işlem, c) somut işlem; düzenleme stratejileri boyutunda a) içsel, b) dışsal, c) düzenleme eksikliği; öğrenme yönelimleri boyutunda a) kişisel ilgi, b) sertifika yönelimli, c) kendini sınama, d) mesleğe yönelik, e) kararsız; zihinsel öğrenme modelleri boyutunda a) bilginin yapılandırılması, b) bilgi edinme, c) bilginin kullanımı, d) eğitimin uyarılması, e) işbirliğine yönelik alt gruplara göre öğrenci puanlarının dağılımı incelendiğinde bireysel ve genel dağılım çok yönlülük göstermektedir.

Bu çeşitlilik öğrencilerin temel özelliklerini yansıtmış olabileceği gibi öğrenme yaklaşımları ve yönelimlerinin hem içsel hem de dışsal unsurlardan etkilenmiş olabileceğini, böylelikle değişik eğitim etkinlikleri için farklı stratejilere başvurmuş olabileceklerini düşündürmektedir.

Sonuç: Öğrencilerin kendi özellikleri olarak varolan öğrenme stilleri ve öğrenme ortamındaki süreçlerin etkisiyle öğrenme yönelimleri ve yaklaşımları değişebilmektedir. Eğitim programları planlanırken bu durumun göz önüne alınması ve farklı eğitim yöntemlerine yer verilmesinde yarar vardır.

Ayrıca, öğrencilere bireysel destek ve danışmanlık vermek amacı ile bireysel profillerinin izlenmesi, benzer ölçeklerle çalışmanın belirli aralıklarla yenilenmesi ve istenen değişikliğin sağlanıp sağlanmadığının gözlenmesi planlanmaktadır.

P103

LABORATUVAR KALİTE YÖNETİM SİSTEMİ EĞİTİMİ: KİTLESEL BİR İNTERAKTİF EĞİTİM DENEYİMİ

Yumuşak D¹, Akın L.¹, Kurucu G.¹, Menemenlioğlu D.¹, Bayrakdar F.¹, Yolbakan S.¹, Elango V², Abacıoğlu H²

¹ Türkiye Halk Sağlığı Kurumu, Mikrobiyoloji Referans Laboratuvarlar Daire Başkanlığı, Ankara

² Dünya Sağlık Örgütü, Ankara

Laboratuvar Kalite Yönetim Sistemi (LKYS) eğitimi "Türkiye'de bulaşıcı hastalıkların kontrolü ve sürveyansı" adlı AB projesi kapsamında 2012 yılından bu yana interaktif eğitim teknikleri kullanılarak yürütülen kitlesel bir eğitim etkinliğidir. Bu eğitim kapsamında eğitim materyali geliştirilmiş, eğitici eğitimleri yapılmış ve hedef kitlesi mikrobiyologlar olan eğitimler düzenlenmiştir. Onbeşmodülden oluşan eğitim materyali; slayt seti, eğitici rehberi, uygulamalar, ısınma alıştırmaları, ön-son test ve geri bildirim formlarından oluşmaktadır. Söz konusu materyal bir pilot eğitimle denenmiş ve alınan geri bildirimler doğrultusunda son şekli verilmiştir. Üniversitelerden ve Sağlık Bakanlığı kurumlarından 84 eğitime eğitim materyali ve erişkin eğitimi ilkelerine yönelik dört eğitim yapılmıştır.

LKYS eğitimlerinin 3 temel özelliği vardır.

Bunlar; (i) erişkin eğitim ilkelerine göre yapılandırılması, (ii) eğitimlerin teknisyenler, uzmanlar ve yöneticilerden oluşan karışık gruplarda yapılması, (iii) olası olan en çok sayıda mikrobiyoloğa ulaşılmasıdır (kitlesellik).

Erişkin eğitimi: Eğitim, her grupta 5 eğiticinin görev aldığı 30 kişilik gruplarda yapılmakta ve üç gün sürmektedir. İnteraktif teknikler kullanılmakta, katılımcıların kendi deneyimlerini paylaşmaları özendirilmekte ve kavramlar günlük uygulamalarla ilişkilendirilmektedir. Katılımcıların kurs öncesi beklentileri alınmakta ve kurs bitiminde bunların ne oranda karşılandığı irdelenmektedir.

Gün sonu geri bildirimler yanı sıra kurs sonunda kapsamlı geri bildirim alınmaktadır. Likert ölçeğine göre alınan (1: en düşük – 5 en yüksek) geri bildirimlerde yer alan bazı parametrelere ilişkin sonuçlar şöyledir [ortalama ± SD (min-maks)].

Eğitim süresi 4.21 ± 0.89 (1-5) Bilgi artışı 4.61 ± 0.71 (2-5)

Eğitim yöntemi 4.56 ± 0.62 (3-5) Sistemik yaklaşıma yönelik farkındalık 4.62 ± 0.73 (2-5)

İçerik-hedef uyumu 4.59 ± 0.59 (2-5) Yönetsel araçları kullanabilme 4.46 ± 0.87 (1-5)

Karışık gruplar: LKYS teknisyenlerden, uzmanlara ve yöneticilere kadar farklı görev ve sorumlulukları olan kişilerin ortak çabaları ile başarılı bir süreçtir. Eğitsel açıdan, benzer bilgi ve beklentileri olan gruplarda eğitim yapılması önerilmesine karşın, LKYS'nin doğası gereği eğitimlerin karışık (heterojen) gruplarda yapılmasının deneyimlerin paylaşılması ve farklı görüşlerin algılanması açısından yararlı olacağı hipotezi öne sürülmüş ve pilot eğitimde sınanmıştır.

Gerek eğiticiler gerekse de katılımcılardan alınan geri bildirimlerin karışık gruplarda eğitim yapmanın süreci olumsuz etkilemediği, tersine yararlı olduğu yönünde olması üzerine kurslar bu biçimde düzenlenmiştir. Kurslar boyunca da pilot eğitim benzeri geri bildirimler alınmıştır.

Kitlesellik: Her kursta 60-120 kişiye ulaşılmaktadır. Bugüne kadar eğitimlere toplam 676 mikrobiyolog katılmıştır.

Küçük gruplarda eğitimin en önemli darboğazı aynı anda çok sayıda eğiticie gereksinim duyulması ve eğitim maliyetlerini görece arttırmasıdır.

Ne var ki, katılımcılardan alınan geri bildirimler eğitimin süresi ve yöntemi açısından hoşnutluk düzeyinin çok yüksek olduğunu göstermiştir.

Eğiticiler ile her kurs öncesi modüllerin birlikte gözden geçirilmesi ve her ekibin kendi belirlediği bir liderinin olması standardizasyona önemli katkı sağlamıştır.

Eğitimlerin orta erimdeki çıktılarına yönelik bir anket hazırlanmaktadır. Web-tabanlı yapılacak bu anketle, edinilen bilgilerin ne oranda uygulamaya geçirildiği ve kalıcı olduğu sorgulanacaktır.

P104

TIP EĞİTİMİNDE BİYOİSTATİSTİK BİLİMİNİN ROLÜ

Doç. Dr. Canan BAYDEMİR

Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik ve Tıp Bilişimi Anabilim Dalı KOCAELİ

Hastalıkların teşhis ve tedavileri 20. yüzyıla kadar klinik tecrübelerle dayalı olarak yapılmaktaydı. Hastalıkların risk faktörleri ve hastalığa bağlı olarak gelişen ikincil hastalıklar yeterince anlaşılammaktaydı. Günümüzde hastalıkların teşhis ve tedavilerinde klinik bilgi kadar literatür bilgisine de ihtiyaç duyulmaktadır. Sağlık alanında çalışmaların artması ile araştırmaların ve biyoistatistiğin önemi, geleceğin doktorlarının eğitiminde her zamankinden daha gerekli hale gelmiştir.

Tıp ve Sağlık bilimlerinde, verilerin toplanması, işlenmesi, özetlenmesi, topluma ilişkin genel bilgilerin elde edilmesiyle uğraşan bilim alanına Biyoistatistik denir.

17. yüzyıldan itibaren gelişen Biyoistatistik yöntemler ile sağlık bilimlerinde araştırmaların önemi artmıştır. Biyoistatistiğin günümüzde hızla gelişmesi ile sağlık alanında çalışanlar için araştırmalarda ve klinikte, istatistiksel yöntemlerin kullanılması zorunluluk haline gelmiştir.

Bu durum tıp hekiminin yanısıra veteriner, hemşire ve tüm sağlık personeli için hızla gelişen istatistiksel yöntemlerin kullanılması, yöntemler hakkında bilgi eksikliği konusunda endişe yaratmaktadır. Günümüzde geçmişe oranla tıp doktorları yeni bilgileri değerlendirmek için daha ileri düzeyde biyoistatistik bilgisine ihtiyaç duymaktadırlar.

Sağlık alanı sürekli bir değişim içindedir ve yeni araştırmalar yapılmaktadır. Yapılan tıbbi araştırmalar dört temel aşamada gerçekleşir. 1- Planlama ve Projelendirme, 2- Veri Toplama ve Özetleme, 3- Veri analizi ve Yorumlama ve 4- Raporlama ve Yayın aşamaları ile gerçekleşmektedir. Bu aşamanın tamamında istatistiksel yöntemler kullanılmaktadır. Sağlık alanındaki değişimleri ve gelişmeleri takip edebilmek için literatür bilgisine ve dolayısıyla literatürlerdeki istatistiksel testlerin ve bulguların anlaşılabilmesine ihtiyaç vardır.

Tıp öğrencileri eğitimlerinin başlangıcında hastalık, teşhis ve tedaviye odaklanmak istemektedirler. Özellikle matematik ve olasılık gibi sayısal yöntemler, tıp öğrencileri için ilgi çekici olmaktan uzaktırlar. İnsanlar hastalık semptomlarına, yan etkilere ve tedaviye farklı tepki verirler. Teşhis ve tedavi genellikle belirli olasılıkları içerir. Matematik bilgisi ve olasılıklar göz ardı edildiğinde teşhis ve tedavilerde yanlışlıkların yapılması kaçınılmazdır.

Günümüze kadar yapılmış yayınlar incelendiğinde araştırmaların tüm aşamalarında ve özellikle bulguların değerlendirilmesinde yanlış yapılan yorumlar nedeniyle bir çok çalışmanın hatalı olarak basıldığı görülmüştür. Yayımlanan çalışmalar incelendiğinde bu hataların araştırmaların her aşamasında olduğu görülmektedir. Tıp doktorlarının, araştırmaları inceleme, sonuçlarını klinikte uygulamaya alabilmesi için yeterli oranda biyoistatistik eğitimi almış olması gerekir. Biyoistatistiğin öneminin anlaşılması ile klinik düşünme, karar verme, bulguları değerlendirme aşamalarında hatalar azaltılabilecektir.

Mezuniyet öncesi tıp öğrencilerinin gelecekte başarılı bir hekim olabilmesi için tıptaki gelişmeleri fark etmesi ve bu gelişmeleri takip etmesi gerekmektedir. Tıp alanında bu gelişmeleri takip edebilmesi için araştırmalarda yer alan Biyoistatistik yöntemleri anlaması ve doğru yorumlaması gerekir. Başarı, güncel çalışmaları takip etmek, sonuçları yorumlamak ve klinikte uygulamak ile yakalanabilir.

P105

AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DERİ VE ZÜHREVİ HASTALIKLAR ANABİLİM DALI' NDA MODİFİYE MİNİ KLİNİK DEĞERLENDİRMENİN SINAV BAŞARISINA ETKİSİNİN ARAŞTIRILMASI: KONTROLLÜ BİR ÇALIŞMA

Doç. Dr. Canan BAYDEMİR

Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik ve Tıp Bilişimi Anabilim Dalı KOCAELİ

Giriş: Dönem V' de Deri ve Zührevi Hastalıklar Stajında öğrenci değerlendirmesi, eksikleri belirleme ve giderme amacıyla Eylül 2012 tarihinden bu yana, stajın ikinci haftasının sonunda ve son haftanın başında öğleden sonraki pratikler sırasında modifiye bir mini klinik değerlendirme yapılmakta, gerçek hastalar ile çalışırken öğrenciler gözlenerek kendilerine geri bildirim verilmektedir. Bu değerlendirmenin staj sınav notuna katkısı önce Aralık 2013 den önce uygulama sınavı notuna katkısı %25 daha sonra ise %16 olarak belirlenmiştir.

Amaç: Bu çalışmada, stajda yapılan modifiye bir mini klinik değerlendirmenin öğrenci sınav

başarısına etkisini araştırmak amaçlandı.

Yöntem: Bu amaçla, Eylül 2011-Mart 2014 tarihleri arasında modifiye mini klinik değerlendirme yapılan ve yapılmayan öğrencilerin sözlü sınavı, teorik sınavı ve ders ortalaması arasında fark olup olmadığı araştırıldı. Modifiye mini klinik değerlendirme uygulanan grupta mini klinik değerlendirme notları ile yapılandırılmış sözlü sınavı, teorik sınav ve ders ortalaması arasındaki ilişki incelendi.

Sonuç: Mini klinik sınav yapılan ve yapılmayanlar iki gruba ayrıldığında teorik ve ortalama sınav başarı puanlarında anlamlı fark saptanmadı. Mini klinik sınav puanları katkısına göre gruplar üçe ayrıldığında ise sınav katkısı en çok olan grupta teorik sınav başarı puanları minik klinik sınav yapılmayan ve mini klinik sınav puan katkısı az olan diğer gruplara göre anlamlı olarak yüksek saptandı (sırasıyla, $p=0.045$, $p=0.030$). Ortalama başarı puanlarına göre incelendiğinde ise mini klinik sınav katkısı %25 olan grup, %16 olan gruba göre anlamlı olarak yüksek saptandı ($p=0.033$).

P106

EGE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ TIP EĞİTİMİ ANABİLİM DALI'NIN TIP EĞİTİMİ ALANINDA İNSANGÜCÜ GELİŞİMİNE KATKISI

H.İbrahim Durak, A.Hital Batı, S.Ayhan Çalışkan, Ö.Sürel Karabilgin, Hatice Şahin,S.Elif Törün,
Kevser Vatansever, Nilüfer Demiral Yılmaz, Yusuf Yılmaz
Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı, Bornova,

Giriş: Tıp Eğitimi Anabilim Dalları ülkemizde henüz kurumsallaşma aşamasındadır. Bu süreçte Anabilim Dalımız 1998'de kurulmuş ve halen, bir profesör, dört doçent, bir yardımcı doçent, bir öğretim görevlisi, bir uzman ve bir eğitim öğretim planlamacısı, iki sekreter, dört veri kayıt elemanı ve idari personel, dört hizmetli olmak üzere 19 kişilik bir kadro ile eğitim, araştırma, hizmet alanlarında çalışmalar yürütmektedir. Bu bildiri, Ege-TEAD'ın tıp eğitimi alanında insangücü gelişimine katkı sağladığı lisansüstü eğitim programlarının temel özelliklerinin paylaşılması amacıyla hazırlanmıştır.

Yöntem: Ege-TEAD lisansüstü eğitim programları ve eğitici gelişimi programları amaçları, içeriği, eğitim ve değerlendirme yöntemleri ile hedef grup, öğrenci sayıları ve diğer özellikleri bağlamında irdelenerek tanımlanmıştır.

Bulgular: Ege-TEAD'da iki lisansüstü eğitim programı mevcuttur. Bunlardan Tıp Eğitimi Doktora Programı 2005 yılında YÖK tarafından onaylanmış ve 2006-2007 yılı bahar döneminden itibaren öğrenci almaya başlamıştır. Tıp Eğitimi İkinci Öğretim Tezsiz Yüksek Lisans Programı ise 2013 yılında YÖK tarafından onaylanmış ve 2014-2015 güz döneminden itibaren öğrenci almaya başlayacaktır. Sertifikalı Eğitici Gelişimi Programımız (TEGEP) ise daha önceki eğitici gelişim programlarımız zeminindeki deneyimlere dayanarak 2010 yılında başlatılmıştır.

Özellikler	Mezuniyet Sonrası Eğitim	Sürekli Mesleki Gelişim	
	Doktora	Tezsiz Yüksek Lisans	Temel Eğitici Gelişimi Programı
Hedef Grup	Tıp eğitimi akademik alanında çalışmakta olan ya da çalışmak isteyen bireyler	Tıp fakültesi ve sağlık bilimleri eğitimi alanında çalışan öğretim elemanları	E.Ü. Tıp Fakültesi öğretim elemanları
Öğrenme Çıktıları	8 temel rol üzerinden yeterlikler	Ders başlıkları	Alt temalara göre 27 bilgi, 15 beceri hedefi
Program Modeli	-Araştırmacı-keşfedici öğrenme -Deneyime ve yeterliğe dayalı reflektif öğrenme -Entegre -E-öğrenme desteği	-Deneyime ve yeterliğe dayalı reflektif öğrenme -Entegre -E-öğrenme desteği	-Yeterliğe dayalı reflektif öğrenme
Eğitim Birimleri	15 zorunlu, 9 seçmeli ders ve doktora tezi	8 zorunlu, 8 seçmeli ders ve dönem projesi	4 modül ve bitirme ödevi
Eğitim Yöntemleri	Sunum, Seminer, Küçük grup, Ödev, Proje, Çalıştay, e-öğrenme	Sunum, Seminer, Küçük grup, Ödev, Proje, Çalıştay, e-öğrenme	Sunum, Küçük grup, Ödev
Süre	8 yarıyıl- 240 AKTS	3 yarıyıl- 90 AKTS	48 saat
Katılımcılar	Hekim ve hemşire kökenli , mezun 2, tez aşaması 5 ve ders aşamasında 8 toplam 15	2014-2015 bahar döneminden itibaren öğrenci alınacaktır	10 grupta toplam 181 öğretim elemanı

Sonuç: Anabilim dalımız; misyonu, vizyonu ve stratejik planı gereği tüm işlev alanlarında hizmet vermekte, fakülte öğretim üyeleri yanı sıra ülkemizdeki diğer Tıp Eğitimi Anabilim Dallarının ve fakültelerin gelişmesine katkıda bulunacak akademik insan gücünü geliştirmek doğrultusunda çalışmaktadır.

P107

EGE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ TIP EĞİTİMİ ANABİLİM DALI'NIN ÖĞRETİM YÖNETİM SİSTEMİ ENTEGRASYONU: MOODLE UYGULAMASI

Yusuf Yılmaz, A.Hilal Batı, H.İbrahim Durak, Ö.Sürel Karabilgin, Hatice Şahin, S.Elif Törün, Kevser Vatanserver, Nilüfer Demiral Yılmaz

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı, Bornova, İzmir

Giriş: Günümüzde internetin sunduğu araç-gereçlerin eğitimde kullanılması giderek artmaktadır. Öğretim üyeleri bireysel bazda derslerinde farklı araç-gereçleri sağlayıp kullanabildikleri gibi kurumsal bazda da alt yapı olarak çeşitli araç-gereçler eğitici ve öğrencilere sağlanmaktadır. İnternet teknolojileri her ne kadar kolay kullanılabilir hale getirilmeye çalışılsa da tek bir platformda bu araç-gereçlerin birleştirilmesi uzmanlık gerektiren bir iş olarak önümüze çıkmaktadır. Bu nedenle üniversitelerin bu amaçla kullanılacak araçları öğretim üyeleri ve öğrencilerine sağlamalarının önemli olduğu düşünülmektedir.

Bu araçların çoğunu barındıran Öğretim Yönetim Sistemleri (ÖYS), ücretli olduğu gibi açık kaynak kodlu ücretsiz dağıtılan sistemler şeklinde olabilmektedir.

Bu bildirin amacı Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi (EÜTF) Tıp Eğitimi Anabilim Dalı (TEAD) bünyesinde verilen derslere ÖYS kapsamındaki internet teknolojilerinin entegrasyonuna yönelik bilgiler vermek ve bu deneyimi paylaşmaktır.

Yöntem: Bugün en çok kullanılan açık kaynak kodlu ÖYS olan Moodle, EÜTF-TEAD bünyesindeki sunuculara kurulmuştur. Moodle ücretsiz bir sistem olması nedeniyle özellikle tercih edilmiştir. Kuruma ek bir maliyet getirmemesi kullanımının yaygın ve kolay olması da göz önünde bulundurulmuştur.

EÜTF-TEAD ÖYS, <https://okm.med.ege.edu.tr/e-ogrenme/> adresinde kullanıma sunulmuştur. Eğitici ve öğrenciler dersler başlamadan önce ÖYS kullanımı ile ilgili bilgilendirilmiştir.

Bulgular: Moodle, EÜTF-TEAD doktora derslerine ve mezuniyet öncesi eğitimde de "Simüle Hasta Eğitimi" dersine e-öğrenme desteği sağlayacak şekilde kullanılmaktadır. Derslerin hedeflerine ve içeriklerine göre "eklentiler" sistemde hazır hale getirilmiştir.

Bu eklentilerden bazıları ödev-görevler verilmesi ve takibi, kaynak paylaşımı, tartışma ortamları, çoklu ortam içerikleri, geri bildirim formları, öğrenci notlandırma sistemi ve takibidir. Derslerin açılması, ders içeriklerinin yüklenmesi, öğrencilerin ders kayıtlarının yapılması ve eğitim etkinliklerinin başlatılması sistem üzerinden yapılan işlemlerin başlıcalarıdır.

Sonuç: EÜTF-TEAD ÖYS kullanıma girdiği günden itibaren eğiticiler ve öğrenciler tarafından aktif olarak kullanılmaktadır. Derslerin ortak bir merkezde toplanması ve tüm eğitim etkinliklerinin ayrıntılı bir şekilde takip edilmesi açısından çok önemli avantajlar sağlamaktadır. Bunun yanı sıra ders ile ilgili içerik, izlenme, tarih gibi bilgilerin her an her yerde ulaşılabilir olması da sistemi referans noktası haline getirmiştir.

Eğitici ve öğrencilerin sistem ve kullanım sürecine ilişkin görüşlerinin alınacağı bir araştırma, ÖYS kullanımının geliştirilmesi için daha detaylı veri sağlayacağı düşünüldüğü planlanmaktadır.

P108

TIP FAKÜLTELERİ İÇİN OLUŞTURULMUŞ SAĞLIK POLİTİKALARI EĞİTİM PROGRAMI¹

Akile SARIOĞLU-BÜKE², Ö Sürel KARABİLGİN³, Kevser VATANSEVER³

¹ Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Tıp Eğitimi Doktora Programı Mesleksel Yetkinlikler Dersi kapsamında hazırlanmıştır.

² Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Tıp Eğitimi Doktora Programı Öğrencisi

³ Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Mesleksel Yetkinlikler Doktora Dersi Ders Sorumluları

Giriş: Tıp Fakültelerinde sağlık politikaları ile ilgili bir eğitim programı gereklilik olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışmada tıp fakülteleri için oluşturulmuş bir sağlık politikaları eğitim programı yer almaktadır.

Gereç Yöntem: Tıp Fakültesinin amacı ve mezunların sahip olması gereken yeterlikler Bologna süreci ve Tuning projesi bağlamında tanımlanmıştır. Sağlık politikaları eğitim programının

düzeı Türkiye Yeterlikler Çerçevesi Sağlık Alanı Akademik Alan 7. Düzey olarak belirlenmiştir. Bu başlık altında sağlık politikaları ile ilgili yetkinlikler aşağıda belirtilmiştir.

“Alana Özgü yetkinlikler başlığı altında:

- 1.Sağlık alanı ile ilgili konularda strateji ve politika geliştirebilme ve uygulama planlarını yorumlar ve elde edilen sonuçları bilimsel ve etik çerçevede değerlendirir.
- 2.Sağlık alanı ile ilgili konularda strateji, politika ve uygulama planları geliştirir ve elde edilen sonuçları kalite süreçleri çerçevesinde değerlendirir.
- 3.Sağlığın daha ileri götürülmesine ilişkin ulusal ve uluslararası sağlık politikası çalışmalarına katkıda bulunur.

Sağlık politikaları ile ilişkili diğer başlıklar

1.Bağımsız çalışabilme ve sorumluluk alabilme yetkinliği

a. Alanı ile ilgili uygulamalarda karşılaşılan ve öngörülemeyen karmaşık sorunların çözümü için yeni stratejik yaklaşımlar geliştirebilme ve sorumluluk alarak çözüm üretebilme

b. Alanı ile ilgili sorunların çözülmesini gerektiren ortamlarda liderlik yapabilme

2. Öğrenme yetkinliği

3. İletişim ve sosyal yetkinlik

a. Sosyal ilişkileri ve bu ilişkileri yönlendiren normları eleştirel bir bakış açısıyla inceleyebilme ve gerektiğinde değiştirmek üzere harekete geçebilme.

b. Bir yabancı dili en az Avrupa Dil portföyü B2 genel düzeyinde kullanarak sözlü ve yazılı iletişim kurabilme

c. Alanın gerektirdiği düzeyde bilgisayar yazılımı ile birlikte bilişim ve iletişim teknolojilerini ileri düzeyde kullanabilme

4. Alana özgü yetkinlik (yukarıdaki maddeye ek olarak)

a. Alanında özümstedikleri bilgiyi problem çözme ve veya uygulama becerilerini disiplinler arası çalışmalarda kullanabilme” şeklinde sıralanabilir

Eğitim Programı: Eğitim programı bir eğitim koridoru olarak önerilmektedir. Sağlık Politikaları Eğitim Koridoru 1. Sınıftan başlayarak Halk Sağlığı, Etik ve Deontolojik Değerler Eğitimi, İletişim Eğitimi, Bilgisayar Teknolojileri Eğitimi, Adli Tıp ve Tıp hukuku ile koordineli bir şekilde 6. Sınıfa kadar uzanan bir eğitim koridoru planlanmıştır. Sağlık Politikaları yeterlik düzeyi altında üç alt yeterlik bulunmaktadır. Birinci alt yeterliğin 4, ikinci alt yeterliğin 5, ve üçüncü alt yeterliğin 3 öğrenme kazanımı bulunmaktadır. Alt yeterlik ve öğrenme kazanımlarının verileceği dönem düzey ve eğitim yöntemi ayrı olarak tanımlanmıştır. Tablo 1 de alt yeterliklerin verileceği dönem, düzey ve kullanılacak eğitim yöntemi yer almaktadır.

Tablo 1: Sağlık Politikaları eğitim koridoru program örneği. (öğrenme çıktıları tabloda yer almamaktadır)

Yeterlilik	Dönem	Düzy	Eğitim Yöntemi
11.Sağlık politikaları üretir, ulusal ve uluslararası sağlık politikalarını yönlendirecek bilgi ve beceriye sahiptir. Sağlık politikalarını planlarken etik değerler, insan hakları perspektifine bağlı kalır.			
Alt Yeterlilikler			
11.1. Ulusal sağlık politikalarının toplum sağlığı, sağlık çalışanları ve ülke ekonomisine etkisini ve etik ve sosyolojik boyutu açıklar	1	B1	Mini senaryo
	1	B1	Panel
	2	B2	Gezi rapor
	3	B2	Sunum
	3	B2-B5	PDÖ oturumu
	3	B2-D5	Yaz Stajı
	4	B2-D5	Portfolyo hazırlanması
11.2 Uluslararası sağlık politikalarının insan sağlığı, sağlık çalışanları üzerine etkisi ve ekonomik, etik ve sosyolojik boyutunu açıklar	2	B1	Sunum-Panel
	3	B2	PDÖ oturumu
	4	B4	Yaz stajı
	4	B4D2	Portfolyo
11.3. Ülkesinin sağlık politikasını düzenler, uluslararası sağlık politikalarına yön veren çalışmalar yapar. (Hekimin ülkesinin sağlık politikasını düzenleme sorumluluğu ve uluslararası sağlık politikalarına ışık tutma misyonu vardır)	4	B6P6	Proje
	5	B6P6	Proje
	6	B6P6	Sunum

Açıklama: B-Bilişsel düzey, D-Duyuşsal düzey, P-Psikomotor düzey

Bilişsel düzey 1-6, Duyuşsal düzey 1-5, Psikomotor düzey 1-6 olarak sınıflanmıştır.

Sonuç: Bu programı Bologna süreci uyum çalışmaları kapsamına uygun olarak oluşturulmuş olmakla birlikte toplumsal ve uluslararası bir gereksinimi karşılamak üzere planlanmıştır.

P109

ULUSAL VE ULUSLARASI TIP EğİTİMİ PROGRAMLARI YETERLİK VE ÖğRENME ÇIKTILARINI TANIMLAYAN KILAVUZLARIN KARŞILAŞTIRMASI

Akile SARIOğLU-BÜKE, Beyza ÖZCİNAR, Ebru ŞENER ARAZ, Emine VATANSEVER, Okan OK, Ö. Sürel KARABİLGİN, Kevser VATANSEVER

Ege Üniversitesi

Giriş: Tıp fakültelerinde eğitimin standardizasyonu konusunda yapılan çalışmalar ulusal ve uluslararası kılavuzların kullanımını gündeme getirmiştir. Bu kılavuzlar öğrenme çıktıları, yeterlikler veya hedefler üzerinden tanımlar yapmışlardır. Bu çalışmanın amacı Ulusal

Çekirdek Eğitim Programı (UÇEP), Bologna süreci Türkiye Yükseköğretim Yeterlikler Çerçevesi (TYYC), "Tuning" Projesi, Australian Medical Council, "Tomorrow's Doctors", "Scottish Doctor" ve Association of American Medical Colleges (AAMC) kılavuzlarını karşılaştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: UÇEP, Bologna TYYC, Tuning, Tomorrow's Doctors, Scottish Doctor ve AAMC kılavuzları temel alınarak özellik, ana başlıklar, tanımlanmış amaçları açısından karşılaştırılmış ve bir tablo haline getirilmiştir.

Bulgular: Kılavuzlar incelendiğinde öğrenme çıktıları/ öğrenme hedefleri/ yeterlikler bağlamında ülkeler arasında farklı yaklaşımlar ön plana çıkmaktadır. Ana kavramsal çerçevede bazı farklar olduğu gibi belirlenmiş hedefler bazında da farklılıklar gözlenmektedir. Örneğin; Avustralya sisteminde "savaşa hazır olma" bir yetkinlik olarak tanımlanırken, İskoç sisteminde "doğru yapacak, doğru düşünecek, doğru insan olacak" vurgusu ön plandadır. Yapısal olarak sistemler incelendiğinde Bologna sürecinde yeterlikler, 1.bilgi 2.beceri ve 3.yetkinlik olmak üzere üç ana başlıkta incelenmektedir. Görüldüğü gibi burada yetkinlik, yeterliğin bir alt başlığı olarak vurgulanmıştır. Amerikan sisteminde "dürüstlük" öncelikli olup, Tomorrow's Doctors'da "hasta yaklaşımı ve bakımı" ana tema olarak kabul edilmiştir.

Sonuç: UÇEP Türkiye'de sık görülen semptom ve hastalıklar listesi şeklinde planlanmış olup, toplumsal gereksinimlere yönelik birinci basamak hekimleri yetiştirmeyi amaçlamaktadır. UÇEP'in yenilenme çalışmaları halen devam etmektedir. Amerika, İngiltere ve İskoçya çıktı temelli, Türkiye ve Avrupa Birliği ülkeleri, Bologna Süreciyle birlikte yeterlik temelli tıp eğitimi uygulamakta olduğu gözlenmiştir.

P110

AKTS ETİKETİ ALAN TIP FAKÜLTELERİNDE "KAZANILAN DERECE" ve "DERECENİN DÜZEYİ" TANIMLARI

Akile Sarioğlu-Büke, İskender Sayek

Giriş: Bologna süreci 1998'de başlatılmıştır. 2020 yılına kadar Avrupa Yükseköğretim Alanı (EHEA) yaratmak amacı ile bugüne kadar 10 eylem başlığı tanımlanmıştır. Türkiye 2001 yılında bu Bologna sürecine katılmıştır. Bu çalışmanın amacı Bologna süreci kapsamında AKTS etiketi alan tıp fakültelerinin eğitim programlarının "kazanılan derece" ve "derecenin düzeyi" konusundaki farklılıklarını ortaya koymak ve konuya çözüm önerileri getirmektir.

Yöntem: Yüksek öğretim Kurumu (YÖK) web sayfasından Diploma Etiketleri (DE) aldıktan sonra süreci tamamlayıp Avrupa Kredi Transfer Sistemi (AKTS) etiketi alan üniversiteler tespit edilmiş daha sonra üniversitelerin web ana sayfalarından bilgi paketlerine ulaşılarak (Bilgi Paketi, Bilgi kataloğu, ECTS, Eğitim Kataloğu gibi başlıklar altında) tıp fakülteleri ile ilgili İngilizce ve Türkçe bilgiler "kazanılan derece" ve derecenin düzeyi" bakımından incelenmiştir. Üniversitelerin bilgi paketi derece programları başlığı altında yer alan bilgiler tablo 1'de verilmiştir. Tablo 2'de ilk kurulan 10 tıp fakültesinin durumları özetlenmiştir.

TABLO1: AKTS Etiketleri alan üniversitelerin tıp fakültelerinin kazanılan derece (Qualification awarded) ve derecenin düzeyi (level of qualification) tanımlarının karşılaştırılması

“AKTS Etiketi” alan tıp fakülteleri	Kazanılan derece	Derece düzeyi	Qualification awarded	Level of Qualification
2010				
Sakarya	Boş	Boş	Boş	Boş
Karadeniz Teknik	Tıp Doktoru	Lisans	Medical Doctor	First cycle
2011				
Ege Üniversitesi	Yüksek Lisans derecesi	Lisans ve yüksek lisans	Master’s degree in Medicine	First cycle and second cycle
2012				
Fatih Üniversitesi	Türkçe bilgiye ulaşamadı	Türkçe bilgiye ulaşamadı	Master’s degree Second cycle	Bachelor’s degree (QFEHEA), 1st cycle, 6th cycle (EQF-LLL)
Maltepe Üniversitesi	Lisans düzeyinde eğitim veren bir programdır	1. Temel tıp bilimleri ön lisans 2. Temel tıp bilimleri lisans 3. Klinik bilimleri yüksek lisans 4. Tıp doktorluğu diploması	Medical Bachelor’s Degree, Doctor of Medicine diploma	1. Bachelor’s degree in basic medical sciences 2. Master’s degree in basic medical sciences 3. Master’s degree in clinical sciences 4. Doctor of Medicine diploma

Marmara Üniv.	Tıp doktorluğu	Boş	Doctor of medicine	Boş
Mersin Üniv.	Tıp doktorluğu	Lisans	Medical Doctor	First cycle
Mustafa Kemal Üniv.	Tıp doktorluğu	Lisans ve yüksek lisans	Medical Doctor	First cycle (Bachelor'sdegree) andsecondcycle (Master'sdegree)
Pamukkale Üniv.	Tıp doktorluğu alanında lisans diploması	Lisans	Faculty of Medicine	Second cycle (Medical Doctor)
2013				
Atatürk Üniversitesi (Türkçe)	Tıp Doktoru	Lisans	Faculty of Medicine	Second cycle (MedicalDoctor)
Atatürk Üniversitesi (İng.)	1. Ön lisans Diploması: 1 ve 2 nci sınıf	Yüksek lisans	a) Associatedegree: Is	First cycle + secondcycle
Program	derslerini başarı ile tamamlayanlara Fakülteden ayrılmaları ve istekleri halinde verilir. 2. Lisans Diploması: 1, 2, 3 ve 4. sınıf derslerini başarı ile tamamlayanlara Fakülteden ayrılmaları ve istekleri halinde verilir. 3.Tıp Doktoru Diploması: 1, 2, 3, 4, 5 ve 6 ncı sınıfları başarı ile tamamlayarak Tıp Doktoru Diploması almaya hak kazananlara verilir.		giventostudents successfully completing first and second class and leaving the school, upontheirrequest. b) BachelorDegree: Is given to students successfully completing 1st, 2nd, 3rd, and 4th classes and leaving the school, upon their request. c) MedicalDoctor (MD) Degree: Is given to students successfully completing 1st, 2nd, 3rd, 4th, 5th, and 6th classes.	

Balıkesir Üniv.	Tıp doktoru	Tıp doktoru diploması	Second cycle (MedicalDoctor)	MedicalDoctor Diploma
Başkent Üniv.	Tıp doktoru	Yüksek Lisans	Medical Doctor	Master'sdegree (secondcycle)
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi	Tıp doktoru	Lisans ve yüksek lisans	Medical Doctor	First Cycle (bachelor'sdegree) andmaster'sdegree programme
Çukurova Üniv.	Tıp yüksek lisans	Lisans düzeyinde eğitim var	Bachelor'sdegree of Medicine	This program is a program thatgives an education in post graduatelevel.
Dokuz Eylül Üniversitesi	Tıp Doktorluğu Yüksek lisans, Tıp doktoru derecesi	İkinci düzey yüksek lisans derecesi	MedicineMaster's degree (M.Sc) MedicalDoctor	Second Cycle (Master'sdegree)
İzmir Üniversitesi	Tıp Doktoru	Lisans ve Yüksek lisans	Medical Doctor	First and Second Cycle
Kocaeli Üniversitesi	Tıp Doktoru	Lisans ve Yüksek lisans	Medical Doctor	First Cycle (Bachelor'sDegree) / Second Cycle (Master'sDegree)
Namık Kemal Üniversitesi	Tıp Doktoru	Lisans	Medical Doctor	Bachelor'sDegree
Uludağ Üniversitesi	Tıp Doktoru	Yüksek Lisans	Doctor of Medicine	Second Cycle

Tüm bilgi paketlerinde Tıp fakültesi Lisans eğitim Programları başlığı altında belirtilmiştir. Mustafa Kemal Üniversitesi Bilgi Kataloğunda * konarak programın bütünlük lisans ve yüksek lisans programı olduğu bildirilmiştir.

TABLO 2: İlk kurulan 10 tıp fakültesi içerisinde yer alan ancak henüz AKTS etiketi almamış (tablo1'de yer almayan) olan üniversitelerin Bologna süreci ile ilgili çalışmaları.

Fakülte / Kuruluş Yılı	Bologna Süreci aşaması	Kazanılan Derece
İstanbul Çapa 1827 Cerrahpaşa1967	DE 2012	Web sayfasında "Çalışmalar devam etmektedir" ifadesi var
Ankara 1945	Çalışma var	Web sayfasında çalışmalar var
Hacettepe 1963	DE 2013	Yüksek Lisans Derecesi
Dicle 1966	Çalışma var	İngilizce Katalog görülmüyor Ancak açılmıyor.
Erciyes	DE 2013	Altyıllık (on ikiyarıyl) programı başarıyla tamamlayanlara "Tıp Doktorluğu Diploması" ve "Diploma Eki" verilir. Fakültenin ilk ikiyılının (dörtarıyl) bütün derslerini başardığıhalde, programın bütününü tamamlayamayan veya öğrenimine devame etmek istemediğini yazılı olarak bildiren öğrencilere, istekleri halinde "Temel Tıp Bilimlerinde Önlisans Diploması" ve "Diploma
Eskişehir 1970	Çalışma var. Web sayfasında düzeyler belirtilmiş.	Tıp Doktoru

Tartışma ve Sonuç: Tablo 1 ve 2'de görüleceği gibi tıp fakülteleri arasında "kazanılan derece" ve "derecenin düzeyi" tanımlarında farklılıklar olduğu gibi, Türkçe ve İngilizce katalog bilgileri arasında da farklılıklar bulunmaktadır. Örneğin kazanılan derece için Tıp Fakülteleri "Tıp Doktoru", "Yüksek Lisans", "Lisans", "Tıp Yüksek Lisans" "Ön Lisans, Lisans, Tıp Doktoru" gibi farklı tanımlar kullanmaktadır. İlk kurulan 10 tıp fakültesi arasında yer alıp Tablo 1'de

yeralmayan fakültelerin Bologna sürecinde durumları Tablo 2’de özetlenmiştir. Ankara, Dicle ve Eskişehir Tıp Fakültelerinde çalışmalar devam etmektedir.

İstanbul (Çapave Cerrahpaşa Tıp), Hacettepe (Türkçe ve İngilizce Tıp) ve Erciyes Tıp Fakülteleri Diploma Etiketleri (DE) almış olup AKTS etiketli çalışmalarını devam ettirmektedir. Örn. Eskişehir Tıp Fakültesi derecesini “Tıp Doktoru” derecesine düzeyini “Yüksek Lisans” olarak tanımlamıştır.

Bologna sürecine tıp eğitimi açısından yapılan itirazlardan ilki, iki sikluslu eğitim nedeni ile 4 yılda lisans diploması verilmesinin getireceği sonuçları nedeniyle olmuştur.

Bu konu halen Avrupa Birliği içerisinde tartışılmaktadır.

Ancak gelinen noktada tıp fakültelerinin yeterli düzeylerine uyumu konusunda da sorunlar olmuştur.

Türkiye’de bazı tıp fakülteleri 7. Düzeyi karşılayamadıkları gerekçesi ile 6. Düzeyde gösterilmiştir.

Bu şekilde 6 yıllık tıp eğitimi programlarından bazıları eğitim programında 6 yıla karşılık gelen 360 AKTS’ni verdiği halde Türkiye Yükseköğretim Yeterlilikler Çerçevesi (TYYÇ) 7. Düzey yeterliklere ulaşamadığı gerekçesi ile içerik olarak 4 yıllık programlar düzeyine indirilmiştir.

Tıp doktorluğu programı mesleki ve akademik özellikleri bir arada barındıran özel bir programdır ve 7. Düzeye göre şekillendirilmelidir.

Bu düzey tıp fakültelerinin uyması güç olan bir düzey değildir.

Tıp fakültelerinin 7. Düzey konusundaki itirazları “araştırma eğitimi”, “kalite süreçleri”, “sağlık politikaları” ve “yabancı dil (B2)” yeterliklerin düzeyi konusunda olmaktadır.

Bu hedeflerin tıp eğitimi programına dahil edilmesi hiç de zor olmayıp, yararlı ve hatta günümüz tıp eğitimi açısından gereklidir.

Bunu sağlamış olan tıp fakülteleri mevcuttur.

Bunun nasıl yapılacağı konusunda ortak çalışmalar yapılabilir. Ayrıca tıp doktorluğu programları için Tuning projesinden yararlanılabilir.

Tıp doktorluğu eğitimi International Standard Classification of Education (ISCED) tarafından sağlık bilimleri alt başlığı altında değerlendirilmektedir.

Bu nedenle Sağlık Bilimleri yeterliklerini tek bir grubun çalıştığı görülmektedir. Tıp 721 için sağlık bilimlerinden ayrı bir ekip belirlenmesi ve tıp eğitimcilerin de yer aldığı tıp doktorlarından oluşan bu ekibin tıp eğitimi yeterliklerini belirlemeleri yararlı olacaktır.

Tıp doktorluğu programının mevcut durumda ayrıca 2 yılda ön lisans ve 4 yılda lisans diploması verip vermeyeceği ayrı bir tartışma konusudur.

Tıp Doktorluğu programı yeterlikleri mutlaka yüksek lisans düzeyinde (7. Düzey, 2. Siklus şeklinde) olmalıdır.

Tıp doktorluğu programı ile birlikte başka diplomalar (MDPhD, MDBA, gibi) verilmesi yolları aranmalı ve bu konuda çözümler üretilmelidir.

DİŞ EĞİTİM KURUMU HASTANELERİ (AFİLİYE HASTANELER) İLE İŞBİRLİĞİ İÇİNDE MEZUNİYET ÖNCESİ TIP EĞİTİMİ TASARIMI İÇİN YÜTF ÇÖZÜM MODELİ

Celik G., Gürol Y., Acuner İ.Ç., Akalın A., Yanıkkaya Demirel G., Tanrıöver Ö., Kaspar Ç., Kırac D., İzbırak G., Ercan S., Vitrinel A.,

Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Müfredat Kurulu,

Ölçme Değerlendirme Kurulu,

Koordinatörler Kurulu

Özet: Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Programı'nın (YÜTF-MÖTEP), dönem 4, 5 ve 6'daki klinik staj ve "internship" dönemlerinde, "Dış Eğitim Kurumları" ile işbirliği içinde verilen eğitimlerinde YÜTF-MÖTEP'in amaç ve hedeflerine ulaşılmasını güvence altına alınması amacıyla, başlıca 4 araç kullanılmıştır: 1. Kurumsal düzeyde: Dış Eğitim Kurulu Protokolü, 2. Staj Düzeyinde: Staj Yapılanması ve İşleyişi, 3. Eğitici düzeyinde: Eğitici Oryantasyon Eğitimi ve Eğitici Eğitimleri, 4. Öğrenci düzeyinde: Staj Kılavuzu.

1. Kurumsal düzeyde; Dış Eğitim Kurulu Protokolü: "Kamu Hastaneleri Birliği" ile yapılan protokol kapsamında, "Eğitim ve Araştırma Hastaneleri"nde uygulamalı eğitimler yapılmakta, teorik dersler ise, YÜTF öğretim üyeleri tarafından, kendi hastanemizde verilmektedir. Staj eğitiminin verilmesinde, dış eğitim kurumu olanaklarından yararlanma gereksinimi olup olmadığının belirlenmesinde, "Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Stratejik Plan Hedefleri Belgesi, 2014-2019" gösterge ölçütleri kullanılmaktadır. Aynı ölçütler, dış eğitim kurumu seçiminde de kullanılmaktadır. Bu kararlar, ölçütler için elde edilen verilere dayalı olarak, sırasıyla, Staj Koordinatörlüğü, Koordinatörlük, BaŐkoordinatörlük ve Fakülte Kurulu tarafından verilmektedir. Hedef ölçüt değerlerine uyan dış eğitim kurumuyla yapılan protokol çerçevesinde, stajların eğitim programı yürütölmektedir. Protokolün içeriği, dış kurum genel bilgileri (eğitim görevlileri, iletişim bilgileri, vb.) ve dış kurum hizmet ve eğitim altyapısı bilgileri (uzman sayısı, uzmanlık öğrenci sayısı, yıllık yatan ve ayaktan hasta sayısı, hemşire sayısı, vb.) başta olmak üzere, birçok alt başlıklar içermekte ve kapsamlı eklerden oluşmaktadır.

2. Staj Düzeyinde; Staj Yapılanması ve İşleyişi: Stajların yapılanma ve işleyişini gösterir kavram haritası hazırlanmıştır. YÜTF staj eğitim sorumlusu ile dış kurum eğitim sorumlusu staj sırasında iletişim halinde stajı yürötmektedir.

3. Eğitici düzeyinde; Eğitici Oryantasyon Eğitimi ve Eğitici Eğitimleri: Kurumsal düzeydeki "Dış Eğitim Kurulu Protokolü", dış kurum ilgili eğitim sorumlularına "YÜTF-MÖTEP Oryantasyon Eğitimi" verildikten sonra imzalanmıştır. Dış Kurum Eğiticileri'nin, Eğitici Eğitimi almaları için planlama yapılmıştır.

4. Öğrenci düzeyinde; Staj Kılavuzu: Öğrencilerin, YÜTF-MÖTEP hedeflerine ulaşmalarına güvence altına almak ve başarımlarının belgelere dayalı olarak değerlendirilebilmesi için, kapsamlı "Klinik Değerlendirme ve Uygulama Kılavuzu, KUDEK" örnekleri hazırlanmıştır.

2013-2014 eğitim yılında, Dönem 4 (10 staj), 5 (18 staj) ve 6'da (6 staj), toplam 34 stajın 16'sında, uygulamalı eğitimler, Dış Eğitim Kurumu'da yapılmıştır. Dış kurumda yapılan stajlarımızın bazılarının YÜTF' nin halen devam etmekte olan ve önümüzdeki yıl içerisinde tamamlanması

planlanan 200 yatak kapasiteli yeni hastanesinde gerçekleştirilmesi için çalışmalar yapılmaktadır.

P112

AMAÇ VE HEDEF YAZIMI İÇİN BİR YÖNTEMSSEL YAKLAŞIM ÖNERİSİ

Acuner İ.Ç., Tanrıöver Ö., Yanıkkaya Demirel G., Vatanoğlu E., Akalın A.,
Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Bologna Komitesi,
Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Eğitimi Anabilim Dalı.

Giriş: Bir eğitim programının tasarımında, en önemli bileşenlerden birisi, programın amacının, çıktılarının ve öğrenme hedeflerinin tanımlanmasıdır. Eğitim programının amacı, çıktıları ve öğrenme hedefleri, diğer program bileşenlerinin kurgulanmasında ve kaynakların kullanımında belirleyici olabilmektedir.

Eğitim programının amacı, çıktıları ve öğrenme hedefleri:

- Kurumun vizyon, misyonuna ve stratejik amaç ve hedeflerine uygun olarak,
- ilgili meslek alanının, -varsa- uluslararası ve ulusal yeterlilikler çerçevesi ve çekirdek eğitim programı hedefleri ile uyumlaştırılmış biçimde,
- ilgili öğrenme alanları (açk. bilişsel, psikomotor ve davranışsal) kapsamında,
- bilgi, beceri, tutum, yeterlilik ve yetkinlik bakımlarından öğrenme düzeyleri ve yüklemeler taksonomisi kullanılarak ve
- iç ve dış paydaşların uzlaşısı yöntemi ile tanımlanmalıdır.

Amaç: Bu çalışmada, bir Tıp Fakültesi Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Programı için (TF-MÖTEP), eğitim programının amacının, çıktılarının ve öğrenme hedeflerinin tanımlanmasında, bu tanımların oluşturulmasına uzlaşma içinde katkı verecek olan iç ve dış paydaşların çalışmalarının kolaylaştırılması amacıyla, yukarıda sayılan ve belirli ölçütlerden ve basamaklardan oluşan yöntemin modifiye edilmesiyle sonuçlanan ek araçların kullanılması önerilmektedir.

Yöntem: Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi (YÜTF) MÖTEP'in amacı, çıktıları ve öğrenme hedeflerinin oluşturulmasında, yukarıda belirtilen genel yöntemsel yaklaşıma, aşağıdaki araçların eklenmesi yoluyla elde edilen geliştirilmiş bir yöntemsel yaklaşım olarak, Bologna Komitesi'nin yaptığı çalışmalar kapsamında, :

- YÜTF-MÖTEP'in kavram haritasının oluşturulması,
- Belirli kurucu/temel kavramların/terimlerin tanımlarının berraklaştırılması/yapılması (açk. yeterlilik, yetkinlik ve yeterlik; dönem tanımları),
- Kılavuz listelerin (KL) oluşturulması (açk. Sağlık Durumları KL, Etiyolojik Faktörler KL, Epidemiyolojik Ölçütler KL, Kanıt Hiyerarşisi KL, Klinik Karar Türleri KL, Klinik Karar Verme Süreci Kavram Haritası, Bilgi-Beceri-Tutum-Yeterlilik-Yetkinlik Öğrenme Düzeyleri ve Yüklemeleri KL),

- Öğrenme hedeflerinin yazımında kullanılacak ve yatay-dikey entegrasyon kodlamasını da içeren tabloların oluşturulması sağlanmıştır.

Bulgular: YÜTF-MÖTEP'in amacının, çıktılarının ve öğrenme hedeflerinin tanımlanması için yapılan çalışmalar kapsamında, genel yönetsel yaklaşımın tüm ölçütleri/basamakları kullanılmış ve geliştirilmiş yönetsel yaklaşımın içerdiği ek araçlardan, kavram haritasının, kurucu kavramların tanımlarının berraklaştırılması ve hedef yazımı için hazırlanan tablonun (açık. kısmen) kullanılması sağlanmıştır. Kılavuz listeleri de içeren geliştirilmiş araçların tümü, intranet ortamında, paydaşların yararlanımına sunulmuştur.

Sonuç ve öneriler: Bu çalışmada, eğitim programının amacının, çıktılarının ve öğrenme hedeflerinin oluşturulmasına katkı verecek olan iç ve dış paydaşların çalışmalarının kolaylaştırılması için, genel yönetsel yaklaşıma kıyasla ek araçların kullanılmasını içeren geliştirilmiş bir yönetsel yaklaşım önerilmiştir. Geliştirilen ek araçların, paydaşların kullanımına etkin olarak sunulması durumunda, yararlı olabileceği saptanmıştır.

P113

YÜTF-MÖTEP "KLİNİK UYGULAMA VE DEĞERLENDİRME KILAVUZU" (KUDEK) ÖRNEĞİ OLUŞTURMA ÇALIŞMALARI

Akan H., Acuner İ.Ç., Kantarcı G., Ekçi B., Atalay B., Akalın A., Biçer S,
Staj Kılavuzu Kurulu, Tıp Eğitimi Anabilim Dalı.

Amaç: Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi (YÜTF), Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Programı (MÖTEP) ile ilgili olarak özellikle 2011 yılından bu yana yoğunlaşan, "Tıp Eğitim Gelişimi Süreci" çerçevesinde, TEPDAD-UTEAK akreditasyonuna hazırlık çalışmaları ile birlikte, tüm müfredatını ve eğitim işleyişini gözden geçirme sürecine girmiş ve sürekli yenilenme ve gelişme süreçlerini geliştirmiştir. Bu bağlamda, YÜTF, MÖTEP'in önemli bir bileşeni olan klinik staj süreçlerini de yeniden yapılandırma sürecine girmiştir. YÜTF-MÖTEP, kısmen dış kurum eğitim kurumlarında yapılan stajları ile özgün bir örnek oluşturmaktadır. Bu çalışmadaki amacımız, YÜTF-MÖTEP'in staj dönemlerindeki eğitimlerde kullanılmak üzere hazırlanan "Klinik Uygulama ve Değerlendirme Kılavuzu" (KUDEK) örneğini oluşturma sürecimizi diğer paydaşları ile paylaşmak ve bu özgün kılavuzla birlikte, kılavuzu hazırlama süreçlerini de değerlendirme ve tartışmaya açmaktır.

Yöntem: Staj Kılavuzu Kurulu tarafından 2011 yılında hazırlanarak uygulamaya sokulmuş olan KUDEK örneklerinin, 2013 yılında, UÇEP Uyumlaştırma Kurulu'nun çalışmaları doğrultusunda gözden geçirilmesine ve standardize edilmesine karar verildi. Kullanılmakta olan KUDEK'ler derlenerek, format standartı, amaç-hedef uygunluğu, UÇEP uygunluğu ve ölçme-değerlendirme matriksine uygunluğu açısından önceden hazırlanan kontrol listesi doğrultusunda gözden geçirildikten sonra, kurulun ortak kararı ile, sürmekte olan yeni staj bloklaşma çalışmalarına da uyumlu olabilecek, güncellenmiş bir biçimde belgelenmesine ve tüm paydaşlardan geri bildirim alındıktan sonra uygulamaya konulmasına karar verildi.

Bu çerçevedeki çalışma yönteminin aşamaları aşağıda gösterilmiştir:

1- İç ve dış kurum eğiticilerinden geri bildirim alındıktan sonra, staj süreçleri eğitim sorumlusu

ile birlikte gözden geçirildi.

2- "Staj/intörnlük Kavram Haritası" oluşturuldu ve bu haritada var olan eğitim modellemesi ve kılavuz bileşenleri tanımlandı.

3- YÜTF-MÖTEP'e özgü, bilgi, beceri, tutum öğrenme düzeyleri tanımlandı.

4- YÜTF-MÖTEP'e özgü staj bileşenleri ve yönetmelik ile uyumlu ölçme-değerlendirme bileşenleri tanımlandı ve var olan uygulama ile bağıntılı olarak belgelendi.

5- "Staj Tümüleşik İzlem Tablosu" oluşturuldu. Tümüleşik tek bir yapı niteliğindeki bu tablo, dört ana bölümden ve alt bölümlerini içerecek ve hem öğrencilere, hem de eğitimcilerle kılavuzluk edilmesini sağlayacak biçimde oluşturuldu. Yanı sıra, tümleşik tablonun kullanılması yoluyla, bir veya birden fazla eğitici tarafından her bir öğrenim bileşeni ayrı ayrı değerlendirildikten sonra, ayrıca bir başarıml hesaplaması aşamasına gereksinim kalmaksızın, toplam başarıml değerlendirmesine dönüşüm işlemi, yapılabilir kılındı.

6- Standardize KUDEK biçimi belirlendi ve hazırlanan tümleşik izlem tablosu, KUDEK içine yerleştirildi.

7- Tümüleşik tablonun uygulanabilirliği ve kullanılabilirliği açısından, örnek stajın tüm uygulama bileşenleri, staj eğitim sorumlusu ile birlikte tümleşik tabloda tanımlandı.

8- KUDEK'in ikinci bileşeni olan "Öğrenci Uygulama Kitapçığı", tümleşik tablo bileşenleri doğrultusunda gözden geçirildi. KUDEK "Öğrenci Gelişim Dosyaları" ise; öğrenciden beklenenlerin tanımlandığı "İş Listesi" (tümüleşik tablo ile uyumlu olarak beklenen işleri, nerede yapacağını, miktarını ve nasıl ölçüleceğini tanımlamaktadır), ayaktan hasta muayene formları, yatan hasta değerlendirme formları, nöbet formları ve öğrencilerin kendi geri bildirimleri ve eğitimcilerin geri bildirimlerini içermektedir.

9- Son olarak, standardize KUDEK biçiminin bir örnek olarak kullanılması yoluyla, bir staj için özgül KUDEK'in nasıl oluşturulacağı ve tümleşik izlem tablosunun nasıl kullanılacağı ile ilişkili bir kılavuz hazırlandı.

Sonuç: YÜTF-MÖTEP'in uygulanacağı 2014-2015 eğitim yılında, tüm iç ve dış kurumlarda uygulamaya girmesi planlanan ve bu çalışmada sunulan "standardize KUDEK biçimi örneği" hazırlama süreciyle, müfredata ilişkin veya yapısal, olası değişikliklerin hızla uyarlanabileceği, kolay uygulanabilir ve izlenebilir bir staj eğitimi işleyişinin sağlanması amaçlanmıştır.

P114

KLİNİK STAJ EĞİTİMLERİ İÇİN BİR BLOKLAMA ÖNERİSİ

Acuner İ.Ç., Akan H., Tanrıöver Ö., Atalay B., Temur S.

Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Programı'nın (YÜTF-MÖTEP), dönem 4, 5 ve 6'daki klinik staj ve "internship" dönemlerinde uygulanabilecek olası bloklama modellerinin geliştirilerek tartışılmaya açılması çalışmaları kapsamında, belirli genel

çerçeve ilkeler ve daha özgül ölçütlerden oluşan bir düzenek yoluyla blok yapısı geliştirilmesi önerilmiştir.

Bu genel çerçeve ilkeler ve özgül ölçütler sırasıyla şöyledir:

• **Genel çerçeve ilkeler:**

- o “Birey ve Toplum Sağlığının Gereksinimleri: Sağlığın Sürdürülmesi ve Geliştirilmesi”
- o “Avrupa Birliği Bologna Yükseköğretim Programları Uyumlaştırma Süreci”, “Tuning Report”, “ECTS User’s Guide” tanımlamaları
- o AB Parlamentosu ve AB Konseyi Kararı; Directive 2005/36/EC’e göre “Regulated Professions, Basic Medical Training” tanımlamaları
- o Uluslararası Yeterlilikler Çerçevesi (EHEA-EQF-L, WFME)
- o “Ulusal Sağlık Sisteminin Gereksinimleri”
- o YÖK-TYYÇ Temel Alan No: 72, Tıp: 721, Sağlık Alanı Yeterlilikler Çerçevesi
- o “Birincil Sağlık Hizmeti Sunabilen Hekim Yeterliliği”
- o Ulusal Çekirdek Eğitim Programı (UÇEP)
- o UTEAK Standartları
- o Güncel Tıp Eğitimi Paradigması (“Başlıca Belirti veya Bulguya Dayalı Olgu Başvurusunun Yönetilmesi” Eğitim Modeli)

• **Özgül ölçütler:**

- o YÜTF Vizyonu, Misyonu, Değerleri, İlkeleri ve Stratejik Plan Hedefleri
- o YÜTF-MÖTEP Kavram Haritası
- o YÜTF-MÖTEP Amacı ve Çıktıları
- o YÜTF-MÖTEP Temel Tanımları
- o YÜTF-MÖTEP Dönem Tanımları
- o YÜTF-MÖTEP Kılavuz Listeleri
- o YÜTF-MÖTEP Dönem Amaç ve Hedefleri
- o YÜTF-MÖTEP Staj Bloğu Amaç ve Hedefleri
- o YÜTF-MÖTEP Blok Yapısı Oluşturma Ölçütleri
- Sağlık Durumunun Seyri Ölçütü
- Epidemiyolojik Ölçütler
- Klinik Karar Verme ve Klinik Uygulama/Başarım Ölçütleri

Bu ölçütler kullanılarak yapılan çalışmada, “Acil Klinik Durumlar Bloğu”, “Akut Klinik Durumlar Bloğu”, “Kronik Klinik Durumlar Bloğu”, “Multimorbidite Bloğu” ve “Sağlığın Korunması, Sürdürülmesi ve Geliştirilmesi Bloğu” yapılanması önerilmiştir.

Bu bloklaşma yapısının ayrıntıları, akış şeması ve kavram haritalaması yöntemleri ile görselleştirilerek sunulmuş ve tartışmaya açılmıştır.

Acuner İ.Ç., Kaspar Ç.

Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi,

“Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Eğitim, Hizmet ve Araştırma Amaç ve Hedefleri ve Stratejik Plan Hedefleri Belgesi, 2014-2019” içinde yer alan “Eğitici” unsuruna ilişkin amaç ve hedeflerin ölçülebilir niteliksel ve niceliksel değerlerine uygunluğun sağlanabilmesi ve süreç içinde gereksinimlere göre geliştirilen akademik kadro politikasının bu yolla gerçekleştirilebilmesi için, eğiticilerin iş yüklerinin yeterliliğinin analiz edilmesine yönelik bir araç olarak, “İş Yükü Analizi Formu” nun ve kullanımının geliştirilmesi amaçlanmıştır.

“İş Yükü Analizi Formu” ve kullanımı, aşağıdaki tanımlamalara uygun olarak geliştirilmiştir:

- Toplam iş yükü=(Eğitim iş yükü)+(Hizmet iş yükü)+(Araştırma iş yükü).
- İşe yeni (ek) bir personel alma gereği ölçütü: Hedeflenen toplam iş yüküne kıyasla, gerçekleşen toplam iş yükü oranı: \geq % 120 ise, ilgili birime yeni (ek) bir personel istihdam edilmesi gerekmektedir.
- Anabilim dalı veya öğretim üyesi düzeyinde gerçekleşen iş yükü analizlerinde saptanan hedef iş yükü oranı aşımalarında veya yetersizliklerinde, görevlendirmelerde düzeltici değişiklikler yapılması gerekebilir.
- Tam zamanlı bir öğretim üyesinin yıllık aktif çalışma süresi içinde hedeflenen oransal iş yükü dağılımı şöyledir:
 - o Temel Bilimler* (Sağlık hizmeti sunumunun bir parçası olmayan dallar)
 - Eğitim için Hedeflenen Oransal İş Yükü (OE): % 50
 - Hizmet için Hedeflenen Oransal İş Yükü (OH): % 0.0
 - Araştırma için Hedeflenen Oransal İş Yükü (OA): % 50
 - o Klinik Bilimler* (Sağlık hizmeti sunumunda yer alan -cerrahi olmayan- dallar)
 - Eğitim için Hedeflenen Oransal İş Yükü (OE): % 37.5
 - Hizmet için Hedeflenen Oransal İş Yükü (OH): % 37.5
 - Araştırma için Hedeflenen Oransal İş Yükü (OA): % 25
 - o Cerrahi Bilimler* (Sağlık hizmeti sunumunda yer alan cerrahi dallar)
 - Eğitim için Hedeflenen Oransal İş Yükü (OE): % 30
 - Hizmet için Hedeflenen Oransal İş Yükü (OH): % 45
 - Araştırma için Hedeflenen Oransal İş Yükü (OA): % 25

- Hedeflenen/Gerçekleşen İş Yüğü % Oranının Hesaplanmasında Genel Yöntemsel İlkeler:
 - o Birim: saat/yıl ve % Oran.
 - o Eylül-Eylül veya Ocak-Ocak, vb. bir tam yıl için.
 - o Tam zamanlı 1 Öğretim Üyesinin Yıllık Aktif Çalışma Süresi (TA)=[232 gün x 8 saat/gün]=1856 saat/yıl
 - Hedeflenen Eğitim İş Yüğü Ölçütlerini Belirlemek için Varsayımlar:
 - o 1 yıl=365 gün,
 - o Pazar hafta sonu izin günleri sayısı/yıl=52,
 - o Cumartesi hafta sonu izin günleri sayısı=52x0.5=26,
 - o İzin günleri sayısı/yıl=20,
 - o Resmi tatiller gün sayısı/yıl=20,
 - o Pazartesi-Cuma günlerinde mesai saatleri: 08:00-18:00;
 - o Cumartesi günü mesai bakımından yarım iş günü, öğle yemeği arası 1 saat ve mesai içinde iki kez 30 dk.lık fizyolojik ara; günlük aktif çalışma süresi=8 saat,
 - o Dönem 1-6 eğitim yılı ortalama süresi=38 hafta,
 - o Dönem 1-5 eğitime hazırlık evresi=6 hafta,
 - o Görevli izinli (kurs, kongre, hakemlik, danışmanlık, dernek yönetim kurulu ve çalışma grubu üyeliği, vb. -kurum-ıç i veya kurum-dışı ulusal veya uluslararası- idari, eğitici ve bilimsel toplantı ve etkinlikler) ortalama gün sayısı=15 gün
- Yukarıdaki genel tanımlamalara uygun olarak hazırlanan "İş Yüğü Analizi Formu", temel/ klinik(cerrahi bölümlerden öğretim üyelerine uygulanarak, sonuçları değerlendirilmiştir.
- Geliştirilen "İş Yüğü Analizi Formu" ile uygulanabilir duruma gelen "İş Yüğü Analizi Yöntemi", eğitimcilerin iş yüğü yeterliliklerin değerlendirilmesini ve bu veriler temelinde, eğitimci unsuruna ilişkin hedef değerlere uygunluğun sağlanmasını ve akademik kadro politikasının bu yolla gerçekleştirilmesini sağlayabilmektedir.

P116

TIP FAKÜLTESİ İÇİN AKTS TABLOSU ÖRNEKLERİ

Acuner İ.Ç., Bologna Komitesi
Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

"Bologna Uyum Süreci" kapsamında, 2013-2014 eğitim yılı için güncellenerek, YÜTF Bologna Komitesi tarafından hazırlanan ve özgün nitelikleri olan "Avrupa Kredi Transfer Sistemi, AKTS -ECTS- Tabloları", diğer paydaşların yararlanımına sunulmuştur.

Klinik staj dönemlerindeki stajlara yönelik hazırlanan ve özgün özellikleri olan “AKTS Tabloları” aşağıdaki kategorik sistematığe (ve aşağıda gösterilmeyen alt-başlıklara) uygun olarak geliştirilmiştir:

- Ders Kodu, Adı
- Öğrenci Grupları
- Eğitim Aktiviteleri (Etkinlikler), Sayıları ve Süreleri
 - o Öğretme/Öğrenme Etkinlikleri
- Temas Süreleri
- Bağımsız Çalışma Süreleri
- o Ölçme-Değerlendirme Etkinlikleri
- Dersin Toplam İş Yükü
- Dersin AKTS Kredisi
- Eğitsel Etkinliklerin % Oranları

Geliştirilen AKTS Tabloları, özellikle eğitim etkinliklerinin kategorik olarak düzenlenen biçimsel yapısıyla ve bu kategorilerdeki alt-başlıklarla yapılan ek düzenlemeler yoluyla, eğiticileri, ders yapılandırma kullanabilecekleri diğer olası seçenekler konusunda yönlendirebilmekteyken, öğrencilere, ayrıntılı ders planının bir parçası olarak (“Bologna Detailed Course Plan”), dersin genel görünümü niteliğinde özet bir derleme sunmaktadır.

P117

THE EXPERIENCE OF AN OBJECTIVE STRUCTURED CLINICAL EXAMINATION AT YEDITEPE UNIVERSITY FACULTY OF MEDICINE

Özlem Tanrıover, Güldal İzbirak, Hülya Akan, A. Arzu Akalın

Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Aim: Objective structured clinical examinations (OSCEs) were developed by Harden and Gleeson in Dundee in 1975 [1]. OSCEs offer a method to assess clinical competency based on objective testing through direct observation in a formal setting. Yeditepe University Faculty of Medicine (YUFM) has established the infrastructure of OSCE in 2006 with 3 examination rooms including clinical and professional skills laboratory which has a system to allow tutors and observers to watch real-time OSCE performances from the control rooms. All OSCEs can also be recorded for students and tutors to review.

Methods: OSCE is an examination used in medical education to evaluate clinical skills such as communication, clinical reasoning, medical procedures and management of situations. At YUFM OSCEs are conducted for the first three years of examinees. They are medical students in their first, second and third years. For these students, medical knowledge is taught through various lectures and they also learn basic clinical skills, while they undergo to practice OSCEs for these clinical skills at the end of each semester.

To develop OSCEs in YUFM, we used the following steps. First, we developed cases, which were created based on real clinical situations including gender, age, the patient's chief complaint, the patient's present illness, the past medical history of the patient, including medication history and other systemic diseases. Each section of the case has a checklist for the tutor to evaluate the examinee. We have formed a SP pool and recruited retired teachers or at least high school graduates.

Results: After the above steps are completed, the examinations were performed. Each OSCE was set up using the following steps: (1) create cases; (2) decide on the items or clinical skills to be evaluated; (3) train standardized patients; (4) run the OSCE and (5) review videos to improve the curriculum.

Conclusion: We expect that YUFM will be one of the pioneer OSCE center in Istanbul. In order to achieve this we need to identify any weaknesses to improve assessments.

REFERENCES: 1. Harden RM, Gleeson FA. Assessment of clinical competence using an objective structured clinical examination (OSCE). Med Educ 1979;13:41-5.

P118

YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ DÖNEM III PİLOT OSCE UYGULAMASI (2011-2012)

Özlem Tanrıover, Hülya Akan, A. Arzu Akalın, Güldal İzbırak

Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Amaç: Ölçme ve değerlendirme eğitim sürecinin en önemli bileşenlerindedir. Öğrencinin kazanmasını hedeflediğimiz bilgi, beceri ve tutumun tarafsız ve nesnel olarak ölçülüp değerlendirilmesi gerekmektedir. OSCE; öğrencilerin klinik becerilerinin ölçüldüğü performansa dayalı bir sınav formunu tanımlamaktadır. Buradaki amacımız Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem III Pilot OSCE deneyimini paylaşmaktır.

Yöntem: Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Müfredat Kurulu 2011-2012 yılına ait Dönem III ve sadece son iki komiteyi kapsayan bir pilot OSCE sınavı yapılmasına karar vermiştir. Bu amaç doğrultusunda OSCE pilot uygulama sınav komisyonunu oluşturmuşlardır. İlk toplantıda sınav matrisini hazırlayacak öğretim üyelerinin belirlenmesi, sınav tarihinin belirlenmesi gibi konular tartışmaya açılmıştır. Senaryo ve check listlerin hazırlanması için son tarih kararlaştırılmıştır. Tüm senaryo ve checklistler Dönem III ve ICP koordinatörlerine gönderilmiş ve hepsi tek tek incelenerek geri bildirim verilmiştir.

İkinci toplantıda, sınav matrisi hazırlanmış ve öneriye sunulmuştur. Toplam 6 Standart hasta aralarda değiştirilmek kaydı ile eğitilmiştir. Öğrenci ve öğretim üyesi geri bildirimleri anketleri hazırlanmış ve bunlar da tüm ekibin görüşlerine sunulup bu geribildirimlere göre yeniden düzenlenmiştir.

Sınavdan 20 gün önce dönem 5 öğrencileri ile "Pilot OSCE Pilotu" yapılmıştır. Bu sınavda 2 gözlemci, Dönem III Koordinatörleri ve yardımcıları, ICP koordinatörleri, Sınav komisyonu ve 8 Dönem 5 öğrencisi hazır bulunmuş ve geri bildirim alınmıştır. Gözlemcilerin raporlarından

sonra sınav checklisti hazırlanmış ve son kontroller gözden geçirilmiştir.

05.06.12 tarihinde pilot OSCE sınavı yapılmıştır. 3 'ü asistan 15 akademik personel görevlendirilmiş ve 64 öğrenci sınanmıştır. Sınav öncesinde her bir durakta sınanacak öğrenim hedefi ve sorusu belirlenmiştir. Sınamada kullanılacak kontrol listeleri ve öğrencilere verilecek yönergeler hazırlanmıştır. Öğrencilere sözel olarak sınav ile ilgili ön bilgi verilmiştir.

Bulgular: Sınav sırasında 6 istasyon kurulmuş, üç adet aynalı, ses ve görüntü sistemi içeren odada standart hastalar ile hem fizik muayene becerisi hem de hastayı bilgilendirme becerisi sınanmıştır. Klinik ve mesleki beceri laboratuvarında ise sutur uygulama, intravenöz kan alma ve BOS değerlendirme becerileri ölçülmüştür. Bir öğrenci hasta rolü oynayan simüle hastadan aynalı odada fizik bakı uygulamakta iken, odanın diğer tarafında eğitici görüşmeyi izlemekte, aynı zamanda ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Sınav sonrasında öğrencilerden ve öğretim üyelerinden yazılı geri bildirim alınmıştır.

Sonuç: Geri bildirimlere göre öğrenciler ve öğretim üyeleri OSCE sınavının altyapı ve organizasyonunu iyi, sınav süresini yeterli, sınavda istasyonlar için ayrılan süreyi uygun bulmakta ve ortalama 10 üzerinden 9 puan vererek sınavdan memnun olduklarını ifade etmektedirler.

P119

YÜTF'İNİN UTEAK TIP EĞİTİMİ AKREDİTASYONU'NA HAZIRLIK SÜRECİ

Çelik G., Gürol Y., Akalın A., Acuner İ.Ç., Yanıkaya Demirel G., Tanrıöver Ö., Kaspar Ç., Kırac D., İzbırak G., Özden İ., Vitrinel A., Ercan S., Müfredat Kurulu, Ölçme Değerlendirme Kurulu, Koordinatörler Kurulu, Tıp Eğitimi Anabilim Dalı.

Yeditepe Üniversitesi ve Tıp Fakültesi (YÜTF), 1996 yılında kurulmuş, 1996-1997 eğitim yılında, eğitim ve öğretime başlamış ve ilk mezunlarını, 2001-2002 eğitim yılında vermiştir. Bugüne dek, 12 yılda, toplam 522 mezun vermiştir.

YÜTF Tıp Eğitimi Anabilim Dalı'nın (TEAD) kuruluşu için öneri, 2006 yılında verilmiş ve 2007 yılında kurulmuştur.

"YÜTF-Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Programı (MÖTEP) Gelişim Süreci", iki aşamadan oluşmaktadır: 1. Kuruluş ve ilk gelişim aşaması (1996-2011), 2. Gelişimin sürdürülmesi, akreditasyona hazırlık, başvuru ve Öz Değerlendirme Raporu hazırlama süreci (2011-2014). İkinci aşama, iki evreden oluşmaktadır.

Özellikle, 2011 yılında başlayan, "YÜTF-Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Programı (MÖTEP) Gelişim Süreci"nin hızlandırıldığı ve yoğunlaştırıldığı ikinci aşamada, Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Ulusal Standartları'nın karşılanması ve YÜTF-MÖTEP'in revizyonu için, "Tıp Eğitiminde Temel Bilgi ve Beceriler", "Ölçme Değerlendirmeye Giriş: Bilgileri Sınamak" ve "Ölçme-Değerlendirme" modüllerinden oluşan "Eğitici Gelişimi Programı" ile eğiticilerin eğitilmesi ve ardından yapılan çalıştaylarla amaç ve hedeflerin yeniden tanımlanması, gerekli komisyonların kurulması ve bir eylem planı hazırlanması ile başlamıştır. Bunu takiben, YÜTF-MÖTEP'in sürekli iyileştirilmesi ve geliştirilmesi çalışmaları çerçevesinde, Tıp Eğitimi Organizasyon Şeması'nda yer alan tüm unsurları (Müfredat Kurulu, Müfredat Kurulu Çekirdek Grubu, Ulusal Çekirdek Eğitimi Programı Uyumlaştırma Komisyonu, Ölçme Değerlendirme Kurulu, Staj Klavuzu Komisyonu, Seçmeli

Ders Komisyonu, Başkoordinator ve Dönem Koordinatörleri, Kurul (Komite) Koordinasyon Kurulları, Staj Koordinasyon Komitesi, Anabilim Dalı Eğitim Sorumluları, Bolonya Komitesi, Yönetmelik ve Yönerge Komisyonu) dinamik çalışmalarını, yoğun şekilde sürmüştür. YÜTF-MÖTEP Gelişim Süreci'nin, Müfredat Kurulu ve Başkoordinatorlük yönetiminde yürütülen ikinci aşamasının Evre 1 (2011-2012) çalışmaları şu başlıklardan oluşmaktadır: İş takviminin (eylem planının) hazırlanması ve revizyonları (planlama), Eğitici Geliştirme Programları'nın yürütülmesi, YÜTF-MÖTEP'in iyileştirilmesi kapsamında yeni kurul ve komisyonların kurulması, varolanlara işlerlik kazandırılması, müfredat geliştirme çalışmalarının yoğunlaştırılması, Amaç ve Hedefleri Belirleme Çalıştayı, iki Minör Müfredat Çalıştayı, Araştırma Çalıştayı, program değerlendirme sisteminin kurulması, ölçme-değerlendirme yöntemlerinin çeşitlendirilmesi, sınav matriksinin hazırlanması ve yazılım kurulumu, UÇEP'e uyumun değerlendirilmesi ve yeni UÇEP çalışmalarına önderlik edilmesi, Akademik Program Kitapçıkları'nın detaylandırılması ve dağıtımı, Staj Kılavuzu hazırlanması. Bu evrede, UTEAK'ın 9 başlık altındaki 40 temel standardı (+45'i gelişim standardı) bakımından YÜTF-MÖTEP mercek altına alınmıştır. Saptanan eksiklikleri giderici önemli önlemler alınmış ve uygulamaya geçilmiştir. Standartları karşılama, sürekli yenilenme ve gelişme amaçlarıyla tıp eğitimi gelişimine odaklanılmıştır. 2012 yılında, ilk pilot uygulamalar tamamlanmış ve yeni planlamalar yapılmıştır. 2013 yılının Şubat ayında, UTEAK'a başvurulmuştur. Başvurunun kabulü sonrasında ve Öz Değerlendirme Raporu hazırlama döneminde yapılan çalışmalar, öğretim üyeleri, teknik ve destek personel, öğrenciler ve diğer dış paydaşlarda sürekli iyileşme ve gelişme konusunda farkındalığı artırmış, geleceğe yönelik çalışmalar konusunda beklentileri artıran bir yaklaşım yaratmıştır. Bu çalışmalar sonucunda, tıp eğitiminde sürekli yenilenme ve gelişmeyi sağlayıcı bir alt yapı hedeflenmiş ve özgün bir "Sürekli Yenilenme ve Gelişim Matriksi" hazırlanmıştır. Bu çalışmaların tamamına, tıp öğrencileri aktif biçimde katılmaya çalışılmıştır.

Bundan sonraki aşamada, hedefimiz, eğitici eğitimlerinin yaygınlaştırılması, öğretme, öğrenme ve ölçme/değerlendirme yöntemlerinin çeşitlendirilmesi, bağımsız çalışma sürelerine ilk beş dönemde, akademik takvim içinde yer verilmesi, yönerge ve ayrıntılı işleyiş taslaklarının yürürlüğe girmesi, tam otomasyon alt yapısının geliştirilmesi, hazırlanmış olan "Stratejik Plan Hedefleri"nin genişletilmesi ve eylem planlarına dönüştürülerek izlenmesi, Staj Kılavuzları'nın tüm stajlar için yaygınlaştırılması ve TF-MÖTEP Sürekli Yenilenme ve Gelişim Matrisi'ne göre iyileştirme-geliştirme çalışmalarının sürdürülmesidir.

Sonuç olarak, YÜTF-MÖTEP, 2014 yılında, TEPDAD tarafından akredite edilmiştir.

P120

APPROACH OF PHASE II STUDENTS TO SCIENTIFIC PROJECTS LESSONS: FEAR FOR UNKNOWN

Gulderen Yanikkaya Demirel

Yeditepe University Faculty of Medicine

Background: Based on the European approach that learning outcomes related both to 'using research' and 'doing research' should be core components of medical education. "Scientific Projects" lectures were implanted into second year educational program of School of Medicine, Yeditepe University in 2011. Medical students have hesitancy for learning and actually starting up

a scientific project, therefore an in-class survey conducted to explore the students' perceptions and attitudes towards scientific projects in early years of their medical education.

Method: A semi-structured questionnaire was distributed to a total of 52 students (30 female, 22 male students) in Phase II before the "Scientific Projects" lectures were started.

Results: Only ten students had participated to scientific projects previously, 69% wanted to participate to a scientific project while remaining 31% declared that they were not interested at all. Their main concerns for preparing a research project were as follows: not being able to think of a research subject (42.3%), lack of knowledge on research methods (44.2%), difficulty of finding funds for research (28.8%), unawareness of how to get help from other people (42.3%), respectively. They wished to make research projects mostly on areas of physiology, genetics and clinical sciences, the kind of research project they were interested were patient related clinical laboratory projects (59.6%), laboratory focused basic research (36.5%), social aspects of medicine (28.8%) and field studies (25.9%), respectively. When asked what would be the benefit of planning/running a research project in graduate years, 51.9% replied that they will find some answers to their curiosity on the selected subject, 50% thought that this will help to prepare to their professional life, only 3.8% thought that scientific projects in graduate school will not have any impact on their future professional life.

Conclusion: Research competencies are broadly categorized into three groups as "generic competences", those related to "using research" and those related to "doing research". Based on these approaches, scientific projects lectures were reorganized/restructured in light of the information obtained through this study. This new format is more beneficial and contributive to student's future career.

TEGED

Tıp Eğitimini Geliştirme Derneği

Kongre Ana Sponsoru

